

Nr. 11 – 2004
Side 1545 – 1682

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 11
Utgitt 26. august 2004

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2004	
Juli	2. Ikrafts. av lov 2. juli 2004 nr. 69 om endringer i opplæringslova og friskolelova (Nr. 1064) . 1571
Juli	2. Ikrafts. av lov 2. juli 2004 nr. 61 om endringer i lov 21. juli 1916 nr. 2 om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m.v. og i straffeprosesslova (Nr. 1065) 1571
Juli	2. Ikrafttr. av lov 2. juli 2004 nr. 60 om endringer i politiloven (vurdering av helsetilstanden ved innsetting i arrest, politimyndighet, Politihøgskolen mv.) (Nr. 1066)..... 1571
Juli	2. Ikrafttr. av lov 2. juli 2004 nr. 65 om endringer i introduksjonsloven og utlendingsloven (Nr. 1067) 1572
Juli	2. Delvis ikrafttr. av lov 2. juli 2004 nr. 66 om endringer i arbeidsmiljøloven, ligningsloven, utlendingsloven og allmenngjøringsloven (Nr. 1068)..... 1572
Juli	2. Deleg. av myndighet til Kommunal- og regionaldepartementet etter utlendingsloven § 42 (Nr. 1069) 1572
April	5. Deleg. av myndighet til diverse kommuner etter forurensningsloven § 32 annet ledd (Nr. 1084)..... 1572
April	26. Deleg. av myndighet til diverse kommuner etter forurensningsloven § 32 annet ledd (Nr. 1085)..... 1572
Mai	14. Deleg. av myndighet til Balestrand og Høyanger kommune etter forurensningsloven § 32 annet ledd (Nr. 1086)..... 1573
Juli	2. Ikrafts. av lov 2. juli 2004 nr. 68 om endringer i enkelte lover som følge av etableringa av Medietilsynet (Nr. 1099)..... 1585
Juli	7. Deleg. av myndighet til det sentrale Mattilsynet etter matloven § 9 (Nr. 1112)..... 1618
Juli	21. Deleg. av avgjørelsesmyndighet i enkeltsaker etter lov om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. (Nr. 1132)..... 1653
Kunngjøring av stortingsvedtak	
2004	
Juni	17. Vedtak om grunnbeløpet i folketrygda (Nr. 1051)..... 1554
Mai	27. Forskrift om bruk av det samiske flagget (Nr. 1087)..... 1573
Forskrifter	
2004	
Juni	30. Forskrift om nærmere regler for gjennomføringen av direktiv 92/75/EØF, med hensyn til energimerking av kjøleskap, fryserer og kombinasjoner av slike (Nr. 1062)..... 1570
Juni	14. Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Akershus (Nr. 1088)..... 1574
Juni	21. Forskrift om soneinndeling i forbindelse med nedføring pga. radioaktivitet i 2004/2005 (Nr. 1089) 1577
Juli	2. Forskrift om tilskudd til avsløsning ved svangerskap/fødsel (Nr. 1092)..... 1579
Juli	2. Forskrift om rapportering av slaktet rein (Nr. 1093)..... 1580
Juli	2. Forskrift om tilskudd ved frakt av reinslakt (Nr. 1094) 1582
Juli	5. Forskrift om endring av maksimalkvoten i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2004 (Nr. 1100)..... 1585
Juli	6. Forskrift om minstestørrelser på forsikringssummer for passasjer- og tredjemannsansvaret (Nr. 1101) 1585
Juni	30. Forskrift om samarbeid om produksjon og omsetning av visse hagebruks- og gartneriprodukter mv. (Nr. 1104)..... 1597
Juli	1. Forskrift om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr (Nr. 1105)..... 1597
Juli	8. Forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 26° Ø i 2004 (Nr. 1114)..... 1619
Juli	9. Midlertidig forskrift om behandling av omgjørningsanmodninger og vilkår for arbeids- eller oppholdstillatelse til barn og deres omsorgspersoner som har oppholdt seg i Norge i totalt 3 år (Nr. 1117) 1622
Juli	8. Forskrift om prisnedskrivningstilskudd, matkorntilskudd og prisutjevningssbeløp på kraftfôr under markedsordningen for korn (Nr. 1122)..... 1635
Juli	14. Forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hundesæd til Norge (Nr. 1123).... 1637

Juli	21.	Forskrift om erstatning ved katastrofetap i husdyrhold (Nr. 1129).....	1645
Juli	21.	Forskrift om erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon (Nr. 1130).....	1646
Juli	21.	Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon (Nr. 1131).....	1648
Juli	26.	Forskrift om plantevernmidler (Nr. 1138)	1656
Augu s	5.	Forskrift om opphevelse av forskrift om særskilte beskyttelsestiltak mot Krim Kongo feber ved innførsel av levende strutsefugl fra land i Asia og Afrika (Nr. 1141).....	1666
Aug.	6.	Forskrift om fangst av kongekrabbe vest for 26° Ø (Nr. 1147)	1668

Endringsforskrifter

2004

Juni	15.	Endr. i forskrift om prisutjevningsordningen for melk (Nr. 1048)	1551
Juni	17.	Endr. i forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø (Nr. 1049)	1551
Juni	17.	Endr. i forskrift for studier ved Universitetet i Tromsø (Nr. 1050).....	1553
Juni	18.	Endr. i forskrift – liste for definisjon av reguleringsvare i kjøttsektoren (Nr. 1052)	1554
Juni	28.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1054)	1559
Juni	29.	Endr. i forskrift om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag (Nr. 1055)	1559
Juni	29.	Endr. i forskrift om fastsettelse og endring av fostringstilskot (Nr. 1056).....	1559
Juni	29.	Endr. i forskrift om statens petroleumsforsikringsfond (Nr. 1057).....	1561
Juni	29.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter (Nr. 1058)	1561
Juni	30.	Endr. i forskrift om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk (Nr. 1059)	1568
Juni	30.	Endr. i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) (Nr. 1060)	1568
Juni	30.	Endr. i forskrift om midler til bygdeutvikling – tildeling på fylkesnivå ved Innovasjon Norge (Nr. 1061).....	1569
Juli	2.	Endr. i forskrift om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott (Nr. 1063)	1571
Juni	23.	Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 1090).....	1578
Juni	30.	Endr. i forskrift om avgift for tilsyn mv. som foretas av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og om betalingssatser for servicetjenester (Nr. 1091).....	1579
Juli	2.	Endr. i forskrift for Reindriftens Utviklingsfond (Nr. 1095)	1582
Juli	2.	Endr. i forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag (Nr. 1096).....	1583
Juli	2.	Endr. i forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Nr. 1097)	1584
Juli	2.	Endr. i forskrift om tidligpensjon i reindriften (Nr. 1098)	1585
Juni	29.	Endr. i forskrift om godtgjørelse av utgifter til legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak (Nr. 1102)	1586
Juni	29.	Endr. i forskrift om beregning og innbetaling av produktavgift (Nr. 1103).....	1596
Juli	2.	Endr. i forskrift om gjennomføring av EØS-avtalens bestemmelser om offentlig støtte til skipsbyggingsindustrien (Nr. 1106).....	1615
Juli	6.	Endr. i forskrift om stillaser, stiger og arbeid på tak m.m. (Nr. 1107).....	1616
Juli	6.	Endr. i forskrift om tilskott til organisert beitebruk (Nr. 1108)	1617
Juli	6.	Endr. i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild (Nr. 1109).....	1617
Juli	7.	Endr. i forskrift om refusjonskrav mot det regionale helseforetaket i pasientens bostedsregion (behandlingsoppgjør) (Nr. 1110)	1617
Juli	7.	Endr. i forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone (Nr. 1111)	1618
Juli	8.	Endr. i forskrift om Omsetningsrådets myndighet vedrørende markedsregulering for jordbruksråvarer (Nr. 1113).....	1618
Juli	8.	Endr. i forskrift om regulering av garnfiske etter torsk, hyse og sei (Nr. 1115)	1621
Juli	8.	Endr. i forskrift om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v. (Nr. 1116).....	1622
Juli	9.	Endr. i forskrift om satellittbasert overvåkning av fiskefartøys aktivitet (Nr. 1118)	1623
Juli	9.	Endr. i forskrift om satellittbasert overvåkning av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen (Nr. 1119)	1623
Juli	6.	Endr. i forskrift om bruk av arbeidsutstyr (Nr. 1120)	1624
Juli	7.	Endr. i forskrift om prioritering av helsetjenester og rett til helsehjelp (Nr. 1121).....	1628
Juni	9.	Endr. i forskrift om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av	

	animalsk opprinnelse (Nr. 1124).....	1640
Juli	7. Endr. i forskrift om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek (Nr. 1125).....	1642
Juli	16. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1126).....	1642
Juli	13. Endr. i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) (Nr. 1127)	1643
Juli	20. Endr. i forskrift om jakt, fangst og fiske i statsallmenning (Nr. 1128)	1645
Juli	21. Endr. i forskrift om samarbeid med Danmark, Finland, Island og Sverige om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. (Nr. 1133).....	1654
Juli	21. Endr. i forskrift om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. (Nr. 1134).....	1654
Juli	21. Endr. i forskrift om konsesjonsområder for lokalradio (Nr. 1135)	1655
Juli	23. Endr. i forskrift om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten (BSL A 2-1) (Nr. 1137).....	1655
Juli	29. Endr. i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart (Nr. 1139).....	1665
Juli	2. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1140).....	1666
Augu s	5. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av ferskt kjøtt av klauvdyr fra Argentina (Nr. 1142).....	1667
Aug.	2. Endr. i forskrift om dagpenger under arbeidsløshet (Nr. 1143)	1667
Aug.	5. Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til næringsmidler (Nr. 1144).....	1667
Aug.	6. Endr. i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål (Nr. 1145)	1668
Aug.	6. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2004 (Nr. 1146).....	1668
Aug.	6. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2004 (Nr. 1149).....	1669
Aug.	6. Endr. i forskrift om kommunefordeling av grunnlaget for eidegdomsskatt for kraftanlegg (Nr. 1150)	1669
Juli	12. Endr. i forskrift om stoffer som kan brukes ved ulovlig fremstilling av narkotika og psykotrope stoffer (Nr. 1169)	1681
Aug.	3. Endr. i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid om minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild (Nr. 1170).....	1682
Diverse		
2003		
April	3. Reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen (Nr. 1915).....	1545
2004		
Juni	28. Instruks om prøvetaking, håndtering, bedømmelse og tiltak med hensyn til overførbare spongiforme encefalopatii (TSE) for storfe, småfe og hjortedyr (Nr. 1053).....	1555
Juli	22. Delvis ikrafttr. av forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste (ekomforskriften) (Nr. 1136)	1655
Aug.	6. Opph. av forskrift om forbud mot utkast av kongekrabbe i Norges økonomiske sone vest og sør for en rettvise linje fra Fruholmen fyr til yttergrensen av Norges økonomiske sone (Nr. 1148)	1669
Juni	3. Endr. i reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen (Nr. 1167).....	1670
Juni	3. Endr. i reglement for gradene bachelor og master ved Universitetet i Bergen (Nr. 1168).....	1677
Rettelser		
	Nr. 4/2002 s. 427 og 428 (i forskrift 2. april 2002 nr. 340 om målvedtak i kommunar og fylkeskommunar).....	1682
	Oversikt over rettelser	3. omslagsside
	Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 26. august 2004

Nr. 11

3. april Nr. 1915 2003

Reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen.

Fastsatt av Styret for Universitetet i Bergen 3. april 2003 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 37, § 38, § 39, § 44b, § 50, § 51 og § 52. Kunngjort 13. august 2004.

I

Del 1: Allmenne regler

§ 1. Virkeområde

Reglene her gjelder studier og eksamen ved Universitetet i Bergen, med unntak av etterutdanningstilbud. For studietilbud som er særskilt organisert som videreutdanningstilbud, gjelder reglene såfremt det ikke er gjort unntak i særregler om videreutdanning ved UiB.

Reglene gjelder ikke for doktorgradsprogrammer.

Reglene i det følgende er bygd på at studentene følger 100% studieprogresjon. For studenter som har søkt om og fått innvilget lavere progresjon, skal anvendelsen av reglene ta hensyn til dette, med mindre noe annet er særskilt angitt.

Når det i det følgende er fastsatt at en tidsfrist går ut på en bestemt dato, blir fristen forskjøvet til nærmeste virkedag dersom vedkommende dato faller på en lørdag, en søndag, en helligdag eller en høytidsdag.

Del 2: Opptak, studierett og permisjon

§ 2. Student og grunnutdanning; definisjoner

Student er den som har studierett ved institusjonen. Studierett har den som er tatt opp i samsvar med § 3. Studieretten gjelder fram til det inntreer en opphørsgrunn i samsvar med reglementet her.

Med grunnutdanning menes studier der opptakskravet er generell studiekompetanse, jf. universitets- og høyskolelovens § 37, pkt. 1, ev. i kombinasjon med spesielle opptakskrav, jf. samme lovs § 37, pkt. 5.

§ 3. Opptak og opptaksbehandling

For opptak til grunnutdanninger gjelder forskrift om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høyskolar; forskrift om rangering av søkere ved opptak til grunnutdanninger ved universiteter og høyskoler og forskrift om krav til mastergrad, alle fastsatt av departementet, samt reglement for gradene bachelor og master ved Universitetet i Bergen. Universitetsstyret selv fastsetter tallet på studieplasser i medhold av lovens § 39.

Ansvarlige for opptaket til grunnutdanninger er fakultetene. Dette er likevel ikke til hinder for at fakultetene kan delegere saksforberedelse og avgjørelse til andre organer, herunder til Samordna Opptak, Opptakssentralen for medisin og til Utdanningsavdelingen.

Opptak til mastergradsstudier som bygger på fullført bachelorgrad eller tilsvarende gjøres av fakultetene, som gir nærmere regler om søknadsfrist og framgangsmåten ellers. Det kan herunder fastsettes minstekrav til ferdigheter i engelsk for søkere som videregående utdanning fra et land utenfor Norden.

Opptak til fag og studier som ikke er nevnt i de to foregående leddene, behandles etter regler fastsatt i studieplanen eller i eget reglement.

Universitetsdirektøren gir nærmere regler om saksbehandlingen.

§ 4. Studierett

For å oppnå studierett må studenten være tatt opp, jf. § 2. Fakultetet kan i tillegg vedta regler om påbudt frammøte ved studiestart, herunder om gyldig forfall mv. Manglende frammøte kan medføre tap av studieretten.

Studieretten gjelder det studieprogrammet eller emne/emnegruppe studenten er tatt opp til.

Studieretten omfatter:

- a) rett til å få fastsatt utdanningsplan i samsvar med § 5
- b) rett til å delta i undervisning i samsvar med studieplanen for det enkelte emne eller program og i samsvar med utdanningsplanen
- c) rett til veiledning og til å bruke andre ressurser i samsvar med studieplanen, utdanningsplanen og eventuelle andre regler gitt av vedkommende fakultet, herunder lesesaler, datamaskiner osv.
- d) rett til å bli vurdert i samsvar med studieplanen og reglene her, jf. del 3.

§ 5. *Utdanningsplan for grunnstudier*

Studenter som er tatt opp til grunnutdanninger av minst 60 studiepoengs omfang, skal ha en utdanningsplan, som skal foreligge senest ved utløpet av studentens første semester. Denne fristen gjelder også for studenter som tar sikte på mindre enn 100% studieprogresjon.

Påbudet i foregående ledd gjelder ikke for studenter ved cand.med.-studiet, cand.odont.-studiet eller cand.psychol.-studiet.

For mastergradsstudier gjelder § 9 i reglement for gradene bachelor og master ved Universitetet i Bergen.

Utdanningsplanen fastsettes av studenten og institusjonen i fellesskap, innenfor rammen av studieplanen for det programmet studenten er tatt opp til, samt annet relevant regelverk.

Utdanningsplanen skal inneholde bestemmelser om institusjonens ansvar og forpliktelser overfor studenten og om studentens forpliktelser overfor institusjonen og medstudentene, herunder:

- navnet på det studieprogrammet studenten er tatt opp til, ev. et annet program eller tilbud som opptaket gjelder, samt en henvisning til studieplanen for programmet og til viktige regler som ikke er tatt inn i utdanningsplanen, og om hvor disse kan finnes
- hvilke emner og emnegrupper studenten tar sikte på å fullføre, til hvilken tid og i hvilken rekkefølge; orientering om framgangsmåten ved valg av emner som ikke er obligatoriske; orientering om framgangsmåten ved endring av utdanningsplanen
- orientering om virkningen av at studenten ikke følger opp utdanningsplanen
- adgangen til å endre utdanningsplaner ved omlegging av emner og program.

For studenter som er tatt opp til studietilbud som har et omfang på mindre enn 60 studiepoeng, kan det fastsettes en forenklet utdanningsplan.

Universitetsdirektøren gir nærmere retningslinjer, herunder om utdanningsplanens form, lagring og arkivering; om frist og framgangsmåte for endring av planen, etc.

Studenten kan selv søke om endringer i utdanningsplanen. Universitetsdirektøren gir utfyllende regler om frist og framgangsmåte ved slike endringer. Dersom slik søknad framsettes innen de fristene og på den måten som blir fastsatt, skal søknaden som hovedregel innvilges. Det skal legges vekt på å unngå at den samlede studietiden fram mot avsluttet grad eller program blir forlenget i forhold til den opprinnelige planen.

For studenter som ved utgangen av et semester står til rest med 30 studiepoeng eller mer i forhold til den progresjonen som utdanningsplanen angir, skal institusjonen senest innen 10. juli/10. januar ta kontakt med studenten og varsle at den gjeldende utdanningsplanen ikke lenger kan legges til grunn for videre studier. Studenten må senest innen 20. august/15. januar ha kontaktet institusjonen for å drøfte fastsetting av en ny utdanningsplan. Dersom disse fristene ikke blir overholdt, taper studenten sine rettigheter, likevel slik at retten til å ta eksamen består til utgangen av semesteret, såfremt det gjelder emner der evalueringen i sin helhet består av en avsluttende skoleeksamen.

Dersom ny utdanningsplan ikke er fastsatt senest ved utgangen av semesteret, bortfaller studieretten helt.

Reglene i de to foregående leddene er ikke til hinder for at vedkommende fakultet kan fastsette avvikende regler dersom det anses nødvendig.

Studieretten opphører dersom studenten unnlater å semesterregistrere seg eller å melde fravær innen den fastsatte fristen, jf. reglene om fravær og permisjon i § 7.

§ 6. *Adgang til å søke opptak på ny etter at studieretten har falt bort*

Dersom en students studierett har falt bort etter reglene i § 4, har vedkommende rett til å søke opptak på ny. Dette gjelder likevel ikke for studieprogram der vedkommende fakultet har bestemt at denne retten ikke skal gjelde.

§ 7. *Fravær og permisjon fra grunnstudier*

a) *Bachelorstudier*

Studenten kan ha inntil ett års fravær fra grunnstudier uten å oppgi noen grunn. Studenten melder selv fravær for hvert semester, senest ved utløpet av semesterregistreringsfristen. Fakultetet kan etter søknad innvilge lengre fravær.

b) *Profesjonsstudier og øvrige masterstudier*

Det kan gis tillatelse til fravær (permisjon) for kortere eller lengre tid, dersom det er nødvendig pga. egen sykdom, ektefelles/ektepartners/samboers sykdom, egne barns sykdom, ektefelles/ektepartners/samboers barns sykdom, tvungen verneplikt, omsorg for egne barn i forbindelse med fødsel eller adopsjon, tyngende verv i studentpolitiske organer og lignende, eller av andre viktige velferdsgrunner. Permisjon kan også gis av faglige hensyn. Fakultetet kan gi utfyllende regler.

En student som har meldt fravær eller har fått innvilget permisjon, kan ikke være semesterregistrert i samme semester.

Ved fravær eller permisjon etter reglene her, skal utdanningsplanen om nødvendig endres.

§ 8. Utenlandsopphold

Studenter som oppholder seg ved et annet lærested som ledd i et utvekslingsprogram, skal semesterregistrere seg før avreisen. Godkjenning av utenlandsopphold, herunder om godkjenning av eksamener mv., er regulert særskilt.

Del 3: Allmenne regler om eksamen

§ 9. Definisjoner

a) Eksamensordninger:

Eksamensordningene er:

- 1) Ordinær eksamen
- 2) Utsatt eksamen og fortsettelseseksamen

Utsatt eksamen arrangeres spesielt for studenter som har hatt forfall ved ordinær eksamen. Fortsettelseseksamen arrangeres for studenter som avbryter en eksamen etter å ha fullført minst en prøve og omfatter de gjenstående prøver.

b) Eksamensformer

Eksamen omfatter disse prøvingsformene:

- 1) *Skoleeksamen*: Skriftlig og/eller muntlig prøve som avholdes i lokaler anvist av institusjonen, og under tilsyn av personer utpekt av institusjonen. Som muntlig prøve regnes også presentasjon og lignende.
- 2) *Hjemmeeksamen*: Normalt et skriftlig arbeid, der emnet er fastsatt av grunnenheten, og som skal utarbeides innen en frist fastsatt av grunnenheten.
- 3) *Mappevurdering*: Vurdering av ett eller flere arbeider som leveres inn i løpet av den tiden vedkommende emne pågår. Nærmere bestemmelser gis i studieplanen.
- 4) *Avhandling*: Omfattende skriftlig arbeid, utarbeidet under veiledning.
- 5) *Andre eksamensformer*, etter nærmere bestemmelse i studieplanen, så som vurdert praksis, klinisk/praktisk eksamen, semesteroppgave, spesialoppgave, særoppgave, prosjektoppgave, hovedfagsoppgave, mastergradsoppgave, eller annet, etter nærmere bestemmelse i studieplanen.

Det skal bestemmes i studieplanen hvilke av disse eksamensformene som skal brukes. Det kan bestemmes at en form skal brukes alene eller i kombinasjon med andre, og det kan fastsettes at eksamen kan eller skal gjennomføres som gruppeeksamen.

c) Karakter

Enhver eksamen skal føre fram til et vurderingsuttrykk (karakter). Karakteren skal angis på en av to måter; enten

- 1) Som «Bestått» eller «Ikke bestått», ev. «Pass/Fail», eller
- 2) Som en bokstav, etter skalaen A, B, C, D, E, F. De ulike verdiene skal gis etter følgende allmenne kriterier:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Viser stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon som ligger over gjennomsnittet. Viser evne til selvstendighet.
C	God	Gjennomsnittlig prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder.
D	Nokså god	Prestasjon under gjennomsnittet, med en del vesentlige mangler.
E	Tilstrekkelig	Prestasjon som tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstillende minimumskravene

d) Vekting

Den vekt den enkelte karakter skal gis ved utregning av gjennomsnittskarakter i et emne eller en emnegruppe, eller ved utregning av hovedkarakter. Vekten skal angis i studieplanen som en brøk av den samlede karakteren.

e) Gjennomsnittskarakter

En samlet karakter for et emne eller en emnegruppe. For emner skal gjennomsnittskarakteren regnes ut slik:

1. Hver bokstavkarakter erstattes av en tallekvivalent, slik at A=5; B=4; C=3; D=2; E=1.
2. For hver eksamen multipliseres tallekvivalenten med den vekten vedkommende eksamen skal ha i henhold til studieplanen, og alle produktene summeres.
3. Produktsummen settes opp eller ned til nærmeste hele tall, etter at vanlige forhøyningsregler er brukt.
4. Gjennomsnittskarakteren angis med det bokstavsymbolet som svarer til det tallet som kommer fram.

For emnegrupper regnes gjennomsnittskarakteren ut på tilsvarende måte, likevel slik at tallekvivalenten for hvert emne som inngår, skal multipliseres med emnets studiepoeng, og produktsummen divideres med det totale antallet studiepoeng som inngår i gjennomsnittskarakteren.

Gjennomsnittskarakteren angis som et bokstavsymbol dersom minst 75% av eksamenene i emnet eller emnegruppen, regnet etter vekt, er gitt bokstavkarakter. Ellers skal gjennomsnittskarakteren angis som «Bestått» eller «Ikke bestått».

f) *Hovedkarakter*

En samlet karakter som kan gis ved fullført grad eller utdanningsprogram. Det skal angis i studieplanen om det gis hovedkarakter eller ikke. For mastergrader som bygger på fullført bachelorgrad eller tilsvarende skal som hovedregel bare emner som inngår i mastergradsstudiet selv telle med i hovedkarakteren.

g) *Justerende muntlig*

Dersom det er fastsatt i studieplanen at en eksamen består av flere elementer, hvorav det siste er en muntlig prøve som tjener til justering av den samlede karakteren i emnet, skal denne ha en selvstendig vekt, som ikke kan være høyere enn 1/10.

§ 10. Grunnregler om eksamen

En eksamen anses påbegynt

- *Ved skoleeksamen:* Straks eksamensoppgaven er utlevert.
- *Ved hjemmeeksamen:* På det tidspunktet som grunnenheten har oppgitt at eksamensoppgaven kan avhentes, nedlastes eller lignende.
- *Ved mappevurdering:* Ved utløpet av innleveringsfristen for det første av arbeidene som inngår i mappeevalueringen. Dette gjelder også om det i studieplanen er fastsatt at studenten selv kan velge hvilke(t) av arbeidene som skal danne grunnlag for karakteren.
- *Ved andre eksamensformer:* Når det aktuelle emnet, den aktuelle praksisperioden etc. er påbegynt, eller når det er angitt i studieplanen.

Rett til å delta ved eksamen har studenter som:

- har studierett etter § 4, og
- har meldt seg opp innen den fastsatte fristen, og
- har deltatt i eventuell obligatorisk undervisning i samsvar med studieplanen, og
- har oppfylt eventuelle andre obligatoriske arbeidskrav fastsatt i studieplanen.

Om rett til særskilt eksamen gjelder utfyllende regler til § 6 i reglement for gradene bachelor og master ved Universitetet i Bergen, fastsatt av Det akademiske kollegium 24. oktober 2002.

Fakultetet avgjør om det skal være adgang til å annullere en oppmelding til eksamen. Dersom det gis adgang til å annullere oppmeldingen, skal fristen for dette settes til to uker før eksamen.

Det kan gjøres unntak fra oppmeldingsfristen dersom

- a) det har vært dødsfall i studentens nærmeste familie, eller
- b) studenten har vært syk eller har nedkommet, og dette har gjort det umulig for studenten å melde seg innen fristen, eller
- c) det er andre uforutsette hindringer som har gjort det umulig for studenten å melde seg innen fristen, eller
- d) vedkommende eksamen vil føre fram til avsluttet grad eller avsluttet studieprogram.

Omstendigheter som nevnt i pkt. a) – d) ovenfor må dokumenteres. Sykdom og fødsel må dokumenteres med erklæring fra lege eller psykolog.

Påbudet om oppmelding gjelder uavhengig av om studenten har fått anledning til å påbegynne eksamen før fristen har gått ut eller ikke.

§ 11. Andre allmenne regler om eksamen, særlig om krav til studieplanens innhold

I emner der flere eksamener inngår, skal som hovedregel alle være bestått for at emnet kan anses bestått. Det kan gjøres unntak fra dette i studieplanen, og det skal da angis hvor mange, ev. også hvilke, eksamener som skal være bestått for at hele emnet kan anses bestått.

For mappevurdering skal det enten i studieplanen eller i en særskilt plan som skal foreligge senest ved semesterstart gis regler om:

- a) Antallet arbeider som skal være med i mappen
- b) Arten og omfanget av de enkelte arbeidene
- c) Rekkefølge for innlevering av de enkelte arbeidene, ev. om studenten selv kan velge rekkefølgen
- d) Innleveringsfrist for de enkelte arbeidene
- e) I hvilken form eller på hvilket medium arbeidene skal leveres inn
- f) Hvor mange av arbeidene som skal danne grunnlag for eksamenskarakteren, og hvordan disse skal velges ut, eventuelt om studenten selv velger hvilket/hvilke arbeider som skal danne grunnlag for karakteren
- g) Innbyrdes vekt dersom to eller flere arbeider skal danne grunnlag for karakteren.

§ 12. Sensur

Ved sensur skal det brukes en eller flere sensorer etter fakultetets bestemmelse. Om bruk av ekstern sensor gjelder lovens § 50, pkt. 1 og 2. Om klagesensur gjelder § 16 og § 17.

I studieplanen skal vurderingskriteriene som benyttes ved sensuren fastsettes så eksplisitt som mulig. Dersom det blir utarbeidet retningslinjer til bruk for sensor(ene) ved den enkelte eksamen, skal denne være tilgjengelig for enhver etter at sensurvedtaket er kunngjort.

Del 4: Gjennomføring av eksamen

§ 13. Eksamensspråk

Eksamensoppgaver utformes etter behov på norsk og/eller engelsk, ev. på andre språk i samsvar med studieplanen. Dersom ikke noe annet er særskilt fastsatt, kan besvarelsen skrives på norsk eller engelsk.

Dersom oppgaven er gitt på norsk, skal den foreligge på den målformen den enkelte kandidat har valgt (bokmål/nynorsk).

§ 14. Forhold i eksamenslokalet m.m.

- a) Studentene plikter å rette seg etter de anvisninger som gis av hovedvakt i eksamenslokalet.
- b) Studiekort/legitimasjon må medbringes alle eksamensdager.
- c) Vesker o.l. som er medbragt til eksamenslokalet må innleveres før oppgaven deles ut.
- d) Mobiltelefon og personsøker kan ikke medbringes i eksamenslokalet.
- e) Det skal være ro og orden i eksamenslokalet slik at ingen blir forstyrret i sitt arbeide med oppgaven. Overtredelse kan medføre øyeblikkelig utvisning fra eksamenslokalet.
- f) Fakultetet fastsetter hvilke hjelpemidler som er tillatt brukt under den enkelte eksamen og regler for gjennomføring av eventuell forhåndskontroll av disse.
Hjelpemidler ut over dette kan ikke benyttes under eksamen.
- g) Studentene kan arbeide med oppgaven innenfor den oppsatte tiden. Utover dette gis det 15 minutter til å klargjøre/ordne papirene for innlevering.
- h) Fakultetet gir retningslinjer for eventuell gjennomføring av universitetslærers tilstedeværelse i eksamenslokalet under skriftlig eksamen.

Ved vesentlige overtredelser av pkt. a) – g) ovenfor kan fakultetet bestemme at en innlevert eksamensoppgave skal avvises.

§ 15. Kunngjøring av eksamensresultater

Kunngjøring skjer ved oppslag på universitets område, samt eventuelt elektronisk via www eller ved telefoni. Ved kunngjøring av eksamensresultater føres det kun opp student-/kandidatnummer og karakter. Det skal også opplyses om retten til å kreve begrunnelse for karakterfastsettelsen, jf. universitets- og høgskoleloven § 52, retten til å klage på karakteren, jf. universitets- og høgskoleloven § 52, og retten til å klage på formelle feil ved eksamen, jf. universitets- og høgskoleloven § 51. Det skal videre opplyses om hvilke frister som gjelder, utgangspunkt for fristberegning, hvor studenten skal henvende seg for å få begrunnelsen og til hvem klagen skal rettes, samt at kandidatene har krav på kopi av sine besvarelser, jf. forvaltningsloven § 18. Klagefristen er tre uker. Dersom sensuren faller i perioden 15. desember – 2. januar skal fristen begynne å løpe fra 2. januar. Faller sensuren i perioden 20. juni – 20. august skal fristen begynne å løpe fra 20. august.

§ 16. Begrunnelse og klage

Studenten har rett til å få begrunnelse for den fastsatte karakteren, jf. lovens § 52, pkt. 1 og 2.

Krav om begrunnelse for og klage over karakterfastsettelsen skal ellers stiles til fakultetet. Klage over formelle feil ved eksamen stiles til Den sentrale klagenemnd og sendes til fakultetet.

Ved gruppeeksamen har hver enkelt student rett til å klage over sensuren. De øvrige studentene som har deltatt i gruppen, skal gis anledning til å uttale seg om alle innkomne klager. Dersom karakteren blir endret etter klagebehandlingen, gjelder endringen for alle studentene i gruppen, også for de(n) som ikke har framsatt klage.

§ 17. Begrensninger i klageretten

For klagebehandlingen gjelder reglene i universitets- og høgskolelovens § 51 og § 52. Ved klage over vurdering av enkeltarbeider som inngår i en mappevurdering med flere innleveringer, er det som hovedregel ikke adgang til å klage før resultatet for vedkommende fag, emne eller emnegruppe er kunngjort. Fakultetet kan i studieplan fastsette at det likevel skal være adgang til å klage på vurderingen av enkeltarbeider før dette tidspunktet.

§ 18. Rett til utsatt eksamen eller fortsettelseseksamen (kontinuasjon)

Godkjent forfallsgrunn gir etter søknad rett til utsatt eksamen eller fortsettelseseksamen. Fakultetet gjør vedtak om rett til å få gå opp til utsatt eksamen eller fortsettelseseksamen.

Som godkjent forfallsgrunn regnes egen sykdom eller egne barns sykdom, dokumentert ved sykemelding eller attest utstedt av lege. Inntreffer sykdommen i eksamenslokalet etter at oppgaven(e) er gjort kjent, skal studenten gi melding til hovedvakten dersom han eller hun velger å forlate lokalet. Trekk pga. sykdom under eksamen anses bare som gyldig forfall dersom melding om trekk er gitt til hovedvakten senest to timer etter at eksamen begynte.

Forfall til eksamen av andre grunner enn nevnt i foregående ledd godtas bare i helt spesielle tilfelle.

Fakultetet kan vedta regler som avviker fra paragrafen her, likevel slik at adgangen til utsatt eksamen eller fortsettelseseksamen ikke blir innskrenket i forhold til paragrafen her.

§ 19. Krav til dokumentasjon

Dersom sykdom oppstår før en eksamensdag, må Utdanningsavdelingen orienteres om dette før utløpet av den første eksamensdagen studenten ikke møter. Legeattest må være innlevert på fakultetssekretariatet senest dagen etter den første eksamensdagen studenten ikke møter.

Inntreffer sykdommen i eksamenslokalet, må studenten gjøre hovedvakten ved eksamen oppmerksom på forholdet og straks søke lege, jf. § 17, 2. ledd, siste punktum.

Når eksamen er påbegynt, må legeattest i alle tilfelle innleveres fakultetssekretariatet i løpet av den første dagen etter at studenten ble eksamensufør. Dette gjelder også ved hjemmeeksamen. Legeattesten skal inneholde opplysninger om hvilket tidsrom den gjelder for. Blir legeattest som nevnt i de to foregående ledd ikke innlevert innen de omtalte fristene, anses forholdet som avbrutt eksamen uten godkjent forfallsgrunn. Slikt avbrudd regnes som stryk.

Går en eksamen over flere dager og gyldig forfallsgrunn inntreer etter at en eller flere eksamensoppgaver er innlevert, skal kandidaten bare kontinuere i de øvrige deler av eksamen, jf. definisjonen på fortsettelseseksamen over.

§ 20. Tidspunkt for ny eksamen og fortsettelseseksamen

Utsatt eksamen og fortsettelseseksamen skal avholdes så snart som mulig etter at studenten er friskmeldt, og senest i begynnelsen av neste semester/termin. Dersom en student avbryter en slik eksamen, gis det ikke rett til fornyet kontinuasjon.

§ 21. Trekk under eksamen

En student som har gått opp til eksamen, kan frivillig avbryte denne (trekke seg) innen studenten forlater sin plass siste eksamensdag. Trekk i løpet av en skriftlig eksamensdag skal meldes skriftlig til hovedvakten ved eksamen. Trekk under eksamen anses som stryk. Likestilt med stryk er det når en student ikke har møtt frem til eksamen uten å annullere sin eksamensmelding innen trekkfristens utløp eller når en student har unnlatt å møte til en eksamen studenten etter studieplanen skulle gå opp til. Ved eksamen uten annulleringsordning teller ikke manglende oppmøte som forsøk, hvis ikke annet er bestemt i fakultetenes utfyllende regler.

En student anses også for å ha strøket når studenten forlater eksamenslokalet uten å ha levert besvarelse. En student som har levert besvarelse, kan ikke unndra seg sensur.

§ 22. Tregangersregelen

Fakultetet kan vedta at det ikke skal være adgang til å fremstille seg til eksamen i et fag/emne mer enn tre ganger.

§ 23. Særordninger

Har en student fysisk eller psykisk vanskelighet med å gjennomføre eksamen på vanlig måte, kan fakultetet etter søknad fra studenten i nødvendig utstrekning vedta en avvikende ordning for så vel skriftlig som muntlig eksamen. Særordningen skal ha som formål å oppveie de ulemper funksjonshemmingen/sykdommen/skaden medfører, samtidig som man i størst mulig utstrekning skal sørge for at studentene prøves likt.

De ulike ordningene kan være:

- a) utvidet eksamenstid ved skoleeksamen
- b) utsatt innleveringsfrist ved hjemmeeksamen og lignende prøveformer
- c) anledning til lengre pauser, eventuelt med mulighet til å hvile
- d) skriftlig eksamen i stedet for muntlig
- e) muntlig eksamen i stedet for skriftlig
- f) eget eksamenslokale med egen inspektør
- g) eksamen i kandidatens hjem
- h) bruk av skrivemaskin, datamaskin og andre tekniske hjelpemidler
- i) skrivehjelp, døvetolk og annen praktisk hjelp
- j) overføring av oppgavene til punktskrift eller forstørret skrift
- k) høytlesning av oppgaveteksten
- l) høytlesning av besvarelsen for korrektur.

§ 24. Frist og dokumentasjon

Frist for å søke om særordning er en måned før eksamen eller samtidig med eksamensoppmelding hvis fristen for oppmelding er mindre enn en måned før eksamen. Er funksjonshemmingen oppstått etter fristens utløp, eller hvis andre særlige grunner tilsier det, kan denne fravikes.

Behovet for de omsøkte særordningene må dokumenteres ved attest fra lege eller annen sakkyndig. Attesten skal inneholde de opplysningene som trengs for å avgjøre hvilke(n) særordning(er) som trengs.

Behovet må dokumenteres hver gang studenten foretar en eksamensoppmelding. For kroniske lidelser kan det gjøres unntak fra dette.

Det enkelte fakultet kommer i samråd med studenten og eventuelt konsulenttjenesten for funksjonshemmete studenter, frem til hvilke særordninger som er nødvendige.

Attest for dysleksi (anonymisert) legges ved kandidatens skriftlige besvarelse ved sensur, dersom dette har vært grunnlag for en særordning.

§ 25. Utfyllende regler

Universitetsdirektøren eller det enkelte fakultet kan gi utfyllende regler.

15. juni Nr. 1048 2004**Forskrift om endring i forskrift om prisutjevningsordningen for melk.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 15. juni 2004 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror § 6, § 7, § 8, § 11 andre og tredje ledd, § 13 og § 17, og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 4. desember 2003 nr. 1453 om prisutjevningsordningen for melk gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) *Flytende melkeprodukter*: Alle melkeprodukter som plasseres i produktgruppene 1, 2 eller 3 eller i biproduktgruppe 1 i § 5, samt flytende produkter i produktgruppe 7.

§ 18 skal lyde:

Rørosmeieriet AS kan kreve et særlig tillegg på kr 1,50 pr. liter anvendt melk i selskapets foredling innenfor tidsrommet 1. juli t.o.m. 31. desember 2004, jf. § 4.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2004.

17. juni Nr. 1049 2004**Forskrift om endring i forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø.**

Fastsatt av Styret ved Universitetet i Tromsø 17. juni 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 7. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 3. april 2003 nr. 762 for eksamener ved Universitetet i Tromsø gjøres følgende endringer:

Ny § 4A skal lyde:

§ 4A. Pensumliste

Alle emner skal ha et angitt pensum. Ved starten av hvert undervisningssemester skal det foreligge oppdatert pensumliste for det aktuelle emnet. Dersom den organiserte delen av undervisningen, som for eksempel forelesninger, laboratoriearbeid og seminarer etc., skal forstås som en del av pensum, og eksamensoppgaver skal kunne gis kun med utgangspunkt i dette, skal dette framgå av pensumlisten.

§ 11 og § 12 skal lyde:

§ 11. Målform og språk ved skriftlig eksamen

Avdelingene skal sørge for at eksamensoppgaver som gis på norsk foreligger i begge målformer. Dersom alle studentene har ønsket samme målform, kan oppgavene gis i bare denne målformen. Studentene velger målform når de melder seg til eksamen.

Dersom undervisningen gis på et ikke-skandinavisk språk kan, om ønskelig, eksamensoppgaver også gis på undervisningsspråket.

Dersom en vesentlig del av emnets pensum er på et annet språk enn undervisningsspråket, kan avdelingen bestemme at oppgaveteksten også skal kunne gis i det språket.

Søknad om å få gitt oppgaveteksten og/eller levere eksamensbesvarelsen på et annet språk enn norsk eller undervisningsspråket, avgjøres av avdelingen.

Oppgavesettet for alle engelskspråklige emner eller emner som inngår i engelskspråklige program skal gis på engelsk. Alle kandidater som skal avlegge eksamen(er) i engelskspråklige emner eller i emner som inngår i engelskspråklige program, må besvare sin eksamen på engelsk.

Emnebeskrivelsen kan fastsette at eksamensbesvarelsen skal leveres på et annet språk enn norsk.

§ 12. Tidspunkt og lokaler

For muntlige eksamener, fremføringer, praktiske prøver og innlevering av skriftlige arbeider fastsettes eksamenssted, eksamensdato og tidspunkt av den enkelte avdeling. Avdelingene sørger for tilfredsstillende kunngjøring.

For skoleeksamener i universitetets lokaler fastsettes eksamenssted, eksamensdato og tidspunkt av studiedirektøren i samråd med den enkelte avdeling. Dette kunngjøres på universitetets nettsider og ved oppslag. Eksamensdatoene er ikke endelige før de er kunngjort ved oppslag.

Fastlagte eksamensdatoer flyttes normalt ikke. Studentene har selv ansvar for at de ikke melder seg til eksamener som avvikles samtidig.

Det praktiske arrangement av skoleeksamener forestås av studiedirektøren. Eksamenene avvikles i de lokaler som universitetet disponerer til formålet. Andre eksamener arrangeres av avdelingene i de lokaler avdelingene bestemmer.

Ved organisert desentralisert undervisning kan det etter søknad til universitetsdirektøren gis anledning til desentralisert eksamensavvikling. Det skal være påmeldt minst 10 kandidater etter at trekkfristen er utløpt for at en skoleeksamen tillates avviklet utenfor Universitetet i Tromsø.

§ 17 skal lyde:

Ved akutt sykdom gis det rett til utsatt eksamen, jf. § 20. Som akutt sykdom regnes sykdom som er oppstått etter annulleringsfristens utløp, jf. § 15. Ved dødsfall i nær familie eller ved andre særskilte grunner kan det også gis rett til utsatt eksamen, dersom forholdet dokumenteres.

Løpende vurdering: Dersom en kandidat på grunn av akutt sykdom eller andre særskilte grunner ikke kan fremstille seg til/fullføre deleksamen(er), skal avdelingen så langt det er praktisk mulig sørge for at studenter med gyldig forfall får gjennomføre sin eksamen i løpet av semesteret. Studenten må levere dokumentasjon på gyldig forfall til den aktuelle avdeling senest to døgn etter den første eksamen som erklæringen gjelder for. Er det ikke mulig å få en legeerklæring senest to døgn etter den første eksamen som erklæringen gjelder for, må eksamenskandidaten gi den aktuelle avdelingen beskjed om dette innen fristens utløp. Dersom det ikke er praktisk mulig å la kandidaten gjennomføre sin eksamen i løpet av semesteret og/eller før en eventuell avsluttende skoleeksamen, skal avdelingen kontakte studiedirektøren for fastsetting og organisering av utsatt eksamen det påfølgende semester i henhold til § 20.

Skoleeksamen: Dersom en kandidat ikke kan møte til skoleeksamen på grunn av akutt sykdom eller andre særskilte grunner, gis vedkommende rett til utsatt eksamen jf. § 20 dersom legeerklæring er sendt eller levert til studiedirektøren senest to døgn etter den første eksamen som attesten gjelder for. En kandidat som blir syk under skoleeksamen, må underrette hovedvakt i eksamenslokalet, fylle ut trekkskjema og straks oppsøke lege og levere legeerklæring. Er det ikke mulig å få en legeerklæring senest to døgn etter den første eksamen som erklæringen gjelder for, må eksamenskandidaten gi studiedirektøren beskjed om dette innen fristens utløp. Legeerklæringen skal inneholde opplysninger om hvilken eksamen eller hvilke eksamener den gjelder for, samt tidsrom for sykdomsperioden. Sykmeldingsattest beregnet til bruk overfor arbeidsgiver godtas ikke som legeerklæring.

Legeerklæringen skal inneholde opplysninger om hvilken eksamen eller hvilke eksamener den gjelder for, samt tidsrom for sykdomsperioden. Sykmeldingsattest beregnet til bruk overfor arbeidsgiver godtas ikke som legeerklæring.

§ 20 og § 21 skal lyde:

§ 20. Utsatt eksamen grunnet akutt sykdom eller andre særskilte forfallsgrunner

Kandidater som ikke fullfører en eksamen eller deler av eksamen og som oppfyller betingelsene i § 17, kan gå opp til utsatt eksamen.

Kandidater som av særskilte grunner i forbindelse med svangerskap, fødsel eller omsorg for barn ikke kan gå opp til ordinær eksamen, kan også søke om å få delta på utsatt eksamen. Forholdet må dokumenteres med legeerklæring, fødselsattest o.l.

Ved utsatt eksamen er det ikke anledning til å gå opp til eventuelle deler av eksamen som ble avlagt under den ordinære eksamen. Eksamensordningen ved utsatt eksamen skal være den samme som ved ordinær eksamen.

Utsatte eksamener skal arrangeres så snart som mulig etter at forfallsgrunnen er opphørt og normalt senest en måned inn i det nye semesteret. Studentene må selv melde seg til utsatt eksamen. Universitetsdirektøren fastsetter fristen for å melde seg. Eksamensmeldinger til utsatt eksamen er bindende.

Arrangering av utsatte eksamener ved løpende vurdering og andre typer eksamener som avdelingene har ansvaret for, må studentene avtale med den aktuelle avdeling.

Dersom en student ikke møter til utsatt eksamen eller avbryter eksamen, gis det ikke adgang til å avlegge ny utsatt eksamen.

Det juridiske fakultet kan fravike bestemmelsene i denne paragraf i utfyllende regler for Master i rettsvitenskap.

§ 21. Adgang til kontinuasjonseksamen for kandidater som ikke består ordinær eksamen

Studenter som ikke består siste avholdte ordinære eksamen, og som har studierett til det aktuelle studieprogrammet/emnet, kan få adgang til kontinuasjonseksamen dersom avdelingen har bestemt at det skal være anledning til å avlegge kontinuasjonseksamen i det aktuelle emnet. Bestemmelser om kontinuasjonsadgang, herunder hvilke karaktergivende aktiviteter som må tas opp igjen når studenten ikke har bestått emnet, skal tas inn i emnebeskrivelsen for det enkelte emnet.

Tidspunkt for kontinuasjonseksamen ved løpende vurdering og andre typer eksamener som avdelingene har ansvaret for, avgjøres av den enkelte avdeling. Kontinuasjon i forbindelse med skoleeksamen avholdes ved begynnelsen av påfølgende semester etter siste ordinære eksamen.

Studentene må selv melde seg opp til kontinuasjonseksamen. Universitetsdirektøren fastsetter absolutt siste frist for oppmelding. Eksamensmeldinger til kontinuasjonseksamener er bindende.

Det avholdes ikke utsatte eksamener ved sykdomsforfall eller annet forfall til kontinuasjonseksamen.

Det er ikke anledning til å framstille seg til kontinuasjonseksamen for å forbedre karakteren fra en allerede bestått eksamen.

Det selvstendige arbeidet på høgre grad, eller andre skriftlige arbeider av lignende omfang, kan kun framlegges til ny sensur i bearbeidet eller supplert form dersom arbeidet bedømmes til ikke bestått.

§ 33 skal lyde:

Ved hjemmeeksamen og lignende eksamensformer av flere dagers varighet kan det i særlige tilfeller gis et rimelig antall ekstra eksamensdager dersom kandidaten dokumenterer uforutsette problemer av medisinsk karakter/dødsfall i nærmeste familie/andre ulykkeslignende tilfeller som har inntruffet i løpet av eksamensperioden. For studenter med varige funksjonshemninger må avdelingen foreta en individuell vurdering av omfanget av en eventuell utvidet eksamenstid. Studenten må levere skriftlig søknad med dokumentasjon til den aktuelle avdeling innen innleveringsfristen. Sykmeldingsattest beregnet til bruk overfor arbeidsgiver godtas ikke som legeerklæring. Ved hjemmeoppgaver og lignende eksamensformer av inntil 3 ukers varighet gis det i utgangspunktet ikke flere dager enn at oppgaven kan sensureres sammen med de som er levert innen fristen. Studenter som likevel ikke klarer å fullføre med ekstra tid, gis rett til utsatt eksamen i henhold til § 20. Ved semesteroppgaver og andre skriftlige arbeider som det kan arbeides med gjennom hele semesteret, vurderer den aktuelle avdeling hva som er et rimelig antall ekstra eksamensdager.

§ 35 og § 36 skal lyde:

§ 35. *Vurderingsuttrykk*

Følgende vurderingsuttrykk skal benyttes:

- a) bestått/ikke bestått, eller
- b) en gradert skala med 5 trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått.

Bokstavkaraktertrinnene gis følgende betegnelse og generell, kvalitativ beskrivelse:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Viser stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon som ligger over gjennomsnittet. Viser evne til selvstendighet.
C	God	Gjennomsnittlig prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder.
D	Nokså god	Prestasjon under gjennomsnittet, med en del vesentlige mangler.
E	Tilstrekkelig	Prestasjon som tilfredsstiller minimumskravene, men heller ikke mer.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstiller minimumskravene.

Når karakterskalaen bestått/ikke bestått benyttes, skal dette være et selvstendig vurderingsuttrykk uten sammenheng med den graderte karakterskalaen.

§ 36. *Gjennomsnittskarakter*

Det skal i minst mulig grad benyttes samlet karakter/gjennomsnittskarakter.

Dersom det i helt spesielle tilfeller likevel er behov for utregning av gjennomsnittskarakter, må det være benyttet bokstavkarakter på alle deleksamenene som inngår i beregningen. Følgende omregningsmodell skal legges til grunn:

1. Hver bokstavkarakter erstattes av en tallekvivalent, A=5, B=4, C=3, D=2, E=1.
2. Tallekvivalenten multipliseres med deleksamenens eller emnets studiepoeng, og de enkelte produktene av studiepoeng og tallekvivalent summeres for de deleksamener eller emner som inngår.
3. Produktsummen divideres med totalt antall studiepoeng som inngår i samlingen av aktuelle deleksamener eller emner.
4. Kvotienten regnes ut med én desimal.
5. Gjennomsnittskarakteren blir den bokstavkarakter som har heltallet i kvotienten som tallekvivalent, etter at vanlig avrundingsregel er brukt.

Alle deleksamenene må være bestått for å kunne beregne gjennomsnittskarakter.

II

Endringene trer i kraft 17. juni 2004.

17. juni Nr. 1050 2004

Forskrift om endring i forskrift for studier ved Universitetet i Tromsø.

Fastsatt av Styret ved Universitetet i Tromsø 17. juni 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 5, § 44a, § 46 og § 49. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 20. juni 2002 nr. 1349 for studier ved Universitetet i Tromsø gjøres følgende endring:

§ 10 skal lyde:

For oppnådd bachelorgrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «Bachelor i realfag», «Bachelor i kultur- og samfunnsfag» eller «Bachelor i marine fag».

For oppnådd bachelorgrad i fritt sammensatte fag angis graden på vitnemålet som «Bachelor» uten faglig tilleggsbetegnelse.

For oppnådd mastergrad med et omfang av 120 eller 300 studiepoeng angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «Master i < tittel på studieprogram >». Norges fiskerihøgskole kan i stedet for < tittel på studieprogram > benytte < tittel på studieprogram/fiskerikandidat >.

For oppnådd erfaringsbasert mastergrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «Erfaringsbasert master i < tittel på studieprogram >».

For oppnådd mastergrad i studier som erstatter de tidligere sivilingeniørstudiene, kan gradens faglige innhold på vitnemålet angis som «Master i teknologi/sivilingeniør».

For oppnådd mastergrad med integrert praktisk-pedagogisk utdanning angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «Master i < tittel på studieprogram >» med tilføyselsen «med integrert praktisk-pedagogisk utdanning».

Det utstedes bare ett vitnemål per kandidat for oppnådd bachelorgrad innenfor et studieprogram og for oppnådd bachelorgrad i fritt sammensatte fag.

Det utstedes ikke vitnemål fra Universitetet i Tromsø til kandidater som har avlagt eksamener med mindre omfang enn 60 studiepoeng ved universitetet.

Ved vitnemålet skal det følge med et vitnemålstillegg som gir en nærmere beskrivelse av kandidatens utdanning og av høyre norsk utdanningssystem, Diploma Supplement.

II

Endringen trer i kraft 17. juni 2004.

17. juni Nr. 1051 2004

Vedtak om grunnbeløpet i folketrygda.

Kunngjøring frå Arbeids- og administrasjonsdepartementet av stortingsvedtak 17. juni 2004 med heimel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 1–4. Kunngjort 6. juli 2004.

Grunnbeløpet i folketrygda blir sett til kr 58.778 med verknad frå 1. mai 2004.

18. juni Nr. 1052 2004

Forskrift om endring i forskrift – liste for definisjon av reguleringsvare i kjøttsektoren.

Fastsatt av Omsetningsrådets arbeidsutvalg 18. juni 2004 med hjemmel i forskrift 14. mars 1996 nr. 1477 om marknadsregulering av norskprodusert kjøtt, jf. lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 11. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 25. september 2000 nr. 1707 – liste for definisjon av reguleringsvare i kjøttsektoren gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om reguleringsvarer i kjøttsektoren.

§ 2 og § 3 oppheves.

Ny § 2 skal lyde:

§ 2. Skåret vare

Vareslag

Storfekjøttsortering 14%

Skinke m/b

Svinekam m/b

Sideflesk m/b

Svinekjøttsortering 23% (kun fra 1. skjærenivå)

Lammelår m/b

Lammebrog m/b

Fårekjøttsortering 20%

II

Endringene trer i kraft straks.

28. juni Nr. 1053 2004**Instruks om prøvetaking, håndtering, bedømmelse og tiltak med hensyn til overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) for storfe, småfe og hjortedyr.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 28. juni 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1719, jf. forskrift 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og omsetning mv. av ferskt kjøtt § 20, jf. forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) og Mattilsynets alminnelige instruksjonsmyndighet. Kunngjort 6. juli 2004.

1. *Omfang*

Denne instruks omfatter prøvetaking, håndtering, bedømmelse og tiltak med hensyn til overførbare spongiforme encefalopatier (TSE). Instruksene gjelder både for dyr som slaktes for konsum og for dyr i felt. Instruksene omfatter tilsyn med SRM i slakterivirksomhet og nedskjæringsvirksomhet.

2. *Overvåkning av storfe*

Følgende storfe skal undersøkes for BSE:

2.1 Alle storfe uansett alder

- a) som er importert,
- b) dersom alder ikke kan fastslås (unntatt når det er åpenbart at dyret er under 24 måneder),
- c) dersom det ikke kan fastslås hvilken besetning dyret kommer fra,
- d) som viser eller har vist unormal atferd, nevrologiske symptomer eller andre, progressive symptomer som er slik at BSE ikke kan utelukkes som sykdomsårsak.

2.2 Alle storfe eldre enn 24 måneder

- a) som er nødslaktet, jf. forskrift 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og frambud m.v. av ferskt kjøtt § 2 nr. 12,
- b) som ved ante mortem kontroll avviker i henhold til instruks 25. mai 1994 nr. 369 for kjøttkontrollen pkt. 2.3.1 og 2.3.2, unntatt klinisk friske storfe som slaktes til human konsum i forbindelse med et program for utryddelse av sykdom,
- c) som er avkom etter importerte kyr,
- d) som er selvdøde eller er blitt avlivet uten å være ment til human konsum, bortsett fra dyr som avlives i forbindelse med et program for utryddelse av sykdom.

2.3 Et tilfeldig utvalg storfe eldre enn 30 måneder, inkludert klinisk friske storfe som slaktes til human konsum i forbindelse med et program for utryddelse av sykdom, i henhold til vedlegg I.

3. *Overvåkning av småfe*

Følgende småfe skal undersøkes for TSE:

3.1 Alle importerte sauer og geiter.

3.2 Alle avkom over 18 måneder etter importerte søyer og geiter (hunnedyr).

3.3 Alle sauer og geiter som viser eller har vist unormal atferd, nevrologiske symptomer eller andre, progressive symptomer som er slik at TSE ikke kan utelukkes som sykdomsårsak.

3.4 Alle sauer og geiter over 18 måneder eller som har mer enn to permanente fortenner som er brutt fram gjennom tannkjøttet, og som er selvdøde eller er blitt avlivet uten å være ment til human konsum, bortsett fra dyr som avlives i forbindelse med et program for utryddelse av sykdom.

3.5 Et tilfeldig utvalg sau over 18 måneder i henhold til vedlegg II.

4. *Overvåkning av hjort og elg*

Følgende hjort og elg skal undersøkes for TSE:

4.1 Oppdrettshjort eldre enn 12 måneder som er selvdøde eller er blitt avlivet uten å være ment til human konsum.

4.2 Viltlevende hjort og elg over 12 måneder som er selvdøde eller er blitt avlivet uten å være ment til human konsum skal prøvetas såfremt det er mulig.*

* I henhold til HOP (Helseovervåkningsprogrammet for hjortevilt)

5. *Prøveuttak*5.1 Prøveuttatt i henhold til denne instruks punkt 2.1 a), b) og c), 2.2, 2.3, 3.1, 3.2 og 3.5 skal bestå av ufiksert (fersk) forlengede marg (*medulla oblongata*).

5.2 Prøveuttatt i henhold til denne instruks punkt 2.1 d) (storfe med klinisk mistanke om BSE) skal bestå av en ufiksert (fersk) hjernehalvdel og en formalinfiksert hjernehalvdel, eventuelt hele hodet.

5.3 Prøveuttatt i henhold til denne instruks punkt 3.3 (småfe med klinisk mistanke om TSE) skal bestå av en ufiksert (fersk) hjernehalvdel og svelglymfeknute (*lkn. retropharyngei mediales*), og en formalinfiksert hjernehalvdel og svelglymfeknute (*lkn. retropharyngei mediales*). Dersom det er mulig skal det også tas blodprøve for genotyping mhp prionproteinet.

- 5.4 Prøve tatt i henhold til denne instruks punkt 3.4 (selvdøde småfe eller småfe avlivet uten å være ment til humant konsum) skal enten bestå av ufiksert (fersk) forlenget marg (*medulla oblongata*) og to ufikserte svelglymfeknuter (*Inn. retropharyngei mediales*), eller bestå av en ufiksert (fersk) hjernehalvdel og svelglymfeknute (*Inn. retropharyngei mediales*), og en formalinfiksert hjernehalvdel og svelglymfeknute (*Inn. retropharyngei mediales*). Dersom det er mulig skal det også tas blodprøve for genotyping mhp prionprotein.
- 5.5 Prøve tatt i henhold til denne instruks punkt 4 (hjort og elg) skal bestå av en ufiksert (fersk) hjernehalvdel og svelglymfeknute, og en formalinfiksert hjernehalvdel og svelglymfeknute.
- 5.6 For uttaksprosedyre vises til informasjon på Mattilsynets nettsider under sider regelverk – veiledere – veiledere smittestoff (BSE og skrapesyke):

http://www.mattilsynet.no/portal/page?_pageid=34,31955&_dad=portal92&_schema=PORTAL92&articleId=9444&artSectionId=411

Prøven skal oppbevares, pakkes, merkes og forsendes slik at bestemmelsene i TSE-forskriften kan overholdes.

6. *Håndtering av kadaver/slakt, avfall og biprodukter fra TSE-prøvetatte dyr*
- 6.1 Dyr prøvetatt i felt betegnes kadaver. Dyr prøvetatt i slakteri betegnes som slakt.
- 6.2 Når et dyr som er slaktet for humant konsum er valgt ut for TSE-undersøkelse, skal stempelmerket omhandlet i kjøttkontrollforskriften kapittel III, ikke påføres skrotten før negativt resultat av hurtigtesten foreligger.
- 6.3 Alle deler av det kadaveret/slaktet som er undersøkt for TSE, herunder huden, skal holdes tilbake under offentlig tilsyn inntil det foreligger et negativt resultat av hurtigtesten. Unntatt fra dette er når kadaver/slakt eller deler av kadaver/slakt destrueres i samsvar med TSE-forordningen, vedlegg V nr. 3 eller 4, jf. vedlegg XI nr. 7 eller 8 (behandles som SRM).
- a) I slakterier må slakt som er prøvetatt etter andre kriterier enn denne instruks punkt 2.3 og 3.5, oppbevares i spesielle rom eller beholdere, jf. slakteriforskriften § 58. Slakt prøvetatt i henhold til denne instruks punkt 2.3 og 3.5 kan oppbevares på samme kjølerom som godkjente slakt forutsatt at det er et klart skille mellom arresterte slakt og godkjente slakt, og at det er tilstrekkelig sikkerhet for at arresterte slakt ikke kan frigis på et feilaktig grunnlag.
- b) Ved klinisk mistanke om skrapesyke kan kadaveret sendes inn for obduksjon ved veterinærinstituttet i Oslo eller et av de regionale laboratorier som småfeeieren sogner til, eventuelt NVH, Institutt for produksjonsdyrmedisin, Sandnes.
- 6.4 Alle deler av et kadaver/slakt som viser seg å være positivt på hurtigtesten, herunder huden, skal destrueres i samsvar med TSE-forordningen, vedlegg V nr. 3 eller 4, jf. vedlegg XI nr. 7 eller 8, unntatt materiale som skal bevares i forbindelse med registrene i samsvar med TSE-forordningen vedlegg III, kapittel B, del III.
- 6.5 Når et storfe som er slaktet for konsum viser seg å være positivt på hurtigtesten, skal i tillegg til det positive slaktet også slaktet umiddelbart før og de to slaktene som følger umiddelbart etter på den samme slaktelinjen, destrueres i samsvar med denne instruks punkt 6.4.
- 6.6 Slakt som er prøvetatt i henhold til denne instruks punkt 2 og 3, men hvor negativ diagnose ikke kan stilles, skal kasserer og alle deler av slaktet skal behandles som SRM jf. TSE-forordningen, vedlegg V nr. 3 eller 4, jf. vedlegg XI nr. 7 eller 8. Tilsvarende skal kadaver prøvetatt i henhold til denne instruks punkt 2 og 3, men hvor negativ diagnose ikke kan stilles, behandles som SRM jf. TSE-forordningen, vedlegg V nr. 3 eller 4, jf. vedlegg XI nr. 7 eller 8.
- 6.7 For ytterligere tiltak ved positivt svar på hurtigtest, vises det til «Tiltaks- og kommunikasjonsplan ved mistanke om eller påvisning av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Norge» og «Strategi for bekjempelse av skrapesyke (scrapie)» som finnes på Mattilsynets nettsider under dyr – bekjempelsesplaner:

http://www.mattilsynet.no/portal/page?_pageid=34,34224&_dad=portal92&_schema=PORTAL92§ionId=1105

7. *Håndtering av ordinære slakt*

- 7.1 Skrotter skal ikke påføres stempelmerke omhandlet i kjøttkontrollforskriften kapittel III, før alt SRM er fjernet. Dersom dyrets alder ikke kan fastslås, skal dyret håndteres som dyr > 12 måneder, unntatt er når det er åpenbart at dyret er < 12 måneder. Ukløyvde skrotter av småfe som overføres til spesielt godkjente nedskjæringsanlegg, kan påføres stempelmerke uten at ryggmargen er fjernet. Tilsvarende kan storfeskrotter med virvelsøyle påføres stempelmerke uten at virvelsøylen er fjernet.¹

¹ Krav om fjerning av virvelsøyle fra storfe født, oppdrettet og slaktet i Norge trer ikke i kraft før 1. november 2004.

8. *Tilsyn i slakterivirksomhet og nedskjæringsvirksomhet*

- 8.1 I slakterivirksomheter og nedskjæringsvirksomheter skal tilsynsveterinæren ha særlig oppmerksomhet rettet mot virksomhetens sikring av at:
- alt SRM fjernes fra slaktet,
 - kryssforurensning fra SRM til kjøtt i størst mulig grad unngås,
 - SRM samles opp separat fra avfall som ikke skal behandles og destrueres som SRM,
 - SRM samles opp i tydelig merkede beholdere og alle deler farges slik at det kan kontrolleres at det ikke kommer inn i fôr- eller næringsmiddelkjeden,

- alt SRM blir levert til godkjent destruksjon,
 - det er samsvar mellom mengde SRM produsert i virksomheten og mengde SRM levert til destruksjonsvirksomheten,
 - storfeslakt eller deler av storfeslakt, hvor virvelsøyle ikke er fjernet, og dyret er yngre enn 12 måneder, har skrottlapp merket med blå stripe,
 - handelsdokumenter korrekt angir antall storfe eller deler av storfe hvor virvelsøyle skal fjernes og antall storfe eller deler av storfe der virvelsøylen ikke skal fjernes.
- 8.2 Tilsynsveterinæren skal i tillegg til den løpende kjøttkontrollen skriftlig dokumentere sitt tilsyn og oppfølging med virksomheten i forhold til etterlevelse av kravene i TSE-forordningen.

Særskilte kontroller skal utføres med minst en frekvens som angitt i tabellen nedenfor. Kontrollen skal utføres slik at det ikke er forutsigbart når kontrollen skal foregå, for eksempel ved å variere mellom forskjellige ukedager fra gang til gang. Det skal minst undersøkes 10 slakt av storfe og småfe. Dersom det slaktes/håndteres færre enn 10 slakt av storfe og småfe den aktuelle dagen, skal samtlige slakt av storfe og småfe den aktuelle dagen undersøkes. Kontrollen skal dokumenteres på skjemaene i vedlegg III eller tilsvarende skjemaer.

<i>Kontroll</i>	<i>Slakteri</i>	<i>Nedskjæring</i>
Fjerning, håndtering oppsamling, farging og dokumentasjon av SRM	1 gang per måned	1 gang per måned
Handelsdokumenter	Hver 2. måned	Hver 2. måned
Merking med blåstripe på skrottlapp	Hver 2. måned	Hver 2. måned

Dersom det dokumenteres (jf. vedlegg III) ingen avvik ved tre påfølgende kontroller, kan kontrollfrekvensene reduseres, men ikke til sjeldnere enn hver 3. måned for kontroll med fjerning, håndtering, oppsamling, farging og dokumentasjon av SRM, og hver 6. måned for kontroll med handelsdokumenter og blå stripe på skrottlapp. Dersom det senere ved en lavere kontrollfrekvens påvises avvik, skal kontroller gjennomføres med frekvensen som er angitt i tabellen over.

9. *Administrative bestemmelser*

- 9.1 Denne instruksen trer i kraft straks. Samtidig oppheves instruks 2. januar 2001 nr. 1 om overvåkning av og tiltak mot overførbare spongiforme encefalopatii (TSE) ved slaktning av nærmere bestemte grupper storfe og småfe.

Vedlegg I. Prøveuttak ved slaktning av et tilfeldig utvalg storfe over 30 måneder

Det skal årlig tas prøver av et tilfeldig utvalg storfe over 30 måneder.

Det skal årlig tas prøve av 10.000 storfe i denne gruppen.

Disse dyrene skal være slaktet på normal måte for konsum inkludert klinisk friske storfe som slaktes i forbindelse med et program for utryddelse av sykdom. Dyrene skal i tillegg være født, oppdrettet og slaktet i Norge.

Prøvene skal tas ut fordelt over hele året. Dyrene det tas prøver fra, skal utvelges på en slik måte at den samlede årlige prøvemengden tilsvarer et tilfeldig utvalg storfe over 30 måneder.

Tilsynsveterinæren ved det enkelte slakteri avgjør hvilke dyr det skal tas prøver fra. Hensynet til det tilfeldige utvalget skal ivaretas.

Vedlegg II. Prøveuttak ved slaktning av et tilfeldig utvalg sau over 18 måneder

Det skal årlig tas prøver av et tilfeldig utvalg sau over 18 måneder, eller som har mer enn to permanente fortenner brutt fram gjennom tannkjøttet. Sauene skal være slaktet for humant konsum.

Det skal årlig tas prøve av 10.000 sau i denne gruppen.

Prøvene skal være representative for hver region og årstid. Dyrene det tas prøve fra, skal utvelges på en slik måte at man unngår overrepresentasjon av noen dyregruppe i forhold til geografisk opprinnelse, rase, alder eller driftsform. Dyrenes alder skal anslås ut fra tannutvikling, tydelige tegn på modenhet eller annen tilgjengelig informasjon. Om mulig, skal det unngås at det tas prøver fra et stort antall dyr i samme flokk.

Tilsynsveterinæren avgjør hvilke dyr det skal tas prøver fra. Hensynet til det tilfeldige utvalget skal ivaretas.

Vedlegg III. Forslag til dokumentasjon av tilsyn med SRM-håndtering

Skjemaet lister opp kontrollpunkter som tilsynsveterinær i slakterivirksomheter og nedskjæringsvirksomheter skal dokumentere er utført særskilt kontroll med i forhold til instruksens punkt 8.2. Det skal krysses av ja eller nei alt ettersom vedkommende punkt er kontrollert. Deretter fylles det ut utfyllede kommentar omkring observasjonene. Alle kontrollpunktene innenfor en virksomhetstype må minst kontrolleres med den frekvens som er angitt i instruksens punkt 8.2.

Virksomhetens navn og adresse:
Virksomhetsnummer:

Kontroll utført av (navn):
Dato:

Kontrollpunkt	JA	NEI	Kommentarer
<p><i>Antall dyr kontrollert</i> (angis under kommentarer). Det skal minst undersøkes 10 storfe/småfe. Dersom det slaktes/håndteres færre enn 10 storfe/småfe den aktuelle dagen, skal samtlige storfe/småfe undersøkes. <i>Hodet</i> (kontrollsted: slakteri, kontrollfrekvens:¹ minst 1 gang per md.) Stikkord: fjerning SRM, kryssforurensning, oppsamling, håndtering osv.</p>			
<p><i>Bukorganer</i> (kontrollsted: slakteri, kontrollfrekvens: minst 1 gang per md.) Stikkord: fjerning SRM, kryssforurensning, oppsamling, håndtering osv.</p>			
<p><i>Skrott</i> (kontrollsted: slakteri og nedskjæringsvirksomhet, kontrollfrekvens: minst 1 gang per md.) Stikkord: fjerning SRM, kryssforurensning, oppsamling, håndtering osv.</p>			
<p><i>Virvelsøyle</i> (kontrollsted: (slakteri) nedskjæringsvirksomhet, kontrollfrekvens: minst 1 gang per md.) (frem til 1. november 2004 er dette unntatt for storfe som er født, oppdrettet og slaktet i Norge) Stikkord: fjerning, kryssforurensning, oppsamling, håndtering osv.</p>			
<p><i>Oppbevaring, håndtering og dokumentasjon av oppsamlet SRM</i> (kontrollsted: slakteri og nedskjæringsvirksomhet, kontrollfrekvens: minst 1 gang per md.) Stikkord: atskillelse fra annet avfall som ikke skal behandles og destrueres som SRM, merking av beholdere, farging, utlevering, dokumentasjon vedrørende hvor SRM leveres og mengde SRM-avfall som leveres.</p>			
<p><i>Merking med blå stripe</i> (kontrollsted: slakteri og nedskjæringsvirksomhet, kontrollfrekvens: minst hver 2. md.)</p>			

Handelsdokumenter (kontrollsted: slakteri og nedskjæringsvirksomhet, kontrollfrekvens: minst hver 2. md.)

- 1 Generell kommentar kontrollfrekvens: Dersom det dokumenteres ingen avvik ved tre påfølgende kontroller, kan kontrollfrekvensene reduseres, men ikke til sjeldnere enn hver 3. måned for kontroll med fjerning, håndtering, oppsamling, farging og dokumentasjon av SRM, og hver 6. måned for kontroll med handelsdokumenter og blå stripe på skrottlapp. Dersom det senere ved en lavere kontrollfrekvens påvises avvik, skal kontroller gjennomføres med frekvensen som er angitt i tabellen i pkt. 8.2.

28. juni Nr. 1054 2004

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 28. juni 2004 hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–15 annet ledd. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 5–15–9 tredje og fjerde ledd skal lyde:

(3) Det er et vilkår for skattefritak at behandlingen foretas av privateid helsetjeneste som ikke mottar tilskudd fra kommune eller regionale helseforetak til sin virksomhet, eller som ikke mottar offentlig refusjon for den aktuelle behandlingen. Det er også et vilkår for skattefritak at det foreligger henvisning fra lege til behandling.

(4) Ordningen omfatter kun sykehusbehandling og behandlingsformer som ville gitt rett til refusjon etter folketrygdloven § 5–4 til § 5–12 dersom den var blitt foretatt innenfor den offentlige helsetjenesten. Ordningen omfatter ikke behandling foretatt av allmennpraktiserende lege.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2004.

29. juni Nr. 1055 2004

Forskrift om endring i forskrift om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 29. juni 2004 med hjemmel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 70. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 4. november 2001 nr. 1250 om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd skal lyde:

Parter som har en personinntekt under 110 ganger fullt bidragsforskott etter lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott (forskotteringsloven), fritas for gebyr. Den som krever fritak for gebyr må selv dokumentere sine inntektsforhold overfor bidragsfogden på den måte som bidragsfogden bestemmer.

II

Endringen gjelder fra 1. juli 2004.

29. juni Nr. 1056 2004

Forskrift om endring i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot.

Fastsett av Barne- og familiedepartementet 29. juni 2004 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 71 og § 74. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 15. januar 2003 nr. 123 om fastsetjing og endring av fostringstilskot blir det gjort følgjande endringar:

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Midla til eige underhald er satt som ein fast sats for einslege, og ein fast sats for sambuande/gifte. Satsane skal regulerast årleg i medhald av endringane i konsumprisindeksen frå Statistisk sentralbyrå. Satsane skal regulerast kvart år ut i frå endringa i konsumprisindeksen for januar månad i høve til indeksen ved førre regulering. Satsane skal òg haldast vedlike ved at satsane blir samanlikna med større endringar som gjerast i Statens institutt for forbruksforskning (SIFO) sitt standardbudsjett for forbruksutgifter.

Vedlegget skal lyde:

Vedlegg. Grunnlagstal for utrekning av fostringstilskot

Grunnlagstal her vert endra kvart år.

Underhaldskostnaden etter § 3 (kroner per månad)

Underhaldskostnaden som skal fordelast mellom foreldra, utgjer kostnader minus barnetrygd.

Forbruksutgifter og buutgifter

<i>Alderen til barnet</i>	<i>0–5 år</i>	<i>6–10 år</i>	<i>11 år og meir</i>
Forbruksutgifter	2.830	3.760	4.940
Buutgifter	800	800	800

Utgifter til barnetilsyn når tilskotsmottakaren mottek stønad til barnetilsyn frå folketrygda

64 prosent stønad

Heiltidsbarnehage	560
Deltid, park, SFO	220

Frådrag

Den til ein kvar tid fastsette barnetrygd.

Den tilskotspliktige sin del av underhaldskostnaden etter § 2

<i>Den tilskotspliktige sin del av foreldra og barnet sine samla inntekter <(> Ibp/(Ibp + Ibm + Ibb) <)></i>	<i>Den tilskotspliktige sin del av underhaldskostnaden</i>
0,000–0,249	1/6
0,250–0,416	2/6
0,417–0,583	3/6
0,584–0,750	4/6
0,751–1,000	5/6

Tilskotsevne etter § 6 (kroner per månad).

Midla til eige underhald og buutgifter

	<i>Einslege</i>	<i>Gifte/sambuande</i>
Midla til eige underhald	6.565	5.558
Buutgifter	4.761	2.826

Midla til underhald av eigne barn i eigen husstand

<i>Barnet har ein bustad</i>	<i>Barnet har delt bustad</i>
1.840	920

Skattebelastninga i tilskotsevne vurderinga skal setjast til 28 prosent og trygdeavgifta til 7,8 prosent. Minstefrådraget og personfrådraget skal reknast inn.

Samværsfrådrag etter § 9 (kroner per månad)

<i>Alderen til barnet</i>	<i>0–5 år</i>	<i>6–10 år</i>	<i>11 år og meir</i>
Ikkje samvær/samvær mindre enn samværsklasse 1	0	0	0
Samværsklasse 1 (2–3 netter eller 2 eller fleire dagar per 170 månad)	170	230	315
Samværsklasse 2 (4–8 netter per månad)	565	755	1.035
Samværsklasse 3 (9–13 netter per månad)	790	1.055	1.445
Samværsklasse 4 (14–15 netter per månad)	990	1.320	1.815

II

Endringane gjeld frå 1. juli 2004.

29. juni Nr. 1057 2004

Forskrift om endring i forskrift om statens petroleumsforsikringsfond.

Fastsatt av Olje- og energidepartementet 29. juni 2004 med hjemmel i lov 30. mai 1986 nr. 23 om statens petroleumsforsikringsfond § 7, jf. delegeringsvedtak 6. september 1996 nr. 849. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 26. juni 2003 nr. 865 om statens petroleumsforsikringsfond gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Norges Bank skal utover det som følger av § 1, første ledd, jf. § 2, plassere fondets midler i rentebærende instrumenter denominert i amerikanske dollar, euro, danske kroner, svenske kroner, britiske pund eller sveitsiske franc.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2004.

29. juni Nr. 1058 2004

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter.

Fastsatt av Helsedepartementet 29. juni 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–5 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 1 og 2. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 27. juni 2003 nr. 959 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter gjøres følgende endringer:

Kapittel II underkapittel A Takster for private medisinske laboratorievirksomheter skal lyde:

Takster for laboratorieundersøkelser og prøver, gjeldende fra 1. juli 2004.

Alminnelige undersøkelser

Takst	Tekst	Egen	Ref.	Merk.	Rep.
701a	Taking av blodprøver	40,-	0,-		0

Enkel undersøkelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
703	Inkubering av objektglass agar (inkl. prøveglass)	9,-		0

Enkle kvantitative og mer tidkrevende kvantitative undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
704c	Mikroskopisk undersøkelse av farget preparat (mikrober eosinofile)	11,-		0
704e	Kuldeagglutinin	11,-		0
704f	Normotest	11,-		0
704g	Bestemmelse av blødningstid eller koagulasjonstid	11,-		0
704j	Blod i fæces	11,-		0
704k	Trichomonas vaginalis i sekret	11,-		0
704l	Mikroskopisk undersøkelse av fæces	11,-		0

Mer krevende kvantitative undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
705a	Blod i fæces (prøve foretatt hjemme med utlevert impregnert materiell (Minst 3 prøver fra forskjellige dager))	18,-		0
705b	Telling av reticulocytter	18,-		0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
705c	Telling av eosinofile levkocytter	18,-		0
705d	Telling av basofilt punkterte erythrocytter	18,-		0
705e	Bestemmelse av osmotisk resistens	18,-		0
705f	MCV	18,-		0
705g	Fremstilling og farging av blodutstryk	18,-		0
705h	Prøvetaking til direkte immunfluorescens for Chlamydia og Herpes	18,-		0
705i	Skabbmidd eller sopp	18,-		0
705j	Mikroskopisk undersøkelse av tørket/fiksert og farget preparat med spesifikk fargemetode, både mikrober og eoesinofili	18,-		0
705k	Immunologisk CRP-test	18,-		0

Tid- eller spesielt kompetansekrevede undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
706a	Oversiktsmikroskopi av blod i farget preparat eller differensialtelling	27,-		0
706b	Undersøkelse av syreforhold/ventrikelaspirasjon	27,-		rep.
706c	Ny undersøkelse etter stimulering	13,-		0
706d	Administrasjon av belastningsdoser og etterfølgende overvåking, prøvetaking og utført analyse	51,-		0
706e	Tillegg for flere prøver	27,-		0
706f	Telling av trombocytter	27,-		0
706g	Immunologisk R.A-test	27,-		0
706h	Immunologisk graviditetstest HCG-test	27,-		0
706i	Immunologisk test på mikroalbumin i urin	27,-		0
706j	Immunologisk test på blod fra nedre del av tarmen	27,-		0
706k	Immunologisk test på bakterieantigen (streptokokker)	27,-		0
706l	Immunologisk test på virusantigen mononucleose	27,-		0
707a	Taking av EKG	20,-		0
707b	Tyding av EKG	20,-		0

Tørrkjemiske analyser (reflektometrisk eller fotometrisk avlesning)

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
708a	Glukose (blodsukkertest)	9,-		0
708b	Andre analyser av: Kolesterol, triglycerider, kalium, kreatinin, urinstoff, urinsyre, GGT (gamma gt), ASAT, ALAT, (CK) kreatinin kinase, bilirubin, amylase, LDH Lactosehydrogenase	10,-		5
709	HbA1 c – glykosert hemoglobin for bestemmelse av langtidsglukose	49,-		0
710	Trombotest	27,-		0

Klinisk neurofysiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
720a	Taking av standard – electroencefalogram (EEG)	65,-		rep.
720b	Tyding av standard – electroencefalogram (EEG)	42,-		rep.
720c	Nødvendig medikamentell aktivering	49,-		rep.
721	Taking og tyding av spesielt arbeids-/tidkrevende EEG-undersøkelser (telemetri, videometri, polygradi, kontinuerlig langtidsregistrering med spesialelektroder, prematur, prematur neonatal-perinatal registrering)	223,-		rep.
722	Neurografiundersøkelse og undersøkelse av senresponser og dekrementreaksjon/elektromyografiundersøkelse (standard EMG, fibertetthet, singlefibre EMG, kvantitativ EMG, makro EMG)	127,-		rep.
723	Evoked responseundersøkelse av sentrale sensoriske eller motoriske baner (SEP, UER, AER, ECS)	127,-		rep.
725	Elektroretinografi	54,-		rep.
726	Neurofysiologisk/kvantitativ sensibilitetsundersøkelse eller dynamometri	40,-		rep.

Immunhematologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
728a	Fullstendig blodtyping etter ABO-systemet	14,-		rep.
728b	Rh (D)-typing, M-typing, N-typing	10,-		rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
728c	Andre typinger med mer kostbare sera	15,-		rep.
729a	Undersøkelse på irregulære blodtypeantistoffer. Enkel og utvidet forlikelighetsprøve (for hver ytterligere forlikelighetsprøve samtidig til samme mottaker regnes 50% tillegg)	30,-		rep. 50%
729b	Mer omfattende immunhematologiske undersøkelser	38,-		rep.
730a	Direkte antiglobulinreaksjon hos nyfødte	13,-		rep.
730b	Identifikasjon av antigen med indirekte hemagglutinasjonsinhibisjonsteknikk (ved titrering regnes 25% tillegg)	24,-		25%
730c	Identifikasjon og titrering av antistoff med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	30,-		rep.
730d	Immunelektroforese/immunologisk kvantitering av proteiner	61,-		rep.

Medisinsk mikrobiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
731a	Grampreparat eller KOH-preparat som egen undersøkelse	22,-		rep.
731b	Identifikasjon og karakterisering av bakterier ved serologisk eller biokjemisk teknikk	22,-		rep.
731c	Enkle agglutinasjonsundersøkelser på antistoff mot rubella og HBs antigen IHA, Revers HA, MKR og VDRL	22,-		rep.
731d	Kuldeagglutinasjon	22,-		rep.
731e	Hurtigprøve eller titrering	22,-		rep.
731f	Agglutinasjon med bakterieantigen	22,-		rep.
732a	Ziehl-Neelsen-preparat som egen undersøkelse	33,-		rep.
732b	Undersøkelse av malariapreparat tykk eller tynn dråpe	33,-		rep.
732c	Spirocheter, mørkefelt	33,-		rep.
732d	Dyrking av bakterier, gjærsopp	33,-		rep.
732e	Trichomonas	33,-		rep.
732f	Sterilitetskontroll av dialyse og infusjonsvæsker	33,-		rep.
732g	Resistens, lapp/tablettmetoden	33,-		rep.
732h	Paul-Bunnels reaksjon	33,-		rep.
732i	Hemolyse i gel	33,-		rep.
732j	Latexagglutinasjon for viruspåvisning, hurtigprøve	33,-		rep.
732k	Antistreptolysintitrering	33,-		rep.
732l	Antistaflosintitrering	33,-		rep.
733	Mer kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. IHA, KBR og IH med bakterie/virusantigen (per antigen). ELISA/RIA/IF. HIV-test	40,-		rep.
734a	Dyrking av blodkulturer, patologene tarmbakterier, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter	50,-		rep.
734b	Steriliseringskontroll av transfusjonsblod	50,-		rep.
734c	Artsidentifikasjon av koagulasenegative stafylokokker	50,-		rep.
734d	Poding av egg	50,-		rep.
734e	Drikkevannsundersøkelse med filter	50,-		rep.
734f	Fagtyping	50,-		rep.
734g	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse	50,-		rep.
734h	Undersøkelse på protezoer og helminter i fæces med konsentrering	50,-		rep.
734i	Well-Felix-reaksjon	50,-		rep.
734j	FTA-ABS	50,-		rep.
734k	Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff (per antigen)	50,-		rep.
734l	ELISA/RIA/IF spesifikt 1 gM. Hepatitt C-virus	50,-		rep.
734m	Antistoffundersøkelse	50,-		rep.
735a	Særlig kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. krever bruk av kostbart utstyr	91,-		rep.
735b	Dyrking av Chlamydia	91,-		
735c	Mycoplasma/Ureoplasma med artsidentifikasjon	91,-		rep.
735d	Drikkevannsundersøkelse rør	91,-		rep.
735e	Arts-/typeidentifikasjon av mycobakterier	91,-		rep.
735f	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse med EMIT eller fluorescenspolarisasjon	91,-		rep.
735h	Poding på dyr	91,-		rep.
735i	Toxoplasma	91,-		rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
735j	Dye-test	91,-		rep.
735k	Weils reaksjon	91,-		rep.
735l	TPI	91,-		rep.
735m	Elektronmikroskopi	91,-		rep.
735n	Undersøkelser på protozoer og helminter i fæces med konsentrering og farging	91,-		rep.
738	Serologisk screening som ledd i svangerskapskontroll	40,-		rep.
739a	HGE med IF-test	295,-		
739b	HGE med PCR	244,-		

Patologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
742a	Diagnostisk biopsi eller lite operasjonspreparat (eksisjonsbiopsi)	118,-		F2 rep.
742b	Større operasjonspreparat eller multiple diagnostiske biopsier	206,-		F2 rep.
743a	Cytologisk fremstilling og gransking av cervicivaginalutstryk inntil 2 glass	49,-		F2 rep.
743b	Fremstilling og gransking av andre cytologiske preparater, inntil 4 glass	114,-		F2 rep.
744	Takst for særlig ressurskrevende spesialundersøkelser som immunhistokjemi og enzymhistokjemi med flere markører o.a. for de første 2 timer	343,-		F2 rep.
745	Annet spesifisert merarbeid per påbegynt halvtime/revisjon, fremstilling og innsending av innkalt tidligere prøve	59,-		F2 rep.

Merknad F2

Takstene innen patologi kan kreves også for prøver og undersøkelser utført av odontolog som har spesialkompetanse innen oral patologi.

Medisinsk genetikk

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
748	Kromosomundersøkelser	694,-		rep.

Klinisk kjemi og endokrinologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
752a	Enkle kvalitative analyser	7,-		rep.
752b	Enkle fargereaksjoner i urin	7,-		rep.
752c	Flokkulasjons-resipitatanalyser	7,-		rep.

Enkle kvantitative analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
754	Albumin (fotometrisk bestemmelse), ascorbinsyre, bikarbonat, bilirubintotal, bromid, galaktose, glukose, jern, kalium, kalsium, klorid, kolesterol, karbamid (urinstoff), kreatin, kreatinin, methemoglobin, natrium, oksygenmetning, osmolalitet, pH, proteintotal, sulfhemoglobin uorganisk fosfaturinsyre	13,-		rep.

Mer krevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
755	Ammonium, bilirubin-fraksjonert, enzymaktiviteter, fosfolipider, fri fettsyrer, glyserol, karbomonoksyd, kalsium-ionisert kolestrolfraksjon, lithium, magnesium, melkesyre, pyrodruesyre, TIBC, triglyserider, vitamin A eller bestemt med fotometrisk metode, graviditetstest i urin inkl. reagensene	18,-		rep.

Kompliserte og mer ressurskrevende analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
756a	Fett i fæces	35,-		rep.
756b	Nitrogen i fæces	35,-		rep.
756c	Konkrementanalyse	35,-		rep.
756d	Kvantitativ bestemmelse av aminosyrer	35,-		rep.
756e	Nyreclearance	35,-		rep.
756f	Proteinbunden jod	35,-		rep.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
756g	Totaljod	35,-		rep.
756h	Spektrofotometrisk undersøkelse av amnionvæske	35,-		rep.
756i	Syrebasestatus med blodgasser, komplett	35,-		rep.
756j	Tynnskikt-kromatografisk undersøkelse av aminosyrer, glykoseproteiner, medikamenter	35,-		rep.
756k	Hormoner bestemt med fotometriske metoder	35,-		rep.

Meget kompliserte analyser og/eller analyser som krever meget kostbar apparatur/reagenser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
757a	Immunologisk kvantitering av enkeltproteiner	47,-		rep.
757b	Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, vitaminer eller andre organiske forbindelser med RIA, EIA, gass- eller væskekromatografiske metoder	47,-		rep.
757c	Elektroforetisk separasjon av proteiner inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet	47,-		rep.
757d	Immunelektroforese	47,-		rep.
757e	Spormetaller bestemt med atom absorbasjon	47,-		rep.

Særdeles kostbare, kompliserte analyser og tidkrevende funksjonsundersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
758a	Belastningsundersøkelser med glukose, insulin o.l.	94,-		4
758b	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT	94,-		4
758c	Gass- eller væskekromatografisk metodikk etter forutgående ekstraksjon og rengjøring av ekstraktet eller forutgående enzymbehandling	94,-		4
758d	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT etter forutgående kromatografisk separasjon	142,-		4
758e	Gass- eller væskekromatografisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon	142,-		4
758f	Særlig tidrøvende og kompliserte hormonanalyser som nødvendiggjør flere kromatografiske separasjoner samt derivatdannelser for isolering eller isotopmerking	142,-		4
758g	Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator	142,-		4

Analyser utført samtidig i én prøve med en automatisk analysemaskin

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
759a	For inntil 6 rekvirerte analyser	38,-	F4	rep.
759b	For inntil 12 rekvirerte analyser	53,-	F4	rep.
759c	Flere enn 12 rekvirerte analyser	64,-	F4	rep.

Merknad F4

Taksten benyttes når laboratoriet tilbyr analysepakker (definerte kombinasjoner av analyser som utføres i samme prøve med ett analyseinstrument).

Nukleærmedisinske undersøkelser og terapi

Enkle og relativt lite tidkrevende undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
781a	Funksjonsundersøkelser	57,-	F5	rep. 50%
	Funksjonsundersøkelser av glandulathyreoidea	57,-	F5	rep.
781b	Bestemmelse av blodvolum	57,-	F5	rep.
781c	Bestemmelse av vevsgjennomblødning	57,-	F5	rep.
781d	Bestemmelse av radioaktivitet i biologisk materiale	57,-	F5	rep.
781e	Bestemmelse av utskiftbart Na, K, H ₂ O	57,-	F5	rep.

Mer tidkrevende undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
782a	Schilling test	118,-	F5	
782b	Schilling test utført med intrinsic factor	60,-	F5	
782c	Gjentakelse av schilling test med intrinsic factor	118,-	F5	
782d	Bestemmelse av fettresorbsjon	118,-	F5	
782e	Bestemmelse av proteintap	118,-	F5	rep.
782f	Bestemmelse av serumeggehvittens biologiske halveringstid	118,-	F5	rep.
782g	Elektroforese eller kromatografi av radioaktive forbindelser	118,-	F5	rep.
782h	Bestemmelse av blodlegemers nydannelse	118,-	F5	rep.
782i	Enkle funksjonsundersøkelser, som enkel renografi	118,-	F5	rep.
783a	Scintigrafisk undersøkelse av organer	174,-	F5	rep.
783b	Tillegg for scintigrafisk undersøkelse av mer enn 3 forskjellige projeksjoner	88,-	F5	rep.

Funksjonsundersøkelser som krever særlig bearbeidelse

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
784a	Renografi med utvidet funksjonsvurdering	174,-	F5	rep.
784b	Radiomiksjonscystografi	174,-	F5	rep.
784c	Radiocardiografi	174,-	F5	rep.
784d	Schuntundersøkelser	174,-	F5	rep.

Meget kompliserte og ressurskrevende undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
785a	Radiografi med utvidet funksjonsvurdering	231,-	F5	rep.
785b	Ved arbeidsbelastning og gjentatt registrering av radiografi med utvidet funksjonsvurdering	118,-	F5	rep.
785c	Måling av regional cerebral blodsirkulasjon	231,-	F5	rep.
785d	Bestemmelse av blodlegemers levetid	231,-	F5	rep.
785e	Tomografi	231,-	F5	rep.
786	Administrasjon av behandlingsdoser	46,-	F5	rep.

Merknad F5

For alle undersøkelsestakster gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat utover kr 50,- per undersøkelse, skal belastes i tillegg til taksten. For administrasjon av behandlingsdoser gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat i sin helhet skal belastes i tillegg til taksten.

Immunologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
791	Påvisning av antistoffer med indirekte immunfluorescenssteknikk eller andre tilsvarende teknikker med merkede antistoffer	18,-		rep.
792	Påvisning av antigener i vev med direkte immunfluorescenssteknikk eller andre tilsvarende immunologiske undersøkelser med merkede antistoffer (histoimmunologisk undersøkelse)			
792a	Oppsett med 1 antiserum	30,-		rep.
792b	Tillegg for hvert ytterligere antiserum	7,-		rep.

Undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
793a	Stimulering av lymfocytter i kultur, lymfocytt-transformasjonstest med 1 antigen eller mitogen	292,-		rep.
793b	Tillegg for hvert ytterligere antigen eller mitogen	40,-		rep.
793c	Kvantitering av T- og B-lymfocytter fra perifert blod	52,-		rep.

Undersøkelser på L.E.-celler

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
794a	Fremstilling av preparat	16,-		rep.
794b	Tyding av preparat	25,-		rep.
795a	Påvisning av antistoffer mot DNA ved FARR-teknikk	36,-		rep.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
795b	Påvisning av antistoff eller antigen ved immundiffusjon	22,-		rep.

Serologisk allergiundersøkelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
796a	Kvantitering av immunglobulin E med radio-immuno-assay (RIA) eller enzym-immuno-assay (EIA)	50,-	F6	rep.
796b	Kvantitering av allergen-spesifikke antistoff med RIA eller EIA	70,-	F6	rep.

Merknad F6

Taksten forutsetter rekvirering på eget skjema og utført ved laboratorium med nødvendig allergologisk ekspertise.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
797	Påvisning av spermieagglutinerer	16,-		rep.

Prøver på fagocytose og kjemotakse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
798a	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) uten stimulering	55,-		rep.
798b	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) med endotoxinstimulering	71,-		rep.
798c	Kvantitativ fagocytoseprøve	178,-		rep.
798d	Kvantitativ kjemotakseprøve	182,-		rep.

Serologisk typebestemmelse av vevforlikelighetsantigener

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
799a	Typebestemmelse for I antigen	132,-		rep.
799b	Tillegg for hvert ytterligere antigen	5,-		rep.
799c	Tillegg for typebestemmelse av B- og T-lymfocytter	52,-		rep.
800a	Påvisning av lymfocytotoksiske antistoffer	74,-		rep.
800b	Identifikasjon av antistoffenes spesifisitet	243,-		rep.
800c	Tillegg for undersøkelser mot B- og T-lymfocytter	52,-		rep.

Andre undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
800d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser	305,-		0
	Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifte- produkter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon. Bestemmelse av aminosyremønster med aminosyreanalysator.			
870	Måling av benmineralinnhold – måling med DXA. Taksten kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske bensykdommer. Taksten kan kun kreves 1 gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel iht. takst 899a/899b.	160,-		

Kapittel II underkapittel B Takster for private røntgenvirksomheter underpunkt 6 Sluttberegning første ledd skal lyde:

Vektene slik de fremstår etter diskonteringstrinnet betegnes prisvekter. Refusjonen beregnes som sum prisvekter, korrigert for relevant insentivats, multiplisert med enhetspris. Enhetsprisen er satt til 809 kroner.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2004.

30. juni Nr. 1059 2004**Forskrift om endring i forskrift om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk.**

Fastsett av Landbruksdepartementet 30. juni 2004 med heimel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 5 og § 5a og delegeringsvedtak 7. mai 1999 nr. 434. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 29. juni 1999 nr. 763 om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk blir det gjort følgjande endring:

§ 1 skal lyde:

Produsentar som omsetter jordbruksvarer, skal svara avgift etter desse satsane:

a) <i>Mjølkk:</i>	8 øre pr. liter
b) <i>Kjøtt av storfe og kalv:</i>	maks. 200 øre pr. kg
c) <i>Kjøtt av sau og lam:</i>	maks. 300 øre pr. kg
d) <i>Svinekjøtt:</i>	maks. 250 øre pr. kg
e) <i>Egg:</i>	70 øre pr. kg
f) <i>Kjøtt av kylling:</i>	60 øre pr. kg
g) <i>Kjøtt av kalkun:</i>	40 øre pr. kg
h) <i>Korn og oljefrø:</i>	maks. 6 øre pr. kg

Omsetningsrådet sitt arbeidsutval fastsett omsetningsavgifta innafor maksimalsatsane i første ledd bokstav b, c, d og h.

Avgiftsplikta gjeld ikkje ved omsetning frå produsent til arbeidarar på garden eller i verksemda, eller ved oppfylling av kår- og forpaktarkontraktar.

II

Endringa trer i kraft 1. juli 2004.

30. juni Nr. 1060 2004**Forskrift om endring i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften).**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 30. juni 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) gjøres følgende endring:

Kapittel 8 skal lyde:

Kapittel 8. Refusjon av avgift på hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK)

Fastsatt med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4.

§ 8–1. Formål

Formålet med bestemmelsene i dette kapitlet er å redusere utslipp til miljøet av hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK).

§ 8–2. Saklig virkeområde

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter HFK og PFK som nevnt i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter § 3–18–1 første ledd uavhengig av om stoffene forekommer som ren vare, inngår i blandinger eller inngår som bestanddel i andre varer.

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder ikke PFK som dannes under produksjon av aluminium.

§ 8–3. Rett til utbetaling

Det utbetales refusjon for den mengden HFK og PFK som er levert til godkjent destruksjonsanlegg for destruksjon. Refusjonssatsene vil være lik de gjeldende differensierte avgiftssatsene for avgiften på HFK og PFK ved innleveringstidspunktet, jf. Stortingets årlige avgiftsvedtak og forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter § 3–18–2.

Retten til refusjon bortfaller dersom avfallet ikke oppbevares ved destruksjonsanlegget for kontroll i minst to uker etter at søknad om refusjon er innsendt. Retten til refusjon bortfaller også dersom avfallet i løpet av denne perioden ikke er merket med hvem som har levert avfallet, eller hvis avfallet ikke er påført en referanse til et analysebevis.

Statens forurensningstilsyn kan fastsette nærmere regler for utbetaling av refusjon i de tilfeller HFK- og PFK-avfall eksporteres.

§ 8-4. Søknad

Søknad om refusjon kan fremmes av den som har levert HFK og PFK til destruksjonsanlegg. Søknaden fremsettes for Statens forurensningstilsyn eller den som Statens forurensningstilsyn bestemmer.

§ 8-5. Dokumentasjonskrav

Søknaden må inneholde resultat fra representativ analyseprøve som viser hvilke mengder og typer HFK og PFK som er levert til destruksjonsanlegg. Analysen skal være utført i henhold til Norsk Standard, eller ekvivalent metode, av en uavhengig tredjepart akkreditert for å gjennomføre HFK- og PFK-analyse.

Søknaden må i tillegg inneholde dokumentasjon som viser at den mengden HFK og PFK det søkes refusjon for, er levert til destruksjonsanlegg.

Dersom søknaden gjelder HFK-avfall som er deklarasjonspliktig i medhold av kapittel 11 § 11–12, skal kopi av deklarasjonsskjemaet være vedlagt søknaden.

Statens forurensningstilsyn kan fastsette nærmere regler om krav til dokumentasjon.

§ 8-6. Utbetalingen

Utbetalingen foretas av Statens forurensningstilsyn, eller den Statens forurensningstilsyn bestemmer.

§ 8-7. Overgangsbestemmelser

Det kan bare kreves refusjon for HFK og PFK som er levert til destruksjonsanlegg for destruksjon etter ikrafttreddelsen av denne forskriften.

Inntil en Norsk Standard som nevnt i § 8-5 foreligger skal analysemetodene godkjennes av Statens forurensningstilsyn.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2004.

30. juni Nr. 1061 2004

Forskrift om endring i forskrift om midler til bygdeutvikling – tildeling på fylkesnivå ved Innovasjon Norge.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 30. juni 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18, jf. delegeringsvedtak 12. mai 1995 nr. 413, og i medhold av vedtektene for Landbrukets utviklingsfond. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 3. februar 2004 nr. 353 om midler til bygdeutvikling – tildeling på fylkesnivå ved Innovasjon Norge gjøres følgende endring:

§ 5 pkt. 5.2.1 skal lyde:

Det kan gis tilskudd og rentestøtte til investeringer i faste anlegg og i tilhørende produksjonsutstyr av varig karakter i tradisjonelt landbruk og i nye næringer i tilknytning til landbruket. Grøfting kan bare støttes i Nordland, Troms og Finnmark.

Tilskudd kan gis pr. landbrukseiendom/driftsenhet med inntil 20% av godkjent kostnadsoverslag avgrenset til 200.000 kroner i Sør-Norge og 230.000 kroner i Nord-Norge og Namdalsregionen. To eller flere landbrukseiendommer som drives av samme bruker regnes som en driftsenhet. Fellestiltak/selskap med 2 eller flere interessenter kan støttes med inntil 400.000 kroner (460.000 kroner i Nord-Norge og Namdalen) i investeringstilskudd pr. tiltak.

Rentestøtte kan primært gis til lån i det private lånemarkedet, men kan også knyttes til lavrisikolåneordningen i Innovasjon Norge. Rentestøtte gis i form av reduksjon i avtalt rentenivå på det opptatte lånet. Rentestøtten utgjør 50% av renten på tre års statsobligasjoner. For perioden 1. juli 2004 og ut året, beregnes renten ut fra nevnte rente i perioden 1. juli 2003–30. juni 2004. Fra 1. januar 2005 beregnes renten ut fra foregående års rente. Rentestøtten kan maksimalt utgjøre 5 prosentpoeng.

Det gjøres fradrag for tilskudd til investeringer som er innvilget over BU-ordningen til landbrukseiendommen de siste 5 år. For tilskudd til driftsbygninger i tradisjonelt landbruk og etableringstilskudd ved generasjonsskifte gjøres også fradrag for tilskudd som er innvilget til miljøtiltak i forbindelse med disse driftsbygningene de siste 5 år. Det skal ikke gjøres fradrag for tilskudd som er innvilget til grøfting. Ved tilskudd til grøfting skal det ikke gjøres fradrag for BU-midler som tidligere er innvilget til bruket.

Ved utflytting i forbindelse med jordskifte kan det gis et ekstraordinært tilskudd med inntil kr 150.000 i tillegg til ordinær finansiering.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2004.

30. juni Nr. 1062 2004**Forskrift om nærmere regler for gjennomføringen av direktiv 92/75/EØF, med hensyn til energimerking av kjøleskap, fryserer og kombinasjoner av slike.**

Fastsatt av Olje- og energidepartementet 30. juni 2004 med hjemmel i lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. § 3 første ledd bokstavene a, b og c, jf. § 3 andre ledd, § 3 fjerde ledd, § 3a og § 5 første og tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 22. desember 1995 nr. 1037 pkt. 3. Jf. EØS-avtalen vedlegg II og IV nr. 11a (direktiv 94/2/EF endret ved direktiv 2003/66/EF). Kunngjort 6. juli 2004.

§ 1. Denne forskrift gir nærmere regler for gjennomføringen av direktiv 92/75/EØF, direktiv 94/2/EF og direktiv 2003/66/EF med hensyn til energimerking av kjøleskap, fryserer og kombinasjoner av slike, jf. forskrift 10. januar 1996 nr. 16 om angivelse av husholdningsapparaters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte vareopplysninger.

§ 2. Denne forskrift får anvendelse for nettdrevne kjøleskap, fryseskap, frysebokser og kombinasjoner av slike til bruk i husholdninger. Apparater som også kan drives av andre energikilder, for eksempel batterier, omfattes ikke av forskriften.

§ 3. De opplysningene som skal oppgis i henhold til denne forskrift, skal utarbeides etter målemetodene fastsatt ved de harmoniserte standarder. Disse standardene har europeiske standardiseringsorganer (CEN, CENELEC, ETSI) vedtatt etter mandat fra Kommisjonen i samsvar med direktiv 98/34/EF.¹ Referansenumrene er offentliggjort i Den europeiske unions tidende, og der medlemsstatene har offentliggjort referansenumrene for de nasjonale standarder som gjennomfører disse harmoniserte standardene.

¹ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37.

§ 4. Bestemmelsene i vedlegg I,¹ II¹ og III¹ som krever at det oppgis opplysninger om støy, skal anvendes bare der medlemsstatene krever slike opplysninger i henhold til artikkel 3 i direktiv 85/595/EØF. Disse opplysningene skal fastsettes ved måling i samsvar med nevnte direktiv.

¹ Vedlegget er utelatt, men kan fås ved henvendelse til Olje- og energidepartementet, Energi- og vassdragsavdelingen, postboks 8148 Dep 0033 Oslo, tlf. 22249090.

§ 5. I denne forskrift får definisjonene fastsatt i § 4 i forskrift 10. januar 1996 nr. 16 om angivelse av husholdningsapparaters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte vareopplysninger anvendelse.

§ 6. Det tekniske dokumentasjonsmaterialet nevnt i § 8 i forskrift 10. januar 1996 nr. 16 om angivelse av husholdningsapparaters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte vareopplysninger skal inneholde:

- leverandørens navn og adresse,
- en generell beskrivelse av apparatet som skal være tilstrekkelig til å identifisere det,
- opplysninger, eventuelt med tegninger, om de viktigste kjennetegn ved modellens konstruksjon, særlig om forhold som merkbart påvirker apparatets energiforbruk,
- prøverapporter om målinger som er blitt utført på modellen etter fremgangsmåten nevnt i § 3 i denne forskrift,
- eventuell bruksanvisning.

Når opplysningene om en bestemt modellkombinasjon er framskaffet ved beregninger på grunnlag av utforming av og/eller ekstrapolering fra andre kombinasjoner, bør dokumentasjonsmaterialet inneholde nærmere opplysninger om slike beregninger og/eller ekstrapoleringer, samt om prøvinger som er gjort for å kontrollere nøyaktigheten av de beregninger som er foretatt (nærmere opplysninger om den matematiske modell for beregning av ytelse og om målinger utført for å kontrollere denne modellen).

§ 7. Apparaterne som omfattes av denne forskrift skal inndeles etter kategoriene i vedlegg IV.¹

¹ Vedlegget er utelatt, men kan fås ved henvendelse til Olje- og energidepartementet, Energi- og vassdragsavdelingen, postboks 8148 Dep 0033 Oslo, tlf. 22249090.

§ 8. Etiketten og opplysningskjemaet nevnt i § 6 i forskrift 10. januar 1996 nr. 16 om angivelse av husholdningsapparaters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte vareopplysninger skal tilsvare modellen gjengitt i henholdsvis vedlegg I¹ og beskrivelsen i vedlegg II¹ til denne forskrift.

Etiketten skal settes utvendig på apparatets for- eller overside slik at den er synlig og ikke kan skjules.

¹ Vedlegget er utelatt, men kan fås ved henvendelse til Olje- og energidepartementet, Energi- og vassdragsavdelingen, postboks 8148 Dep 0033 Oslo, tlf. 22249090.

§ 9. Dersom et produkt frambyr til salg, leie eller kjøp på avbetaling i form av en trykt eller skriftlig meddelelse eller på andre måter som gjør at den mulige kunden ikke kan forvente å få se apparatet utstilt, for eksempel gjennom et skriftlig tilbud, en postordrekatalog, reklame på Internett eller andre elektroniske medier, skal meddelelsen inneholde alle de opplysninger som er angitt i vedlegg III¹ til denne forskrift.

¹ Vedlegget er utelatt, men kan fås ved henvendelse til Olje- og energidepartementet, Energi- og vassdragsavdelingen, postboks 8148 Dep 0033 Oslo, tlf. 22249090.

§ 10. Klassifiseringen av apparatene etter energieffektivitet skal være i samsvar med angivelsene i vedlegg V.¹

¹ Vedlegget er utelatt, men kan fås ved henvendelse til Olje- og energidepartementet, Energi- og vassdragsavdelingen, postboks 8148 Dep 0033 Oslo, tlf. 22249090.

§ 11. Olje- og energidepartementet bestemmer hvem som skal føre tilsyn med bestemmelsene i denne forskrift og fastsetter instruks for tilsynsmyndigheten.

§ 12. Denne forskrift trer i kraft 30. juni 2004. Fra samme tid oppheves forskrift 26. mars 1996 nr. 301 om nærmere regler for gjennomføringen av rådsdirektiv 92/75/EØF med hensyn til energimerking av kjøleskap, fryserer og kombinasjoner av slike.

2. juli Nr. 1063 2004

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott.

Fastsatt av Sosialdepartementet 2. juli 2004 med hjemmel i lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott (forskotteringsloven) § 4 tredje ledd og § 5 tredje ledd. Kunngjort 6. juli 2004.

I

I forskrift 6. februar 2003 nr. 125 om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd bokstavene a og b skal lyde:

- a. 100 prosent av fullt forskott, når forskottsmottakers årsinntekt ikke overstiger kr 128.400, jf. § 5 første ledd.
- b. 75 prosent av fullt forskott, når forskottsmottakers årsinntekt er høyere enn kr 128.400, men ikke høyere enn inntektsgrensen for full forsørgelsesevne etter § 5. Med ett barn skal denne grensen være kr 245.100 for en enslig forskottsmottaker og kr 210.900 for en mottaker som bor sammen med ektefelle eller samboer. Grensen økes med kr 34.400 for hvert eget barn utover ett.

II

Endringen trer i kraft straks.

Hevingen av grensen for 100 prosent av fullt forskott til kr 128.400 gjelder fra 1. mai 2004. Hevingen av grensene for 75 prosent av fullt forskott gjelder fra 1. juli 2004.

2. juli Nr. 1064 2004

Ikraftsettning av lov 2. juli 2004 nr. 69 om endringer i opplæringslova og friskolelova.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. juli 2004 med heimel i lov 2. juli 2004 nr. 69 om endringer i opplæringslova og friskolelova del III. Fremja av Utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 6. juli 2004.

Lov 2. juli 2004 nr. 69 om endringer i opplæringslova og friskolelova gjeld frå 1. september 2004.

2. juli Nr. 1065 2004

Ikraftsettning av lov 2. juli 2004 nr. 61 om endringer i lov 21. juli 1916 nr. 2 om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m.v. og i straffeprosesslova.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. juli 2004 med heimel i lov 2. juli 2004 nr. 61 om endringer i lov 21. juli 1916 nr. 2 om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m.v. og i straffeprosesslova del III nr. 1. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 6. juli 2004.

Lov 2. juli 2004 nr. 61 om endringer i lov 21. juli 1916 nr. 2 om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m.v. og i straffeprosesslova gjeld frå 1. januar 2005.

2. juli Nr. 1066 2004

Ikrafttredelse av lov 2. juli 2004 nr. 60 om endringer i politiloven (vurdering av helsetilstanden ved innsetting i arrest, politimyndighet, Politihøgskolen mv.).

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. juli 2004 med hjemmel i lov 2. juli 2004 nr. 60 om endringer i politiloven (vurdering av helsetilstanden ved innsetting i arrest, politimyndighet, Politihøgskolen mv.) del II. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 6. juli 2004.

Lov 2. juli 2004 nr. 60 om endringer i politiloven (vurdering av helsetilstanden ved innsetting i arrest, politimyndighet, Politihøgskolen mv.) trer i kraft straks.

2. juli Nr. 1067 2004**Ikrafttredelse av lov 2. juli 2004 nr. 65 om endringer i introduksjonsloven og utlendingsloven.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. juli 2004 med hjemmel i lov 2. juli 2004 nr. 65 om endringer i introduksjonsloven og utlendingsloven del III. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 6. juli 2004.

Lov 2. juli 2004 nr. 65 om endringer i introduksjonsloven og utlendingsloven, del II, endringen i utlendingsloven § 34a, trer i kraft straks.

2. juli Nr. 1068 2004**Delvis ikrafttredelse av lov 2. juli 2004 nr. 66 om endringer i arbeidsmiljøloven, ligningsloven, utlendingsloven og allmenngjøringsloven.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. juli 2004 med hjemmel i lov 2. juli 2004 nr. 66 om endringer i arbeidsmiljøloven, ligningsloven, utlendingsloven og allmenngjøringsloven del V nr. 2. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 6. juli 2004.

Lov 2. juli 2004 nr. 66 om endringer i arbeidsmiljøloven, ligningsloven, utlendingsloven og allmenngjøringsloven del I, ny § 15a i arbeidsmiljøloven, del III, ny § 11a i utlendingsloven og del IV, endringene i allmenngjøringsloven, trer i kraft 1. oktober 2004.

2. juli Nr. 1069 2004**Delegering av myndighet til Kommunal- og regionaldepartementet etter utlendingsloven § 42.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. juli 2004 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 42, jf. lov 2. juli 2004 nr. 67 om endringer i utlendingsloven m.m. (senking av nedre strafferamme for utvisning og fritt rettsråd i asylsaker) del I. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 6. juli 2004.

Kongens myndighet til å fastsette forskrifter etter lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 42, slik den lyder etter endringen i lov 2. juli 2004 nr. 67 om endringer i utlendingsloven m.m. (senking av nedre strafferamme for utvisning og fritt rettsråd i asylsaker del I, delegeres til Kommunal- og regionaldepartementet.

5. april Nr. 1084 2004**Delegering av myndighet til diverse kommuner etter forurensningsloven § 32 annet ledd.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 5. april 2004 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245. Kunngjort 9. juli 2004.

Miljøverndepartementet fatter med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245, følgende vedtak:

Kommunene Arendal, Askøy, Audnedal, Averøy, Beiarn, Bergen, Birkenes, Bodø, Bygland, Bykle, Drammen, Eide, Eidfjord, Eidskog, Elverum, Etnedal, Evje og Hornnes, Fauske, Flekkefjord, Frei, Froland, Fræna, Fusa, Gausdal, Gildeskål, Gjemnes, Gjerstad, Gjesdal, Gjøvik, Granvin, Grimstad, Halså, Hamarøy, Haugesund, Hægebostad, Hurum, Iveland, Jondal, Karmøy, Kongsvinger, Kristiansand, Kristiansund, Kvinesdal, Lier, Lillehammer, Lillesand, Lindesnes, Lund, Mandal, Marnardal, Meløy, Midsund, Modum, Molde, Nesset, Nord-Aurdal, Nord-Fron, Nord-Odal, Nordre Land, Oppdal, Os, Osterøy, Randaberg, Rauma, Ringeby, Risør, Røyken, Saltdal, Samnanger, Sandnes, Sirdal, Skjærstad, Songdalen, Stavanger, Steigen, Steinkjer, Sund, Sunndal, Surnadal, Søgne, Søndre Land, Sør-Aurdal, Sørfold, Sør-Fron, Sør-Odal, Tingvoll, Trysil, Tvedestrand, Ullensvang, Ulvik, Voss, Vaksdal, Valle, Vang, Vegårshei, Vennesla, Vestre Slidre, Vestre Toten, Østre Toten, Øvre Eiker, Øyer, Øystre Slidre, Åmot og Åseral får delegert myndighet etter forurensningsloven § 32 annet ledd til å gjennom forskrift videreføre eksisterende ordninger for behandling av våtorganisk avfall i tilfeller der kommunene har gjort en vurdering av at dette anses nødvendig.

Delegeringen gjelder frem til 1. juli 2006.

26. april Nr. 1085 2004**Delegering av myndighet til diverse kommuner etter forurensningsloven § 32 annet ledd.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 26. april 2004 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245. Kunngjort 9. juli 2004.

Miljøverndepartementet fatter med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245, følgende vedtak:

Vik, Aurland, Lærdal, Årdal, Luster, Sogndal og Leikanger kommune får delegert myndighet etter forurensningsloven § 32 annet ledd til å gjennom forskrift videreføre eksisterende ordninger for behandling av våtorganisk avfall i tilfeller der kommunene har gjort en vurdering av at dette anses nødvendig.

Delegeringen gjelder frem til 1. juli 2006.

14. mai Nr. 1086 2004

Delegering av myndighet til Balestrand og Høyanger kommune etter forurensningsloven § 32 annet ledd.

Fastsatt av Miljøverndepartementet 14. mai 2004 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245. Kunngjort 9. juli 2004.

Miljøverndepartementet fatter med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245, følgende vedtak:

Balestrand og Høyanger kommune

får delegert myndighet etter forurensningsloven § 32 annet ledd til å gjennom forskrift videreføre eksisterende ordninger for behandling av våtorganisk avfall i tilfeller der kommunene har gjort en vurdering av at dette anses nødvendig.

Delegeringen gjelder frem til 1. juli 2006.

27. mai Nr. 1087 2004

Forskrift om bruk av det samiske flagget.

Fastsatt av Sametinget 27. mai 2004, i medhold av Sametingets selvbestemmelsesrett, og med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 1–6 annet ledd. Kunngjort 9. juli 2004.

§ 1. Det samiske flagget er felles for samene i Norge, Sverige, Finland og Russland og dermed et felles nasjonalsymbol for hele det samiske folket.

§ 2. Sametinget i Norge gir ved denne forskrift bindende regler for bruk av det samiske flagget på territoriet som omfattes av staten Norge.

§ 3. Bruken av det samiske flagget skal gjenspeile den respekt som tilkommer enhver bruk av nasjonale symboler.

§ 4. Det samiske flagget kan brukes på de fastsatte samiske flaggdagene og ved offisielle samiske anledninger og markeringer. Flagget kan brukes ved andre høytider og festlige anledninger for det samiske folket.

De samiske flaggdagene er:

- 6. februar (Det samiske folkets nasjonaldag),
- 2. mars (Dagen da Sametinget i Finland ble åpnet – 2. mars 1996),
- 25. mars (Marimesse – Maria bebudelsesdag. Tradisjonell samisk merkedag),
- 24. juni (Midtsommersdagen – St. Hansdagen. Tradisjonell samisk merkedag),
- 9. august (FNs internasjonale urfolksdag),
- 15. august (Dagen da det samiske flagget ble godkjent – 15. august 1986),
- 18. august (Dagen da Sameråd ble opprettet – 18. august 1956),
- 26. august (Dagen da Sametinget i Sverige ble åpnet – 26. august 1993),
- 9. oktober (Dagen da Sametinget i Norge ble åpnet – 9. oktober 1989),
- 9. november (Dagen da Sameparlamentet i Finland ble opprettet – 9. november 1973),
- 15. november (Dagen da Isak Saba ble født – 15. november 1875).

Flagget kan også brukes ved offisielle norske flaggdager, ved offisielle norske anledninger og ved høytider og festlige anledninger for det norske folket, samt når det av forskjellige hensyn er spesielt viktig eller ønskelig.

Det samiske flagget kan også benyttes ved høytider av privat karakter.

§ 5. Det samiske flagget kan brukes alene eller sammen med det norske statsflagget, det norske handelsflagget, andre nasjoners flagg og andre typer flagg.

§ 6. Ved bruk av det samiske flagget ved offisielle norske flaggdager og ved offisielle norske anledninger, skal det samiske flagget plasseres på plassen til høyre for det norske flagget.

Ved bruk av det samiske flagget sammen med det norske flagget på samiske flaggdager og ved samiske anledninger, skal flaggene plasseres som nevnt i første ledd.

§ 7. Flagget heises i tidsrommet mars–oktober kl. 08.00 og hales ved solnedgang, dog ikke senere enn kl. 21.00. I tidsrommet november– februar heises flagget kl. 10.00 og hales kl. 15.00. I områdene sør for Nordland fylke heises flagget kl. 09.00 i tidsrommet november–februar og hales ved solnedgang, dog ikke senere enn kl. 21.00.

§ 8. Sametinget kan i særlige tilfeller tillate bruk av det samiske flagget på annen måte enn hva som framgår av disse regler.

§ 9. Alle spørsmål om bruk av det samiske flagget på eller fra offentlige bygninger blir i tvilstilfeller å forelegge for Sametinget for avgjørelse.

§ 10. Denne forskriften trer straks i kraft.

14. juni Nr. 1088 2004

Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Akershus.

Fastsatt av Styret ved Høgskolen i Akershus 14. juni 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 7. Kunngjort 9. juli 2004.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder alle eksamener og annen prøving av studenters kunnskaper og ferdigheter når karakteren føres på vitnemålet eller karakterutskriften eller inngår som del av den samlede eksamenskarakter for fag og emner i godkjent studium ved Høgskolen i Akershus.

For studier som er regulert av rammeplaner, gjelder bestemmelsene om eksamen, vurdering og sensur som er gitt i rammeplanen eller forskrift for vedkommende studium.

§ 2. Eksamen

1. Omfanget av et fag, emne eller kurs i høgskolens fag- og studieplaner måles i studiepoeng. Et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.
2. Ved høgskolen kan det avlegges fag-, emne- og kurseksamener. En eksamen kan omfatte ett eller flere emner.
3. Som eksamen regnes
 - avsluttende skriftlig, praktisk og/eller muntlig prøve i et fag, emne eller kurs
 - bedømmelse av praktiske prøver og arbeider, framsyninger, framføringer, utstillinger
 - bedømmelse av utført laboratoriearbeid, prosjektarbeid, praksisrapport, seminararbeid, rapporter eller annen dokumentasjon som skal inngå på vitnemålet eller karakterutskriften eller innregnes i karakterfastsetting.
4. En eksamen bør vanligvis omfatte minimum 10 studiepoeng i utdanningen.
5. Eksamen avvikles normalt når undervisningen i faget, emnet eller kurset avsluttes. Tid og sted for eksamen fastsettes av høgskoleadministrasjonen v/Studieavdelingen og kunngjøres på høgskolens nettsider for elektronisk studieadministrasjon, heretter kalt Arena Høgskole.
6. Det holdes ny eksamen for kandidater som har fått karakteren F eller ikke bestått eller som har vært lovlig forhindret fra å gå opp til eksamen. Ny eksamen holdes normalt innen utgangen av påfølgende semester. Eksamensformen kan da være en annen enn ved ordinær eksamen.
7. Studenter/kandidater som ønsker å forbedre en karakter, kan bare melde seg opp ved ordinær eksamen etter gjeldende bestemmelser og pensum.

§ 3. Eksamensform

1. Eksamener og prøver kan organiseres som individuelle prøver under tilsyn, gruppeprøver og skriftlig individuell eksamen uten tilsyn. Gruppeeksamen kan bare avholdes for mindre deler av et studium i samsvar med rammeplan eller forskrift eller studieplan.
2. Hvilken eksamens- eller prøveform som skal inngå i evalueringen eller hvorledes bedømmelse av oppgaver eller vurderingsopplegg skal gjennomføres, fastsettes av departementet i rammeplaner eller forskrift og for øvrig av høgskolen. Bestemmelsene tas inn i de respektive fagplaner/studieplaner.

§ 4. Fritak

1. En student skal etter søknad få fritak fra eksamen, prøve eller obligatorisk undervisning når det kan dokumenteres at vedkommende har bestått tilsvarende eksamen/prøve eller gjennomført obligatorisk undervisning ved samme eller annen institusjon. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak. Søknad om fritak avgjøres av høgskoledirektøren på grunnlag av uttalelse fra avdelingen v/dekan.
2. Søknad om fritak for eksamen, prøve eller obligatorisk undervisning må være framsatt på eget søknadsskjema senest innen 3 uker etter at studiet er påbegynt. Omfang av fritak for eksamen eller prøve skal framgå på vitnemål og karakterutskrift, med angivelse av på hvilket grunnlag fritaket er gitt.

§ 5. Rett til å gå opp til eksamen

1. Studenter som er tatt opp til et fag, emne eller studium ved høgskolen, har rett til å gå opp til de eksamener og prøver som inngår i studiet eller faget.

2. For å kunne avlegge eksamen i et fag/emne, kan det være fastsatt krav om at bestemte forprøver, obligatoriske oppgaver, arbeidskrav, eksamener eller prøver skal være fullført på forhånd, eller det kan være krav om at studenten må ha fulgt obligatorisk undervisning og/eller praksis. Disse bestemmelsene framgår av studieplan/fagplan. Bare de studenter som oppfyller disse kravene, har rett til å gå opp til eksamen i vedkommende fag/emne.
3. En student har rett til å framstille seg til eksamen i samme fag/emne tre ganger. For praksisstudier med veiledning er det bare anledning til å ta hver praksisperiode om igjen én gang. I særlige tilfeller kan høgskoledirektøren etter søknad, på grunnlag av uttalelse fra avdelingen v/dekan, gjøre unntak fra disse bestemmelsene.
4. Hvis en som er oppmeldt til eksamen, unnlater å møte uten å ha gyldig fravær, regnes det som ett forsøk.
5. Når en student har avlagt eksamen på nytt, gjelder den beste karakteren.
6. En student må innen fastsatte frister betale semesteravgiften hvert semester for å opprettholde sin studentstatus.
7. En student kan normalt avlegge eksamen og gjennomføre praksisstudier i påbegynt utdanning inntil to år utover normert studietid i hel- eller deltidstudier. Høgskoledirektøren kan etter uttalelse fra avdelingen v/dekan fravike denne fristen etter særskilt søknad.

§ 6. *Oppmelding til eksamen*

1. For ordinære studenter skjer oppmelding kollektivt ved første gangs framstilling til en eksamen. Dette gjelder alle studenter på alle nivåer.
2. Frist for oppmelding til eksamen kunngjøres i Arena Høgskole. Fristen er til vanlig ved semesterstart i det semester eksamen holdes.
3. Studenter som har fått karakteren F eller ikke bestått, har vært lovlig forhindret fra å gå opp til eksamen, eller som vil forbedre karakter, må selv melde seg opp til den aktuelle eksamen i Arena Høgskole. Den enkelte student er ansvarlig for at hun/han er oppmeldt til eksamen og må kontrollere at eksamenspåmeldingen er korrekt registrert i Arena Høgskole.
4. En kandidat kan trekke seg fra en eksamen slik at det ikke blir registrert som et forsøk. Det må i så fall skje i Arena Høgskole minst en uke før eksamensdato. Den som trekker seg etter fastsatt frist, eventuelt i eksamenslokalet, og som ikke har gyldig grunn for dette, regnes for å ha framstilt seg til eksamen. Gyldig grunn er sykdom eller sterke velferdsgrunner som skal være bekreftet ved legeattest/annen skriftlig bekreftelse. Denne dokumentasjon skal leveres til Studieavdelingen snarest mulig.

§ 7. *Hjelpemidler*

1. Det skal være oppgitt på forhånd og tydelig framgå av eksamensoppgaven hvilke hjelpemidler som tillates brukt under eksamen.
2. Bruk av hjelpemidler som ikke er tillatt, betraktes som fusk. Besittelse av ikke tillatte hjelpemidler, betraktes som forsøk på fusk.

§ 8. *Særordninger*

1. Studenter som av medisinske eller andre grunner har behov for særordninger i forbindelse med eksamen, må søke om dette på eget søknadsskjema senest åtte uker før eksamen. Oppstår behovet etter fristens utløp, eller hvis andre særlige grunner tilsier det, kan Studieavdelingen fravike denne fristen. Behovet må dokumenteres med legeattest eller attest fra andre sakkyndige. Attesten må inneholde en vurdering av studentens nedsatte yteevne i eksamenssituasjonen og en nærmere begrunnelse for hvorfor det er behov for særordning.
2. Det kan innvilges inntil 25% (maksimum 1 time) utvidet tid ved skriftlig skoleeksamen når behov for dette er dokumentert. Søknad om tillegg i tid ved hjemmeeksamen behandles særskilt. Ved hjemmeeksamen kan det gis inntil 48 timers utvidelse av tiden inklusive eventuell lørdag og søndag.
3. Dekan kan fastsette at engelsk kan brukes i stedet for norsk i besvarelsen ved enkelte eksamener.
4. Etter søknad kan dekan gi tillatelse til at alternative eksamensformer kan benyttes for studenter som på grunn av varige lidelser eller funksjonshemninger ikke kan gå opp til eksamen med ordinær eksamensform.
5. Studenter med dysleksi eller andre lese-/skriveproblemer kan etter ønske få vedlagt sine besvarelser en anonymisert attest som bekrefter dette. Studenter med dysleksi, og som kan legge fram attest på dette, får velge om de vil ha utvidet tid (jf. nr. 2) eller bruke PC med retteprogram.
6. I særlige tilfeller kan andre ordninger innvilges etter søknad så langt det er praktisk gjennomførlig.
7. Når det gjelder kandidater som får tillatelse til å benytte seg av PC, vises til særskilte retningslinjer for dette i «Utfyllende retningslinjer for den praktiske gjennomføring av eksamen, A. Retningslinjer for eksamenskandidater».
8. Minoritetsspråklige studenter kan etter søknad få én time utvidet eksamenstid i første studieår. Studentene kan søke om å få bruke ordbok. Dersom studentene har tatt norsk videregående skole eller annen norsk utdanning, regnes de ikke lenger som minoritetsspråklige.

§ 9. Karakterer/vurdering

1. Bestemmelser om vurderingsform skal framgå av fagplan/studieplan. Vurderingsuttrykket ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering skal være bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått.
2. Karakterbetegnelse bestått/ikke bestått kan nyttes som selvstendig karakter på eksamener, laboratorie- og prosjektarbeider, seminararbeider, praksis og praksisrapporter som inngår i grunnlaget for en selvstendig karakter, men bare i et omfang som samlet ikke overstiger halvparten av studiepoengene i en fag-, emne- eller kurseksamen.
3. Regler for beregning av endelig karakter for fageksamen som består av mer enn én emneeksamen, tas inn i fagplan/studieplan.

§ 10. Sensur

1. Dekan oppnevner sensorer etter forslag fra faglærer/faggruppe. Oppnevning må skje i god tid før eksamen holdes.
2. Det skal være minst to sensorer ved alle eksamener som oppgis med egen karakter på vitnemålet eller karakterutskriften. Dette gjelder også alle deleksamener som inngår i den endelige vurdering, og forprøver som er vilkår for å avlegge eksamen.

For studier som inngår i lavere grad eller yrkesutdanning skal ekstern sensor anvendes ved minimum én eksamen. I studier med flere eksamener skal ekstern sensor anvendes ved minimum en tredjedel, inklusive eventuell fordypningsoppgave.

Den eksterne sensor skal være hentet utenfor høgskolen og må ikke ha hatt undervisning i eksamensfaget/emnet for det kullet studenten tilhører. Gjesteforelesninger og lignende undervisning i svært begrenset omfang regnes ikke å være til hinder i denne forbindelse.

3. Der hvor bestått eksamen i følge fagplan/studieplan er en forutsetning for å kunne gå videre i studiet, skal klagesensorer oppnevnes samtidig med ordinære sensorer.
4. Den som påtar seg sensoroppdrag, påtar seg samtidig å være sensor til eventuell ny eksamen i samme fag/kurs/emne.
5. En sensor skal normalt ikke være sensor sammenhengende i mer enn tre år i samme fag.
6. Eksamensoppgavene skal forelegges sensor til uttalelse før eksamen.
7. Ved sensureringen skal sensorene så langt mulig søke å bli enige om karakterfastsettelsen. Dersom slik enighet ikke oppnås ved bedømmelse av en skriftlig besvarelse eller et skriftlig arbeid, skal ny sensor bedømme besvarelsen eller arbeidet. Dersom sensorenes vurdering fører til karakteren ikke bestått, skal skriftlig begrunnelse alltid gis sammen med karaktervedtaket.
8. Studentene skal informeres om når sensur faller samtidig med at tidspunkt for eksamen blir kunngjort.
9. Ved kunngjøring av sensur skal kandidatnummer benyttes. Studenten er selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med sensuren ved bruk av Arena Høgskole.

§ 11. Klage

1. Klage over formelle feil ved eksamener eller prøver skal behandles av klagenemnda ved Høgskolen i Akershus på vegne av styret; jf. lov om universiteter og høgskoler kap. 6. Begrunnet klage sendes til høgskolens studieavdeling. Klagenemndas avgjørelse er endelig.
2. Når en student klager over karakterfastsettingen, skal klagen behandles av to nye sensorer som foretar ny sensur. Dersom det er utarbeidet retningslinjer for sensur (sensorveiledning), skal retningslinjene gjøres tilgjengelige ved gjennomsyn for studenter som ber om det. Ved klage på karakterfastsetting ved gruppeeksamen, kan studentene klage individuelt. Alle studenter i den aktuelle gruppe skal da orienteres om at klage er fremsatt av den/de studenter som klager. Eventuell endring etter ny sensur får bare virkning for studenter som har underskrevet klagen. Endring kan gjøres til gunst eller ugunst for klageren. Karakterfastsetting etter ny sensurering kan ikke påklages.

§ 12. Vitnemål og karakterutskrift

1. Vitnemål utstedes om fullført grad eller yrkesutdanning etter bestemmelsene i kgl.res.; jf. lov om universiteter og høgskoler, § 45 nr. 1. Vitnemålet utleveres kandidaten etter at klagefristen er utløpt, og det er klart at det ikke vil bli endringer.
2. Det utstedes karakterutskrift for fullførte studieenheter som ikke kommer inn under forskriftens § 12 nr. 1.
3. Vitnemål og karakterutskrift skal gi opplysninger om:
 - hvilken utdanning som er gjennomført
 - tidspunkt for fullført utdanning
 - kandidatens navn, fødselsdato/fødselsnummer
 - hvilken grad eller tittel som eventuelt er oppnådd
 - betegnelse, studiepoeng, tidspunkt for avlagt eksamen og karakter for fag/emne/kurs som er gitt avsluttende vurdering og som inngår i studiet
 - hvilke fag/emner/kurs kandidaten eventuelt har fått fritak/godkjenning for med angivelse av studiepoeng og hvilken utdanning som er grunnlag for fritak/godkjenning
 - tema på større skriftlige oppgaver

– karaktersystemet som er benyttet.

4. Det utstedes normalt bare ett vitnemål pr. kandidat. Dersom en kandidat forbedrer karakterer som inngår på vitnemålet, kan kandidaten få utstedt nytt vitnemål. Tidligere utstedt vitnemål må da innleveres.

§ 13. *Retningslinjer for den praktiske gjennomføring av eksamen*

Høgskoledirektøren kan godkjenne utfyllende retningslinjer for den praktiske gjennomføring av eksamen. Retningslinjene kan gjelde eksamensansvarlig, eksamenskandidater, eksamensvakter, ansvarlige faglærere og sensorer.

§ 14. *Ikrafttredelse*

1. Forskriften trer i kraft fra 1. august 2004.
2. Forskrift 17. juni 2003 nr. 745 om eksamen ved Høgskolen i Akershus oppheves fra samme dato.

21. juni Nr. 1089 2004

Forskrift om soneinndeling i forbindelse med nedfôring pga. radioaktivitet i 2004/2005.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 21. juni 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 9. juli 2004.

1. Soner

A. Observasjonssoner

Det etableres observasjonssoner for småfe som gjelder fra 1. juli hvert år. Observasjonssonene er de områdene som var tiltakssoner for småfe i 1988. Observasjonssonene er foreløpige. Nødvendige lokale tilpasninger foretas av Mattilsynet i samarbeid med landbruksavdelingen hos fylkesmannen etter hvert som nye opplysninger skulle tilsi dette.

Det er ikke tillatt å levere dyr fra observasjonssoner til slakt før de er målt og erklært enten i tiltakssone eller frisone. Dersom dyrene er i tiltakssone, skal pålagt tiltak (nedfôring etc.) være gjennomført før dyrene kan leveres til slakt. Unntak gjelder kun for nødslakt.

Ved hjelp av levende-dyr-målinger i løpet av august/september skal landet deles inn i følgende soner:

Frisoner: De områdene som ikke er observasjonsområder pr. 1. juli og de deler av observasjonssonene som blir frigitt etter hvert som måleresultatene foreligger.

Tiltakssoner: Områder hvor dyr ikke kan slaktes før etter nærmere angitte mottiltak er gjennomført.

B. Frisoner

I frisone er radioaktiviteten i storfe- og/eller småfekjøtt i gjennomsnitt (medianverdien) mindre enn 600 Bq pr. kg kjøtt (^{137}Cs + ^{134}Cs). I disse områdene kan husdyr fôres normalt og slaktes på vanlig måte.

I de tilfeller det blir slaktet dyr i frisone med høyere innhold av radioaktive stoffer enn 600 Bq pr. kg skal det straks gis melding om dette til Mattilsynet som avgjør om området skal plasseres i tiltakssone eller sikringszone.

C. Tiltakssoner

I tiltakssoner er det gjennomsnittlige innhold (medianverdien) av radioaktivt cesium i storfe- og/eller småfekjøtt høyere enn 600 Bq pr. kg, og det er slakteforbud inntil nedfôringstiltak er gjennomført.

For at kjøtt fra disse sonene skal kunne nyttes til menneskemat, er det nødvendig med en kortere eller lengre nedfôringsperiode med fôrmidler som er fri for eller som har lavt innhold av radioaktive stoffer. (Jf. fôringsveiledningen.)

For å kunne få kompensasjon for nedfôring og erstatning for kjøtt med for høyt radioaktivt innhold, må storfe- og småfeholdere i tiltakssoner fôre slaktedyr med kraftfôr med cesiumbindere i de mengder som er anbefalt av vedkommende myndigheter.

Det forutsettes at sanketid planlegges i forhold til pålagt nedfôringstid, slik at man unngår å strekke nedfôringen inn i vintersesongen. Det forutsettes videre at nedfôringstiltak settes i verk tidligst mulig og i alle fall umiddelbart etter at dyra er kommet hjem fra utmarksbeite.

D. Sikringsssoner

En sone type som i hovedsak er brukt i forbindelse med storfe. I sikringsssoner er innholdet av radioaktivt cesium i kjøttet i gjennomsnitt lavere enn 600 Bq pr. kg. Det er likevel nødvendig med spesielle fôringstiltak for å forhindre at nivåene stiger til over tiltaksgrensen.

I sikringsssoner er det radioaktive innhold i storfe- og/eller småfekjøtt i gjennomsnitt lavere enn 600 Bq pr. kg. Skifting av beiteparseller, eller overgang til heimavla fôrslag med høyt radioaktivt innhold, vil imidlertid kunne føre til høyere radioaktivt innhold i dyra over tid. Det er derfor nødvendig med fôringstiltak (sikringsfôring) i sikringsssonene for å hindre at radioaktiviteten i dyra overstiger tiltaksgrensen.

Landbruksforvaltningen i kommunene skal der det er nødvendig hjelpe til med å utarbeide nedføringsplanene, og de skal godkjenne planene. Produsenten er selv ansvarlig for at føringsopplegget er i samsvar med den anbefalte føringsplan og at nedføring gjennomføres i tråd med angitt nedføringstid.

2. Nedføring

Landbruksforvaltningen i kommunen skal ha melding om og skal også godkjenne startdato for nedføring for ulike beitelag, grupper av produsenter eller enkeltprodusenter.

Landbruksforvaltningen i kommunen gir veiledning om føring, setter opp planer og kontrollerer at førplanene blir fulgt.

Fastsetting av sonegrensene må senest skje så raskt som mulig etter at dyra er sanket inn fra utmarksbeite. Spesielt er dette viktig i de områder hvor det er en viss mulighet for at sonen blir omgjort fra tiltakssone året før til frisone, eller hvor nedføringstiden blir sterkt redusert.

3. Omklassifisering

For dyr som er i sikringszone, men som blir omklassifisert til tiltakssone, vil de bestemmelser som gjelder for tiltakssoner bli gjort gjeldende.

4. Administrasjon

Mattilsynet har ansvaret for å:

- foreta soneinndeling for storfe og småfe.
- foreta eventuelle endringer i soneinndelingen.
- fastsette lengden på nedføringsperioden i tiltakssonene.

Landbruksavdelingen hos fylkesmannen og kommunen har ansvaret for å:

- gi produsentene aktiv veiledning om føring.
- utføre prøvekontroll for å påse at tiltaksplanen blir etterkommet hos den enkelte produsent.
- godkjenne startdato for nedføring for ulike beitelag, grupper av produsenter eller enkeltprodusenter.
- medvirke til å planlegge, organisere og koordinere transport, leieavtaler mv. når flytting av dyr eller andre tiltak blir vurdert nødvendig.
- behandle alle søknader om dispensasjon fra nedføring før disse sendes Mattilsynet.

Slakteriene har ansvaret for å holde slakt fra ulike produsenter adskilt inntil kjøttkontrollen har foretatt kontroll.

5. Utfyllende bestemmelser

Landbruksdepartementet kan gi utfyllende bestemmelser til disse regler og retningslinjer.

6. Iverksetting

Denne forskrift gjelder fra 21. juni 2004. Fra samme tid blir forskrift 19. juni 2003 nr. 905 for kompensasjon og erstatning i forbindelse med nedføring pga. radioaktivitet 2003/2004 opphevet.

23. juni Nr. 1090 2004

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova.

Fastsett av Utdannings- og forskingdepartementet 23. juni 2004 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova). Kunngjort 9. juli 2004.

I

I forskrift 28. juni 1999 nr. 722 til opplæringslova blir det gjort følgjande endring:

§ 1–4 skal lyde:

Følgjande unntak frå og tillegg til fag- og timefordelinga i Læreplanverket for den 10-årige grunnskolen og Det samiske læreplanverket for den 10-årige grunnskolen gjeld:

- Det kan overførast inntil 114 undervisningstimar mellom dei to hovudtrinna småskoletrinnet og mellomtrinnet når det er grunnlagt med at skoleskyssen er særleg lang eller særleg vanskeleg å organisere, eller at skolen er fådelt.
- Elevar som skifter skole på grunn av flytting, er omfatta av den vedtekne timefordelinga for den skolen dei til kvar tid går ved.
- Det samla undervisningstimetalet i faget norsk på småskoletrinnet skal aukast frå 1026 til 1140. For elevar som har samisk som førstespråk, skal denne timetalsauken leggjast til faget samisk. Det samla undervisningstimetalet i faget samisk som førstespråk på småskoletrinnet skal aukast frå 686 til 800. Det samla undervisningstimetalet i faget matematikk på småskoletrinnet skal aukast frå 532 til 608.

Overgangsordning

Frå og med skoleåret 2004–2005 skal skolane fordele det nye timetalet på barnetrinnet, 6422 timar (6574 etter L97S) på fag og klassar i samsvar med reglane ovanfor. Den nye fordelinga må ikkje føre til at dei elevane som gjekk på skolen skoleåret 2003–2004, får eit lågare timetal enn 6232 (6384 etter L97S) i løpet av barnetrinnet. Fylkesmannen kan gi dispensasjon frå den nemnde regelen om minstetimetallet 6232 dersom fordelinga er grunngitt med skyssordninga, og timetalsreduksjonen for dei elevane det gjeld, er minimal.

II

Endringa trer i kraft 1. august 2004.

30. juni Nr. 1091 2004

Forskrift om endring i forskrift om avgift for tilsyn mv. som foretas av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og om betalingssatser for servicetjenester.

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 30. juni 2004 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 28 første ledd. Kunngjort 9. juli 2004.

I

I forskrift 10. juli 1995 nr. 684 om avgift for tilsyn mv. som foretas av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og om betalingssatser for servicetjenester gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver

§ 1 skal lyde:

Offentlig eller privat virksomhet som håndterer eller skal håndtere farlige stoffer under brann- og eksplosjonsvernloven og som omfattes av denne forskrift skal betale en årlig avgift til delvis dekning av utgiftene ved Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

II

Endringene trer i kraft 1. august 2004.

2. juli Nr. 1092 2004

Forskrift om tilskudd til avløsning ved svangerskap/fødsel.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 2. juli 2004 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindriftsavtalen. Kunngjort 9. juli 2004.

§ 1. Formål

Formålet med ordningen er å bidra til å finansiere leie av avløser i reindriften ved svangerskap/fødsel og for å styrke kvinnes stilling i reindriften.

§ 2. Generelle vilkår for tilskudd

Tilskudd etter denne forskriften kan ytes ved avløsning i driftsenheter som har rett til tilskudd etter gjeldende forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag.

Tilskuddet ytes kun til driftsenhetsinnehaver og ektefelle/samboer.

§ 3. Krav til arbeidsforhold og avløser

Avløsning må ordnes som et arbeidsgiver- og arbeidstakerforhold.

Avløser skal være minst 16 år og kan ikke ha næringsinntekt i driftsenheten eller være ektemake/samboer til en som har næringsinntekt i driftsenheten.

§ 4. Utgifter som kan bli refundert

Tilskudd til avløsning kan bare ytes til dekning av faktiske utgifter til lønn, feriepenger, arbeidsgiveravgift og avgiftspliktig kjøregodtgjørelse for avløser. Dette forutsetter at utgiftene er innberettet til kommunekassereren.

§ 5. Tilskuddsgrunnlag

Kun dokumenterte utgifter til avløsning utgjør tilskuddsgrunnlaget. Maksimalt ytes kr 40.000,- per driftsenhet per svangerskap/fødsel.

§ 6. Tidsbegrensning

Det kan ytes tilskudd til avløsning for både mor og far innenfor et tidsrom på 12 uker før og 39 uker etter fødsel.

Den som benytter avløser må ha vært registrert i driftsenheten driftsåret før fødselen for å være berettiget tilskudd.

Dersom barnet dør eller foreldrene ikke har omsorg for barnet kan det ytes tilskudd for tidsrommet før fødselen og inntil seks uker etter fødselen.

§ 7. *Krav til søknad*

Søknaden om avløsertilskudd må være sendt inn senest 12 måneder etter fødsel. Reindriftssjefen kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra søknadsfristen.

Søknad om tilskudd til avløsning sendes Reindriftssjefen for behandling. Vedlagt søknad skal det sendes kvitteringer for betalt arbeidsgiveravgift, betalt skattetrekk eller frikort, betalte feriepenger og bekreftet ligning.

§ 8. *Klageadgang*

Reindriftssjefens vedtak kan påklages til Landbruksdepartementet etter forvaltningslovens regler.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks.

2. juli Nr. 1093 2004

Forskrift om rapportering av slaktet rein.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 2. juli 2004 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindriftsavtalen. Kunngjort 9. juli 2004.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal sikre at det foreligger en forvaltningsmessig kontroll av det slakteuttak som kreves for enkelte ordninger over reindriftsavtalen. Kontrollen er en del av de oppgaver Reindriftsforvaltningen har i henhold til Økonomireglementet for staten og skal basere seg på et samarbeid mellom Reindriftsforvaltningen og de som slakter rein.

§ 2. *Definisjon*

Med vedkommende reindriftsagronom menes i denne forskriften reindriftsagronomen i det reinbeiteområdet hvor slaktereinens eier er hjemmehørende. For driftsenheter i Trollheimen og tamreinlag er reindriftsagronomen i Sør-Trøndelag/Hedmark rette vedkommende.

Med tilsynsveterinær menes veterinær ansatt i Mattilsynet, og utpekt til å forestå kjøttkontroll og tilsyn med virksomheten.

§ 3. *Økonomisk støtte*

De som slakter rein kan søke om økonomisk støtte og/eller personell til å gjennomføre de alders- og kjønnsbestemmelser som kreves, jf. § 5.

§ 4. *Plikter*

De som slakter rein skal

- a. gi melding om slakting til vedkommende reindriftsagronom, jf. § 2, og senest innen 3 virkedager før slakting starter,
- b. rapportere månedlig til Reindriftssjefen om slakting av rein i henhold til § 5, og senest innen den 15. i måneden etter at slakting er gjennomført,
- c. legge til rette for stikkprøvekontroll av registrerings- og rapporteringsrutiner.

§ 5. *Rapportering*

De som slakter rein skal føre en slaktejournal daglig eller per skift. Journalen skal overføres til Reindriftssjefen elektronisk på eget skjema i henhold til standardoppsett.

Slaktejournalen skal gi opplysninger om

- a. slakterikode,
- b. slaktedato,
- c. slakteplass,
- d. felt-/sentralslakt,
- e. utskillingssted,
- f. transportsone,
- g. leveringssted,
- h. eierkode,
- i. reieneiers personnummer,
- j. avregningsnummer,
- k. slaktnummer,
- l. dyrekode,
- m. kaldvekt,
- n. kvalitetsklasse,
- o. radioaktivitetsmål,
- p. kasseringstype,
- q. pris eksklusive merverdiavgift (pris hel skrott),

r. rapporteringsperiode.

Reindriftssjefen kan i særlige tilfeller fravike kravene til rapportering.

Slaktejournalen kan ikke endres slik at kjønn, alder eller eier til reinen blir endret, uten avtale med vedkommende reindriftsagronom(er), jf. § 2. Andre opplysninger kan kreves ved rapportering.

§ 6. Identifikasjonskoder

Reindriftssjefen skal tildele hver enkelt reineier en identifikasjonskode, som knytter vedkommende opp mot driftsenhet, reinbeitedistrikt eller tamreinlag. Denne koden skal oversendes den som slakter rein. I sin rapportering til Reindriftssjefen, jf. § 5, plikter de som slakter å nytte denne eieridentifikasjonskoden, samt dyrekoder og frakkoder etter Reindriftssjefens standard.

§ 7. Kontroll

Kontrollen av de som slakter rein gjennomføres ved kontroll, etterkontroll og stikkprøver. Som grunnlag for etterkontroller skal de som slakter rein

- a. under slakting skille ørene fra skinnen slik at hvert par henger sammen. Hvert par skal merkes med slaktenummer,
- b. skjære ut høyre del av underkjeven på samtlige kalveslakt for driftsenheter/tamreinlag med rett til kalveslaktetilskudd.¹ Dersom reinen er individmerket med kode som viser fødselsår, kan dette merket skjæres av i stedet for underkjeve. Hvert slakt skal merkes med slaktenummer,
- c. pakke ører og kjever fra kalv separat i kolli av inntil 300 enheter etter fortløpende slaktenummer i samsvar med slakteliste. Ørene og kjevene skal dypfryses og lagres slik at de er lett tilgjengelig for kontroll,
- d. legge ører og kjever, alternativt individmerke, samt slaktejournal fram for kontroll når vedkommende reindriftsagronom krever det,
- e. ha ansvar for egnet lokale til gjennomføring av kontrollen. Lokalet skal være oppvarmet og tilstrekkelig belyst slik at det oppfyller kravene til et tilfredsstillende arbeidsmiljø. Varmt vann skal være tilgjengelig i lokalet.

Bokstavene d, c og f gjelder ikke for de som slakter mindre enn 300 rein i løpet av en slaktesesong.

Etterkontrollen kan avløses av en direkte kontroll på slakteplass/utskillingsplass. Ved slik direkte kontroll kan vedkommende reindriftsagronom dispensere fra vilkåret i første ledd bokstav d.

¹ Jf. gjeldende forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag.

§ 8. Destruksjon

Ører og kjever, alternativt individ-/årgangsmerker, skal oppbevares som beskrevet under § 7 til vedkommende reindriftsagronom(er), jf. § 2, godkjenner destruksjonen.

§ 9. Reindriftsforvaltningens oppgaver og kontroll

Dersom ikke annen kontroll er bedre og/eller mer kostnadseffektiv, skal det gjennomføres stikkprøvekontroll av den samlede reinslakt. Omfanget av stikkprøvekontrollen bestemmes av Reindriftssjefen. Stikkprøvekontrollen kan overlates til vedkommende reindriftsagronom.

Kontrollene skal i den grad det er praktisk mulig ta utgangspunkt i slaktedyrets eier og ikke i hvem som leverer dyret. Dersom det ved kontroller blir konstatert feilavregning, skal vedkommende slakteri og berørte reineier(e) informeres. I slike tilfeller skal ørene beslaglegges for eventuell senere kontroll av partene, merkenemnd eller annen offentlig myndighet.

§ 10. Avkortning og tilbakebetaling

Reindriftssjefen kan avkorte eller nekte økonomisk støtte etter § 3 dersom de som slakter rein ikke overholder sine plikter etter de til enhver tid gjeldende forskrifter for slakting av rein, samt denne forskrift.

Reindriftssjefen kan videre kreve hele eller deler av allerede utbetalt støtte tilbakebetalt dersom vesentlige forutsetninger for støtten viser seg ikke å være oppfylt.

§ 11. Særlig tilskudd til mobile slakteanlegg og feltslakterier

Mobile slakteanlegg og feltslakterier ytes et tilskudd på kr 3 per kg slakt. Søknad om tilskuddet sendes til Reindriftssjefen som avgjør søknaden. For å utløse tilskuddet er det et vilkår at det rapporteres til Reindriftssjefen i henhold til denne forskriften.

§ 12. Klageadgang

Reindriftsagronomens vedtak etter denne forskriften kan påklages til Reindriftssjefen etter forvaltningslovens regler.

Reindriftssjefens vedtak etter denne forskriften kan påklages til Landbruksdepartementet etter forvaltningslovens regler.

§ 13. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 11. juli 2001 nr. 854 om rapportering av slaktet rein.

2. juli Nr. 1094 2004**Forskrift om tilskudd ved frakt av reinslakt.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 2. juli 2004 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindriftsavtalen. Kunngjort 9. juli 2004.

§ 1. Formål

Tilskudd ved frakt av reinslakt skal bidra til utjevning av pris på reinkjøtt til reineiere i ulike reinbeitedistrikter og tamreinlag, samt bidra til utjevning av fraktkostnader til marked.

§ 2. Vilkår

For at tilskudd skal kunne innvilges etter denne forskrift må

- a. den som slakter rein oppfylle de krav som stilles til rapportering,¹
- b. tilskudd for slaktedyrene ikke tidligere være innvilget,
- c. slakting og/eller frakt skje på en rasjonell måte,
- d. slaktedyret tilhøre lovlig driftsenheter eller tamreinlag etter reindriftsloven,²
- e. slakting av rein og håndtering av reinkjøtt/skrott være i samsvar med gjeldende forskrifter.

1 Jf. gjeldende forskrift om rapportering av slaktet rein § 5.

2 Jf. lov om reindrift § 4 og § 5.

§ 3. Beregning av tilskudd

Tilskudd kan innvilges for frakt av slakteskrotter fra feltslakteanlegg til fryseanlegg med kr 25,- per slakt for en avstand på 5–200 km, kr 30,- per slakt for en avstand på 201–300 km, og kr 35,- per slakt for en avstand på over 300 km.

Frakttilskudd skal beregnes ut fra avstanden mellom slakteplass/gjerde og nærmeste sentralanlegg, uavhengig av oppkjøpers lokalisering.

Det innvilges kun ett tilskudd per rein.

§ 4. Krav til søknad

Søknad om frakttilskudd skal sendes til Reindriftssjefen på særskilt skjema innen den 15. i måneden etter at fraktoppdraget er utført.

Identifikasjonskode¹ for hver enkelt reiner, oversendt fra Reindriftssjefen, skal benyttes ved søknaden.

Som vedlegg til søknaden kreves for øvrig den dokumentasjon som Reindriftssjefen finner nødvendig av hensyn til forvaltning og kontroll.²

1 Jf. gjeldende forskrift om rapportering av slaktet rein § 6.

2 Jf. gjeldende forskrift om rapportering av slaktet rein § 7.

§ 5. Saksbehandling

Reindriftssjefen avgjør søknaden og anviser tilskuddet til utbetaling.

§ 6. Kontroll og tilbakebetaling

Reindriftssjefen kan kreve hele eller deler av tilskuddet tilbakebetalt dersom vesentlige forutsetninger for tilskuddet viser seg ikke å være oppfylt.

§ 7. Klageadgang

Reindriftssjefens vedtak etter denne forskrift kan påklages til Landbruksdepartementet etter forvaltningslovens regler.

§ 8. Dispensasjon

Det kan ikke dispenseres fra denne forskrift.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 17. juni 1999 nr. 735 om tilskudd ved frakt av rein og reinkjøtt.

2. juli Nr. 1095 2004**Forskrift om endring i forskrift for Reindriftens Utviklingsfond.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 2. juli 2004 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindriftsavtalen. Kunngjort 9. juli 2004.

I

I forskrift 17. juni 1999 nr. 731 for Reindriftens Utviklingsfond gjøres følgende endringer:

§ 1–3 første ledd skal lyde:

Reindriftens Utviklingsfond finansieres som en del av reindriftsavtalen. Hjemmel for fondsstyrets bevilgninger opprettes årlig ved tildelingsbrev fra Landbruksdepartementet. Fondsstyret kan avslå søknader om økonomisk støtte ut fra fondets finansielle situasjon. Fondsstyrets virksomhet skal være i overensstemmelse med Økonomireglementet for Staten.

§ 1–5 nytt fjerde ledd skal lyde:

Søknader om midler til forskning behandles av et eget styre bestående av fire personer oppnevnt av Norske Reindriftsamers Landsforbund og Landbruksdepartementet med henholdsvis 2 personer hver.

§ 3–3 nytt syvende ledd skal lyde:

Det kan i særlige tilfeller gjøres unntak fra denne bestemmelsens første ledd.

§ 6–1 skal lyde:

Utdanningsstipend kan innvilges til innehaver(e) av driftsenhet, ektefelle og deres barn. For driftsenhet som avvikles eller overdras kan muligheten for å motta stipend opprettholdes. Det kreves da sammenhengende utdanning som er påbegynt før eller i forbindelse med avviklingen/overdragelsen. Det kan også innvilges stipend til andre reineiere i driftsenheten, forutsatt at vedkommende har minst 20 rein i eget merke.

Det ytes kun stipend til studier som er berettiget lån/stipend fra Statens lånekasse for utdanning.

Det kan innvilges stipend for inntil fire års utdanning i videregående skole og for inntil seks års grunntutdanning ut over videregående skole (høyere utdanning).

II

Endringene trer i kraft straks.

2. juli Nr. 1096 2004

Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 2. juli 2004 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindriftsavtalen. Kunngjort 9. juli 2004.

I

I forskrift 3. juli 2003 nr. 922 om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag gjøres følgende endringer:

§ 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. Generelle vilkår for tilskudd

For at tilskudd skal kunne innvilges etter denne forskriften må

- driftsenhetsinnehaveren/driftsenhetsinnehaverne/tamreinlaget ha en avgiftspliktig inntekt fra salg av kjøtt fra rein i driftsenhetsinnehaverens/driftsenhetsinnehavernes merke på minimum kr 30.000,–,
- driftsenheten ha under 600 rein eventuelt under fastsatt høyeste reintall, per 31. mars inneværende driftsår. Avgang av rein som overstiger disse grensene ved siste pålagte telling i driftsåret, må dokumenteres og godkjennes av reindriftsagronomen.

Det kan gjøres unntak fra grensen på 600 rein dersom

- det er fastsatt øvre reintall per distrikt og distriktet samlet holder seg innenfor dette reintallet, eller
 - det er inngått en bindende avtale mellom Reindriftsforvaltningen og samtlige driftsenhetsinnehavere i distriktet om en reduksjonsplan for en tilpasning av reintallet innen en fastsatt tid. En slik avtale skal utarbeides i henhold til Reindriftssjefens retningslinjer,
- driftsenhetsinnehaver ikke motta alderspensjon etter folketrygdlovens regler per 31. mars inneværende driftsår. For felles driftsenhet¹ og/eller driftsenhet som er berettiget ektefelle tillegg etter § 8, gjelder dette yngste ektefelle,
 - driftsenheten/tamreinlaget utøve en reindrift som er i samsvar med de til enhver tid gjeldende lover og forskrifter for næringen, blant annet pålagte tellinger og bestemmelser knyttet til oppfølgingen av vedtak om høyeste reintall.

¹ Jf. lov om reindrift § 4 annet ledd.

§ 4. Driftstilskudd

Driftstilskudd utgjør kr 10.000,– per driftsenhet i deler av Øst-Finnmark reinbeiteområde (distriktene 1/2/3, 4/5B, 5A/5C, 5D/6 og 7/8) og i Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag/Hedmark¹ reinbeiteområder. I øvrige deler av Øst-Finnmark reinbeiteområde (distriktene 9, 13, 14, 14A, 15, 16A, 16B, 16C og 16D) og i Vest-Finnmark, Troms og Nordland reinbeiteområder, utgjør driftstilskuddet kr 25.000,– per driftsenhet.

Ved overdragelse av driftsenhet til ungdom under 30 år gis det et ekstraordinært driftstilskudd til den som overtar driftsenheten på kr 30.000,–. Tilskuddet gis hvert av de tre første årene etter overdragelsen. Ved overdragelse av tidsbegrenset driftsenhet ytes det ikke et slikt ekstraordinært driftstilskudd.

¹ Jf. § 2 bokstav a.

§ 5 første ledd skal lyde:

Driftsenhetens produksjonspremie beregnes med 25% av avgiftspliktig salg av kjøtt og andre avgiftspliktige næringsinntekter fra rein tilhørende alle reineiere i driftsenheten. Ved salg av livdyr beregnes det produksjonspremie bare i tilfeller hvor kjøperen er innvilget livdyrlån etter gjeldende regelverk.¹ Avgiftsfrie inntekter samt annet salg av

livdyr inngår ikke som grunnlag for beregningen av produksjonspremien. Det utbetales ikke produksjonspremie for avgiftspliktig inntekt som overstiger kr 400.000,- per driftsenhet og kr 1.000.000,- per tamreinlag.

1 Jf. gjeldende forskrift for Reindriftens Utviklingsfond kapittel 2.

§ 6 første ledd skal lyde:

Kalveslaktetilskuddet utgjør kr 150,- per kalv som er slaktet og innrapportert til Reindriftssjefen i henhold til gjeldende regelverk.¹

1 Jf. gjeldende forskrift om rapportering av slaktet rein.

§ 7 skal lyde:

Tidligslaktetilskudd kan innvilges til driftsenheter i Øst-Finnmark, Vest-Finnmark og Troms reinbeiteområder. Tilskuddet ytes i tillegg til eventuelt kalveslaktetilskudd, jf. § 6.

Det gis tidligslaktetilskudd med kr 10,- per kg slakt for rein som tas ut til slaktedyret innenfor sommerbeitedistriktene og innenfor lovlig beitetid.¹

Tidligslaktetilskudd kan, med Reindriftssjefens samtykke, gis til driftsenheter som flytter fra sommerbeite og deretter innen 7 dager foretar slakteuttak. Reindriftssjefens samtykke må innhentes skriftlig og senest før flytting skal foretas. Samtykket skal inneholde dato for tidligste innflytting til høst- og/eller vinterbeite.

Ved uttak av slaktedyret etter 10. oktober og frem til og med 31. desember ytes det et tilskudd med kr 5,- per kg slakt. Slaktingen skal være foretatt før innflytting på vinterbeite.

For helårsdistrikter ytes tidligslaktetilskudd med kr 10,- per kg slakt frem til og med 10. oktober og kr 5,- per kg slakt fra og med 11. oktober og frem til og med 31. desember.

Tidligslaktetilskudd beregnes per kg slakt som er innrapportert til Reindriftssjefen i henhold til gjeldende regelverk.²

1 Jf. lov om reindrift § 2 annet ledd.

2 Jf. gjeldende forskrift om rapportering av slaktet rein.

§ 9 skal lyde:

Søknad om tilskudd for alle ordningene skal innen 1. april sendes samlet på særskilt skjema¹ til reindriftsagronomen i det reinbeiteområdet driftsenheten tilhører.

Som vedlegg til søknaden kreves kopi av innlevert tilleggs skjema til næringsoppgave fra reineiere som er registrert under driftsenheten. Reineier som ikke får behandlet næringsoppgaven av skatteetaten må sende tilsvarende skjema med samme dokumentasjon som skatteetaten krever til reindriftsagronomen. Det kreves i tillegg dokumentasjon på slakteuttak i form av slaktebilag fra de som slakter rein og som foretar rapportering av slaktet rein² som grunnlag for tilskudd etter § 6 og § 7.

Ved søknad om ektefelle tillegg etter § 8 skal nødvendige opplysninger om inntektsforhold vedlegges.

1 Jf. gjeldende forskrift om melding om reindrift.

2 Jf. gjeldende forskrift om rapportering av slaktet rein.

§ 11 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. har gitt feil opplysninger i tilskuddssøknaden og/eller melding om reindrift¹ for inneværende og/eller foregående driftsår,

1 Jf. gjeldende forskrift om melding om reindrift.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. juli Nr. 1097 2004

Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 2. juli 2004 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindrifftsavtalen. Kunngjort 9. juli 2004.

I

I forskrift 17. juni 1999 nr. 733 om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag gjøres følgende endringer:

§ 2 bokstav b skal lyde:

- b. reinbeitedistriktet/tamreinlaget utøve en reindrift som er i samsvar med de til enhver tid gjeldende lover og forskrifter for næringen, herunder pålagt telling,

§ 3 skal lyde:

Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning til reinbeitedistrikter, herunder Trollheimen, ytes med et fast grunnbeløp på kr 10.000,- per distrikt.

I tillegg ytes et beløp per driftsenhet på kr 15.000,- for inntil 15 driftsenheter og kr 10.000,- for antall driftsenheter over 15. Det variable tilskuddet skal kun ytes for det antall driftsenheter som er innvilget drifts-/produksjonstilskudd¹ i minst et av de tre foregående driftsårene.

Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning utgjør

- a. kr 200.000,- til distrikt 17/18 i Øst-Finnmark,
- b. kr 100.000,- til hvert av distriktene 30A, 30B og 30C i Vest-Finnmark reinbeiteområde,
- c. kr 30.000,- til Femund reinbeitedistrikt i Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde,
- d. kr 120.000,- til hvert av tamreinlagene.
 - 1 Jf. gjeldende forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag.

§ 4 annet ledd skal lyde:

Tilskudd til andre spesielle kostnader ytes med kr 15.000,- per driftsenhet for det antall enheter som er innvilget drifts-/produksjonstilskudd¹ i minst et av de tre foregående driftsårene.

- 1 Jf. forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag.

§ 8 første ledd skal lyde:

Reindriftsagronomen kan avkorte eller nekte tilskudd dersom distriktet/tamreinlaget har gitt uriktige opplysninger i søknaden.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. juli Nr. 1098 2004

Forskrift om endring i forskrift om tidligpensjon i reindriften.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 2. juli 2004 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindriftsavtalen. Kunngjort 9. juli 2004.

I

I forskrift 9. desember 1999 nr. 1319 om tidligpensjon i reindriften gjøres følgende endringer:

§ 11 tredje ledd første punktum skal lyde:

Tidligere innehaver av driftsenhet og ektefelle kan hver for seg ha en inntekt som nevnt i § 3, bokstav c på inntil 130.000 kroner.

§ 13 annet ledd første punktum skal lyde:

Tidligpensjon utbetales månedvis.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. juli Nr. 1099 2004

Ikraftsettning av lov 2. juli 2004 nr. 68 om endringer i einskilde lover som følge av etableringa av Medietilsynet.

Fastsett ved Kronprinsreg.res. 2. juli 2004 med heimel i lov 2. juli 2004 nr. 68 om endringer i einskilde lover som følge av etableringa av Medietilsynet del V. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 9. juli 2004.

Lov 2. juli 2004 nr. 68 om endringer i einskilde lover som følge av etableringa av Medietilsynet gjeld frå 1. januar 2005.

5. juli Nr. 1100 2004

Forskrift om endring av maksimalkvoten i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2004.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 5. juli 2004 med hjemmel i forskrift 22. desember 2003 nr. 1795 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2004 § 11. Kunngjort 9. juli 2004.

§ 1. Maksimalkvoten for perioden 1. mai til og med 31. august 2004 endres til 50 tonn.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. august 2004.

6. juli Nr. 1101 2004

Forskrift om minstestørrelser på forsikringssummer for passasjer- og tredjemannsansvaret.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 6. juli 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 10–38a tredje ledd og § 11–2, jf. delegeringsvedtak 25. juni 2004 nr. 989. Kunngjort 9. juli 2004.

§ 1. *Formål*

Formålet med denne forskriften er å sikre at alle luftfartøy som brukes til luftfart innenfor norsk område til enhver tid innehar de nødvendige forsikringer for passasjer- og tredjemannsansvaret.

§ 2. Forsikringsplikt

For luftfartøy som brukes til luftfart innenfor norsk område skal det foreligge forsikring eller annen sikkerhetsstillelse til dekning av erstatningsplikt som omhandlet i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart.

Bevis for gyldig forsikring for tredjemannsansvaret og passasjeransvaret må til enhver tid kunne fremlegges ved forespørsel.

§ 3. Passasjeransvaret

Enhver som benytter luftfartøy, ervervsmessig eller privat, må ha tegnet forsikring eller ha annen sikkerhetsstillelse dekkende minimum 250.000 SDR for hver passasjer i det tilfelle at passasjer(er) blir drept eller skadd på legeme eller helbred.

§ 4. Tredjemannsansvaret

Forsikring eller annen sikkerhetsstillelse skal minst være av en slik størrelse som angitt nedenfor:

<i>Luftfartøyets maksimale startvekt i kilo (MTOM):</i>	<i>Sum tredjemannsansvar pr. skadetilfelle:</i>
< 2.000 kg	1.500.000 SDR
< 6.000 kg	4.500.000 SDR
< 25.000 kg	12.000.000 SDR
< 100.000 kg	50.000.000 SDR
> 100.000 kg	90.000.000 SDR

§ 5. Garantierklæring

I tilslutning til forsikring for tredjemann må det for norskregistrerte luftfartøyer være deponert i Luftfartstilsynet en garantierklæring fra forsikringsselskap på 500.000 NOK. Slik garantierklæring står ved lag inntil 2 måneder etter at skriftlig oppsigelse er mottatt i Luftfartstilsynet. Luftfartstilsynet kan etter søknad fritta fra plikten til å innlevere slik erklæring.

§ 6. Tilbakekall

Dersom et norskregistrert luftfartøy ikke er forsikret i henhold til denne forskrift kan Luftfartstilsynet trekke tilbake luftfartøyets luftdyktighetsbevis.

§ 7. Ikrafttredelse – Gjennomføringsbestemmelser

Forskriften trer i kraft 1. september 2004.

Fra samme tidspunkt oppheves:

- Forskrift 11. juli 1973 om minstepørrelsen på forsikringssummene i forbindelse med forsikringsplikten vedrørende tredjemannsansvaret.
- Bestemmelse 18. november 1961 om forsikringsplikt vedrørende tredjemannsansvaret.

29. juni Nr. 1102 2004

Forskrift om endring i forskrift om godtgjørelse av utgifter til legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak.

Fastsatt av Helsedepartementet 29. juni 2004 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2-1a fjerde ledd, § 4-1 annet ledd, § 5-5 nr. 1 og 2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5-1 siste ledd og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6-2. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 1. desember 2000 nr. 1389 om godtgjørelse av utgifter til legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak gjøres følgende endringer:

Kapittel 2 merknad 2G nest siste avsnitt skal lyde:

Fra 1. januar 2002 ytes det ikke refusjon for sterilisering av menn. Det er fastsatt et maksimalt beløp poliklinikkene kan kreve for denne behandlingen. Fra samme dato ytes delvis refusjon for inntil tre forsøk med kunstig befruktning (IVF og IVF med ICSI). Det er fastsatt et beløp poliklinikkene skal kreve ved første forsøk. Fra 1. juli 2004 ytes delvis refusjon for rehabilitering av tannsett med protetisk behandling som følge av tap av tenner etter systematisk behandling av marginal periodontitt. Det er fastsatt maksimale beløp poliklinikkene kan kreve ved denne behandlingen.

- Maksimal pasientbetaling for sterilisering av menn kr 1.268
- Pasientbetaling ved første av inntil tre forsøk med kunstig befruktning (IVF og IVF med ICSI) kr 3.000
- Pasientbetaling ved kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal periodontitt er hovedårsak til tanntap – første innsetting av implantat kr 7.300
- Pasientbetaling ved kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal periodontitt er hovedårsak til tanntap – pr. implantat i tillegg. kr 2.950

Kapittel 6 – Prislister 2004 første linje skal lyde:
(F.o.m. 1. juli 2004.)

Kapittel 6 under delkapittel A Indremedisinske spesialiteter merknad A13 nytt siste punktum skal lyde:
Takst A99 kan ikke kreves i tillegg til andre takster.

Kapittel 6 under delkapittel E Kjevekirurgi og munnhulesykdommer/oral kirurgi og oral medisin ny takst E07 og E08 skal lyde:

E07	Kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal periodontitt er hovedårsak til tanntap – innsetting av første implantat	4.000	7.300	E4
E08	Kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal periodontitt er hovedårsak til tanntap – pr. implantat i tillegg	2.000	2.950	E4

Kapittel 6 under delkapittel E Kjevekirurgi og munnhulesykdommer/oral kirurgi og oral medisin merknad E3 og ny merknad E4 skal lyde:

Merknad E3:

Takst E06e kan tas i tillegg til takster i takstgruppe 3, 4 og 5. Taksten kan også kreves i tillegg til takst E07 og E08.

Merknad E4:

Rehabilitering av tannsett med implantatforankret protetisk behandling som følge av tap av tenner etter systematisk behandling av marginal periodontitt.

Takst E07 og E08 kan kreves når konvensjonell protetisk behandling ikke har gitt eller forventes å kunne gi et akseptabelt behandlingsresultat slik at behandlingen må forankres på implantater. Takst E07 kan kreves ved innsetting av første implantat. Takst E08 kan kreves pr. innsatte implantat utover det første.

I tillegg til takst E07 kan det kreves en pasientbetaling på maksimalt 7.300 kroner. I tillegg til takst E08 kan det kreves en pasientbetaling på maksimalt 2.950 kroner. Disse pasientbetalingene kan ikke føres på kvitteringskortet, jf. kapittel 2, merknad 2G. Det kan ikke avkreves andre former for betaling av pasienten i forbindelse med behandlingsopplegget.

Takst E06e kan kreves i forbindelse med takst E07 og E08.

I forbindelse med et behandlingsopplegg der takst E07 og eventuelt E08 kreves, kan det også kreves takst for nødvendig undersøkelse og kontroll. Ved slik undersøkelse/kontroll kan det likevel ikke kreves egenandeler som kan føres på kvitteringskortet.

For behandlingsopplegget kan det ikke kreves andre takster eller pasientbetaling enn det som er nevnt ovenfor i denne merknaden.

Utgifter til rehabilitering dekkes en gang pr. tapt/trukket tann. Refusjon gis i de tilfeller hvor tennene er tapt etter 1. mai 2002 og hvor det tidligere er påbegynt eller gitt systematisk behandling av marginal periodontitt. Rehabilitering av tannsettet må være påbegynt etter 1. oktober 2003.

Kapittel 6 under delkapittel P Voksenpsykiatrisk poliklinikk takst P01a skal lyde:

P01a	Undersøkelse, utredning og behandling etter henvisning fra lege i primærhelsetjenesten eller somatisk sykehusavdeling, per henvisning. Ved henvisning til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk, jf. lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2-1a første ledd nr. 5, også etter henvisning fra sosialtjenesten.	353	P1,P2
------	--	-----	-------

Merknad P1 første ledd skal lyde:

For å kreve inn ovenfornevnte takster skal poliklinikken være faglig godkjent av Helsetilsynet i fylket, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4-1 annet ledd. For å bli faglig godkjent må poliklinikken ha egnede lokaler og tilfredsstillende bemanning. Grunnbemanningen i poliklinikk må minst utgjøre 4 fagstillinger med bl.a. lege som er

spesialist i psykiatri, psykolog og sykepleier. Ved henvisning til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk utløses takst bare ved de voksenpsykiatriske poliklinikker som de regionale helseforetak har utpekt til å ta imot slike henvisninger.

Kapittel 6 under delkapittel P Voksenpsykiatrisk poliklinikk merknad P2 og P3 skal lyde:

Merknad P2:

Taksten omfatter 1. gangs konsultasjon. Taksten kan kun benyttes en gang per år for samme pasient. Dette gjelder også for øyeblikkelig hjelp. Taksten kan benyttes igjen etter ett år, men krever ny henvisning fra lege i primærhelsetjenesten eller somatisk sykehusavdeling eller sosialtjenesten, ev. øyeblikkelig hjelp.

Merknad P3:

P01c omfatter undersøkelse, utredning og behandling inntil pasienten kan tilbakeføres primærhelsetjenesten eller sosialtjenesten dersom den er henvisende instans. For 1. gangs konsultasjon gjelder takst P01a.

Kapittel 6 under delkapittel P Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og psykiatrisk ungdomsteam takst P03a skal lyde:

P03a	Undersøkelse, utredning og behandling etter henvisning fra lege i primærhelsetjenesten eller etter henvisning fra barnevernsadministrasjonens leder. Ved henvisning til psykiatrisk ungdomsteam til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk, jf. lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–1a første ledd nr. 5, også etter henvisning fra sosialtjenesten.	700	P5,P6
------	---	-----	-------

Kapittel 6 under delkapittel P Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og psykiatrisk ungdomsteam merknad P5 fjerde ledd skal lyde:

Også psykiatriske ungdomsteam må være godkjent av Helsetilsynet i fylket for å kreve inn takster. For å bli faglig godkjent må ungdomsteamet ha egnede lokaler. Det kreves en minimumsbemanning på 4 fagpersoner for at et ungdomsteam skal kunne godkjennes som selvstendig team, deriblant lege som er spesialist i psykiatri eller barne- og ungdomspsykiatri, psykolog og sosionom.

Kapittel 6 under delkapittel P Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og psykiatrisk ungdomsteam merknad P5 nytt syvende ledd skal lyde:

Ved henvisning til psykiatriske ungdomsteam til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk utløses takst bare dersom regionalt helseforetak har utpekt disse til å ta imot slike henvisninger.

Kapittel 6 under delkapittel P Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og psykiatrisk ungdomsteam merknad P5 nåværende syvende og åttende ledd blir åttende og niende ledd.

Kapittel 6 under delkapittel P Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og psykiatrisk ungdomsteam merknad P7 skal lyde:

Takst P03c omfatter undersøkelse, utredning og behandling inntil pasienten kan tilbakeføres primærhelsetjenesten eller sosialtjenesten dersom den er henvisende instans. For 1. gangs konsultasjon gjelder takst P03a.

Kapittel 6 delkapittel R Laboratorieundersøkelser og prøver skal lyde:

For at medisinske laboratorier skal kunne kreve inn takstene, må virksomheten være godkjent i henhold til forskrift 1. desember 2000 nr. 1276 om medisinsk laboratorie- og røntgenvirksomhet, gitt i medhold av spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a fjerde ledd, § 4–1 og § 5–2 fjerde ledd.

1 Generelle takster

		Ref	Merkn.
	<i>Molekylærbiologiske teknikker</i>		
701a	Enkel DNA-/RNA-isolering eller felling	47	R2
701b	Organisk ekstraksjon av DNA/RNA	97	R2
701c	PCR (polymerasekjedereaksjon) 1–2 primerpar	167	R2
701d	Tillegg per ekstra primerpar	33	R2
701e	Revers transkripsjon	47	R2
701f	Sekvensering per DNA-tråd	463	R2
701g	In situ hybridisering (1–3 prober)	431	R2
701h	Tillegg per probe utover 3	47	R2
701i	Tyding av EKG	20	R3
	<i>Andre</i>		
701j	Måling av beinmineralinnhold – måling med DXA	160	R3b

Merknad R1:

Takstene i indremedisin, immunhematologi, mikrobiologi, serologi, virologi, patologi og klinisk kjemi er beregnet på spesialister innenfor disse fag, men kan benyttes av andre leger når særlige forhold tilsier det. Takstene innen patologi kan også benyttes av odontologer som har spesialkompetanse innen oral patologi. Det beregnes ikke tillegg for taking av prøven samtidig med honorar for undersøkelsen.

Merknad R2:

Takstene kan kun benyttes av spesialister innen Immunologi og transfusjonsmedisin, klinisk kjemi, medisinsk genetikk, medisinsk mikrobiologi og patologi ved regionsykehus, sentralsykehus, Det norske radiumhospital og Nasjonalt folkehelseinstitutt. Takstene kan kun benyttes til pasientrettede og medisinsk faglige begrunnede analyser. Takstene gjelder ikke klamydia eller kommersielle kits til påvisning av infektøse agens, med unntak av mykobakterier. Molekylærbiologiske takster som ikke er generelle, er nevnt under den enkelte spesialitet.

Merknad R3:

Taking av EKG utløser ikke refusjon.

Merknad R3b:

Takst 701j kan ikke benyttes ved screening-undersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske beinsykdommer. Taksten kan kun kreves én gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel, takst 202.

2 Klinisk nevrofysiologi

		Ref	Merkn.
	<i>Polygrafisk søvnregistrering</i>		
702a	Stasjonær polygrafisk langtidsregistrering og videometri	1435	R4
702b	Ambulatorisk polygrafisk søvnregistrering, ambulatorisk langtids- EEG med båndspiller	862	R5
	<i>EEG</i>		
702c	Taking av standard EEG	97	R6
702d	Tolking av standard EEG	72	R6
702e	Taking og tyding av spesielt arbeids- eller tidkrevende EEG	334	R7
702f	Nevrografi, elektromyografi, o.l.	167	R8
702g	Fremkalte responser	110	R9

Merknad R4:

Omfatter undersøkelse av minst 8 fysiologiske parametre under søvn. Taksten omfatter også langtids stasjonær EEG-registrering med varighet over 4 timer og langtids EEG med synkronisert videoopptak (videometri).

Merknad R5:

Polygrafisk søvnregistrering må minst omfatte registrering og tolking av søvnstadier for at taksten skal kunne anvendes.

Merknad R6:

I tillegg til spesialister innen klinisk nevrofysiologi, kan også nevrologer med særlig godkjenning fra Den norske lægeforening benytte takstene 702c og 702d.

Merknad R7:

Takst 702e omfatter prematur, neonatal og perinatal registrering, samt langtidsreg. med varighet opptil 4 timer.

Merknad R8:

Takstnummer 702f omfatter spesial-EMG, senresponser, dekrementreaksjoner, nevrofysiologiske sensibilitetsundersøkelser, dynamometri o.l. Taksten multipliseres i forhold til hvor mange av de aktuelle undersøkelsene som utføres, i henhold til de utarbeidede retningslinjer: «Bruk av spesialisttakster i klinisk nevrofysiologi ved offentlig godkjente sykehuslaboratorier», Norsk forening for klinisk nevrofysiologi 1992.

Merknad R9:

Takst 702g omfatter SEP, VEP, AER ERG og motorisk kortikal stimulering.

3 Immunologi og transfusjonsmedisin

		Ref	Merkn.
	<i>Blodtyping</i>		
703a	ABO-typing, Rh(D)-typing	14	

703b	Andre spesielle typinger	165	
	<i>Undersøkelser av blodtypeantistoffer</i>	0	
703c	Enkelt forlik	34	
703d	Full antistoffscreening. Utvidet forlik	77	
703e	Omfattende immunhematologisk undersøkelse (titrering og immunologisk utredning)	135	
703f	Antistoffidentifisering	225	
703g	Direkte antiglobulinreaksjon	71	
703h	Terapeutisk tapping og tapping av autologt blod	287	
	<i>Påvisning av antistoff/antigen</i>		
703i	Immunologisk kvantitering av enkeltprotein. Kvantitering av hemolytisk komplementaktivitet. Nefelometrisk kvantitering av revmatoid faktor	25	
703j	Identifikasjon og titrering av revmatoid faktor med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	35	
703k	Andre antistoff med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	86	
703l	Immunelektroforese. Immunfiksasjon, ett antiserum	47	R10
703ll	Immunelektroforese. Immunfiksasjon, per antiserum ut over ett	24	R10
703m	Påvisning av antistoffer med indirekte immunfluorescensteknikk, ELISA- eller RIA-teknikk. Kvalitativ latex agglutinasjon for antigen eller antistoffpåvisning	33	
703n	Tillegg for titrering/kvantitering av autoantistoffer med indirekte immunfluorescensteknikk, ELISA- eller RIA-teknikk	33	
703o	Påvisning av antistoff eller antigen ved immundiffusjon	47	
703p	Identifisering av platespesifikke antistoffer (MAIPA)	565	
703q	Påvisning av spermieagglutiner	37	
	<i>Immunologiske undersøkelser av celler</i>		
703r	Med 1–10 antisera	478	
703s	Med 11 eller flere antisera	737	
	<i>Omfattende undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod</i>		
703t	Stimulering av lymfocytter i kultur.	422	
	Lymfocyttransformasjonstest med ett antigen eller mitogen		
703u	Tillegg for stimulering for hvert ytterligere antigen eller mitogen	57	
703v	Kvantitering av subpopulasjoner av lymfocytter ved hjelp av membranmarkører og væskestrømscytometri per antigen	72	
	<i>Serologiske allergiundersøkelser</i>		
703w	Kvantitering av immunglobulin E med RIA eller EIA	33	
703x	Kvantitering av allergen-spesifikke antistoff med RIA eller EIA	60	
703y	In vitro allergitest for påvisning av spesielle IgE-antistoffer. Testing av minimum 5 allergenspesifikke antistoff	100	
	<i>Prøver på fagocytose og kjemotakse</i>		
703z	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NTB) uten stimulering	59	
703æ	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NTB) med endotoxinstimulering	71	
703ø	Kvantitativ fagocytoseprøve	188	
703å	Kvantitativ kjemotakseprøve	192	
	<i>Serologisk HLA-typing</i>		
703aa	Serologisk HLA klasse I-typing	325	
703bb	Serologisk HLA klasse II-typing	467	
703cc	Serologisk HLA-typing, ett antigen	232	
703dd	Crossmatch eller screening av HLA-antistoffer	153	
	<i>Andre analyser</i>		
703ee	Enkle undersøkelser, kuldeagglutinasjon, hurtigprøve eller titrering	9	
703ff	Blandet lymfocytt kultur (MLC)	462	
703gg	Plasmautskifting	1074	R11
703hh	Substitusjonsveske v/plasmautskifting (etter regning)		R11

Merknad R10:

For immunelektroforese og immunfiksasjon, takst 703l, gjelder taksten for oppsett med ett antiserum, for hvert ytterligere antiserum, takst 703ll.

Merknad R11:

Refusjon for plasmautskifting ytes kun etter godkjenning av Sosial- og helsedepartementet. I tillegg til selve undersøkelsen medgår det varierende og kostbar substitusjonsvæske som finansieres etter regning som for isotoper under nukleærmedisin.

4 Medisinsk mikrobiologi

	Ref	Merkn.
704a	27	R1
704b	36	R12
704c	50	R12
704d	126	
704e	36	R1
704f	50	

704g	Spesialundersøkelser I Dyrking av virus i cellekultur Identifikasjon/typing av virus i cellekultur med nøytraliserende typesera Poding av egg eller på dyr per agens PCR/LCR klamydia	100	
704h	Spesialundersøkelser II Enkel elektronmikroskopi <i>Infeksjonsserologi</i>	232	R1
704i	Undersøkelser I VDRL/RPR	6	
704j	Undersøkelser II Kuldeagglutinasjon, hurtigprøve eller titrering Indirekte hemagglutinasjon (IHA), masseundersøkelser Revers hemagglutinasjon (HA), masseundersøkelser	10	
704k	Enkel undersøkelse Agglutinasjon med bakterieantigen per antigen Antistreptolysintitrering Antistafylolysintitrering KBR med bakterieantigen og kardiolipin ELISA/RIA, HBsAG masseundersøkelser IHA, enkeltundersøkelser Revers HA, enkeltundersøkelser	27	
704l	Komplisert undersøkelse Paul-Bunnells reaksjon med absorpsjoner Hemolyse i gel, kvantitering IHA kvantitering av antistoff KBR og HI med virusantigen per antigen ELISA RIA/IF for påvisning av antigen/antistoff, enkeltundersøkelse	35	
704m	Meget komplisert undersøkelse FTA-ABS Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff per antigen ELISA/RIA spesifikt IgM/IgA	43	
704n	Spesialundersøkelser I HIV-test	45	R13
704o	Spesialundersøkelse II TPI Påvisning av spesifikt IgM ved sakkrosegradient Toxoplasmose Dye Test	84	R14
704p	Referanseundersøkelser I HIV-konfirmasjonstest. Referanseprøve	566	R15
704q	Referanseundersøkelser II HCV-konfirmasjonstest. Referanseprøve.	232	
704r	HIV-RNA kvantitering (teknisk utførelse og tolking)	1459	R16

Merknad R12:

Bruk av takst 704c utelukker bruk av takst 704b på samme isolat.

Merknad R13:

Takst 704n kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser, herunder blodgivning, men kun ved sykdom eller mistanke om sykdom. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

Merknad R14:

Folketrygden yter ikke godtgjørelse for prøver som utføres gratis for helse råd ved offentlig laboratorium etter smittevernloven.

Merknad R15:

Takst 704p kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser, herunder blodgivning, men kun ved sykdom eller mistanke om HIV-infeksjon. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

Merknad R16:

Takst 704r kan kun benyttes av regionssykehus og Nasjonalt folkehelseinstitutt. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

704s	HIV-resistens analyse	1979	
------	-----------------------	------	--

5 Patologi

		Ref	Merkn.
	<i>Fremstilling og granskning av histologiske prøver</i>		
705a	1–2 blokker	116	R17,R19
705b	3–7 blokker	237	R17,R19
705c	8–19 blokker	448	R17,R19
705d	20 blokker eller mer	691	R17,R19
	<i>Fremstilling og granskning av cytologiske prøver</i>		
705e	Cervico-vaginalutstryk	45	
705f	Andre utstrykspreparater, inkl. punksjonscytologi	179	
705g	Punksjonscytologi, prøvetaking og hurtigfarging	323	
	<i>Obduksjoner</i>		
705h	Rutineobduksjon	2292	R18
705i	Separat nevropatologisk undersøkelse	1034	R18
	<i>Immun- og enzymhistokjemiske undersøkelser på fiksert materiale</i>		
705j	1–3 undersøkelser	297	R19
705k	4 eller flere undersøkelser	444	R19
	<i>Immun- og enzymhistokjemiske undersøkelser på ufiksert materiale</i>		
705l	Frysesnittundersøkelser, hurtigdiagnostikk	160	R19
705m	Immun- og enzymhistokjemi, 1–10 undersøkelser	575	R19
705n	Immun- og enzymhistokjemi, 11 eller flere undersøkelser	861	R19
705o	Elektronmikroskopiske undersøkelser	1723	
	<i>Særskilte kvantitative undersøkelser</i>		
705p	Billedanalyse	861	
705q	Væskestrømscytometri (flow cytometri)	861	
	<i>Spesifisert legearbeid per påbegynt halvtime</i>		
705r	Merarbeid	100	

Merknad R17:

Med histologiske prøver menes alt vev som ledsages av en remisse. I taksten er inkludert dypere snitt og spesialfarginger (ikke immun- og enzymhistokjemi).

Merknad R18:

Takstene 705h og 705i godtgjøres av trygden i de tilfelle der dødsfallet har skjedd utenfor sykehus og der obduksjonen er rekvirert av lege.

Merknad R19:

Takstnummer 705r kan brukes ved merarbeid ut over 1/2 time ved takstene 705a, 705b, 705l, utover 1 time ved takst 705c, 705d, utover 2 timer ved takst 705j, 705k, 705m og 705n.

6 Medisinsk genetik

		Ref	Merkn.
	<i>Cytogenetiske undersøkelser</i>		
706a	Kromosomundersøkelser	866	
706b	Tillegg for prometafaseundersøkelse	507	
706c	Tillegg for fluorescens in situ hybridisering	1435	
706d	Tillegg for etablering av fibroblastkultur	1459	
706e	Tillegg for benmargceller og solide svulster	1913	
	<i>Molekylærgenetiske undersøkelser</i>		
706f	Mutasjonsanalyse med PCR-basert metode	230	R21
706g	Mutasjonsanalyse med Soutern blot metode	300	R21
706h	Mutasjonsutredning med PCR-basert metode	321	R21
	<i>Biokjemiske undersøkelser</i>		
706i	Analyse av genprodukter og metabolitter	2205	
706j	Tillegg for etablering av fibroblastkultur	1459	

Merknad R20:

Takster innen medisinsk genetikk kan kun benyttes av godkjente spesialister innen faget. Takstene gjelder i tillegg kun undersøkelser av fødte individer. Dersom det er behov for genetisk veiledning, benyttes takstene M01, M02, M03a, M04a, M05a og M05b.

Merknad R21:

Ved behov for reanalyse kan takstene benyttes flere ganger.

7 Klinisk kjemi

		Ref	Merkn.
*707a	Enkle kvantitative undersøkelser. Taksten kan ikke kreves i tillegg til takstgruppene 1–6 Albumin/ALAT/ALP/Amylase/ASAT Bikarbonat/Bilirubin, total eller fraksjon CK Fosfat Glukose/GT Hematogram, enkelt (Hb, Hct, EPK, LPK) Jern Kalium/Kalsium (total)/Klorid/Kolestrol (total)/Karbamid (urea)/Kreatinin LD/Lipase Magnesium Natrium/NT PT TIBC/Totalprotein/Triglyserider/Trombocytter/TT Urinsyre (Urat)	10	
707b	Mer kompliserte eller sammensatte analyser. CK-MB Manuell differensialtelling av leukocytter Ferritin Hormoner, vitaminer, medikamenter og særskilte metabolitter bestemt med fotometriske metoder (inkl. flammefotometri) Immunologisk kvantitering av enkeltprotein Kalsium (ionisert). Kolesterol (fraksjonert) Kreatinin clearance og tilsvarende HbA1c Laktat Osmolalitet Retikulocytter Syre-base-status med blodgasser (komplett) Thyreoidafunksjonsanalyser (T3, T4, fritt T4, TSH) Utvidet hematogram (maskinell diff.telling, trombocytter)	27	
707c	Mer kompliserte eller sammensatte analyser Atomabsorpsjonsspektrofotometri Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner (ekskl. thyreoidea), medikamenter, vitaminer og andre organiske forbindelser (ekskl. ferritin) med immunometriske (eller tilsvarende) metodikk Tynnskikt- eller papirkromatografisk undersøkelse av aminosyrer eller medikamenter Elektroforetisk separasjon av proteiner, inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet Konkrementanalyse Spermieundersøkelser (prøvepreparering, telling, morfologi- og motilitetsvurdering) Immunelektroforese eller immunfiksasjon, ett antiserum	51	
707cc	Immunelektroforese eller immunfiksasjon, per antiserum ut over ett	26	

707d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser. Særdeles tidkrevende funksjonsundersøkelser I Belastningsundersøkelser med glukose, insulin, laktose, xylose, o.l. (inkl. de nødvendige prosedyrer). Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående ekstrasjon eller enzymbehandling. Høyoppløselig serumproteinelektroforese med direkte kvantitering av enkeltproteiner.	153
707e	Særdeles kostbare og kompliserte analyser. Særdeles tidkrevende funksjonsundersøkelser II. Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk, immunometrisk eller massespektrometriskmetodikk etter forutgående kromatografisk separasjon. Bestemmelse av aminosyremønster med aminosyreanalysator.	305

8 Nukleærmedisin

	Ref	Merkn.
708a	100	R25
708b	249	R25
		R22
708bb	397	R22,R25
708c	334	R25
708ca	334	R23
708cb	334	R24
708d	397	R25
708e	84	R25
708f		R25
708g		R25

Merknad R22:

Hvis prøven gjentas med intrinsic factor, beregnes honorar som for ny prøve (708bb).

Merknad R23:

Ved arbeidsbelastning og gjentatt registrering godtgjøres et tillegg på 50%.

Merknad R24:

Gjelder ikke scintigrافي av glandula thyreoidea, leukocyttscintigrافي og amyloidscintigrافي. Hvor undersøkelsen krever opptak i mer enn 3 ulike projeksjoner, godtgjøres et tillegg på 50%.

Merknad R25:

For alle undersøkelser gjelder at utgifter til radioaktive preparater utover kr 50 per undersøkelse skal belastes folketrygden etter regning. Ved administrering av behandlingsdoser skal laboratoriets utgift til radioaktivt preparat i sin helhet belastes folketrygden.

9 Klinisk farmakologi

		Ref	Merkn.
709a	Direkte bestemmelse av medikamenter og rusmidler	50	
	Direkte bestemmelse av medikamenter og rusmidler med immunometrisk eller tilsvarende metodikk, kromatografisk metodikk (GC, HPLC eller tilsvarende) eller atomabsorpsjons-/flammefotometrisk metodikk		
709b	Kvantitativ bestemmelse av medikamenter og rusmidler	153	
	Kvantitativ bestemmelse av medikamenter og rusmidler med kromatografisk (GC, HPLC eller tilsvarende) metodikk, eller immunometrisk eller tilsvarende metodikk etter ekstrasjon eller enzymbehandling		
709c	Bekreftende analyser av medikamenter og rusmidler	300	
	Bekreftende analyser av medikamenter og rusmidler med massespektrometrisk (eller tilsvarende) metodikk eller frifraksjonsbestemmelse av legemidler		

Kapittel 6 under delkapittel S Radiologi underpunkt 6 Sluttberegning første ledd skal lyde:

Vektene slik de fremstår etter diskonteringstrinnet betegnes prisvekter. Refusjonen beregnes som sum prisvekter, korrigert for relevant insentivats, multiplisert med enhetspris. Enhetsprisen er satt til 707 kroner.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2004.

29. juni Nr. 1103 2004

Forskrift om endring i forskrift om beregning og innbetaling av produktavgift.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 29. juni 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–5 tredje ledd. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 11. desember 1998 nr. 1390 om beregning og innbetaling av produktavgift gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Det skal svares produktavgift for all fangst som foretas eller bearbeides av norskregistrert fartøy, uavhengig av fiskeslag mv. og hvilke farvann fangsten har foregått i. Som fangst regnes også leieinntekter og andre inntekter som inngår i lottberegningen.

Produktavgift av egen fangst beregnes av brutto salgsbeløp. Fradrag gis bare for:

- særskilt avgift som betales til salgslaget i medhold av lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 3 tredje ledd (lagsavgift).
- 10 prosent av brutto salgsbeløp når et fartøy selv bearbeider fangsten. Fiskeridepartementet fastsetter hva som defineres som bearbeidet fangst.
- Toll som betales i tilknytning til leveranser i utlandet kan trekkes fra i beregningsgrunnlaget for produktavgift.

Produktavgift av fangst overtatt fra annet fartøy for bearbeiding ombord beregnes av differansen mellom 90 prosent av brutto salgsbeløp etter bearbeidingen og kostpris ved overtakelsen. Produksjonsfartøy skal ikke svare produktavgift. Med produksjonsfartøy menes fartøy som ikke har drevet egen fangstvirksomhet innenfor det aktuelle kalenderår.

Ved omsetning gjennom salgslag innberetter fisker brutto salgsbeløp til salgslaget. Salgslaget reduserer så beregningsgrunnlaget for produktavgift i henhold til punkt (a), (b) og (c), etter å ha innhentet nødvendig dokumentasjon. Ved beregning av produktavgift kan avgiftsbeløpet i hvert enkelt tilfelle avrundes ned til nærmeste hele krone.

§ 2 nye annet og tredje ledd skal lyde:

Ved salg fra fryselager er det omsetningstidspunktet (levering) som skal legges til grunn for hvilken produktavgiftssats som skal benyttes, ikke landingstidspunktet. Leveringstidspunktet er det tidspunkt kjøperen gir selgeren avregning for levert fangst.

Dette gjelder også ved overtakelse av egen fangst der tidspunktet for overtakelse ikke samsvarer med landingstidspunktet.

II

Endringene trer i kraft straks.

30. juni Nr. 1104 2004

Forskrift om samarbeid om produksjon og omsetning av visse hagebruks- og gartneriprodukter mv.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 30. juni 2004 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror § 14. Kunngjort 13. juli 2004.

§ 1. Formål

Denne forskriften regulerer førstehåndsomsetningen av visse hagebruks- og gartneriprodukter.

Formålet med denne forskriften er å legge til rette for at primærprodusentene av visse hagebruks- og gartneriprodukter mv. gjennom samarbeid kan ivareta sin stilling overfor senere foredlings- og omsetningsledd for å sikre rimelige avsetningsvilkår i overensstemmelse med de landbrukspolitiske målsettinger.

§ 2. Samarbeid om produksjon og omsetning av visse hagebruks- og gartneriprodukter mv.

Primærprodusenter og produsentorganisasjoner som produserer poteter, grønnsaker, urter, frukt, bær, blomster, planteskoleprodukter, planter og plantedeler til dekorasjonsformål, and, gås, kalkun, honning eller grovfôr kan samarbeide om produksjon og omsetning av disse produktene. Dette gjelder også samarbeid om oppformering, produksjon og omsetning av settepoteter, såfrø, såkorn og plantemateriale som produksjonsmiddel.

Produksjon og omsetning skal i denne sammenheng også omfatte forskning, utvikling, foredling, distribusjon, markedsføring og andre tiltak for å bringe produktet frem til markedet.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

1. juli Nr. 1105 2004

Forskrift om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 1. juli 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19 og § 15, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (forordning (EF) nr. 998/2003, forordning (EF) nr. 592/2004, vedtak 2003/803/EF, vedtak 2004/203/EF og vedtak 2004/301/EF). Kunngjort 13. juli 2004.

Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av dyresykdommer i forbindelse med ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder dyrehelsemessige vilkår for ikke-kommersiell transport av kjæledyr innenfor EØS og for ikke-kommersiell transport til EØS fra tredjeland, herunder Svalbard og Jan Mayen.

Ved transport av kjæledyr fra tredjeland som ikke er oppført på listen i vedlegg II del B seksjon 2 i forordning (EF) nr. 998/2003, gjelder forskriften bare hvis transporten ikke overstiger fem dyr per reisende.

Hund, katt og ilder med lovlig opphold i Sverige kan innføres til Norge uten at bestemmelsene i denne forskriften er oppfylt.

§ 3. Definisjoner

1. *Ikke-kommersiell transport*: Innførsel og utførsel innen EØS og innførsel etter tilbakeførsel fra et tredjeland av dyr som ikke skal selges eller videreformidles. Ved innførsel av mer enn fem kjæledyr fra andre tredjeland enn de som er nevnt i forordningens vedlegg II seksjon 2, ansees innførselen som kommersiell og skal da kontrolleres i henhold til direktiv 92/65/EØF.

2. *Kjæledyr*: Hunder, herunder tjenestehunder og førerhunder, katter, ildrer, virvelløse dyr, unntatt bier og skalldyr, tropiske akvariefisk, amfibier, krypdyr, gnagere, tamkaniner og fugler, unntatt fjørfe som omfattes av gjeldende forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av fjørfe og rugeegg, som følger med eieren eller en fysisk person som på eierens vegne har ansvaret for dyrene under transporten, og som ikke skal selges eller overdras til andre.
3. *Pass*: Dokument som gjør det mulig å tydelig identifisere kjæledyret, herunder de punktene som gjør det mulig å kontrollere dets status med hensyn til denne forskriften og som er utarbeidet i samsvar med forordning (EF) nr. 803/2003.

Kapittel II. Generelt om transport av kjæledyr

§ 4. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 998/2003

Forordning (EF) nr. 998/2003 om dyrehelsemessige krav for ikke-kommersiell transport av kjæledyr og om endring av direktiv 92/65/EØF og den endring av forordningens vedlegg II som følger av forordning (EF) nr. 592/2004 som omfatter listen over land og områder, gjelder som norsk forskrift med de tilpasninger som fremgår av vedlegg I, protokoll I til EØS-avtalen og EØS-avtalen for øvrig, jf. vedlegg til denne forskriften. Samtidig gjennomføres bestemmelsene i vedtak 2003/803/EF, vedtak 2004/203/EF og vedtak 2004/301/EF, som har bestemmelser om etablering av modell for pass og helsesertifikat til bruk ved ikke-kommersiell transport av hund, katt og ilder.

I tilfelle motstrid mellom denne forskrift og forordning (EF) nr. 998/2003 skal forordningen gå foran. Se vedlegg A.

Kapittel III. Spesielt om transport av hunder, katter og ildrer

§ 5. Merking

Hunder, katter og ildrer som transporteres skal være merket med mikrochip eller lett leselig tatovering. Etter den 3. juli 2011 er bare elektronisk identifikasjonssystem (mikrochip) gyldig merkemethode.

Merkemetoden som benyttes, skal gjøre det mulig å finne fram til eierens navn og adresse.

Ved merking med mikrochip som ikke oppfyller ISO-standard 11784 eller vedlegg A til ISO-standard 11785, må den som har ansvaret for dyrene stille nødvendig avlesningsutstyr til rådighet ved enhver kontroll.

§ 6. Dokumentasjon

Hunder, katter og ildrer som transporteres fra eller til EØS-stater eller tilbakeføres fra listeført tredjeland skal følges av et pass.

Hunder, katter og ildrer som transporteres til EØS-stater fra tredjeland skal følges av et veterinærsertifikat. Hvis transporten skjer fra et tredjeland som er oppført på listen i vedlegg II del B seksjon 2 til forordning (EF) nr. 998/2003, kan dyret i stedet for veterinærsertifikat følges av et pass.

Ved innførsel til Norge fra tredjeland som er oppført på listen i vedlegg II del B seksjon 2 eller del C til forordning (EF) nr. 998/2003, jf. vedlegg D til denne forskriften, skal veterinærsertifikatet nevnt i annet ledd være utstedt på et formular som er utarbeidet av kompetent myndighet i avsenderlandet etter modellen vist i vedtak 2004/203/EF, jf. vedlegg B til denne forskriften. Avsnitt I–V i sertifikatet skal være attestert av offentlig veterinær. Avsnitt VI trenger ikke være utfyllt, men avsnitt VII skal være utfyllt og undertegnet av en autorisert veterinær i avsenderlandet. Veterinærsertifikatet skal være vedlagt original dokumentasjon eller bekreftet kopi av denne som gir utfyllende opplysninger om vaksinasjon og resultatet av den serologiske testen. All dokumentasjon skal inneholde dyrets identitetsnummer.

Ved innførsel til Norge fra tredjeland som ikke er oppført i vedlegg II del B seksjon 2 eller del C til forordning (EF) nr. 998/2003, skal veterinærsertifikatet nevnt i annet ledd være utstedt på et formular som er utarbeidet av kompetent myndighet i avsenderlandet etter modellen vist i vedlegg C til denne forskriften. Sertifikatet skal være utfyllt av offentlig veterinær og være undertegnet av dyreeier.

§ 7. Rabiesvaksinering og blodprøvekontroll

Hunder, katter og ildrer som transporteres innen EØS eller innføres eller tilbakeføres til EØS fra tredjeland skal være grunnvaksinert og eventuelt revaksinert mot rabies med en inaktivert vaksine med minst en enhet antigen per dose (WHO-standarden) i overensstemmelse med vaksineprodusentens anbefaling.

Etter rabiesvaksinasjonen som kreves i første ledd, skal hunder og katter som innføres til Norge ha gjennomgått en serologisk test som viser at de har oppnådd et antistoffnivå på minst 0,5 IE/ml. Testen skal være foretatt på et laboratorium som er godkjent i henhold til vedtak 2000/258/EF og oppført på listen i vedtak 2001/296/EF på grunnlag av en blodprøve som er tatt tidligst 120 dager og senest 365 dager etter vaksinasjonen. Ny test kreves ikke dersom dyret tidligere har blitt testet med tilfredsstillende resultat og har blitt revaksinert med de intervaller produsenten har fastsatt for den aktuelle vaksinen. For ilder kreves denne testen bare for dyr som innføres fra land nevnt i forordningens vedlegg II del C.

Unntatt fra kravene om rabiesvaksinasjon og blodprøvekontroll i første og annet ledd er dyr som innføres til Norge fra Irland og Det forente kongerike. Kravene gjelder heller ikke ved eksport til EØS-stater som tillater innførsel av uvaksinerte og ukontrollerte dyr fra Norge.

Unntatt fra kravene om rabiesvaksinasjon og blodprøvekontroll i første og annet ledd er også dyr som i henhold til § 9 i denne forskriften skal stå i karantene etter ankomst til Norge. Dersom slike dyr likevel er vaksinert mot rabies, skal vaksinasjonen ikke være foretatt med levende vaksine i løpet av de siste 24 måneder eller med inaktivert vaksine i løpet av de siste 30 dager før innsett i karantene.

§ 8. Behandling mot echinococcose og flått

Hunder og katter som innføres til Norge skal i løpet av de siste 10 dager før innførsel eller tilbakeførsel ha blitt behandlet i avsenderlandet med et godkjent preparat mot echinococcose (*E. multilocularis*). I løpet av den første uken etter ankomst skal dyrene behandles på nytt. Begge behandlingene skal attesteres i pass/veterinærattest av veterinær. Ved innførsel fra Svalbard og Jan Mayen kan eier attestere behandlingen forut for innførselen.

Hunder, katter og ildrer som eksporteres skal være behandlet mot echinococcose og flått i henhold til mottakerlandets krav.

Unntatt fra kravet om behandling mot echinococcose i første ledd er dyr som innføres fra Finland dersom dyrene de siste 12 måneder eller siden fødselen kun har oppholdt seg i Finland.

§ 9. Karantene

Hunder, katter og ildrer som innføres til Norge, enten direkte eller etter transitt gjennom et annet EØS-land, fra land som ikke er nevnt i vedlegg II til forordning (EF) nr. 998/2003, må ved innførsel være minst 6 måneder gamle og ikke drektige og skal de påfølgende fire måneder etter ankomst stå i karantene godkjent av Mattilsynet. Mattilsynet kan om nødvendig forlenge karantenetiden.

Eieren eller den som har ansvaret for dyrene skal ved grensekontroll kunne legge fram en skriftlig bekreftelse fra den som har ansvaret for karantenen om at den er klar til å motta dyrene.

De påfølgende to måneder etter at dyrene er frigitt fra karantenen, skal de ikke komme i kontakt med andre dyr, plasseres i dyrepensjonat, delta på utstilling, overdras til andre eller gå løse ute.

Unntatt fra kravet om karantene i første ledd er dyr fra ikke listeførte tredjeland som har oppholdt seg i et annet EØS-land i minimum de siste 7 måneder og i løpet av denne tiden har blitt brakt i samsvar med vilkårene for innførsel til Norge fra EØS-land.

Unntatt fra kravet om karantene i første ledd er også norske tjenestehunder som tilbakeføres etter å ha vært ute på oppdrag for politi, tollvesen, forsvar eller Norske Redningshunder, førerhunder som ledsager blinde eller svaksynte personer, samt hunder, katter og ildrer som importeres fra Svalbard og Jan Mayen, dersom de oppfylder kravene til rabiesvaksinasjon og blodprøvekontroll som gjelder ved innførsel fra tredjeland som er oppført på listen i vedlegg II del B avsnitt 2 eller del C til forordning (EF) nr. 998/2003.

Kapittel IV. Avsluttende bestemmelser

§ 10. Grensekontroll ved innførsel til Norge

Ved innførsel av kjæledyr fra land listet i vedlegg II del A og B til forordning (EF) nr. 998/2004, og fra Svalbard og Jan Mayen skal dyr og nødvendige dokumenter uoppfordret forevises Tollvesenet for kontroll.

Ved innførsel av kjæledyr fra land listet i forordningens vedlegg II del C skal dyret ved grensepassering undersøkes av Mattilsynet. Importøren skal varsle det lokale Mattilsynet minimum 48 timer i forveien om tid og sted for ankomst.

Innførsel av kjæledyr til Norge fra ikke-listeførte tredjeland skal bare skje via veterinær grensekontrollstasjon¹ med mindre slik kontroll har vært utført på annen grensekontrollstasjon i EØS. Importøren skal varsle det lokale Mattilsynet minimum 48 timer i forveien om tid og sted for ankomst til Norge.

¹ Direkte innførsel til Norge er bare tillatt over grensekontrollstasjonene på Gardermoen og Storskog.

§ 11. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne forskriften. Dersom vilkårene for innførsel ved grensepassering ikke er oppfylt etter denne forskriften, og omgående tilbakeføring er utelukket, kan Mattilsynet fatte vedtak om isolering eller avliving av dyret. Mattilsynet kan fatte vedtak om utvisning, isolering eller avliving for å forebygge eller begrense smitte for dyr i Norge som er ulovlig innført.

§ 12. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 13. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften er straffbar, jf. matloven.

§ 14. Ikrafttredelse og endringer i andre forskrifter

Denne forskriften trer i kraft 3. juli 2004. Fra samme dato oppheves forskrift 3. september 1998 nr. 860 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hund og katt til Norge.

Fra samme tidspunkt endres:

I. Forskrift 20. desember 1999 nr. 1310 om vaksinasjon av husdyr, vilt, fisk og andre akvatiske dyr (vaksinasjonsforskriften):

§ 5 nr. 2 skal lyde:

2. Katt og ilder kan vaksineres mot rabies.

II. Forskrift 2. juli 1991 nr. 507 om forbud mot import av dyr og smitteførende gjenstander:

§ 8 punkt 7 oppheves.

Vedlegg A: Forordning (EF) nr. 998/2004

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 998/2003 av 26. mai 2003 om kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, og om endring av rådsdirektiv 92/65/EØF¹

¹ Midlertidig norsk oversettelse.

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37 og artikkel 152 nr. 4 bokstav b),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,¹

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,²

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251,³ på grunnlag av fellesteksten godkjent av Forlikskomiteen 18. februar 2003, og

ut fra følgende betraktninger:

(1) Det er nødvendig å harmonisere kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr mellom medlemsstatene og fra tredjestater, og det er bare gjennom tiltak truffet på fellesskapsplan at dette målet kan nås.

(2) Denne forordning gjelder forflytning av levende dyr omfattet av traktatens vedlegg I. Noen av bestemmelsene, særlig dem som gjelder rabies, har som direkte mål å verne folkehelsen, mens andre utelukkende gjelder dyrehelsen. Traktatens artikkel 37 og artikkel 152 nr. 4 bokstav b) er derfor det relevante rettslige grunnlaget.

(3) I løpet av de siste ti årene har rabiessituasjonen forbedret seg betraktelig i hele Fellesskapet som følge av at det er gjennomført programmer for oral vaksinasjon av rever i regioner som er berørt av den rabiesepidemien hos rever som har herjet i det nordøstlige Europa siden 1960-tallet.

(4) Denne forbedringen har ført til at Det forente kongerike og Sverige har avskaffet ordningen med seks måneders karantene, som de har anvendt i flere tiår, til fordel for en annen og mindre restriktiv ordning som er like sikker. Det bør derfor på fellesskapsplan fastsettes at det skal anvendes en særlig ordning for forflytning av kjæledyr til disse medlemsstatene i en overgangsperiode på fem år, og at Kommisjonen, på bakgrunn av de erfaringene som er gjort og i lys av en vitenskapelig uttalelse fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet, i rett tid skal framlegge en rapport med relevante forslag. Det bør også fastsettes en rask framgangsmåte for å vedta en midlertidig utvidelse av ovennevnte overgangsordning, særlig dersom den vitenskapelige vurderingen av de erfaringene som er gjort, skulle gjøre det nødvendig med lengre frister enn dem som gjelder for øyeblikket.

(5) Tilfeller av rabies observert hos kjøttetende kjæledyr i Fellesskapet, berører nå i hovedsak dyr med opprinnelse i tredjestater med endemisk rabies av bytype. De kravene til dyrehelse som hittil har hatt alminnelig anvendelse i medlemsstatene på kjøttetende kjæledyr innført fra slike tredjestater, bør derfor strammes inn.

(6) Det bør imidlertid kunne vurderes unntak for forflytning fra tredjestater som fra et dyrehelsemessig synspunkt tilhører samme geografiske område som Fellesskapet.

(7) Ved traktatens artikkel 299 nr. 6 bokstav c) og rådsforordning (EØF) nr. 706/73 av 12. mars 1973 om fellesskapsbestemmelser som skal få anvendelse for Kanaløyene og Isle of Man med hensyn til handel med landbruksvarer,⁴ er det fastsatt at Fellesskapets veterinærregelverk får anvendelse på Kanaløyene og Isle of Man, som i denne forordning derfor betraktes som en del av Det forente kongerike.

(8) Det bør dessuten fastsettes en rettslig ramme for kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av dyrearter som ikke er mottakelige for rabies, eller som ikke er av epidemiologisk betydning med hensyn til rabies og andre sykdommer som dyreartene oppført i vedlegg I, er mottakelige for.

(9) Denne forordning bør få anvendelse med forbehold for rådsforordning (EF) nr. 338/97 av 9. desember 1996 om vern av ville dyr og planter ved kontroll av handelen med dem.⁵

(10) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen.⁶

(11) Eksisterende fellesskapskrav til dyrehelse, særlig rådsdirektiv 92/65/EØF av 13. juli 1992 om fastsettelse av krav til dyrehelse ved handel innenfor Fellesskapet med dyr, sæd, egg og embryoer som ikke omfattes av kravene til

dyrehelse fastsatt i de særlige fellesskapsregler oppført i vedlegg A del I til direktiv 90/425/EØF, og ved innførsel av nevnte dyr, sæd, egg og embryoer til Fellesskapet,⁷ har alminnelig anvendelse bare på handel. For å unngå at kommersielle forflytninger ved bedrageri foregår under dekke av å være ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr i henhold til denne forordning, bør bestemmelsene i direktiv 92/65/EØF med hensyn til forflytning av dyr av arter oppført i del A og B i vedlegg I, endres med sikte på å sørge for at de er forenlige med reglene fastsatt i denne forordning. Med sikte på det samme bør det gis mulighet for å fastsette et største antall dyr som kan forflyttes i henhold til denne forordning, og dersom dette antallet overskrides, skal reglene for handel få anvendelse.

(12) Tiltakene fastsatt i denne forordning tar sikte på å sikre et tilstrekkelig sikkerhetsnivå i forbindelse med de aktuelle helserisikoene. De innebærer ikke uberettigede hindringer for forflytninger som omfattes av forordningens virkeområde, siden de bygger på konklusjonene til en ekspertgruppe som er rådspurt om saken, og særlig på en rapport offentliggjort 16. september 1997 fra Vitenskapskomiteen for veterinære spørsmål –

1 EFT C 29 E av 30.1.2001, s. 239 og EFT C 270 E av 25.9.2001, s. 109.

2 EFT C 116 av 20.4.2001, s. 54.

3 Europaparlamentsuttalelse av 3. mai 2001 (EFT C 27 E av 31.1.2002, s. 55), Rådets felles holdning av 27. juni 2002 (EFT C 275 E av 12.11.2002, s. 42) og Europaparlamentsbeslutning av 22. oktober 2002 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Europaparlamentsbeslutning av 10. april 2003 og rådsdirektiv av 25. april 2003.

4 EFT L 68 av 15.3.1973, s. 1. Forordningen endret ved forordning (EØF) nr. 1174/86 (EFT L 107 av 24.4.1986, s. 1).

5 EFT L 61 av 3.3.1997, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2476/2001 (EFT L 334 av 18.12.2001, s. 3).

6 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

7 EFT L 268 av 14.9.1992, s. 54. Direktivet sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1282/2002 (EFT L 187 av 16.7.2002, s. 3).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Denne forordning fastsetter de kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, og de reglene som får anvendelse på kontroll av slik forflytning.

Artikkel 2

Denne forordning får anvendelse på forflytning mellom medlemsstater eller fra tredjestater av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I.

Den får anvendelse med forbehold for forordning (EF) nr. 338/97.

Bestemmelser som bygger på andre hensyn enn dem som gjelder krav til dyrehelse, og som er beregnet på å begrense forflytningen av visse arter eller raser av kjæledyr, skal ikke berøres av denne forordning.

Artikkel 3

I denne forordning menes med:

- «kjæledyr»: dyr av artene oppført i vedlegg I, som følger med sine eiere eller en fysisk person som er ansvarlig for slike dyr på vegne av eieren under forflytning av dem, og som ikke skal selges eller overdras til en annen eier,
- «pass»: ethvert dokument som gjør det mulig å tydelig identifisere kjæledyret, herunder de punktene som gjør det mulig å kontrollere dyrets status med hensyn til denne forordning, og som skal utarbeides i samsvar med artikkel 17 annet ledd,
- «forflytning»: enhver forflytning av et kjæledyr mellom medlemsstater, eller dets innførsel eller gjeninnførsel til Fellesskapets territorium fra en tredjestat.

Artikkel 4

1. I en overgangsperiode på åtte år fra denne forordnings ikrafttredelse, skal dyr av artene oppført i del A og B i vedlegg I, betraktes som identifisert dersom de bærer:

- en tatovering som er lett leselig, eller
- et elektronisk identifikasjonssystem (signalgiver).

Dersom signalgiveren, i tilfellet nevnt i bokstav b) i forrige ledd, ikke er i samsvar med ISO-standard 11784 eller vedlegg A til ISO-standard 11785, skal eieren eller den fysiske personen som er ansvarlig for kjæledyret på vegne av eieren, i forbindelse med hver kontroll stille til rådighet det utstyret som er nødvendig for å avlese signalgiveren.

2. Uansett hvilket system for identifikasjon av dyr som benyttes, skal det også omfatte angivelse av opplysninger som identifiserer dyreeierens navn og adresse.

3. Medlemsstater som krever at dyr som innføres til sitt territorium uten å bli satt i karantene, skal identifiseres i samsvar med nr. 1 første ledd bokstav b), kan fortsette å gjøre dette i overgangsperioden.

4. Når overgangsperioden er utløpt, skal bare metoden nevnt i nr. 1 første ledd bokstav b), godtas som metode for å identifisere et dyr.

KAPITTEL II

Bestemmelser som får anvendelse på forflytning mellom medlemsstater

Artikkel 5

1. Når kjæledyr av artene oppført i del A og B i vedlegg I forflyttes, skal de, med forbehold for kravene fastsatt i artikkel 6:

- a) identifiseres i samsvar med artikkel 4, og
- b) ledsages av et pass utstedt av en veterinær autorisert av vedkommende myndighet, der det attesteres at gyldig rabiesvaksinasjon, eventuelt revaksinasjon, er utført i samsvar med produksjonslaboratoriets anbefalinger på det aktuelle dyret med en inaktivert vaksine med minst én antigenenhet per dose (WHO-standard).

2. Medlemsstatene kan tillate forflytning av dyr oppført i del A og B i vedlegg I, som er yngre enn tre måneder og uvaksinert, dersom de ledsages av et pass og siden fødselen har oppholdt seg på det stedet der de ble født, uten kontakt med villlevende dyr som kan ha vært utsatt for infeksjon, eller dersom de ledsages av sin mor som de fremdeles er avhengig av.

Artikkel 6

1. I en overgangsperiode på fem år fra denne forordnings ikrafttredelsesdato, skal innførsel av kjæledyr oppført i del A i vedlegg I til Irlands, Sveriges og Det forente kongerikes territorium, være underlagt følgende krav:

- de skal identifiseres i samsvar med artikkel 4 nr. 1 første ledd bokstav b), med mindre mottakermedlemsstaten også godkjenner identifikasjonen i samsvar med artikkel 4 nr. 1 første ledd bokstav a), og
- de skal ledsages av et pass utstedt av en veterinær autorisert av vedkommende myndighet, der det attesteres at det i tillegg til vilkårene fastsatt i artikkel 5 nr. 1 bokstav b), i et godkjent laboratorium er utført en titrering av nøytraliserende antistoffer minst tilsvarende 0,5 IE/ml på en prøve innenfor de fristene som er fastsatt i nasjonale regler som er gjeldende på datoen oppført i artikkel 25 annet ledd.

Det er ikke nødvendig å gjenta denne antistofftitreringen på et dyr som etter denne titreringen er regelmessig revaksinert med de intervallene som er fastsatt i artikkel 5 nr. 1, uten avbrudd i den vaksinasjonsprotokollen som produksjonslaboratoriet krever.

Mottakermedlemsstaten kan unnta kjæledyr som forflyttes mellom disse tre medlemsstatene, fra kravene til vaksinasjon og antistofftitrering fastsatt i dette nummers første ledd, i samsvar med nasjonale regler som er gjeldende på datoen oppført i artikkel 25 annet ledd.

2. Unntatt når vedkommende myndighet gir unntak i særlige tilfeller, kan ikke dyr yngre enn tre måneder av artene oppført i del A i vedlegg I, forflyttes før de har nådd den alderen som kreves for vaksinasjon, og dersom det er fastsatt i reglene, har gjennomgått en prøve for å fastslå antistofftitrering.

3. Overgangsperioden fastsatt i nr. 1, kan forlenges av Europaparlamentet og Rådet, som treffer sin beslutning etter forslag fra Kommisjonen i samsvar med traktaten.

Artikkel 7

Forflytning mellom medlemsstater eller fra et territorium oppført i avsnitt 2 i del B i vedlegg II, av dyr av artene oppført i del C i vedlegg I, skal ikke være underlagt noe krav med hensyn til rabies. Særlige krav, herunder en mulig begrensning på antall dyr og en modell for et sertifikat som skal ledsage slike dyr, kan eventuelt utarbeides for andre sykdommer etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

KAPITTEL III**Vilkår for forflytning fra tredjestater***Artikkel 8*

1. På det tidspunktet forflytningen skjer, skal kjæledyr av artene oppført i del A og B i vedlegg I:

- a) dersom de kommer fra en tredjestat oppført i avsnitt 2 i del B og i del C i vedlegg II, og ankommer:
 - i) én av medlemsstatene oppført i avsnitt 1 i del B i vedlegg II, oppfylle kravene i artikkel 5 nr. 1,
 - ii) én av medlemsstatene oppført i del A i vedlegg II, enten direkte eller etter transitt gjennom ett av territoriene oppført i del B i vedlegg II, oppfylle kravene i artikkel 6,
- b) dersom de kommer fra en annen tredjestat og ankommer:
 - i) én av medlemsstatene oppført i avsnitt 1 i del B i vedlegg II,
 - identifiseres ved hjelp av identifikasjonssystemet definert i artikkel 4, og
 - ha gjennomgått:
 - rabiesvaksinasjon i samsvar med kravene i artikkel 5, og
 - en titrering av nøytraliserende antistoffer minst tilsvarende 0,5 IE/ml utført på en prøve tatt av en autorisert veterinær minst 30 dager etter vaksinasjonen og tre måneder før forflytningen.

Det er ikke nødvendig å gjenta antistofftitreringen på et kjæledyr som er revaksinert med de intervallene som er fastsatt i artikkel 5 nr. 1.

Dette tidsrommet på tre måneder skal ikke få anvendelse på gjeninnførsel av et kjæledyr hvis pass attesterer at titreringen ble utført med positivt resultat før dyret forlot Fellesskapets territorium.

- ii) én av medlemsstatene oppført i del A i vedlegg II, enten direkte eller etter transitt gjennom ett av territoriene oppført i del B i vedlegg II, settes i karantene, med mindre det etter deres innførsel til Fellesskapet er sikret at de oppfyller kravene i artikkel 6.
2. Kjæledyr skal ledsages av et sertifikat utstedt av en offentlig veterinær, eller, ved gjeninnførsel, av et pass som attesterer at bestemmelsene i nr. 1 overholdes.
3. Uten hensyn til ovennevnte bestemmelser, gjelder følgende:
 - a) kjæledyr fra territoriene oppført i avsnitt 2 i del B i vedlegg II, for hvilke det etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, er fastsatt at disse territoriene anvender regler som minst er likeverdige med fellesskapsbestemmelsene fastsatt i dette kapittel, skal være underlagt reglene fastsatt i kapittel II,
 - b) forflytning av kjæledyr mellom henholdsvis San Marino, Vatikanstaten og Italia, Monaco og Frankrike, Andorra og Frankrike eller Spania, og Norge og Sverige, kan fortsette på vilkårene fastsatt ved nasjonale regler som er gjeldende på datoen fastsatt i artikkel 25 annet ledd,
 - c) etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, og på vilkår som skal fastsettes senere, kan innførsel av uvaksinerte kjæledyr yngre enn tre måneder av artene oppført i del A i vedlegg I, tillates dersom rabieissituasjonen i den berørte staten tilsier det.
4. Gjennomføringsreglene for denne artikkel, og særlig modellen for sertifikatet, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 9

Vilkårene som får anvendelse på forflytning fra tredjestater av dyr av artene oppført i del C i vedlegg I, og modellen for sertifikatet som skal ledsage dem, skal fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 10

Listen over tredjestater fastsatt i del C i vedlegg II, skal utarbeides før datoen fastsatt i artikkel 25 annet ledd, og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2. For å kunne være oppført på denne listen, må en tredjestat første vise sin status med hensyn til rabies, og godtgjøre at:

- a) det er påbudt å melde fra til myndighetene ved mistanke om rabies,
- b) et effektivt overvåkingssystem har vært i bruk i minst to år,
- c) oppbygningen og organiseringen av tredjestatens veterinærtjenester er tilstrekkelig for å sikre at sertifikatene er gyldige,
- d) alle lovgivningsmessige tiltak for å forebygge og bekjempe rabies er gjennomført, herunder regler om import,
- e) det finnes gjeldende regler om markedsføring av rabiesvaksiner (liste over godkjente vaksiner og laboratorier).

Artikkel 11

Medlemsstatene skal gi offentligheten tydelige og lett tilgjengelige opplysninger om de helsekravene som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr på Fellesskapets territorium, og på hvilke vilkår de kan innføres og gjeninnføres til dette territoriet. De skal også sørge for at personalet ved innførselsstedene er fullt ut underrettet om disse reglene og er i stand til å håndheve dem.

Artikkel 12

Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at kjæledyr som bringes inn til Fellesskapets territorium fra en annen tredjestat enn dem som er oppført i avsnitt 2 i del B i vedlegg II:

- a) dersom det dreier seg om høyst fem kjæledyr, er underlagt dokument- og identitetskontroller som foretas av vedkommende myndigheter på den reisendes innførselssted til Fellesskapets territorium,
- b) dersom det dreier seg om mer enn fem kjæledyr, er underlagt kravene og kontrollene fastsatt i direktiv 92/65/EØF.

Medlemsstatene skal utpeke de myndighetene som er ansvarlige for slike kontroller, og skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Artikkel 13

Hver medlemsstat skal utarbeide en liste over innførselssteder som nevnt i artikkel 12, og oversende den til Kommisjonen og de andre medlemsstatene.

Artikkel 14

På det tidspunktet enhver forflytning skjer, skal eieren eller den fysiske personen som er ansvarlig for kjæledyret, kunne framlegge for de myndighetene som er ansvarlige for kontrollen, et pass eller sertifikatet fastsatt i artikkel 8 nr. 2, der det attesteres at dyret oppfyller kravene fastsatt for slik forflytning.

Særlig dersom signalgiveren, i tilfellet nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) første ledd, ikke er i samsvar med ISO-standard 11784 eller vedlegg A til ISO-standard 11785, skal eieren eller den fysiske personen som er ansvarlig for kjæledyret, i forbindelse med hver kontroll stille til rådighet det utstyret som er nødvendig for å avlese signalgiveren.

Dersom slike kontroller avdekker at dyret ikke oppfyller kravene fastsatt i denne forordning, skal vedkommende myndigheter i samråd med den offentlige veterinæren vedta:

- a) å sende dyret tilbake til opprinnelsesstaten,

- b) å isolere dyret under offentlig kontroll så lenge som nødvendig for at dyret skal oppfylle helsekravene, der kostnadene bæres av eieren eller den fysiske personen som er ansvarlig for dyret, eller
- c) som siste utvei, dersom det ikke er mulig å sende dyret tilbake eller isolere det i karantene, å avlive dyret uten finansiell godtgjøring.

Medlemsstatene skal sørge for at dyr som nektes tillatelse til å bli innført til Fellesskapets territorium, huses under offentlig kontroll i påvente av tilbakesending til opprinnelsesstaten eller ethvert annet administrativt vedtak.

KAPITTEL IV

Fellesbestemmelser og sluttbestemmelser

Artikkel 15

Dersom kravene som får anvendelse på forflytning, fastsetter at det skal foretas antistofftitrering for rabies, skal prøven tas av en autorisert veterinær, og undersøkelsen skal utføres ved et laboratorium som er godkjent i samsvar med rådsvedtak 2000/258/EF av 20. mars 2000 om utpeking av et særskilt institutt som skal utarbeide de kriterier som er nødvendige for å standardisere serologiske prøver for kontroll av rabiesvaksiners virkning.¹

¹ EFT L 79 av 30.3.2000, s. 40.

Artikkel 16

I en overgangsperiode på fem år fra denne forordnings ikrafttredelse, kan de medlemsstatene som har særlige regler for å bekjempe ekinokokkose og flått på den dato den forordning trer i kraft, anvende disse kravene på innførsel av kjæledyr til sitt territorium.

For dette formål skal de sende Kommisjonen en rapport om sin situasjon med hensyn til den aktuelle sykdommen, og begrunne hvorfor det er nødvendig med tilleggsgarantier for å hindre risiko for å innføre sykdommen.

Kommisjonen skal underrette medlemsstatene om disse tilleggsgarantiene innenfor komiteen fastsatt i artikkel 24.

Artikkel 17

For forflytning av dyr av artene oppført i del A og B i vedlegg I, kan det etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, fastsettes andre krav av teknisk art enn dem som er fastsatt i denne forordning.

Modellene for pass som skal ledsage dyr av artene oppført i del A og B i vedlegg I som skal forflyttes, skal utarbeides etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 18

Vernetiltakene fastsatt i rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked,¹ og rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF,² skal få anvendelse.

Særlig kan det, på anmodning fra en medlemsstat eller på initiativ fra Kommisjonen, dersom rabiessituasjonen tilsier det, gjøres vedtak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 3, om at dyr av artene oppført i del A og B i vedlegg I som kommer fra nevnte territorium, skal oppfylle vilkårene fastsatt i artikkel 8 nr. 1 bokstav b).

¹ EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29. Direktivet sist endret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 av 15.3.1993, s. 49).

² EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56. Direktivet sist endret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 av 1.7.1996, s. 1).

Artikkel 19

Del C i vedlegg I og del B og C i vedlegg II kan endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, for å ta hensyn til utviklingen på Fellesskapets territorium eller i tredjestater når det gjelder situasjonen for sykdommer som berører dyreartene som omfattes av denne forordning, særlig rabies, og eventuelt begrense antall dyr som kan forflyttes i henhold til denne forordning.

Artikkel 20

Gjennomføringstiltak av teknisk art skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 21

Eventuelle gjennomføringsbestemmelser i en overgangsperiode kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2, for å muliggjøre en overgang fra de nåværende ordningene til de ordningene som er fastsatt ved denne forordning.

Artikkel 22

I direktiv 92/65/EØF gjøres følgende endringer:

1. i artikkel 10:
 - a) skal i nr. 1 ordet «fritter» utgå,
 - b) skal nr. 2 og 3 lyde:

- «2. For å kunne bringes inn i handelen, skal hunder, katter og fritter oppfylle kravene fastsatt i artikkel 5 og 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 av 26. mai 2003 om kravene til dyrehold som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, og om endring av rådsdirektiv 92/65/EØF.*

Sertifikatet som ledsager dyrene, skal også bekrefte at det 24 timer før dyrene ble sendt, ble utført en klinisk undersøkelse av en veterinær autorisert av vedkommende myndighet, som viser at dyrene er ved god helse og skikket til transport til bestemmelsesstedet.

3. Som unntak fra nr. 3 skal hunder, katter og fritter være underlagt vilkårene fastsatt i artikkel 6 og 16 i forordning (EF) nr. 998/2003, dersom handelen er beregnet på Irland, Det forente kongerike eller Sverige.

Sertifikatet som ledsager dyrene, skal også bekrefte at det 24 timer før dyrene ble sendt, ble utført en klinisk undersøkelse av en veterinær autorisert av vedkommende myndighet, som viser at dyrene er ved god helse og skikket til transport til bestemmelsesstedet.»

- c) skal i nr. 4 følgende tilføyes etter «kjøttetere»:

«unntatt artene nevnt i nr. 2 og 3»,

- d) skal nr. 8 oppheves.

2. i artikkel 16 skal nye ledd lyde:

«Når det gjelder katter, hunder og fritter, skal importvilkårene minst tilsvare dem som er fastsatt i kapittel III i forordning (EF) nr. 998/2003.

Sertifikatet som ledsager dyrene, skal også bekrefte at det 24 timer før dyrene ble sendt, ble utført en klinisk undersøkelse av en veterinær autorisert av vedkommende myndighet, som viser at dyrene er ved god helse og skikket til transport til bestemmelsesstedet.»

- * EFT L 146 av 13.6.2003, s. 1.

Artikkel 23

Innen 1. februar 2007 skal Kommisjonen, etter uttalelse fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet om behovet for å opprettholde den serologiske prøven, framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport på grunnlag av de erfaringene som er gjort og en risikovurdering, samt relevante forslag for å fastsette den ordningen som skal anvendes med virkning fra 1. januar 2008 for artikkel 6, 8 og 16.

Artikkel 24

1. Kommisjonen skal bistås av en komité.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8. Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8. Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være 15 dager.

4. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 25

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 3. juli 2004.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 26. mai 2003.

For Europaparlamentet

P. COX

President

For Rådet

G. DRYS

Formann

Vedlegg B: Veterinærsertifikat for ikke-kommersiell transport av hund, katt og ilder fra listeført tredjeland til EU-land og Norge

**VETERINARY CERTIFICATE
FOR DOMESTIC DOGS, CATS AND FERRETS ENTERING
THE EUROPEAN COMMUNITY AND NORWAY
FOR NON-COMMERCIAL MOVEMENTS
(Regulation (EC) No 998/2003)**

COUNTRY of dispatch of the animal:

Serial number of the Certificate:

I. OWNER/RESPONSIBLE PERSON ACCOMPANYING THE ANIMAL	
First name:	Surname:
Address:	
Postcode:	City:
Country:	Telephone:

II. DESCRIPTION OF THE ANIMAL	
Species:	Breed:
Sex:	Coat (colour and type):
Date of birth:	

III. IDENTIFICATION OF THE ANIMAL	
Microchip number:	
Location of microchip:	Date of microchipping:
Tattoo number:	Date of tattooing:

IV. VACCINATION AGAINST RABIES		
Manufacturer and name of vaccine:		
Batch number:	Vaccination date:	Valid until:

V. RABIES SEROLOGICAL TEST (when required)
I have seen an official record of the result of a serological test for the animal, carried out on a sample taken on..... (dd/mm/yyyy) and tested in an EU-approved laboratory, which states that the rabies neutralising antibody titre was equal to or greater than 0,5 IU/ml.

OFFICIAL VETERINARIAN OR VETERINARIAN AUTHORISED BY THE COMPETENT AUTHORITY * (in the latter case, the competent authority must endorse the certificate).	
First name:	Surname:
Address:	SIGNATURE, DATE & STAMP:
Postcode:	
City:	
Country:	
Telephone:	
* Delete as applicable	

ENDORSEMENT BY THE COMPETENT AUTHORITY (Not necessary when the certificate is signed by an official veterinarian).	
DATE & STAMP:	

VI. TICK TREATMENT (when required)	
Manufacturer and name of product:	
Date and time of treatment (dd/mm/yyyy + 24-hour clock):	
Name of veterinarian:	
Address:	SIGNATURE, DATE & STAMP:
Postcode:	
City:	
Country:	
Telephone:	

VII. ECHINOCOCCUS TREATMENT (when required)	
Manufacturer and name of product:	
Date and time of treatment (dd/mm/yyyy + 24-hour clock)	
Name of veterinarian:	
Address:	SIGNATURE, DATE & STAMP:
Postcode:	
City:	
Country:	
Telephone:	

NOTES FOR GUIDANCE

1. Identification of the animal (tattoo or microchip) must have been verified before any entries are made on the certificate.
2. The rabies vaccine used must be an inactivated vaccine produced in accordance with OIE standards.
3. The certificate is **valid for 4 months after signature** by the official veterinarian or endorsement by the competent authority, or until the date of expiry of the vaccination shown in Part IV, whichever is earlier.
4. Animals from, or prepared in, third countries not listed in Annex II to Regulation (EC) No 998/2003, may not enter Ireland, Norway, Sweden or the United Kingdom, either directly or via another country listed in Annex II unless brought into conformity with national rules.

CONDITIONS APPLYING (Regulation (EC) No 998/2003)

(A) ENTRY IN A MEMBER STATE OTHER THAN IRELAND, NORWAY, SWEDEN AND THE UNITED KINGDOM

- (1) from a third country listed in Annex II to Regulation (EC) No 998/2003:
Parts I, II, III and IV must be completed (and VII for Finland)
In case of a subsequent movement to Finland, Part VII and to Ireland, Norway, Sweden and the United Kingdom, Parts V, VI and VII must be completed in compliance with national rules, and may be completed in a country listed in Annex II to Regulation (EC) No 998/2003

- (2) from a third country not listed in Annex II to Regulation (EC) No 998/2003:
Parts I, II, III, IV and V must be completed (and VII for Finland). The sample referred to in Part V must have been taken more than three months before the entry. For subsequent movement to Ireland, Norway, Sweden and the United Kingdom – See Note 4.
In case of subsequent movement to Finland, Part VII must be completed (see (A) (1) above)

(B) ENTRY IN IRELAND, NORWAY, SWEDEN AND THE UNITED KINGDOM

- (1) from a third country listed in Annex II to Regulation (EC) No 998/2003:
Parts I, II, III, IV, V, VI and VII must be completed (Parts III, V, VI and VII complying with national rules)
- (2) from a third country not listed in Annex II to Regulation (EC) No 998/2003: The certificate is not valid – See Note 4

Vedlegg C: Mal for veterinærattest for av hund, katt og ilder som skal innføres til Norge fra land som ikke er listeført i forordning (EF) nr. 998/2004

VETERINARY CERTIFICATE FOR IMPORT OF DOGS, CATS AND FERRETS INTO NORWAY FROM COUNTRIES NOT LISTED IN COMMISSION REGULATION (EC) No 592/2004

Owner/importer:		
Address:		
Zip code:	City:	Country:
Animal identification: Cat Dog Ferret	Breed ¹ : Born on/age:	ID-no (microchip or tattoo):

Declaration from owner / importer (mark appropriate alternative)

I, the undersigned declare that the dog/cat/ferret is at least 6 months old and not pregnant.

(Signature of owner/importer)

(date)

(Name in capital letters)

IMPORTANT! Dogs, cats and ferrets imported into Norway from countries not listed in Commission Regulation (EC) No 592/2004 must complete a quarantine period of minimum 4 months after arrival in Norway. The animals must be registered with the local Food Safety Authority responsible for the quarantine facilities and also have a place reserved at the quarantine facility minimum 30 days prior to importation. Import may only take place via Gardermoen or Storskog.

Contact the Norwegian Food Safety Authority - P. O. Box 383, N-2381 Brumunddal, Phone: +47 23 21 68 00, Fax: +47 23 21 68 01 and E-mail: postmottak@mattilsynet.no for more information.

Security Clause

The Norwegian Food Safety Authority – Head Office, may upon short notice and without compensation for the importer prohibit import of dogs, cats and ferrets if circumstances in the country of despatch or other require such action.

¹ **NOTE!** Import to Norway of dogs of the following breeds (pure-bred or crosses) is prohibited: **Pit Bull Terrier, Fila Brasileiro, Tosa Inu and Dogo Argentino**. Breeds that may be confused with any of the above mentioned breeds, ex. American Staffordshire Terrier, must be able to document through original pedigree certificate and ID-number that the animal is not offspring of prohibited breeds.

HEALTH CERTIFICATE

I, the undersigned official veterinarian have today examined and treated the animal and confirm that:

1.	The animal is identified by a decipherable tattoo or microchip which corresponds with the identification given on all documents presented to me.
2.	The animal does not show clinical signs of contagious disease. The owner has assured me that the animal during the last 30 days has not been in contact with other animals that may be suspected of transferring infectious disease.
3.	The dog or cat has been treated for <i>Echinococcus multilocularis</i> with an approved preparation (e.g. praziquantel). The owner has assured me that the animal is intended for import to Norway within a maximum of 10 days.

(This certificate may not be used by Norwegian service dogs that have been in service in these countries.)

The Health Certificate is valid for a period of 10 days after issue.

Signed official veterinarian:

Place and date	Signature and stamp

Border control

The importer must give 48 hours prior notice about time and place of arrival to the Veterinary Border Inspection Control (BIP). Gardermoen: Phone + 47 64 82 04 00; e-mail: BIP.Gardermoen@mattilsynet.no
Storskog: Phone + 47 78 97 00 40; e-mail: Grense.Storskog@mattilsynet.no

Signed BIP Gardermoen or BIP Storskog		Signed Custom authority (Tollvesenet)	
Place and date	Signature and stamp	Place and date	Signature and stamp

Release from quarantine**Release from isolation at home**

Signed Norwegian Food Safety Authority, local unit		Signed Norwegian Food Safety Authority, local unit	
Place and date	Signature and stamp	Place and date	Signature and stamp

Treatment for *Echinococcus multilocularis* has been repeated after arrival in Norway.

Signed authorised veterinarian:

Place and date	Signature and stamp

Vedlegg D. Vedlegg II del B avsnitt 2 og del C til forordning (EF) nr. 998/2003 – tredjeland som hund, katt og ilder kan innføres fra til Norge uten karantene

<i>ISO-kode</i>	<i>Land</i>	<i>Merknader</i>
<i>DEL B avsnitt 2</i>		
AD	Andorra	
CH	Sveits	
IS	Island	
LI	Liechtenstein	
MC	Monaco	
SM	San Marino	
VA	Vatikanstaten	
<i>DEL C</i>		
AC	Ascension	
AG	Antigua og Barbuda	
AN	De nederlandske Antillene	
AU	Australia	
AW	Aruba	
BB	Barbados	
BH	Bahrain	
BM	Bermuda	
CA	Canada	
FJ	Fiji	
FK	Falklandsøyene	
HR	Kroatia	
JM	Jamaica	
JP	Japan	
KN	Saint Christopher og Nevis	
KY	Caymanøyene	
MS	Montserrat	
MU	Mauritius	
NC	Ny Caledonia	
NZ	New Zealand	
PF	Fransk Polynesia	
PM	Saint Pierre og Miquelon	
SG	Singapore	
SH	Sankt Helena	
US	USA	
VC	Sankt Vincent og Grenadinene	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis- og Futunaøyene	
YT	Mayotte	

Vedlegg E. Liste over godkjente laboratorier for kontroll av rabies antistofftiter

<i>AUSTRIA</i>	
AT	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH Veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling Robert-Koch-Gasse 17 A-2340 Mödling AUSTRIA Tel/Fax: 00.43.2236.46.640 909/640.941 E-mail: wodak@batsb.at
<i>BELGIUM</i>	
BE	Institut Pasteur 642, rue Engeland B-1180 Brussels BELGIUM Tel/Fax: 00.32.2.373.32 56/31 74 E-mail: sescutenaire@pasteur.be

GERMANY

Staatliches Veterinäruntersuchungsamt
Zur Taubeneiche 10–12
D-59821 Arnsberg
GERMANY
Tel/Fax: 00.49.2931.809 270/ 809.290
E-mail: prager@svua-arnsberg.nrw.de

Eurovir Hygiene-Institut
Im Biotechnologiepark
D-14943 Lukenwalde
GERMANY
Tel/Fax: 00.49.201.403 241/406.719
E-mail: Thraenhart@biogate.com

Institut of Virology-Diagnostic department Faculty of veterinary medicine FB 10
Frankfurter Strasse 107
D-35392 Giessen
GERMANY
Tel/Fax: 00.49.6419.938 363/938.379
E-mail: matthias.koenig@vetmed.uni-giessen.de

Landesuntersuchungsamt für das Gesundheitswesen Südbayern
Veterinärstr. 2
D-85764 Oberschleiheim
GERMANY
Tel/Fax: 00.49.8931.560 321/560 459
E-mail: vet.24@luas.bayern.de

Landesuntersuchungsamt für gesundheits, Umwelt und verbraucherschutz Sachsen Anhalt
Haferbreiter Weg 132–135
D-39576 Stendal
GERMANY
Tel/Fax: 00.49.3931.631 141/631.153
E-mail: Peter@lvluasdl.ml.lsa-net.de

Institut for Epidemiological diagnostics
Federal Research Centre for Virus Disease of Animals
Seestrae 55
D-16868 Wusterhausen
GERMANY
Tel//Fax: 00.49.3397.980 186/980.200
E-mail: thomas.mueller@wus.bfav.de

DENMARK

DK Danish Institute for Food and Veterinary Research
Lindholm
DK-4771 Kalvehave
DENMARK
Tel/Fax: 00.45.55.86.95 57/97 00
E-mail: kt@vetinst.dk

SPAIN

ES Laboratorio central de veterinaria de Santa Fe Camino del Jau
E-18320 Santa Fe (Granada)
SPAIN
Tel/Fax: 00.34.958.44.03 75/12 00
E-mail: lansangr@moebius.es

FINLAND

FI National Veterinary and Food Research Institute
PL 45
FIN-00581 Helsinki
FINLAND
Tel/Fax: 00.358.9.39.31 726/31 932
E-mail: anita.huovilainen@eela.fi

FRANCE

FR Laboratoire Départemental d'analyses du Pas de Calais
Parc de hautes technologies des Bonnettes,
2 rue Genévrier
F-62022 Arras CEDEX 2
FRANCE
Tel/Fax: 00.33.3.21.51 46 54/71 48 55 E-mail: /

AFSSA Nancy
Domaine de Pixérécourt, BP9
F-54220 Malzéville
FRANCE
Tel/Fax: 00.33.3.83.29.89 50/89 59
E-mail: f.cliquet@afssa.fr

Laboratoire Vétérinaire Départemental
76 Chemin Boudou
F-31140 Launaguet
FRANCE
Tel/Fax: 00.33.5.62.79.94 20/94 30
E-mail: /

Laboratoire Départemental de la Sarthe
128 rue de Beaugé
F-72018 Le Mans CEDEX 2
FRANCE
Tel/Fax: 00.33.2.43.39.95 70/95 80
E-mail: sylvie.poliak@cg72.fr

UNITED KINGDOM

GB BioBest
Pentlands Science Park
Bush Loan
Penicuik
Midlothian EH26 OPZ
UNITED KINGDOM
Tel/Fax: 00.44.131.445.6101/6102
E-mail: paul@biobest.u-net.com

Veterinary Laboratory Agency-Weybridge
New Haw
Addlestone Surrey
KT15 3 NB
UNITED KINGDOM
Tel/Fax: 00.44.1932.35.78 40/72 39
E-mail: t.fooks@vla.defra.gsi.gov.uk

GREECE

GR Centre of Veterinary Institutions
Virus department 25 Neapoleos Str.
GR-15310 AG. Paraskevi
GREECE
Tel/Fax: 00.30.1.601.09 03/25 94
E-mail: viruslab@ath.forthnet.gr

ITALY

IT Istituto Zooprofilattico Sperimentale Delle regioni Lazio e Toscana
Via Appia Nuova 1411
I-00178 Roma/Capannelle (RM)
ITALY
Tel/Fax: 00.39.6.79099 1/79340724
E-mail: glautorino@rm.izs.it

Istituto Zooprofilattico Sperimentale Della Abruzzo et del Molise
G Caporale
Via Campio Boario
I-64100 Teramo
ITALY
Tel/Fax: 00.39.861.3321/332251
E-mail: rlelli@izs.it

Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie
Via Romea 14/A
I-35020 Legnaro
ITALY
Tel/Fax: 00.39.49.8084 259/8830 530
E-mail: fmutinelli@izsvenezie.it

SWEDEN

SE Statens Veterinärmedecinska Anstalt
Viruslaboratoriet
PO Box 585
S-75123 Uppsala
SWEDEN
Tel/Fax: 00.46.18.67 43 60/471 45 17
E-mail: Berndt.Klingeborn@bmc.uu.se

SLOVENIA

SI University of Ljubljana
Veterinary faculty
Gerbiceva 60
1000 Ljubljana,
SLOVENIA
Tel/Fax: 386.1.4779.100/352
E-mail: Peter.Hostnik@vf.uni-lj.si

SLOVAK REPUBLIC

SK State Veterinary Institute
Pod drahami 918
960 86 Zvolen
Tel: 421.855 27718
Fax: 421.855 5332 486
E-mail: stvetins@psgnetzv.sk

(Third Countries)

AUSTRALIA

ISO Name CODE	Address	Tel/Fax/E-mail
AU	Diagnosis and Epidemiology Unit PMB 24, Geelong 3220	Tel/Fax: 00.61.3.5227.5016 / 5555
	Australian Animal Health Laboratory (AAHL)	E-mail: Deborah.Middleton@li.csiro.au

ISRAEL		
ISO Name CODE	Address	Tel/Fax/E-mail
IL	Rabies Laboratory Kimron Veterinary Institute	Bet Dagan 50250 P.O.B 12 ISRAEL
		Fax: 009.72.03.9681721 E-mail: ddavi_vs@netvision.net.il
SWITZERLAND		
ISO Name CODE	Address	Tel/Fax/E-mail
CH	Institut für Veterinär virologie Länggass str. 122	CH-3012 Bern E-mail: zanoni@ivv.unibe.ch
		Tel/Fax: 00.41.31.631.23 78/25 34
UNITED STATES OF AMERICA		
ISO Name CODE	Address	Tel/Fax/E-mail
US	Kansas State University Rabies laboratory	M211 Mosier Hall/Manhattan Kansas 66506-5601
		Tel/Fax: 00.1.785.532.5650/4481 E-mail: briggs@vet.ksu.edu
US	VETCOM Food analysis and diagnostic laboratory	2472 Schofield Road, building 2632 Fort Sam Houston Texas 78234-6232
		Tel: 00.1.210.295.4604 Fax: / E-mail: Edwin_Cooper@ln.amedd.army.mil

2. juli Nr. 1106 2004

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av EØS-avtalens bestemmelser om offentlig støtte til skipsbyggingsindustrien.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. juli 2004 med hjemmel i lov 27. november 1992 nr. 117 om offentlig støtte § 1 og § 2. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg XV nr. 1ca (forordning (EF) nr. 1177/2002). Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 19. mars 1999 nr. 246 om gjennomføring av EØS-avtalens bestemmelser om offentlig støtte til skipsbyggingsindustrien gjøres følgende endringer:

§ 1 oppheves.

Nåværende § 2, § 3 og § 4 blir § 1, § 2 og § 3 hvor § 1 skal lyde:

§ 1. EØS-avtalens vedlegg XV nr. 1ca (forordning (EF) nr. 1177/2002 som endret ved forordning (EF) nr. 502/2004) om en midlertidig støtteordning for skipsbyggingsindustrien gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Denne paragrafen gjelder til og med 31. mars 2005.

Vedlegget med forordning (EF) nr. 1540/98 oppheves.

Forordning (EF) nr. 502/2004 skal tilføyes:

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 502/2004 av 11. mars 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1177/2002 om en midlertidig beskyttelsesordning for skipsbyggingsindustrien¹

¹ Uoffisiell oversettelse.

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 87 nr. 3 bokstav e), artikkel 89 og artikkel 133,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet¹ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europakommisjonen og Sør-Koreas regjering undertegnet 22. juni 2000 den omforente protokoll om verdensmarkedet for skipsbygging, heretter kalt «den omforente protokoll», med sikte på å gjenopprette rettferdige og oversiktlige konkurransevilkår. Forpliktelsene etter den omforente protokoll, særlig forpliktelsen til å sikre en effektiv prisovervåkingsordning, er imidlertid ikke blitt oppfylt på en effektiv måte fra Sør-Koreas side, og en tilfredsstillende løsning er derfor ikke oppnådd.
- 2) Som et ekstraordinært og midlertidig tiltak, og for å hjelpe Fellesskapets skipsverft innenfor de markedssegmentene som har lidd alvorlig skade som følge av illojal konkurranse fra Sør-Korea, ble en midlertidig beskyttelsesordning for skipsbygging innført ved forordning (EF) nr. 1177/2002² for bestemte markedssegmenter i et kort og begrenset tidsrom. Den midlertidige beskyttelsesordning ble bare tillatt av Fellesskapet etter at det er innledet framgangsmåter for tvisteløsning mot republikken Korea, og den kan ikke lenger tillates dersom denne framgangsmåte for tvisteløsning har ført til en løsning eller er blitt innstilt.
- 3) 8. oktober 2002 innledet Fellesskapet, som fastsatt i vedtak 2002/818/EF,³ framgangsmåter for tvisteløsning mot republikken Korea ved å anmode om samråd i samsvar med Verdens handelsorganisasjons overenskomst om regler og framgangsmåter for tvisteløsning.
- 4) Samrådet som ble avholdt mellom republikken Korea og Fellesskapet, som forutsatt i WTO-avtalen, førte ikke til noen tilfredsstillende løsning. 11. juni 2003 anmodet Fellesskapet Verdens handelsorganisasjons tvisteløsningsorgan om å opprette et panel for den illojale koreanske skipsbyggingspraksis.
- 5) Forordning (EF) nr. 1177/2002 opphører å gjelde 31. mars 2004. Republikken Korea har fremdeles ikke på en effektiv måte gjennomført sine forpliktelser i henhold til den omforente protokoll, og Verdens handelsorganisasjons framgangsmåter for tvisteløsning forventes ikke å ha ført til en løsning innen nevnte dato. Det er derfor nødvendig å forlenge den midlertidige beskyttelsesordning –
 - 1 Uttalelse av 26. februar 2003 (ennå ikke offentliggjort i EUT).
 - 2 EFT L 172 av 2.7.2002, s. 1.
 - 3 Kommissjonsvedtak 2002/818/EF av 8. oktober 2002 i henhold til bestemmelsene i rådsforordning (EF) nr. 3286/94 om handelspraksis opprettholdt av Korea som påvirker handelen med handelsskip (EFT L 281 av 19.10.2002, s. 15).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1177/2002 skal lyde:

«Artikkel 5

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er blitt kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Den opphører å gjelde 31. mars 2005.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 11. mars 2004.

For Rådet
M. HARNEY
Formann

II

Endringene trer i kraft straks.

6. juli Nr. 1107 2004

Forskrift om endring i forskrift om stillaser, stiger og arbeid på tak m.m.

Fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet 6. juli 2004 med hjemmel i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 8 nr. 4, § 9 nr. 2 og § 14 siste ledd, jf. delegeringsvedtak 4. juni 1982 nr. 959. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 14. april 1989 nr. 335 om stillaser, stiger og arbeid på tak m.m. gjøres følgende endringer:

§ 4, § 9, § 10, § 11, § 12, § 13, § 14 og § 15 oppheves.

§ 16 første, tredje og fjerde ledd oppheves.

§ 21 første ledd første, andre og tredje punktum, andre, tredje og fjerde ledd oppheves.

§ 27, § 28 og § 29 oppheves.

§ 30 første ledd oppheves.

§ 31 første ledd første og andre punktum, tredje, fjerde, femte, sjette og syvende ledd oppheves.

§ 37 andre, femte og sjette ledd oppheves.

§ 56 og § 57 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 19. juli 2004.

6. juli Nr. 1108 2004

Forskrift om endring i forskrift om tilskott til organisert beitebruk.

Fastsett av Landbruksdepartementet 6. juli 2004 i medhald av jordbruksoppgjøret og med heimel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 1. april 2003 nr. 427 om tilskott til organisert beitebruk blir det gjort følgjande endring:

§ 8 bokstav a skal lyde:

Laget kan søkje om ordinært tilskott til drift på fastsett skjema. Tilskott blir gitt med eit fast beløp pr. storfe og pr. småfe som kjem att frå beite om hausten.

Beitelag i Hedmark og Hordaland kan ikkje søkje ordinært tilskott til drift av lag etter denne forskrifta.

II

Endringa trer i kraft straks.

6. juli Nr. 1109 2004

Forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 6. juli 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1 og § 4 og delegeringsvedtak 18. januar 2002 nr. 36. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 10. oktober 1989 nr. 1095 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild gjøres følgende endring:

§ 2 nr. 2 nytt siste punktum skal lyde:

I trålfisket etter sei i EU-sonen: 110 mm.

II

Endringen trer i kraft straks.

7. juli Nr. 1110 2004

Forskrift om endring i forskrift om refusjonskrav mot det regionale helseforetaket i pasientens bostedsregion (behandlingsoppgjør).

Fastsatt av Helsedepartementet 7. juli 2004 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–2 fjerde ledd. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 20. desember 2000 nr. 1551 om refusjonskrav mot det regionale helseforetaket i pasientens bostedsregion (behandlingsoppgjør) gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd oppheves.

§ 2 nåværende annet ledd blir nytt første ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. september 2004.

7. juli Nr. 1111 2004**Forskrift om endring i forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 7. juli 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 3. september 1998 nr. 859 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det fra 7. juli og frem til 15. oktober 2004 drives fiske etter norsk vårgytende sild innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 40,5' Ø 21° 59,1'
2. N 74° 4,73' Ø 19° 5,76'

Videre langs yttergrensen for Norges økonomiske sone til posisjon

3. N 72° 10,46' Ø 10° 18,42'

Fiskeridirektoratet kan stenge hele eller deler av området nevnt i første ledd dersom innblanding av sild under minstemål i de enkelte fangster overstiger 10% i vekt.

II

Endringen trer i kraft straks.

7. juli Nr. 1112 2004**Delegering av myndighet til det sentrale Mattilsynet etter matloven § 9.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 7. juli 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 13. juli 2004.

Departementets myndighet etter lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, til å fastsette forskrift 8. juli 2004 nr. 1116 om endring i forskrift 20. februar 1997 nr. 194 om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v., delegeres til det sentrale Mattilsynet.

8. juli Nr. 1113 2004**Forskrift om endring i forskrift om Omsetningsrådets myndighet vedrørende markedsregulering for jordbruksråvarer.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 8. juli 2004 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja omsetningen av jordbruksvarer § 14. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 1. juli 2003 nr. 919 om Omsetningsrådets myndighet vedrørende markedsregulering for jordbruksråvarer gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd nr. 1 skal lyde:

1) *Korn*

Vedtaket om markedsregulatorns forsyningsplikt skal sikre markedsaktører lik tilgang på råvarer. I den aktuelle markedsituasjon, der Felleskjøpsgruppen normalt har underdekning av norsk korn, begrenses inntil videre forsyningsplikten til å gjelde ved salg av reguleringsvare. Ved salg av reguleringsvare i regi av markedsregulator skal varen tilbys alle aktører gjennom anbudskonkurranse. Dersom et reguleringsstiltak er iverksatt etter anbudskonkurranse, er det ikke nødvendig å gjennomføre ny anbudskonkurranse ved salg av reguleringsvaren.

II

Endringen trer i kraft straks.

8. juli Nr. 1114 2004**Forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 26° Ø i 2004.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 8. juli 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 13. juli 2004.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Virkeområde**

Forskriften gjelder fangst av kongekrabbe øst for 26° Ø.

Grensen ved 26° Ø trekkes slik at den samsvarer med statistikkområde 03.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fange, oppbevare om bord og lande kongekrabbe med norske fartøy øst for 26° Ø i 2004.

§ 3. Kvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy drive fangst av 270.000 hannkongekrabber i området fra 26° Ø og østover til den russiske grense i perioden fra og med 27. september til og med 31. desember.

I tillegg kan det tas 2000 hannkongekrabber til turistfisket. Fiskeridirektoratets Regiondirektør i Finnmark fastsetter nærmere retningslinjer for turistfisket.

Det er likevel ikke tillatt å drive fangst etter kongekrabbe i følgende område («Gråsonen»):

1. 70° 40' N – 32° 04,6' Ø
2. 71° 30' N – 30° 00' Ø
3. 74° 00' N – 30° 00' Ø
4. 74° 00' N – 33° 30' Ø
5. 73° 18' N – 33° 30' Ø
6. 72° 50' N – 36° 30' Ø
7. 75° 50' N – 36° 30' Ø.

*Kapittel 2. Deltakelse i gruppe I***§ 4. Vilkår for deltakelse**

For å kunne delta i gruppe I må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være mellom 7 og 21 meter største lengde,
- b) eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må ha hatt adgang til å delta i gruppe I i 2003.

Selv om vilkåret i første ledd bokstav c ikke er oppfylt, kan det gis deltakeradgang dersom:

- a) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 50% av totalfangsten av torsk med garn eller line i området fra 26° Ø og østover til den russiske grense, men minimum 5 tonn torsk i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003, eller
- b) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 1.600 liter rognkjeksrogn i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003.

Søker må selv fremlegge dokumentasjon på at kravet i annet ledd er oppfylt.

Søknad om deltakelse må være Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark i hende innen 1. september 2004.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 5. Dispensasjon

Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark kan dispensere fra aktivitetskravet i § 4 annet ledd når kravet ikke er oppfylt på grunn av tillitsverv i fiskerierorganisasjoner eller politiske verv.

En forutsetning for deltakelse etter første ledd er at man kan vise til tidligere deltakelse i fiske etter torsk med garn eller line eller rognkjeks i området nevnt i § 3.

Søknad om dispensasjon må være Fiskeridirektoratets regionkontor i hende innen 1. september 2004.

§ 6. Salg av fartøy

Salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I medfører ikke adgang til å delta i gruppe I for ny eier.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratets regionkontor likevel gi ny eier adgang til å delta i gruppe I når følgende vilkår er oppfylt:

- a) kjøper er ført på blad B i fiskermanntallet,
- b) både kjøper og selger har vært ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøp av fartøy,
- c) kjøper må registrere fartøyet i merkeregisteret i samme fylke som selger har registrert fartøyet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd bokstav b) og c) når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark.

Adgang for ny eier til å delta i gruppe I medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd skal sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 7. Utskiftning av fartøy

Deltakeradgang i gruppe I kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy som har adgang til å delta i gruppe I kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i gruppe I med et erstatningsfartøy mellom 7 og 21 meter. Deltakeradgang i gruppe I med utskiftningsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis til erstatningsfartøyet.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd skal sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8. Dødsfall

Dersom fartøyeier dør, faller adgangen til å delta i gruppe I med fartøyet bort.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe I, kan likevel:

- a) gis adgang til å delta i gruppe I når vilkårene i § 4 er oppfylt,
- b) selge fartøyet. Ved salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I, kan ny eier gis adgang til å delta i gruppe I dersom vilkårene i § 4 og § 6 er oppfylt.

Søknad om deltakeradgang etter denne paragraf sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 4 siste ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 21 meter eller mer.

§ 10. Begrensning i deltakelsen

Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe I. Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe I med andre som høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe II med andre som høvedsmenn.

Kapittel 3. Deltakelse i gruppe II**§ 11. Vilkår for deltakelse**

For å kunne delta i gruppe II må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være mellom 6 og 15 meter største lengde,
- b) eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må ha hatt adgang til å delta i gruppe II i 2003.

Selv om vilkåret i første ledd bokstav c ikke er oppfylt, kan det gis deltakeradgang dersom:

- a) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 3 tonn torsk med garn eller line i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003, eller
- b) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 800 liter rognkjeksrogn i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003.

Søker må selv fremlegge dokumentasjon på at kravet i annet ledd er oppfylt.

Søknad om deltakelse må være Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark i hende innen 1. september 2004.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 12. Dispensasjon

Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark kan dispensere fra aktivitetskravet i § 11 annet ledd når kravet ikke er oppfylt på grunn av tillitsverv i fiskeriorganisasjoner eller politiske verv.

En forutsetning for deltakelse etter første ledd er at man kan vise til tidligere deltakelse i fiske etter torsk med garn eller line eller rognkjeks i området nevnt i § 3.

Søknad om dispensasjon må være Fiskeridirektoratets regionkontor i hende innen 1. september 2004.

§ 13. Salg av fartøy

Salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe II medfører ikke adgang til å delta i gruppe II for ny eier.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratets regionkontor likevel gi ny eier adgang til å delta i gruppe II når følgende vilkår er oppfylt:

- a) kjøper er ført i fiskermanntallet,
- b) både kjøper og selger har vært ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøp av fartøy,
- c) kjøper må registrere fartøyet i merkeregisteret i samme fylke som selger har registrert fartøyet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd bokstav b) og c) når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark.

Adgang for ny eier til å delta i gruppe II medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 14. Utskiftning av fartøy

Deltakeradgang i gruppe II kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy som har adgang til å delta i gruppe II kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i gruppe II med et erstatningsfartøy mellom 6 og 15 meter. Deltakeradgang i gruppe II med utskiftningsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis til erstatningsfartøyet.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 15. Dødsfall

Dersom fartøyeier dør, faller adgangen til å delta i gruppe II med fartøyet bort.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe II, kan likevel:

- a) gis adgang til å delta i gruppe II når vilkårene i § 11 er oppfylt,
- b) selge fartøyet. Ved salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe II, kan ny eier gis adgang til å delta i gruppe II dersom vilkårene i § 11 og § 13 er oppfylt.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd skal sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 16. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 11 siste ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 15 meter eller mer.

§ 17. Begrensning i deltakelsen

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe II med andre som høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe I. Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe I med andre som høvedsmenn.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser**§ 18. Bemyndigelse**

Fiskeridirektoratet fastsetter fartøykvoter for de deltakende fartøy.

Fiskeridirektoratet kan fastsette bestemmelser om rapporteringsplikt for de deltakende fartøy.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 19. Minstemål

Det er forbudt å fange kongekrabbe mindre enn 137 mm skjoldlengde.

§ 20. Fangstdyp

Det er forbudt å fange kongekrabbe på grunnere vann enn 100 meter.

§ 21. Redskapsbegrensning

Det er kun tillatt å bruke teiner i fangst av kongekrabbe.

Hvert fartøy kan ha inntil 30 teiner.

§ 22. Fritidsfiske

Personer som ikke er registrert i fiskermanntallet kan ikke drive fangst etter kongekrabbe.

Kapittel 5. Straff og ikrafttredelse**§ 23. Straff**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 24. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2004.

8. juli Nr. 1115 2004**Forskrift om endring i forskrift om regulering av garnfiske etter torsk, hyse og sei.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 8. juli 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 22. desember 1989 nr. 1300 om regulering av garnfiske etter torsk, hyse og sei gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Rapportering om og fjerning av tapte garn

- 1) Tap eller funn av tapte garn skal meldes til Kystvakten.
- 2) Den som mister garn skal gjøre det som er mulig for å få tatt opp garna.

II

Endringen trer kraft straks.

8. juli Nr. 1116 2004**Forskrift om endring i forskrift om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 8. juli 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 7. juli 2004 nr. 1112. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 20. februar 1997 nr. 194 om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v. gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd skal lyde:

Ved desinfeksjon av anlegg og utstyr, pålagt i eller med hjemmel i lov 9. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv., eller dens forskrifter, skal det kun benyttes preparatene Virkon S «ANTEC», Halamid pulver «AKZO NOBEL», Virocid, Kick-Start eller OZO WELL, som er godkjent i henhold til § 4 i denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. juli Nr. 1117 2004**Midlertidig forskrift om behandling av omgjøringsanmodninger og vilkår for arbeids- eller oppholdstillatelse til barn og deres omsorgspersoner som har oppholdt seg i Norge i totalt 3 år.**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 9. juli 2004 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 8 annet ledd og § 38b, jf. delegeringsvedtak 21. desember 1990 nr. 1017, jf. overføringsvedtak 15. desember 2000 nr. 1263, og delegeringsvedtak 21. desember 2000 nr. 1361. Kunngjort 13. juli 2004.

§ 1. Barn som er under 18 år og søkte asyl senest 1. juli 2001, anses for å ha særlig tilknytning til riket dersom de befinner seg i Norge uten arbeids- eller oppholdstillatelse når denne forskriften trer i kraft, har oppholdt seg her i totalt 3 år og fikk endelig avslag på søknad om asyl senest 1. juli 2003. Det samme gjelder foreldre uten arbeids- eller oppholdstillatelse med daglig omsorg for slikt barn.

Opphold utenfor riket av inntil tre måneders varighet kan medregnes i treårsperioden, dersom dette ikke var i hjemlandet.

§ 2. Personer nevnt i § 1 som innen 1. august 2004 fremmer omgjøringsanmodning overfor den instansen som fattet det endelige vedtaket, kan gis arbeids- eller oppholdstillatelse, jf. utlendingsloven § 8 annet ledd, jf. forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 21 annet ledd, jf. § 15 og § 16. Tillatelsen kan fornyes, jf. utlendingsforskriften § 36 og kan danne grunnlag for bosettingstillatelse i medhold av utlendingsloven § 12.

Ved vurderingen av om slik tillatelse skal gis, skal barnets beste være et grunnleggende hensyn. I tillegg bør det legges vekt på barnets totale oppholdstid utenfor hjemlandet og foreldrenes evne til omsorg for barnet ved retur til hjemlandet. Innvandringspolitiske hensyn anses ikke å tale mot at det gis tillatelse til personer som omfattes av denne forskriften.

Oppholdstillatelse til barn i medhold av første ledd kan ikke danne grunnlag for familiejenforening med foreldre som i løpet av treårsperioden frivillig har overlatt den daglige omsorgen til andre.

Omgjøringsanmodning fremmet innen fristen i første ledd av personer nevnt i § 1 medfører at iverksettingen av endelig vedtak utsettes inntil anmodningen er behandlet.

§ 3. Omgjøringsanmodningene som behandles i Utlendingsnemnda skal avgjøres av en annen saksbehandler og nemndleder enn de som fattet endelig vedtak i søknaden om asyl, eller eventuelle senere beslutninger om ikke å omgjøre vedtaket.

§ 4. Forskriften trer i kraft 15. juli 2004 og opphører å gjelde når det er truffet beslutning i alle saker som nevnt i § 2, dog senest 1. juli 2005.

9. juli Nr. 1118 2004

Forskrift om endring i forskrift om satellittbasert overvåkning av fiskefartøys aktivitet.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 9. juli 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 første ledd bokstav s. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 7. april 1999 nr. 387 om satellittbasert overvåkning av fiskefartøys aktivitet gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt annet ledd skal lyde:

Norske fartøy over 18 meter største lengde som oppholder seg i EU-sonen skal ha installert om bord satellittsporingsutstyr og være underlagt sporing fra Fiskeridirektoratet. Fra 1. januar 2005 gjelder dette også fartøy over 15 meter største lengde som oppholder seg i EU-sonen.

§ 2 nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til femte ledd.

§ 4 nytt fjerde ledd skal lyde:

Når et fartøy har sendt automatiske posisjonsmeldinger i henhold til første og annet ledd fra samme posisjon i mer enn fire timer, kan slike meldinger sendes med en hyppighet på minst en gang hver tolvte time.

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. *Forbud mot å slå av, skade, ødelegge eller manipulere utstyret*

Det er forbudt å slå av, skade, ødelegge eller på annen måte manipulere satellittsporingsutstyret.

Ansvarshavende om bord på fartøyet skal påse at:

- a) dataene ikke blir endret,
- b) antenner som er tilkoblet satellittsporingsutstyret ikke blokkeres,
- c) strømforsyningen til satellittsporingsutstyret ikke brytes,
- d) satellittsporingsutstyret ikke fjernes fra fartøyet.

Nåværende § 5 til § 10 blir § 6 til § 11.

§ 6 skal lyde:

Dersom det oppstår feil i forbindelse med satellittsporing, slik at Fiskeridirektoratet ikke mottar meldingene som nevnt i § 4, skal fartøyet minst en gang pr. døgn sende slik melding via telefaks. Ved fiske i EU-sonen skal slik melding sendes en gang hver fjerde time.

§ 7 nytt annet ledd skal lyde:

Dersom det har oppstått feil ved satellittsporingsutstyret ved fiske i EU-sonen slik at kravene i § 4 ikke kan oppfylles, kan fartøyet ikke starte ny tur før utstyret er reparert eller erstattet.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. juli Nr. 1119 2004

Forskrift om endring i forskrift om satellittbasert overvåkning av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 9. juli 2004 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisonene ved Jan Mayen – Delegering av fullmakt pkt. 4 og lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 bokstav s. Kunngjort 13. juli 2004.

I

I forskrift 16. desember 1999 nr. 1342 om satellittbasert overvåkning av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Denne forskrift gjelder for fiskefartøy over 24 meter som fører flagg fra Russland, Færøyene, Grønland og Island og for fiskefartøy over 18 meter største lengde som fører flagg fra medlemsland i Den europeiske union, som oppholder seg i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen. Fra 1. januar 2005 gjelder forskriften også for fiskefartøy over 15 meter som fører flagg fra medlemsland i Den europeiske union som oppholder seg i området nevnt i første punktum.

§ 2 nytt tredje ledd skal lyde:

Når et fartøy har sendt automatiske posisjonsmeldinger i henhold til første og annet ledd fra samme posisjon i mer enn fire timer, kan slike meldinger sendes med en hyppighet på minst en gang hver tolvte time.

§ 2 nåværende tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

Ny § 4 skal lyde:

§ 4. *Forbud mot å slå av, skade, ødelegge eller manipulere utstyret*

Det er forbudt å slå av, skade, ødelegge eller på annen måte manipulere satellittsporingsutstyret.

Ansvarshavende om bord på fartøyet skal påse at:

- a) dataene ikke blir endret,
- b) antenner som er tilkoblet satellittsporingsutstyret ikke blokkeres,
- c) strømforsyningen til satellittsporingsutstyret ikke brytes,
- d) satellittsporingsutstyret ikke fjernes fra fartøyet.

Nåværende § 4 til § 7 blir § 5 til § 8.

§ 5 og § 6 skal lyde:

§ 5. *Feil i forbindelse med satellittsporing*

Dersom det oppstår feil i forbindelse med satellittsporing, slik at Fiskeridirektoratet ikke mottar meldingene som nevnt i § 2, skal fartøy som fører flagg fra Russland, Færøyene, Grønland og Island minst en gang hver tolvte time sende slik melding via telefaks. Fartøy som fører flagg fra medlemsland i Den europeiske union skal sende slik melding minst en gang hver fjerde time. Dette gjelder også inngangs- og utgangsmelding som nevnt i § 2.

§ 6. *Krav til utbedring av feil*

Dersom det har oppstått feil ved satellittsporingsutstyret for fartøy som fører flagg fra Russland, Færøyene, Grønland og Island slik at kravene i § 2 ikke kan oppfylles, skal utstyret repareres eller erstattes innen en måned. Etter denne fristen kan ikke fartøyet starte fiske i sonene nevnt i § 1 uten satellittsporingsutstyr som tilfredstiller kravene i § 2 og § 3. Dersom det oppstår slik feil mens fartøyet er på fiskefeltet og turen varer i mer enn en måned, må utstyret repareres eller erstattes så snart fartøyet kommer til havn. Fartøyet kan ikke fortsette fisket eller starte fiske på nytt uten satellittsporingsutstyr som tilfredstiller kravene i § 2 og § 3.

Dersom det har oppstått feil ved satellittsporingsutstyret for fartøy som fører flagg fra medlemsland i Den europeiske union slik at kravene i § 2 ikke kan oppfylles, kan fartøyet ikke starte ny tur før utstyret er reparert eller erstattet. Fiskeridirektoratet kan dispensere fra dette kravet dersom utstyret ikke kan repareres eller erstattes og dette skyldes forhold fartøyets eier eller skipper ikke kan lastes for.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. juli Nr. 1120 2004

Forskrift om endring i forskrift om bruk av arbeidsutstyr.

Fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet 6. juli 2004 med hjemmel i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 9 nr. 2, § 12 nr. 5 og § 14 siste ledd, jf. delegeringsvedtak 4. juni 1982 nr. 959. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 10 (direktiv 2001/45/EF). Kunngjort 16. juli 2004.

I

I forskrift 26. juni 1998 nr. 608 om bruk av arbeidsutstyr gjøres følgende endringer:

§ 2 fjerde ledd skal lyde:

Med *bruk av arbeidsutstyr* menes arbeidsoperasjoner som igangsetting, stans, montering og demontering, transport, bruk, overvåking, ettersyn, reparasjon, vedlikehold, pass og renhold.

Nytt kapittel VII A skal lyde:

Kapittel VII A. Bruk av arbeidsutstyr til midlertidig arbeid i høyden

§ 46A. *Alminnelige bestemmelser*

1. *Valg av arbeidsutstyr*

Arbeid i høyden skal utføres på en sikker måte og under egnede ergonomiske forhold fra en egnet overflate. Dersom dette ikke er mulig skal arbeidsgiver velge det arbeidsutstyret som er best egnet til å sikre og opprettholde trygge arbeidsforhold ved midlertidig arbeid i høyden.

2. *Vernetiltak*

Kollektive vernetiltak skal prioriteres framfor personlige vernetiltak.

3. *Dimensjonering*

Arbeidsutstyret skal være dimensjonert for arbeidet som skal utføres, og for forutsigbare belastninger, slik at arbeidstakerne kan forflytte seg uten fare.

4. *Valg av atkomstvei*

Den mest hensiktsmessige atkomstveien til midlertidige arbeidsplasser i høyden velges ut fra bl.a. følgende forhold:

- hvor ofte arbeidstakerne forflytter seg,
- atkomstveiens høyde og
- hvor lenge den er i bruk.

Atkomstveien skal kunne brukes til evakuering i en nødsituasjon.

Forflytning mellom atkomstvei og arbeidsplattformer, stillasgulv eller gangbroer skal ikke medføre risiko for fall.

5. *Kartlegging av farer og tiltak for å redusere risiko*

Arbeidsgiver skal kartlegge farer og problemer og på denne måten vurdere hvilke risikoer som foreligger ved bruk av arbeidsutstyr.

På bakgrunn av risikovurderingen skal arbeidsgiver iverksette egnede tiltak for å redusere risikoen arbeidstakere utsettes for ved den typen arbeidsutstyr som skal brukes.

Ved behov skal det monteres sikringsinnretninger mot fall. Disse innretningene skal være utformet på en slik måte, og være så sterke, at de kan hindre eller stoppe fall og hindre at arbeidstakerne skades. Kollektive fallsikringsinnretninger kan kun opphøre på atkomststeder med stiger eller trapper.

6. *Spesielle faremomenter*

På steder med spesielle faremomenter, som trafikk, strømførende ledninger, rasfare og lignende, skal særlige sikringstiltak iverksettes før stillas og stige settes opp.

7. *Midlertidig fjerning av kollektiv fallsikringsinnretning*

Når det i forbindelse med utføringen av en bestemt arbeidsoppgave er nødvendig å midlertidig fjerne en kollektiv fallsikringsinnretning, skal det iverksettes effektive sikkerhetstiltak som kompenserer for dette. Arbeidsoppgaven kan ikke utføres før tiltakene er iverksatt. Når den bestemte arbeidsoppgaven er fullført, endelig eller midlertidig, skal den kollektive fallsikringsinnretningen settes opp igjen.

8. *Værforhold*

Midlertidig arbeid i høyden skal ikke utføres når værforholdene innebærer en risiko for arbeidstakernes sikkerhet og helse.

§ 46B. *Bruk av stiger*

1. *Adgang til å bruke stige*

Stige skal fortrinnsvis brukes til atkomst.

Stiger kan brukes som arbeidsplattform ved utføring av arbeid i høyden når det på bakgrunn av en risikovurdering ikke vil være hensiktsmessig å bruke annet og sikrere arbeidsutstyr fordi

- a. risikoen er liten,
- b. bruk av stigen er kortvarig og
- c. det foreligger forhold på arbeidsplassen som arbeidsgiveren ikke kan endre.

Frittstående stiger som er høyere enn 6,0 meter skal ikke brukes. Kombistige skal ikke brukes i frittstående utførelse høyere enn 4,0 meter.

2. *Sikker bruk av stige*

Stiger skal oppstilles slik at de er stødige under bruk.

Stiger skal brukes slik at arbeidstakerne hele tiden har et sikkert grep og står støtt. Arbeidstakere som må bære noe mens de står på stige skal ha et sikkert grep.

Bærbare stiger skal hvile på et stabilt, bæredyktig og fast underlag i egnet størrelse slik at trinnene forblir vannrette. Stiger som henger skal festes på en sikker måte og, med unntak av taustiger, på en slik måte at de ikke kan forskyve seg eller begynne å svinge.

3. *Sikring av stiger*

Stiger skal så langt det er praktisk mulig, festes i toppen eller sikres på annen måte. Anliggende stige med større lengde enn 5 m skal alltid sikres før bruk.

Stige skal sikres mot utglidning, velting sidelengs eller bakover. Bærbare stiger skal hindres fra å skli under bruk ved å sikre de nedre eller øvre endeklossene eller ved å bruke en sklisikker innretning, eller på andre måter som er like effektive.

4. *Atkomst fra stige*

Ved atkomst fra stige skal stigen være tilstrekkelig mye høyere enn atkomstnivåets høyde, med mindre det er iverksatt andre tiltak som gjør at arbeidstakerne kan holde seg fast på en sikker måte. Stige som brukes som atkomst til tak eller avsats, skal rage minst 1,0 m over dette.

Når en stige skal brukes flere ganger som atkomst, skal den alltid sikres i toppen.

5. *Stiger og skyvestiger som er satt sammen av flere deler*

Stiger og skyvestiger som er satt sammen av flere deler, skal brukes slik at de ulike delene ikke kan forskyves i forhold til hverandre. Mobile stiger skal sikres før de tas i bruk.

§ 46C. Bruk av stillaser

1. *Styrke- og stabilitetsberegning*

Dersom dimensjonsberegningen for det aktuelle stillaset ikke er tilgjengelig eller ikke inneholder informasjon om de planlagte oppstillingene, skal det gjøres en styrke- og stabilitetsberegning, med mindre stillaset monteres i henhold til en allment anerkjent standardmodell.

2. *Veiledning for montering, bruk og demontering*

En kvalifisert person i forhold til det valgte stillasets kompleksitet skal utarbeide en veiledning for montering, bruk og demontering. Veiledningen kan utformes som en generell plan, med utfyllende og detaljerte opplysninger om det aktuelle stillaset.

3. *Instrukser*

Arbeidsgiver for stillasmontører skal sørge for at monteringsveiledning sammen med skriftlig arbeidsinstruks blir gitt montørene. Andre arbeidsgivere som skal bruke stillaset, skal sørge for at arbeidstakerne får nødvendige instruksjoner for bruk av stillas.

Krav om å bruke egnet personlig verneutstyr under monteringsarbeid, skal nevnes særskilt.

4. *Atkomst og sikker bruk*

Stillas skal ha sikker, bekvem og hensiktsmessig atkomst. Det skal gis tilstrekkelig plass for brukere, verktøy og materialer. Arbeidet skal kunne utføres i arbeidsstillinger som ikke gir uheldige fysiske belastninger.

Ved kortvarige arbeider kan stige brukes som atkomst. Den skal være forsvarlig festet. Der atkomst til gulv høyere enn 3,5 m er tilnærmet vertikal stige, skal den være utstyrt med ryggbøyle fra 2,5 m.

Arbeidstakerne skal kunne bevege seg uten risiko for å henge fast i eller støte mot innstikkende eller nedhengende stillasdelar eller gjenstander på stillaset.

5. *Stabilitet*

Stillaset skal være stabilt.

6. *Fundamentering*

Stillas skal være solid understøttet. Det skal benyttes underlagsplanker eller lignende med tilstrekkelig stor bæreflate til at trykket mot underlaget ikke blir for stort.

Der det forekommer setninger etter at stillaset er satt opp, skal dette straks kompenseres for ved oppføring eller ved bruk av justerbare ben.

7. *Forankring*

Stillas som ikke er konstruert for å være frittstående eller hengende, skal forankres ved å feste eller stage stillaset i en stiv konstruksjon (vegg) eller i bakken. Stillas skal ha tilstrekkelig med forankringer, slik at det sikres mot velting eller utknekking.

Forankringene skal festes i spirene/rammene så nær knutepunktene med lengdebjelkene (eventuelt horisontalavstiverne) som mulig.

Forankringene skal kunne oppta både strekk og trykk.

Det skal vanligvis plasseres en forankringsrekke i høyde med de øverste lengdebjelkene.

8. *Avstivning*

Stillas skal avstives med diagonalstag eller tilsvarende både i horisontalplan og i vertikalplan i tverr- og lengderetningene.

9. *Tiltak mot utglidning*

De bærende delene i stillaset skal sikres mot utglidning, enten ved at de festes til underlaget, utstyres med en sklisikker innretning eller på andre, like effektive måter, og den belastede overflaten skal ha tilstrekkelig bæreevne.

10. *Flytende underlag*

Ved bygging av stillas på flytende underlag som dokkflåter, lektere mv., skal det vises særlig aktsomhet.

Det skal ikke fortoyes i stillas på flytende konstruksjon.

11. *Stillasgulv*

Stillasgulvenes dimensjoner, form og plassering skal være tilpasset arbeidets karakter og den belastning arbeidet medfører, og bidra til at arbeid og forflytning kan skje på en sikker måte.

Stillasgulvene skal monteres slik at de enkelte bestanddelene ikke kan forskyve seg ved normal bruk. Det skal ikke forekomme noen farlige mellomrom mellom de deler som utgjør stillasgulvet og de loddrette, kollektive fallsikringsinnretningene.

Stillasgulv skal fastgjøres forsvarlig til stillaskonstruksjonen og være uten vippeender. Det skal være jevnt, sklisikkert og tilstrekkelig tett, slik at materialer, verktøy o.l. ikke kan falle gjennom gulvet. Det skal ha tilstrekkelig stivhet for å sikre tilfredsstillende arbeidsforhold og trygghet. Utsparinger skal være sikret ved rekkverk eller solid tildekking.

12. *Skilting og fysisk avgrensing*

Stillas skal ha et varig og lett synlig skilt med opplysninger om eier, stillasbygger, arbeidsgiver og tillatte laster.

Når enkelte deler av et stillas ikke er ferdige til bruk, for eksempel under montering, demontering eller endringer, skal disse delene merkes med varselskilt i henhold til bestemmelsene i forskrift 6. oktober 1994 nr. 972 om sikkerhetsskilting og signalgivning på arbeidsplassen, og på en egnet måte avgrenses fysisk for å hindre atkomst til det farlige området.

Stillas som ikke er prefabrikkert og med høyeste gulv mindre enn 5 m over underlaget, samt stiger bygd på stedet og kortere enn 5 m, unntas fra denne paragrafs første ledd.

13. *Tiltak ved demontering eller endring av stillas*

Det skal iverksettes nødvendige tiltak slik at demontering eller endring av stillas kan skje på en forsvarlig måte.

14. *Opplæring og krav om tilsyn av kvalifisert person*

Montering, demontering eller store endringer av stillaser skal skje bare under tilsyn av en kvalifisert person og av arbeidstakere som har fått nødvendig teoretisk og praktisk opplæring i arbeidet som skal utføres. Personen som har tilsynet og de berørte arbeidstakerne skal ha tilgang til veiledningen nevnt i nr. 2 og eventuelle instruksjoner i den.

Opplæringen skal særlig ta hensyn til mulige faremomenter som arbeidet kan medføre og særlig til følgende forhold:

- a) forståelse av planer for montering, demontering eller endringer av det aktuelle stillaset,
- b) sikkerhet ved montering, demontering eller endringer av det aktuelle stillaset,
- c) tiltak for å redusere fallrisikoen for personer og gjenstander,
- d) sikkerhetstiltak i tilfelle værerslag som kan virke negativt inn på sikkerheten til det aktuelle stillaset,
- e) tillatte belastninger,
- f) all annen risiko som ovennevnte montering, demontering eller endring kan medføre.

For at arbeidsgiver skal kunne sette arbeidstaker til selvstendig arbeid med stillasbygging høyere enn 5 m, skal han påse at arbeidstaker har:

- a) minst 6 måneders praksis i virksomhet som nytter stillas i arbeidet,
- b) 36 timers teoretisk opplæring og
- c) 72 timers praktisk øvelse.

Opplæringen skal omfatte forholdene i andre ledd bokstavene a)–f). Minst tre av de mest aktuelle av følgende typer stillas skal gjennomgås i opplæringen: trestillas, rør- og koblingstillas, systemstillas, knekestillas, rullestillas, bukkestillas, eller hengestillas med oppheng. Faremomenter og offentlige bestemmelser for de forskjellige konstruksjoner skal gjennomgås. Arbeidstaker under opplæring kan bare montere eller demontere stillas høyere enn 5 m, når vedkommende er underlagt tilsyn i nødvendig utstrekning. Ved stillasarbeid til vanns, flytting av hengestillas og ved andre stillasarbeid som byr på spesielle faremomenter eller er av spesiell vanskelighetsgrad, skal stillasarbeider som er under opplæring alltid arbeide under tilsyn av erfaren stillasbygger.

15. *Kontroll*

Arbeidsgiver skal sørge for kontroll av stillas før det tas i bruk. Så lenge det er i bruk, skal det kontrolleres med jevne mellomrom avpasset etter forholdene. Etter uvær og når andre forhold kan ha virket inn på stabilitet og styrke, skal stillaset alltid kontrolleres før det igjen tas i bruk. Også når stillaset har vært ute av bruk i en uke eller mer, skal kontroll gjennomføres. Arbeidsgiveren skal påse at kontrollen blir gjennomført på en faglig tilfredsstillende måte. Feil eller mangler ved stillaset skal rettes før det tas i bruk.

16. *Rapport*

Arbeidsgiver skal sørge for at det skrives rapport om kontroll av stillas med gulv høyere enn 5 m over underlaget. Rapporten skal undertegnes av den som har utført kontrollen. Den skal inneholde opplysninger om hvem som foretar kontroll, vedkommendes arbeidsgiver, leverandør og eventuelt utleier. Den skal også inneholde tekniske opplysninger og opplysninger om de mangler som er funnet.

Rapporten skal være tilgjengelig for alle arbeidsgivere og arbeidstakere som skal bruke stillaset. Den skal til enhver tid være tilgjengelig for Arbeidstilsynets inspektør.

17. *Vedlikehold*

Stillaskomponenter må lett kunne rengjøres og vedlikeholdes. Skader som kan føre til brudd skal kontrolleres.

Etter hver gangs bruk skal alle komponenter kontrolleres og sorteres. Materialer og utstyr som ved kontrollen ikke er tilfredsstillende, skal merkes tydelig eller gjøres ubrukelige for stillasformål. Komponenter som er skadet, skal repareres før de lagres sammen med brukbart materiell.

18. *Rullestillas*

Rullestillas skal bare brukes på fast, jevnt og horisontalt underlag, slik at stabiliteten er betryggende under flytting og bruk.

Rullestillas skal ha innretning som hindrer bevegelse av stillaset når det brukes. Hjul på rullestillas skal ikke kunne løsne utilsiktet. Ved bruk skal alle hjul ha god kontakt med underlaget, hvis stillaset ikke er løftet opp av støttelabber.

Rullestillas skal flyttes på forsvarlig måte. Opphold på rullestillas under flytting er ikke tillatt. Før flytting skal gjenstander på stillaset fjernes eller sikres mot å falle ned.

§ 46D. Bruk av tau som atkomstvei og for å innta arbeidsstillinger

1. Vilkår for å bruke tau som atkomstvei og for å innta arbeidsstillinger

Tau kan brukes som atkomstvei og for å innta arbeidsstillinger når det framgår av risikovurderingen at

- arbeidet kan utføres på en sikker måte, og
- det ikke vil være hensiktsmessig å bruke annet, sikrere arbeidsutstyr.

Følgende tiltak skal iverksettes ved bruk av tau:

- a. Tausystemet skal omfatte minst to tau med separate fester. Det ene tauet brukes til atkomst, nedstigning og støtte (arbeidstau) og det andre til sikkerhet (sikkerhetstau).
 - b. Arbeidstakerne skal være utstyrt med og bruke en egnet sele, som skal være festet til sikkerhetstauet.
 - c. Arbeidstauet skal være utstyrt med en innretning for sikker opp- og nedstigning samt et automatisk låsesystem som hindrer brukeren i å falle dersom vedkommende mister kontrollen over bevegelsene sine.
 - d. Sikkerhetstauet skal ha bevegelig fallsikringsutstyr som følger arbeidstakerens bevegelser.
 - e. Verktøy og annet utstyr som arbeidstakerne bruker, skal være sikret til arbeidstakernes seler eller arbeidssete eller på en annen, egnet måte.
 - f. Arbeidet skal nøye planlegges og overvåkes slik at arbeidstakere kan få øyeblikkelig hjelp i en nødsituasjon.
 - g. Arbeidstakerne skal i henhold til bestemmelsene i § 10 få nødvendig opplæring, øvelse og instruksjon i arbeidet som skal gjøres, herunder særlig om framgangsmåter under redningsarbeid.
- 2. Unntak fra kravet om å bruke to tau**
- Dersom arbeidsgiver etter en risikovurdering finner at bruken av to tau vil gjøre arbeidet farligere, kan det brukes ett tau. Arbeidsgiver skal iverksette egnede tiltak som ivaretar sikkerheten til arbeidstakerne.
- 3. Bruk av arbeidssete**
- Arbeidsgiver skal foreta en risikovurdering av om det er nødvendig å utstyre tauet med et arbeidssete med egnet utstyr. Risikovurderingen skal særlig ta hensyn til arbeidets varighet og de ergonomiske belastningene ved bruk av tau som atkomstvei og for å innta arbeidsstillinger.

II

Endringene trer i kraft 19. juli 2004.

7. juli Nr. 1121 2004

Forskrift om endring i forskrift om prioritering av helsetjenester og rett til helsehjelp.

Fastsatt av Helsedepartementet 7. juli 2004 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 2–1 sjuende ledd og § 7–6 annet ledd og lov 5. desember 2003 nr. 100 om humanmedisinsk bruk av bioteknologi m.m. (bioteknologiloven) § 2–14 tredje ledd. Kunngjort 16. juli 2004.

I

I forskrift 1. desember 2000 nr. 1208 om prioritering av helsetjenester og rett til helsehjelp gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om prioritering av helsetjenester, rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten, rett til behandling i utlandet og om dispensasjons- og klagenemnd

Ny kapitteloverskrift foran § 1 skal lyde:

Kapittel I – Prioritering av spesialisthelsetjenester og rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten

§ 2 overskriften skal lyde:

Rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten

§ 2 første ledd nr. 2 skal lyde:

2. pasienten, med det unntaket som er nevnt i § 3 annet ledd, kan ha forventet nytte av helsehjelpen og

§ 2 nytt fjerde ledd skal lyde:

I dispensasjonssaker etter bioteknologiloven § 2–14 er det den alvorlige, arvelige sykdommen som kan begrunne adgang til genetisk undersøkelse av befruktete egg, som skal oppfylle kriteriene som er omtalt i første ledd. I tillegg skal kriteriene i bioteknologiloven § 2–14 være oppfylt.

Ny § 3 skal lyde:

§ 3. Helsehjelp i utlandet på grunn av manglende kompetanse i Norge

En pasient som har rett til nødvendig helsehjelp, men som ikke kan få helsehjelp fordi behandling ikke kan utføres forsvarlig i Norge etter akseptert metode, har rett til helsehjelp i utlandet, jf. pasientrettighetsloven § 2–1 femte ledd. Det er en forutsetning at helsehjelpen kan utføres forsvarlig av tjenesteyter i utlandet etter akseptert metode og at pasientens tilstand og den aktuelle behandlingen tilfredsstillende oppfyller kravene i § 2.

I spesielle tilfeller kan enkeltpasienter med sjeldne sykdomstilstander få eksperimentell eller utprøvende behandling i utlandet selv om vilkårene i § 2 første ledd nr. 2 og § 2 tredje ledd ikke er oppfylt.

I denne paragrafen menes med:

eksperimentell behandling: udokumentert behandling som ikke er ledd i kontrollerte undersøkelser, og hvor virkning, risiko og bivirkninger er ukjent eller ufullstendig klarlagt.

utprøvende behandling: behandling som utprøves som ledd i en vitenskapelig studie, men der kravene til fullverdig dokumentasjon i forhold til etablert behandling ennå ikke er tilfredsstillende.

sjeldne sykdomstilstander: sykdommer eller sykdomstilstander som forekommer så sjelden og/eller er så spesielle, at det ikke er bygget opp noe nasjonal kompetanse.

Manglende kapasitet i spesialisthelsetjenesten gir ikke rett til behandling i utlandet etter denne bestemmelsen. Rett til behandling omfatter ikke forsendelse av laboratorieprøver for analyse ved utenlandsk tjenesteyter uten som ledd i behandling i utlandet.

Nåværende § 3 blir ny § 4 og skal lyde:

§ 4. Vurdering av og fastsettelse av frist for nødvendig helsehjelp

Den som er forpliktet til å foreta vurdering av en pasient etter pasientrettighetsloven § 2–2, skal vurdere om pasienter som henvises oppfyller vilkårene i § 2 og eventuelt i § 3. Dersom en pasient har rett til nødvendig helsehjelp, skal det fastsette en frist for når medisinsk forsvarlighet krever at spesialisthelsetjenesten senest må yte helsehjelp til vedkommende pasient for å oppfylle pasientens rettighet.

I saker om tillatelse til genetisk undersøkelse av befruktete egg, foretas vurderingen som nevnt i første ledd, med endelig virkning av den dispensasjons- og klagenemnda som er opprettet etter § 9.

Det regionale helseforetaket i pasientens bostedsregion skal sørge for at pasienter som har rett til nødvendig helsehjelp etter § 2, eller har rett til helsehjelp i utlandet etter § 3, får tilbud om helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten innen den fristen som er fastsatt i medhold av første ledd.

Nye § 5, § 6 og § 7 skal lyde:

§ 5. Informasjonsplikten

Den som har foretatt vurderingen av om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp og om det skal fastsettes en individuell frist etter § 4, eventuelt om pasienten har rett til helsehjelp i utlandet etter § 3, skal informere pasienten og den som har henvist pasienten, skriftlig om resultatet av vurderingene. Med unntak av saker som nevnt i § 4 annet ledd og § 8 første ledd skal det også gis informasjon om retten til fornyet vurdering etter pasientrettighetsloven § 2–3 og den klageretten som følger av pasientrettighetsloven § 7–1 og § 7–2, herunder om klagefrist og klageinstans. Er det fastsatt en frist etter § 4, skal det også informeres om bestemmelsene i § 6.

§ 6. Brudd på fristen

Når den fristen som er satt etter § 4 har gått ut uten at pasienten har fått et tilbud om den helsehjelpen vedkommende er vurdert å ha rett til etter pasientrettighetsloven § 2–1, kan pasienten henvende seg direkte til Rikstrykdeverket som uten opphold skal skaffe et slikt tilbud fra offentlig tjenesteyter eller om nødvendig fra privat tjenesteyter i riket eller om nødvendig i utlandet. Pasienten kan ikke fritt velge tjenesteyter.

§ 7. Klagerett

En pasient som er uenig i den vurderingen som er foretatt etter § 2, § 3 eller § 4 eller som mener at det ikke er foretatt slike vurderinger, kan anmode om at spesialisthelsetjenesten oppfyller disse rettighetene, jf. pasientrettighetsloven § 7–1.

Dersom en pasient er uenig i den vurderingen spesialisthelsetjenesten foretar på grunnlag av en slik anmodning, kan pasienten klage til Helsetilsynet i fylket, jf. pasientrettighetsloven § 7–2. Dersom den vurderingen spesialisthelsetjenesten foretar på grunnlag av en slik anmodning gjelder om pasienten har rett til behandling i utlandet, jf. § 3, kan han klage til den klagenemnda som er omtalt i § 12.

Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på saker etter bioteknologiloven § 2–14.

Ny kapitteloverskrift foran § 8 skal lyde:

Kapittel II – Behandling av tillatelser til genetisk undersøkelse av befruktete egg, klage over rett til behandling i utlandet og dispensasjons- og klagenemnd

Nye § 8, § 9, § 10, § 11, § 12 og § 13 skal lyde:

§ 8. Dispensasjons- og klagenemndas kompetanse

Dispensasjons- og klagenemnda, som er opprettet etter § 9, behandler saker om genetisk undersøkelse av befruktete egg etter bioteknologiloven § 2–14 annet ledd, jf. § 4 annet ledd.

Som klageinstans avgjør nemnda klage over vedtak etter § 3, jf. pasientrettighetsloven § 7–2 annet ledd.

Nemnda skal ha en uavhengig stilling og selvstendig avgjørelsesmyndighet. Departementet kan ikke instruere nemnda om skjønnsutøvelse eller avgjørelse i enkeltsaker.

Nemndas vedtak etter første og annet ledd kan ikke påklages.

§ 9. Sammensetning og oppnevning

Dispensasjons- og klagenemnda skal bestå av fem medlemmer med personlige vararepresentanter. Når nemnda behandler saker som nevnt i § 8 første ledd, skal den ha ytterligere tre medlemmer med personlige vararepresentanter.

Nemnda skal ha tverrfaglig sammensetning. To av de tre medlemmene, med vararepresentanter, som er nevnt i første ledd annen setning, skal ha spesialkompetanse innenfor fagfeltet etikk og genetik. Det tredje medlemmet, med vararepresentant, skal oppnevnes som representant for en av de funksjonshemmedes organisasjoner. Lederen og dennes vararepresentant skal ha juridisk embetseksamen.

Departementet oppnevner nemndas medlemmer og personlige vararepresentanter for to år om gangen. Det er adgang til å gjenoppnevne medlemmer og vararepresentanter. Statens helsetilsyn skal foreslå medlemmer og vararepresentanter overfor departementet.

§ 10. Sammensetning i dispensasjons- og klagesaker

I avgjørelsen av den enkelte sak skal som hovedregel alle medlemmene delta. Dersom en eller flere ikke kan møte, skal det innkalles vararepresentanter.

I spesielle tilfeller er det tilstrekkelig at nemndas leder og to av de øvrige medlemmene deltar i avgjørelsen. Dette gjelder ikke i saker som nevnt i § 4 annet ledd og § 8 første ledd.

§ 11. Saksbehandling i dispensasjons- og klagesaker

Nemnda treffer avgjørelse med alminnelig flertall. Ved stemmelikhet er møtelederens stemme avgjørende.

Nemndas avgjørelser skal treffes i møte. Det skal føres møteprotokoll. Protokollen skal vise voteringen. Stemmegivningen skal grunngis.

Når særlige forhold tilsier det, kan avgjørelser treffes ved skriftlig saksbehandling, uten at nemnda møtes. Ved skriftlig saksbehandling gir nemndas medlemmer ved påtegning uttrykk for voteringen og begrunnelsen for den.

Nemnda behandler sakene på grunnlag av den skriftlige fremstillingen som er gitt og sakens øvrige opplysninger.

§ 12. Taushetsplikt

Enhver som deltar i behandlingen av en sak for nemnda har taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13 til § 13e. Overtredelse straffes etter straffeloven § 121.

§ 13. Søksmål

Domstolene kan prøve lovligheten av nemndas avgjørelser. Søksmål rettes mot Staten ved dispensasjons- og klagenemnda.

Nåværende § 4 blir ny § 14.

Nåværende § 5 blir ny § 15 og skal lyde:

Forskriften får anvendelse på pasienter som henvises til spesialisthelsetjenesten etter 1. september 2004.

Spesialisthelsetjenesten skal sette en individuell frist etter § 4 for rettighetspasienter som har stått seks måneder eller mer på venteliste 1. september 2004.

Den dispensasjons- og klagenemnda som er oppnevnt etter § 9, avgjør også klagesaker over vedtak truffet av Rikstrygdeverket før 1. september 2004 med hjemmel i forskrift 14. januar 1999 nr. 19 om bidrag til behandling i utlandet og om klagenemnd for bidrag til behandling i utlandet, jf. den tidligere gjeldende § 5–22 i folketrygdloven.

Nåværende § 6 blir ny § 16.

Merknader til de enkelte bestemmelsene skal lyde:

Merknader til de enkelte bestemmelsene:

Merknader til § 1

I utgangspunktet gjelder pasientrettighetsloven for alle som oppholder seg i riket. Etter pasientrettighetsloven § 2 første ledd kan imidlertid Kongen i forskrift gjøre unntak fra lovens kapittel 2 for personer som ikke er norske statsborgere eller ikke har fast opphold i riket. I denne bestemmelsen i forskriften er det gjort unntak når det gjelder virkeområdet for de fleste bestemmelsene i kapittel 2.

Når det gjelder retten til øyeblikkelig hjelp og rett til nødvendig kommunehelsetjeneste, vil disse bestemmelsene i samsvar med gjeldende rett også gjelde for personer som oppholder seg i Norge. Det følger av bestemmelsen at de øvrige rettighetene i pasientrettighetsloven kapittel 2 kun gjelder for pasienter som har fast bopel eller oppholdssted i riket, er folketrygdet med rett til stønad ved helsetjenester eller har rett til helsehjelp i henhold til gjensidighetsavtale med annen stat.

Eksempel på gjensidighetsavtale er EØS-avtalens forordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 22 som bestemmer at personer fra andre EØS-land kan ha krav på å motta hensiktsmessig behandling i samsvar med lovgivningen i Norge som om vedkommende var trygdet i Norge. For EØS-borgere vil elektiv behandling forutsette at vedkommende på forhånd har innhentet tillatelse fra kompetent stat på blankett E 112/E 113. Utgiftene skal deretter refunderes av den stat som har attestert blanketten.

Merknader til § 2

Bestemmelsen angir hvem som har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten etter pasientrettighetsloven § 2–1 annet ledd. Den er en effektuering av Lønning II-utvalgets forslag til prioriteringsgruppe 1 og 2. Pasienter som omfattes av de to prioriteringsgruppene skal altså ha rett til nødvendig helsehjelp. Selv om pasienten ikke har rett til nødvendig helsehjelp etter pasientrettighetsloven § 2–1 annet ledd, har det regionale helseforetaket plikt til å sørge for et tilbud av spesialisthelsetjenester til beboerne i helseregionen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a. Pasienter som faller utenfor bestemmelsens kriterier skal med andre ord også tilbys helsetjenester. De skal imidlertid prioriteres etter pasienter med rett til nødvendig helsehjelp.

Bestemmelsenes første ledd gir tre vilkår som alle må være oppfylt for at pasienten skal ha rett til nødvendig helsehjelp. Det vil si at alle de tre vilkårene må være oppfylt.

Det første vilkåret knytter seg til tilstandens alvorlighet. Det sentrale er hvilken utvikling pasientens tilstand vil ha dersom behandlingen utsettes. For at vilkåret skal være oppfylt må utsettelsen føre til redusert livslengde eller nedsatt livskvalitet. Det skal ikke mye til for at vilkåret om reduksjon i forventet livslengde er oppfylt, men enhver forventet reduksjon vil ikke kunne gi rett til nødvendig helsehjelp. Hva som menes med nedsatt livskvalitet er presisert i bestemmelsens annet ledd. Årsaken til at livskvaliteten nedsettes må være knyttet til de konsekvenser det vil ha for pasientens helsetilstand å utsette behandlingen. De momenter som er oppregnet i bestemmelsen er ikke ment å være uttømmende, men antas å dekke de fleste situasjoner hvor vilkåret er oppfylt. Nedsettelsen av pasientens livskvalitet må være ikke ubetydelig. I vurderingen skal det tas hensyn både til nedsettelsens omfang og varighet. Livslengde og livskvalitet er i utgangspunktet alternative kriterier. Det er tilstrekkelig at ett av kriteriene er oppfylt. De kan likevel sees i sammenheng. Dersom reduksjon av livslengde og livskvalitet hver for seg ikke er tilstrekkelig, kan de to kriteriene sees i sammenheng slik at vilkåret likevel kan være oppfylt. I tvilstilfeller kan det altså legges vekt på begge kriteriene slik at de til sammen oppfyller vilkåret.

At pasienten må ha forventet nytte av helsehjelpen er vilkår nummer to. Dette er presisert i bestemmelsens tredje ledd. Helsehjelpen skal være dokumentert effektiv. Det skal foreligge god vitenskapelig dokumentasjon for at forholdene kan forandres til det bedre ved medisinsk faglig behandling. Når det gjelder behandling for rusmiddelmissbruk, se nedenfor. Retten til nødvendig helsehjelp omfatter ikke eksperimentell eller utprøvende behandling. Dog gjelder det i helt spesielle tilfeller unntak for eksperimentell og utprøvende behandling i utlandet. Unntaket fremgår av forskriften § 3.

Det siste vilkåret er at det foreligger et rimelig forhold mellom kostnadene ved behandlingen og den forbedring av pasientens helsetilstand behandlingen forventes å gi.

Vilkårene for rett til nødvendig helsehjelp bygger på sammenhengen mellom tilstandens alvorlighet, muligheten for å forbedre den ved helsehjelp og helsehjelpens kostnadseffektivitet. Vilkårene er relative i forhold til hverandre. Er pasientens prognose meget dårlig, vil kravet til behandlingens forventede nytte kunne være lavere enn om prognosen er mer usikker. Tilsvarende vil det kunne kreves mindre med hensyn til tilstandens alvorlighet dersom nytten med høy grad av sikkerhet er stor i forhold til om den er moderat eller mindre sikker. Innenfor samme diagnose vil noen pasienter ha rett til nødvendig helsehjelp og andre ikke.

Etter vedtakelsen av rusreformen er tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk definert som en spesialisthelsetjeneste. Rusmiddelmissbrukere som har behov for slik behandling vil etter dette være en pasient i pasientrettighetslovens forstand og vil kunne ha rett til slik behandling etter pasientrettighetsloven § 2–1. Hvorvidt vedkommende har en materiell rett til behandling for sitt rusmiddelmissbruk, vil følge av en konkret vurdering av om vedkommendes tilstand fyller de nærmere vilkårene i § 2. Etter ordlyden i bestemmelsen er vurderingstemaet i forhold til kravet om forventet nytte av helsehjelpen, i hvilken grad medisinsk behandling har dokumentert effekt. Ved vedtakelsen av rusreformen er begrepet «spesialisthelsetjeneste» utvidet i forhold til det som tidligere har vært ansett som spesialisthelsetjeneste. Etter endringene i spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a første ledd, omfatter begrepet spesialisthelsetjeneste nå også tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk. Det vil si tjenester med både helsefaglig og sosialfaglig behandling. Under behandlingen av rusreformen fremhevet sosialkomiteen betydningen av at rusmiddelmissbrukere som trenger behandling for sitt rus- og avhengighetsproblem likestilles og

gis samme rettigheter som andre pasientgrupper, jf. Innst.O.nr.4 (2003–2004). Samtidig pekte komiteen på at behandlingstilbudet skal være tverrfaglig. Komiteen uttaler blant annet følgende på side 14:

«Komiteen vil særlig peke på at avgjørende for en fremtidig positiv ruspolitisk utvikling vil være at rusmiddelavhengige gis et kvalitativt godt behandlingstilbud med mulighet for både en helsefaglig og sosialfaglig tilnærming, at rusmiddelavhengige i behandling gis pasientstatus på lik linje med andre pasientgrupper, at rusmiddelavhengige gis fri behandling og at de som gruppe og enkeltindivider frigjøres fra det nedverdiggende og stigmatiserende klientstempleet de hittil har hatt.»

Bestemmelsen må forstås i lys av denne utvidelsen av begrepet spesialisthelsetjeneste og disse uttalelsene i forarbeidene. Vurderingen av om pasienten kan ha forventet nytte av helsehjelpen blir i disse tilfellene en vurdering av forventet nytte av den aktuelle behandlingen (enten behandlingen har et helsefaglig eller hovedsakelig sosialfaglig innhold). Det vil si en vurdering av om det foreligger god dokumentasjon for at den aktuelle behandlingen kan bedre pasientens livslengde eller livskvalitet med en viss varighet, at tilstanden kan forverres uten behandling eller at behandlingsmuligheter forspilles ved utsettelse av behandlingen.

Bestemmelsens fjerde ledd presiserer at de generelle vilkårene for rett til nødvendig helsehjelp også gjelder ved søknad om behandling i utlandet etter dispensasjon fra bioteknologiloven § 2–14 annet ledd. Vurderingstema er hvorvidt det kan sies at den alvorlige, arvelige sykdommen som man ved genetisk undersøkelse av befructede egg ønsker å utelukke, oppfyller vilkårene i § 2 første ledd. «Pasienten» som vilkårene knytte seg til, vil både kunne være det kommende barnet selv, og det kommende barnets søsken som lider av en alvorlig, arvelig sykdom.

Merknader til § 3

Etter endringer i pasientrettighetsloven som trer i kraft 1. september 2004, har de pasientene som trygden tidligere kunne yte bidrag til behandling i utlandet, fått en rett til helsehjelp i utlandet etter pasientrettighetsloven § 2–1 femte ledd. Retten til helsehjelp er mer omfattende enn behandling, jf. pasientrettighetsloven § 1–3 c). Retten omfatter spesialisthelsetjeneste som ytes av tjenesteyter utenfor landets grenser, både privat og offentlig tjenesteyter.

Det er en forutsetning for rett til behandling i utlandet at vilkårene etter § 2 i denne forskriften er oppfylt slik at pasienten har rett til nødvendig helsehjelp. I tillegg må de tidligere gjeldende vilkårene for at trygden skulle kunne bevilge bidrag til behandling i utlandet etter folketrygdloven § 5–22 annet ledd være til stede. Disse vilkårene var før 1. september 2004 nedfelt i forskrift om bidrag til behandling i utlandet og om klagenemnd for bidrag til behandling i utlandet, fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 14. januar 1999. Vilårene er nå videreført i § 3. Det forutsettes at ordningen etter pasientrettighetsloven praktiseres på linje med den tidligere gjeldende ordningen etter folketrygdloven. Er kriteriene i § 2 og § 3 oppfylt, har spesialisthelsetjenesten imidlertid ikke anledning til å foreta en skjønsmessig vurdering av om pasienten skal få behandling i utlandet slik Rikstrygdeverket hadde adgang til etter bidragsforskriften.

Et grunnleggende vilkår for bidrag til behandling i utlandet har vært manglende medisinsk kompetanse ved norske sykehus. Dersom behandlingen kan utføres forsvarlig i Norge etter akseptert metode, har Rikstrygdeverket ikke kunnet yte bidrag. Denne begrensningen videreføres etter denne forskriften. Hovedregelen er derfor at man skal benytte det behandlingstilbudet som finnes i Norge selv om det kan være utviklet et mulig mer avansert behandlingstilbud i utlandet. Dette gjelder selv om pasienten ønsker behandling utført ved utenlandsk institusjon etter en metode som ikke er tatt i bruk i Norge.

Søknad om bidragsytelse fra folketrygden etter bidragsforskriften skulle vurderes ut fra representativ norsk medisin, på grunnlag av det aktuelle behandlingsopplegget og indikasjonsstillingen. Kravet om vurdering på grunnlag av spesifikt norsk medisin er ikke videreført i § 3. Vurderingen etter § 3, jf. § 2, av om pasienten kan ha forventet nytte av helsehjelpen, skal etter de nye bestemmelsene vurderes opp mot det aktuelle behandlingsopplegget i utlandet og representativ internasjonal medisin. Behandling i utlandet må ses i sammenheng med de tilbud som gis innenlands, og vurderes i forhold til de prioriteringer og føringer som blir lagt til grunn for behandling i Norge.

Hovedregelen om at eksperimentell og utprøvende behandling faller utenfor videreføres. Enkelt personer innen sykdomsgrupper som er så sjeldne, og/eller så vanskelige og ressurskrevende, at det ikke er bygget opp nasjonal kompetanse, kan unntaksvis få eksperimentell behandling i utlandet. Det legges vekt på hvorvidt det er, eller har vært, praktisk mulig eller ønskelig å gjennomføre kontrollerte studier innen en rimelig tidshorisont. Det presiseres at en pasient kun unntaksvis og i spesielle tilfeller vil kunne få slik behandling i utlandet. Det kreves at pasienten har en mer alvorlig tilstand når det gjelder eksperimentell behandling enn utprøvende behandling. Dette skyldes at det er bedre dokumentasjon for utprøvende behandling enn eksperimentell behandling. Ved vurderingen kan kostnadshensyn tillegges vekt.

Til de enkelte definisjonene:

- a. Ved eksperimentell behandling er avstanden til tilstrekkelig dokumentasjon relativt stor, og man krever som regel dyreforsøk i første omgang for å avgjøre om man skal gå videre med kliniske forsøk. Samfunnet har ansvar for å tilby etablerte og dokumenterte helsetjenester til befolkningen, og alle andre tjenester bør i første omgang gjøres til gjenstand for forskning på grunnlag av godkjente forskningsprotokoller, normalt som klinisk kontrollerte studier. Dette hensynet gjelder både innenlands og utenlands. Undersøkelsene ved eksperimentell behandling legger spesielt vekt på å avklare bivirkninger, maksimal tolerabel dose og behandlingseffekt. I forbindelse med medikamentell utprøving gjelder dette vanligvis fase I- eller fase II-studier.

- b. Ved utprøvende behandling ytes samme behandling som ved eksperimentell behandling, men den utføres som ledd i en vitenskapelig kontrollert studie av en lovende behandlingsmetode. I forbindelse med utprøvende medikamentell behandling gjelder dette vanligvis en fase III-studie.
- c. Sjeldne sykdomstilstander omfatter sykdommer som er for sjeldne eller spesielle til at det er ansett hensiktsmessig å bygge opp kompetanse, eller sette i gang forsøksstudier, i Norge. Hvor vanskelig og ressurskrevende tilstanden er, skal tillegges vekt. Det bør tas hensyn til hvorvidt det er praktisk mulig å gjennomføre kontrollerte studier innen en rimelig tidshorison i Norge. Sykdomstilstanden skal vurderes snevert i den forstand at man ikke skal operere med store og generelle sykdomsgrupper, slik som for eksempel kreftsykdommer eller nevrologiske sykdommer.

Merknader til § 4

Etter pasientrettighetsloven § 2–2 har pasient som henvises til sykehus eller spesialistpoliklinikk som inngår i fritt sykehusvalgordningen, rett til å få sin helsetilstand vurdert innen 30 virkedager fra henvisningen er mottatt.

Pasienter som er henvist til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk, vil bare ha et rettslig krav på vurdering i den grad disse tjenestene organiseres inn under et sykehus, herunder spesialistpoliklinikk eller distriktspsykiatrisk senter. Etter departementets vurdering taler imidlertid likhetshensynet for at pasienter som henvises til tverrfaglig spesialisert behandling ved andre offentlige eller private institusjoner, bør få en slik vurdering innen samme frist. Når det gjelder private institusjoner, forutsetter det at de har avtale med regionale helseforetak der det eksplisitt fremgår at de kan foreta vurdering etter pasientrettighetsloven § 2–2 med bindende virkning for foretaket. Uavhengig av den retten som følger av pasientrettighetsloven § 2–2, vil alle spesialisthelsetjenester som skal foreta vurdering av en pasient, være underlagt kravet om forsvarlig virksomhet etter spesialisthelsetjenesteloven § 2–2.

Fristen på 30 virkedager må anses som en maksimumsfrist, og det må vurderes om det er forsvarlig å la pasienten vente så lenge. Vurderingen skal skje på grunnlag av henvisningen. I de tilfeller det er nødvendig for å kunne foreta en forsvarlig vurdering, skal supplerende opplysninger innhentes eller pasienten innkalles til undersøkelse. Det fremgår av § 2–2 at pasienten ved mistanke om alvorlig eller livstruende sykdom har rett til å få en raskere vurdering enn 30 virkedager. I de generelle merknadene til bestemmelsen uttalte Sosialkomiteen at det bør være en maksimumsfrist på 15 dager i slike tilfeller. Det beror på en konkret helhetsvurdering basert på medisinskfaglig eller tverrfaglig spesialisert skjønn om retten til vurdering er oppfylt i det enkelte tilfellet. Kravet til forsvarlighet i spesialisthelsetjenesteloven § 2–2 må veie tungt i vurderingen. I tillegg vil det være avgjørende om formålene som begrunner retten til vurdering nås. Pasienten skal sikres adgang til spesialisthelsetjenesten, og man må ha grunnlag for å avgjøre om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp. Pasientens videre utrednings- og behandlingsbehov skal på bakgrunn av vurderingen kunne planlegges forsvarlig slik at pasienten kan informeres om dette.

Legen som foretar vurderingen av pasienten, skal fatte vedtak om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp etter § 2 eller eventuelt rett til behandling i utlandet etter § 3. Pasienten har rett til behandling som oppfyller nyttekriteriet i forskriftens § 2 første ledd nummer 2. Det nærmere innholdet i retten til nødvendig helsehjelp må altså fastlegges for den enkelte pasienten.

Fra 1. september 2004 skal spesialisthelsetjenesten selv, etter en konkret medisinskfaglig vurdering av den enkelte pasienten som har rett til nødvendig helsehjelp, fastsette tidspunktet for når medisinsk forsvarlighet krever at helsehjelpen må ytes pasienten. Fristen må settes slik at helsehjelpen kan ytes på et tidspunkt hvor man ved medisinsk eller tverrfaglig spesialisert undersøkelse og behandling oppnår forbedring av pasientens helsetilstand, unngår at tilstanden forverres eller at undersøkelses- eller behandlingsmuligheter går til spille. Tidspunktet vil bero på en konkret helhetsvurdering basert på et medisinsk eller tverrfaglig spesialisert skjønn.

Ved vurdering av rett til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk, må bestemmelsen om fastsettelsen av frist for nødvendig helsehjelp forstås i lys av rusreformens utvidelse av spesialisthelsetjenestens innhold og av Stortingets forutsetninger om at rusavhengige skal ha pasientrettigheter på linje med andre pasientgrupper, se merknader til § 2. Vurderingen av når tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk skal gis, må derfor baseres på en tverrfaglig vurdering av innen hvilken tid forsvarlighet krever at behandlingen gis.

Bestemmelsens andre ledd slår fast at det er dispensasjons- og klagenemnda som skal avgjøre om par som ønsker genetisk undersøkelse av befruktete egg i utlandet oppfyller de generelle vilkårene for rett til nødvendig helsehjelp etter § 2 og rett til behandling i utlandet etter § 3. Dette har sammenheng med forutsetningen i bioteknologiloven § 2–14 om at en dispensasjonsnemnd kan gi tillatelse til genetisk undersøkelse av befruktete egg ved alvorlig, arvelig sykdom uten behandlingsmuligheter dersom særlige hensyn taler for det. Det er hensiktsmessig at dispensasjons- og klagenemnda som nevnt i kapittel II foretar en samlet vurdering i situasjoner hvor det både dreier seg om dispensasjon fra bioteknologiloven og rett til nødvendig helsehjelp i utlandet. Beslutninger som nemnda treffer i slike saker, kan ikke påklages.

Av tredje ledd følger at det regionale helseforetaket i pasientens bostedsregion skal sørge for at pasienten får oppfylt sin rett til nødvendig helsehjelp. Også andre institusjoner enn de det regionale helseforetaket eier og driver, kan påta seg ansvar for å oppfylle pasientens rettigheter basert på avtaler med det regionale helseforetaket

I situasjoner hvor kapasiteten i helsevesenet ikke er tilstrekkelig til å dekke etterspørselen etter helsetjenester, skal pasienter med rett til nødvendig helsehjelp prioriteres foran andre pasienter. Blant rettighetspasientene skal de alvorligst syke prioriteres foran de mindre syke. Lønning II-utvalgets prioriteringskriterier skal legges til grunn, jf. NOU 1997:18 Prioritering på ny.

Pasientens rett til nødvendig helsehjelp innen den fastsatte fristen faller ikke bort selv om pasienten benytter valgretten etter pasientrettighetsloven § 2–4.

Merknader til § 5

Både pasient og henvisende lege skal informeres. Dersom sosialtjenesten har henvist en pasient til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmisbruk, skal også sosialtjenesten informeres.

Merknader til § 6

Den tidligere gjeldende kapasitetsbegrensningen i pasientrettighetsloven § 2–1 er opphevet ved de endringene i bestemmelsen som trer i kraft 1. september 2004. Dette har sammenheng med at dersom den fastsatte fristen etter § 4 går ut uten at pasienten har mottatt et tilbud om nødvendig helsehjelp, utvides pasientens rett til også å gjelde tilbud som ytes privat eller i utlandet, jf. pasientrettighetsloven § 2–1 fjerde ledd. Etter fristbruddet har pasienten krav på helsehjelp uten opphold. Det vil si så snart som mulig.

Det er Rikstrygdeverket som har ansvar for å skaffe dette tilbudet. Rikstrygdeverket er ikke pålagt noen aktivitetsplikt når det gjelder å oppsøke pasienter med et tilbud etter fristbrudd. Pasienten kan selv rette kravet mot Rikstrygdeverket eller få assistanse av fastlegen (eller eventuelt den henvisende legen). Det er heller ikke noe til hinder for at den institusjonen som har brutt fristen, henvender seg til Rikstrygdeverket i samråd med pasienten.

Merknader til § 8

Første ledd gjelder dispensasjons- og klagenemndas kompetanse etter bioteknologiloven. Av bioteknologiloven § 2–14 annet ledd følger det at en dispensasjonsnemnd, dersom spesielle hensyn taler for det, skal kunne gi tillatelse til genetisk undersøkelse av befruktete egg ved alvorlig, arvelig sykdom uten behandlingsmuligheter. Nemnda skal vurdere hver enkelt søknad konkret. I vurderingen må føringer gitt i Innst.O.nr.71 (2003–2004) s. 3 legges til grunn. Følgende kriterier skal alle være oppfylt:

1. At det syke barnet lider av en alvorlig, arvelig og livstruende sykdom.
2. At andre behandlingsmuligheter er grundig undersøkt, og at det etter en faglig vurdering ikke finnes likeverdige alternativer til søskendonasjon av stamceller.
3. At formålet er å hjelpe et barn av én av foreldrene eller dem begge.
4. At det i forhold til det kommende barn er konkret indikasjon for anvendelse av preimplantasjonsdiagnostikk uavhengig av spørsmålet om vevstype.
5. At behandling av det syke barnet med stamceller fra navlesnor eller beinmarg fra en kommende frisk søster eller bror ut fra medisinske erfaringer kan forventes å kunne føre til en avgjørende bedring i barnets helsetilstand og/eller overlevelsesmuligheter.
6. At det friske barn ikke i forbindelse med donasjon utsettes for et inngrep som i seg selv er uakseptabelt, for eksempel fordi det er truende for helbreden, i alvorlig grad smertefullt eller på annet vis krenkende.
7. At foreldrene har mottatt en grundig informasjon og rådgiving som forutsetning for deres avgjørelse om behandling, der det også redegjøres for belastningene for kvinnen og graden av sannsynlighet for å oppnå et vevsforlikelig og sykdomsfritt barn.
8. At det ikke skjer genetisk modifikasjon av det eller de befruktete egg som utvelges.

Når en pasient søkte om bidrag til behandling i utlandet etter folketrygdloven § 5–22, ble saken behandlet av Rikstrygdeverket i første instans. Dersom pasienten klaget over vedtaket, ble klagen behandlet av en særskilt klagenemnd etter forskrift om bidrag til behandling i utlandet og om klagenemnd for bidrag til behandling i utlandet. Det fremgår av annet ledd at denne nemnda er videreført med hjemmel i pasientrettighetsloven § 7–2 annet ledd.

Tilsvarende bestemmelser om nemndas organisasjon og saksbehandling som de som var nedfelt i bidragsforskriften, er tatt inn i kapittel II i denne forskriften. Nemnda vil være klageinstans for vedtak om rett til behandling i utlandet som er truffet av spesialisthelsetjenesten i forbindelse med vurdering etter pasientrettighetsloven § 2–2 eller i forbindelse med eventuell videre vurdering og behandling etter at 30 dagers fristen er utløpt.

Nemnda er ikke klageinstans for saker om:

1. utenlandsbehandling utløst av forordning (EØF) nr. 1408/71
2. behandlingsreiser til utlandet for spesielle grupper med kroniske sykdommer
3. utprøvende behandlingsforsøk for spesielt fastsatte sykdomsgrupper.

Når det gjelder rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 (artikkel 22 nr. 2 annet ledd), gir denne bestemmelsen på nærmere bestemte vilkår borgere som omfattes av EØS-reglene og som har rett til behandling i bostedslandet, rett til å reise til et annet EØS-land for å få nødvendig behandling for en sykdom eller i samband med graviditet eller fødsel, på lik linje med borgere i det aktuelle landet.

For enkelte grupper med kroniske sykdommer er det opprettet et tilbud med organiserte behandlingsreiser til utlandet. Denne ordningen faller således utenfor forskriftens virkeområde. Dette gjelder barn med astma/lungesykdom, leddgikt og psoriasis samt for voksne med revmatiske sykdommer og psoriasis.

Nemnda og dens sekretariat er ikke underlagt departementets alminnelige instruksjonsmyndighet når det gjelder faglige spørsmål.

Merknader til § 9

Etter annet ledd skal dispensasjons- og klagenemnda være tverrfaglig sammensatt, inkludert medisinsk og juridisk kompetanse. I forbindelse med endringene i bioteknologiloven § 2–14, ble det i Innst.O.nr.71 (2003–2004) angitt at nemndas medlemmer bl.a. skal inneha spesialkompetanse innenfor fagfeltet etikk og innenfor infertilitetsutredning og genetikk. Ett medlem skulle oppnevnes som representant for en av de funksjonshemmedes organisasjoner. Når det gjelder medisinsk spesialkunnskap i vurderingene av om det skal gis adgang til genetisk undersøkelse av befruktete egg, vil kunnskap om genetikk og preimplantasjonsdiagnostikk være avgjørende. Spesialkunnskap innen infertilitetsutredning er ikke like relevant da det ikke vil dreie seg om par med infertilitetsproblemer. Kravet om spesialkompetanse innenfor infertilitetsutredning er derfor ikke tatt inn i forskriften § 9.

Nemnda skal ha et eget sekretariat. Sekretariatet skal inneha juridisk kompetanse, og bør dessuten inneha samfunnsfaglig kompetanse.

Merknader til § 10

Departementet ser det som viktig at alle medlemmene deltar i avgjørelsen av den enkelte sak. Dette for å få et bredest mulig vurderingsgrunnlag sett i forhold til at nemnda skal være tverrfaglig sammensatt. Det kan imidlertid foreligge spesielle tilfeller hvor sykdommens karakter gjør at vedtak må treffes raskt. I slike tilfeller er det hensiktsmessig at det kan treffes vedtak uten at samtlige medlemmer deltar i avgjørelsen. Deltagelse av nemndas leder og to av de øvrige medlemmene/varamedlemmene er derfor tilstrekkelig. Det gjelder allikevel ikke når nemnda behandler dispensasjonssaker etter bioteknologiloven § 2–14. Da skal alle medlemmene delta.

Merknader til § 11

Nemndas avgjørelser treffes som hovedregel i møter. Nemnda kan imidlertid, dersom det finnes påkrevd, avholde telefonmøter eller saksangang med votering pr. post. Dette vil særlig gjelde i hastesaker, hvor det er nødvendig med en rask avgjørelse.

Nemnda skal gjøre en samlet vurdering av saksbehandlingen og av de forutsetninger som er lagt til grunn for de tidligere vurderinger som er gjort i saken. Nemnda må legge vekt på å opplyse saken best mulig og sørge for at saksbehandlingen ivaretar en best mulig faglig oppdatering slik at den kan treffe avgjørelser på bakgrunn av dokumentasjon som ivaretar eventuell ny medisinsk kunnskap.

Dersom klagen, i saker som gjelder klage over avgjørelser etter § 3, også omfatter spesialisthelsetjenestens vurdering av om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp eller fastsettelse av frist etter § 4, skal nemnda vurdere om disse spørsmålene skal forelegges for Helsetilsynet i fylket til uttalelse. Dersom det gjelder en hastesak hvor det er nødvendig med en rask avgjørelse, kan foreleggelse for Helsetilsynet i fylket unnlates. I saker der spesialisthelsetjenesten har fastslått at pasienten har rett til nødvendig helsehjelp, bør klagenemnda legge denne vurderingen til grunn.

For enkelte sykdomsgrupper har Statens helsetilsyn opprettet rådgivende faggrupper. Det er naturlig at disse kan få anledning til å uttale seg om klagesakene.

Nemnda bør offentliggjøre vedtak av prinsipiell betydning. Offentliggjøring skjer på den måte som til enhver tid finnes mest hensiktsmessig. Regler om taushetsplikt må ivaretas på vanlig måte.

Merknader til § 13

Nemndas medlemmer, sekretariatets ansatte og andre som måtte ha befatning med den enkelte sak har taushetsplikt om det de får vite om noens personlige forhold.

II

Endringene trer i kraft 1. september 2004.

8. juli Nr. 1122 2004

Forskrift om prisnedskrivningstilskudd, matkornstilskudd og prisutjevningbeløp på kraftfôr under markedsordningen for korn.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 8. juli 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18 og lov 21. januar 2000 nr. 7 om kornforvaltning m.v. § 3 og § 6. Kunngjort 16. juli 2004.

§ 1. Formål

Formålet med prisnedskrivningstilskuddet er å sikre avsetning av norsk korn gjennom markedsordningen for å bidra til likeverdige vilkår mellom husdyrprodusenter med egen kornproduksjon og husdyrprodusenter uten slik produksjon. Prisnedskrivningstilskuddet skal også bidra til reduserte priser på korn som råvare til matmel og kraftfôr.

Formålet med matkornstilskuddet er å bidra til reduserte priser på matkorn og matmel til næringsmiddelindustrien og forbrukerne.

Formålet med å ilegge prisutjevningsbeløp på kraftfôr er å bidra til likeverdige priser på korn og andre råvarer som anvendes i tilvirking av kraftfôr.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

1. *Korn*: Hvete, rug, rughvete, bygg, havre, oljefrø og andre arter fastsatt av Statens landbruksforvaltning.
2. *Kraftfôr*: Et formalingsprodukt til husdyrfôr som kan inneholde én eller flere råvarer.

§ 3. Prisedskrivningstilskudd

Prisedskrivningstilskudd kan gis til registrerte foretak¹ som kjøper norskproduert korn fra produsent for videresalg eller bruk i kommersiell matmel- og kraftfôrindustri. Tilskuddet gis etter satser fastsatt i jordbruksoppgjøret. Det gis ikke tilskudd for korn som er uegnet til framstilling av mat eller fôr. Det gis heller ikke tilskudd ved kjøp av korn til såkorn eller korn til hjemmemaling.

¹ Jf. lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak.

§ 4. Matkorntilskudd

Matkorntilskudd kan gis til registrerte foretak¹ som anvender korn i tilvirkning av mel, gryn eller andre cerealprodukter som nyttes til mat beregnet til innenlandsk forbruk. Tilskuddet gis ikke for korn som er importert tollfritt, deretter bearbeidet og eksportert (innenlandsk bearbeiding).

Matkorntilskudd kan også gis til registrert fiskeforedlingsforetak som anvender norskproduert mel i produksjon av grillmel til fiskeforedlingsindustrien. Tilskuddet gis ikke ved eksport av grillmelet.

Statens landbruksforvaltning fastsetter tilskuddssatsenes størrelse på basis av Stortingets årlige bevilgning med virkning fra 1. januar hvert år. Tilskuddssatsene kan endres med virkning fra 1. september hvert år ved endringer av kornprisen i jordbruksoppgjøret.

¹ Jf. lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak.

§ 5. Prisutjevningsbeløp

Den som tilvirker kraftfôr til husdyrproduksjon skal betale et prisutjevningsbeløp for nærmere definerte råvarer som benyttes i tilvirkingsprosessen. Det skal også betales et prisutjevningsbeløp dersom slike råvarer anvendes direkte som kraftfôr til husdyrproduksjon.

Fôr nyttet til fisk, pelsdyr eller kjeledyr skal ikke pålegges prisutjevningsbeløp. Dette gjelder også organisk avfall som nyttes til kraftfôr i husdyrproduksjon. Statens landbruksforvaltning fastsetter hvilke råvarer som til enhver tid er å definere som organisk avfall.

Prisutjevningsbeløp på kraftfôr skal til enhver tid tilsvare den gjeldende tollsats for import av tilsvarende vare fra ordinære GSP-land.

Prisutjevningsbeløp på kraftfôr fastsettes av Statens landbruksforvaltning. Statens landbruksforvaltning fastsetter i samråd med Landbruksdepartementet hvilke produkttyper og kategorier det skal svares prisutjevningsbeløp for. Statens landbruksforvaltning innkrever prisutjevningsbeløp.

§ 6. Prøvetaking

For å kunne motta tilskudd etter denne forskriften, må foretaket foreta kvalitetsanalyser av kornprøvene som tilfredsstillende krav til analysesikkerhet som Statens landbruksforvaltning har fastsatt. Det skal tas ut representative prøver av hvert enkelt parti korn som leveres av produsent. Med mindre Statens landbruksforvaltning bestemmer noe annet, skal prøven tas ut med automatisk prøvetaker og nedminskes med godkjent tilknyttet nedminsker.

§ 7. Opplysningsplikt

Fra foretak som mottar tilskudd eller betaler prisutjevningsbeløp etter denne forskriften, kan Statens landbruksforvaltning kreve de opplysninger og den informasjon som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll, drive prisovervåking og for øvrig forvalte markedsordningen for korn på en tilfredsstillende måte. Det kan kreves at opplysningene bekreftes av revisor.

Som opplysninger etter første ledd regnes regnskapsmateriale, forretningspapirer, fakturaer og liknende dokumenter. Videre omfattes opplysninger om foretakets faktiske utsalgspriser samt opplysninger om omsetning, forbruk og beholdninger av kraftfôrråvarer, kraftfôr, matkorn og matmel, i den grad slike opplysninger er nødvendig for å administrere tollvernet for korn.

§ 8. Kontroll

Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som mottar tilskudd eller belastes prisutjevningsbeløp for råvarer til kraftfôr. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 9. Tilbakebetaling, sanksjoner mv.

Feil i utbetalingen eller brudd på bestemmelsene i denne forskriften eller vilkår fastsatt i medhold av den, kan medføre pålegg om tilbakebetaling av tilskudd eller trekk i senere tilskudd.

For bestemmelsene hjemlet i lov 21. januar 2000 nr. 7 om kornforvaltning m.v. gjelder straffebestemmelsene i lovens § 7, for så vidt forholdet ikke rammes av en strengere straffebestemmelse.

§ 10. Dispensasjon

Statens landbruksforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 11. Utfyllende bestemmelser

Statens landbruksforvaltning kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften.

§ 12. Klage

Vedtak fattet i medhold av denne forskriften kan påklages til Landbruksdepartementet etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

§ 13. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves forskrift 23. mai 2001 nr. 549 om prissystemet for korn, mel og kraftfôr under markedsordningen for korn.

14. juli Nr. 1123 2004**Forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hundesæd til Norge.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 14. juli 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matvareproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. 1 (direktiv 92/65/EØF). Kunngjort 16. juli 2004.

Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner**§ 1. Formål**

Formålet med forskriften er å forebygge spredning av smittsomme sjukdommer ved innførsel av hundesæd.

§ 2. Virkeområde

Denne forskriften gjelder innførsel av hundesæd til Norge, med unntak av Svalbard og Jan Mayen.

Forskriften gjelder ikke for innførsel av hundesæd til godkjente institusjoner, institutter eller sentra (jf. forskrift om dyrehelsemessige vilkår for godkjenning av institusjoner, institutter og sentra og overføring av dyr, sæd, egg og embryoner til og fra godkjente anlegg).

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

1. Land innenfor EØS: Land som er medlem av Den europeiske union (EU) eller som ved EØS-avtale har inngått avtale med EU om handel med levende dyr, sæd, egg og embryoner.
2. Privat innførsel: Innførsel i regi av privatperson av sæd som ikke skal videreselges eller videreformidles, men brukes til inseminering av privateid hund.
3. Kommersiell innførsel: Innførsel av sæd som skal videreselges eller videreformidles eller som skal brukes til studier eller analyser.

Kapittel II. Generelle vilkår**§ 4. Innførselsvilkår**

Privat innførsel av hundesæd med opprinnelse i, eller lovlig innført til, land innenfor EØS er tillatt uten hensyn til bestemmelsene i denne forskrift.

Kommersiell innførsel av hundesæd med opprinnelse i, eller lovlig innført til, land innenfor EØS er tillatt dersom betingelsene i denne forskrifts kapittel II og IV er oppfylt.

Privat og kommersiell innførsel av hundesæd med opprinnelse i land utenfor EØS er tillatt dersom betingelsene i denne forskrifts kapittel II, III og IV er oppfylt.

§ 5. Identitetsmerking

Hund som det skal uttas sæd fra, skal på tidspunktet for sæduttak og eventuell vaksinasjon og blodprøvetaking, være identitetsmerket med tatovering eller med mikrochip.

Hundens identitetsnummer skal være oppgitt i samtlige dokumenter som kreves i medhold av denne forskriften.

§ 6. Oppbevaring og merking

Sæden skal oppbevares i støtsikker beholder. Forsendelsen skal være forseglet og merket på en slik måte at det fremgår hvilken hund sæden stammer fra.

§ 7. Helsesertifikat

Sæden skal følges av et helsesertifikat som er undertegnet av autorisert veterinær ansvarlig for sæduttaket.

Helsesertifikatet skal utstedes på et standardformular som er utarbeidet etter modellen som er vist i vedlegg A til denne forskrift.

Helsesertifikatet skal være basert på klinisk undersøkelse av hunden, og skal bekrefte

- a) dato for sæduttak
- b) identitetsmerket til hunden sæden er tatt ut fra
- c) at hunden ikke viser tegn til smittsom sjukdom

- d) at sæden ikke kommer fra en hunderase som er forbudt innført i henhold til midlertidig lov om forbud mot innførsel, hold og avl av farlige hunder
- e) at hunden har fått de vaksiner som kreves i medhold av denne forskriften (gjelder bare ved innførsel fra land utenfor EØS)
- f) at det er tatt blodprøve av hunden før sæduttaket som er undersøkt med tilfredsstillende resultat, jf. § 9 og § 10 (gjelder bare ved innførsel fra land utenfor EØS).

Bekreftelse av vaksiner og laboratorieresultat i henhold til bokstav e) og f) skal baseres på originale vaksinasjons- og laboratorieattester. I tillegg skal sæden følges av en egenerklæring fra donoreier som bekrefter at hunden ikke har vært brukt i naturlig paring i tidsrommet mellom blodprøveuttak og sæduttak, jf. § 101.

§ 8. Grensekontroll og varsling

Privat og kommersiell innførsel av sæd fra land utenfor EØS-området og kommersiell innførsel av sæd fra land innenfor EØS skal skje i henhold til gjeldende tilsyns- og kontrollforskrifter.¹

- 1 Forskrift 31. desember 1998 nr. 1484 om tilsyn og kontroll ved innførsel og utførsel av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall innen EØS, og ved innførsel av levende dyr fra land utenfor EØS, og forskrift 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transit mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland.

Kapittel III. Tilleggskrav ved innførsel fra land utenfor EØS-området

§ 9. Vaksinasjon mot eller testing for leptospirose

Hund som sæden uttas fra, som kommer fra land utenfor EØS-området, skal i løpet av de siste 365 dager før sæduttak være vaksinert mot leptospirose (*Leptospira interrogans*, *serovars canicola* og *icterohaemorrhagiae*) med vaksine godkjent i avsenderlandet, eller i løpet av de siste 21 dager være undersøkt serologisk med mikroskopisk agglutinasjonstest (MAT) med henblikk på leptospirose. Resultatet av testen skal for en uvaksinert hund være mindre enn 50% agglutinasjon ved en 1:30 fortykning og for en vaksinert hund være mindre enn 50% agglutinasjon ved en 1:300 fortykning.

Sæduttak skal ikke skje tidligere enn 30 dager etter vaksinasjonen. Dersom grunnimmunisering består av to vaksinasjoner, skal fristen på 30 dager regnes fra første vaksinasjon. Ved revaksinasjon innen 365 dager kan sæduttak skje umiddelbart etter vaksinasjon. Dersom det er mer enn 365 dager siden forrige vaksinasjon skal sæduttak ikke skje tidligere enn 30 dager etter revaksinasjon.

§ 10. Testing for brucellose

Hund som sæden uttas fra, som kommer fra land utenfor EØS-området, skal før uttak være testet serologisk for brucellose (*Brucella canis*) med negativt resultat. Blodprøven skal være tatt i løpet av de siste 21 dager før uttak. Hunden skal ikke brukes i naturlig paring i tidsrommet mellom blodprøveuttak og sæduttak.

Kapittel IV. Avsluttende bestemmelser

§ 11. Bruksrestriksjoner og meldeplikt

Hunder som insemineres med den innførte sæden, skal ikke pares naturlig i samme brunstperiode.

Dersom hunden aborterer, skal importør straks melde fra om dette til Mattilsynet. Importør skal påse at kastefostre og eventuelle fosterhinner tas vare på.

§ 12. Utgifter

Alle utgifter i forbindelse med innførselen er det offentlige uvedkommende.

§ 13. Dispensasjon

Mattilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift og sette vilkår for dispensasjonen.

§ 14. Tiltak

Dersom vilkårene for innførsel etter denne forskriften ikke er oppfylt kan Mattilsynet fatte vedtak om at sæden skal tilbakeføres eller beslaglegges og destrueres.

§ 15. Straffebestemmelser

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskriften straffes etter lov 19. desember 2003 nr. 124 (matloven) § 23.

§ 16. Ikrafttredelse og overgangsordning

Denne forskriften trer i kraft 1. september 2004. Fra samme dato oppheves forskrift 29. desember 2000 nr. 1595 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hundesæd til Norge.

Vedlegg A

**CERTIFICATE
FOR IMPORT OF DOG SEMEN TO NORWAY**

Country of dispatch: _____

I. Identification of the donor animal

Registered name

Breed

Identification number (chip Date of collection
or tattoo)**II. Origin and destination of the semen**

Number of straws

Identification of the
straws/container**III. Origin and destination of the semen**

Name and address of the importer:

Name and address of exporter:

IV. Owners statement (if required)

I, the owner of the donor dog, certify that the dog has not been used for natural service in the period between the blood sampling(s) and the semen collection.

Done at: _____ Date: _____

Signature: _____

V. Health Certificate

I, the undersigned authorised veterinarian responsible for the semen collection, certify that the donor dog with identification number

- _____
1. does not show clinical signs of any contagious disease;
 2. is not breed or crossbreed of Fila Brasileiro, Tora Inu, Dogo Argentino or Pit Bull Terrier;
 3. (only if appropriate) is vaccinated against:
Leptospirosis (serotypes *L. canicola* and *L. icterohemorrhagiae*)

Date of vaccination: _____

4. (only if appropriate) has been submitted to serological tests within 21 days prior to collection with
 - a) negative result for *Brucella canis*

Date of blood sampling: _____

- b) less than 50% agglutination at dilution 1: 30 for *Letospira canicola* and *L.icterohaemorrhagia* (required only if the dog is not vaccinated).

Date of blood sampling: _____

Point 3 and 4 are based on the original vaccination and laboratory certificates.

Date of semen collection: _____

Place: _____ Date: _____

Signature: _____

Stamp:

9. juni Nr. 1124 2004

Forskrift om endring i forskrift om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 9. juni 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 og § 16, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884. Jf. EØS-avtalens vedlegg II kap. XIII nr. 14 (forordning (EF) nr. 1490/2003, forordning (EF) nr. 1873/2003 og forordning (EF) nr. 2011/2003). Kunngjort 20. juli 2004.

I

I forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse gjøres følgende endringer:

I hjemmelsgrunnlaget tilføyes følgende da forordning (EØF) nr. 2377/90 er endret:

Forordning (EF) nr. 1490/2003, forordning (EF) nr. 1873/2003, forordning (EF) nr. 2011/2003.

§ 2 skal lyde:

EØS-avtalens vedlegg II kap. XIII nr. 14, forordning (EØF) nr. 2377/90 om fremgangsmåten i Fellesskapet for fastsettelse av grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, med følgende endringsforordninger, gjelder som forskrift med de EØS-tilpasninger som fremgår av vedlegg II, protokoll 1 til EØS-avtalen og EØS-avtalen for øvrig:

- Forordning (EØF) nr. 762/92
- Forordning (EØF) nr. 675/92
- Forordning (EØF) nr. 3093/92
- Forordning (EØF) nr. 895/93
- Forordning (EØF) nr. 2901/93
- Forordning (EØF) nr. 3425/93
- Forordning (EØF) nr. 3426/93
- Forordning (EF) nr. 955/94
- Forordning (EF) nr. 1430/94
- Forordning (EF) nr. 2701/94
- Forordning (EF) nr. 2703/94
- Forordning (EF) nr. 3059/94
- Forordning (EF) nr. 1102/95
- Forordning (EF) nr. 1441/95
- Forordning (EF) nr. 1442/95
- Forordning (EF) nr. 1798/95
- Forordning (EF) nr. 2796/95
- Forordning (EF) nr. 2804/95
- Forordning (EF) nr. 281/96
- Forordning (EF) nr. 282/96
- Forordning (EF) nr. 1140/96
- Forordning (EF) nr. 1147/96
- Forordning (EF) nr. 1311/96
- Forordning (EF) nr. 1312/96
- Forordning (EF) nr. 1433/96
- Forordning (EF) nr. 1742/96
- Forordning (EF) nr. 1798/96
- Forordning (EF) nr. 2010/96
- Forordning (EF) nr. 2017/96

Forordning (EF) nr. 2034/96
Forordning (EF) nr. 17/97
Forordning (EF) nr. 211/97
Forordning (EF) nr. 270/97
Forordning (EF) nr. 434/97
Forordning (EF) nr. 716/97
Forordning (EF) nr. 748/97
Forordning (EF) nr. 749/97
Forordning (EF) nr. 1836/97
Forordning (EF) nr. 1837/97
Forordning (EF) nr. 1838/97
Forordning (EF) nr. 1850/97
Forordning (EF) nr. 121/98
Forordning (EF) nr. 426/98
Forordning (EF) nr. 613/98
Forordning (EF) nr. 1000/98
Forordning (EF) nr. 1076/98
Forordning (EF) nr. 1191/98
Forordning (EF) nr. 1568/98
Forordning (EF) nr. 1569/98
Forordning (EF) nr. 1570/98
Forordning (EF) nr. 1916/98
Forordning (EF) nr. 1917/98
Forordning (EF) nr. 1958/98
Forordning (EF) nr. 2560/98
Forordning (EF) nr. 2686/98
Forordning (EF) nr. 2692/98
Forordning (EF) nr. 2728/98
Forordning (EF) nr. 508/1999
Forordning (EF) nr. 804/1999
Forordning (EF) nr. 593/1999
Forordning (EF) nr. 954/1999
Forordning (EF) nr. 997/1999
Forordning (EF) nr. 998/1999
Forordning (EF) nr. 1308/1999
Forordning (EF) nr. 1942/1999
Forordning (EF) nr. 1943/1999
Forordning (EF) nr. 1931/1999
Forordning (EF) nr. 2385/1999
Forordning (EF) nr. 2393/1999
Forordning (EF) nr. 2593/1999
Forordning (EF) nr. 2728/1999
Forordning (EF) nr. 2757/1999
Forordning (EF) nr. 2758/1999
Forordning (EF) nr. 1286/2000
Forordning (EF) nr. 1295/2000
Forordning (EF) nr. 1960/2000
Forordning (EF) nr. 2391/2000
Forordning (EF) nr. 2338/2000
Forordning (EF) nr. 2535/2000
Forordning (EF) nr. 2908/2000
Forordning (EF) nr. 807/2001
Forordning (EF) nr. 749/2001
Forordning (EF) nr. 750/2001
Forordning (EF) nr. 1274/2001
Forordning (EF) nr. 1322/2001
Forordning (EF) nr. 1478/2001
Forordning (EF) nr. 1553/2001
Forordning (EF) nr. 1680/2001
Forordning (EF) nr. 2584/2001
Forordning (EF) nr. 1815/2001
Forordning (EF) nr. 1879/2001

Forordning (EF) nr. 2162/2001
Forordning (EF) nr. 77/2002
Forordning (EF) nr. 1181/2002
Forordning (EF) nr. 868/2002
Forordning (EF) nr. 869/2002
Forordning (EF) nr. 1530/2002
Forordning (EF) nr. 1752/2002
Forordning (EF) nr. 1937/2002
Forordning (EF) nr. 61/2003
Forordning (EF) nr. 544/2003
Forordning (EF) nr. 665/2003
Forordning (EF) nr. 739/2003
Forordning (EF) nr. 1029/2003
Forordning (EF) nr. 1490/2003
Forordning (EF) nr. 1873/2003
Forordning (EF) nr. 2011/2003.

II

Endringene trer i kraft straks.

7. juli Nr. 1125 2004

Forskrift om endring i forskrift om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek.

Fastsatt av Helsedepartementet 7. juli 2004 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 16 fjerde ledd. Kunngjort 20. juli 2004.

I

I forskrift 14. august 2003 nr. 1053 om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Virksomhet som skal omsette legemidler må ha tillatelse gitt av Statens legemiddelverk, med mindre det gjelder omsetning av:

- a) legemidler som er godkjent av Statens legemiddelverk etter retningslinjer for godkjenning av naturlegemidler av 21. januar 1994 (naturlegemidler), og
- b) legemidler med innhold av inntil 2 mg nikotin per bruksferdig dose til bruk ved røykeavvenning.

Søkeren har rett til tillatelse dersom søkeren dokumenterer sine rutiner som en del av søknaden, og slik viser at forskriftskravene vil oppfylles. Statens legemiddelverk kan kreve inn gebyr for behandlingen av søknaden eller utstedelsen av tillatelsen.

Statens legemiddelverk kan kreve inn en årlig avgift for å opprettholde tillatelsen.

Søknad sendes på skjema fastsatt av Statens legemiddelverk. Statens legemiddelverk kan fastsette nærmere bestemmelser for søknadsbehandlingen, herunder bestemmelser om saksbehandlingstid og gjennomføring av konsesjonsrunder. Størrelse på gebyr og avgift fastsettes av departementet og tilfaller statskassen.

II

Endringen trer i kraft straks.

III

Merknader til endringen:

Gebyret og avgiften skal bidra til å finansiere tilsyn og forvaltning av ordningen. Det er utsalgsstedene som er gjenstand for tilsynet.

16. juli Nr. 1126 2004

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 16. juli 2004 med hjemmel i forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 102 første ledd, jf. lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 24 annet ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg V nr. 3 (direktiv 68/360/EØF). Kunngjort 20. juli 2004.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 2 skal lyde:

Følgende identitetsdokumenter er pr. 16. juli 2004 godkjent som reisedokumenter, jf. utlendingsforskriftens § 102 første ledd:

- a) «Carte d'Identité» («Identiteitskaart», «Identity Card», «Personalausweis») utstedt av kompetent myndighet i Belgia til belgisk statsborger.
- b) «Certificat d'identité» utstedt av kompetent myndighet i Belgia til belgisk barn under 12 år når barnet reiser sammen med en eller begge foreldre som må være i besittelse av gyldig reisedokument.
- c) «Carte Nationale d'Identité» utstedt av kompetent myndighet i Frankrike til fransk statsborger.
- d) «Identiteitskaart B (Toeristenkaart)» utstedt av kompetent myndighet i Nederland før 1. januar 1995 til nederlandsk statsborger.
- e) «Europese identiteitskaart» («European Identity Card», «Carte d'Identité Européenne») utstedt av kompetent myndighet i Nederland etter 31. desember 1994 til nederlandsk borger.
- f) «Carta d'Identità» utstedt av kompetent myndighet i Italia til italiensk statsborger.
- g) «Certificate to expatriate» utstedt av kompetent myndighet i Italia til italiensk barn under 15 år. Det må fremgå av dokumentet hvem som er foreldre, eller at dette på annen måte dokumenteres og barnet må reise sammen med en eller begge foreldre som må være i besittelse av gyldig reisedokument.
- h) «Identitätskarte» («Carte d'Identité», «Carta d'Identità») utstedt av kompetent myndighet i fyrstedømmet Liechtenstein til liechtensteinsk statsborger.
- i) «Carte d'Identité» («Identitätskarte», «Identity Card») og «Titre d'Identité et de Voyage» («Kinderausweis») utstedt av kompetent myndighet i Luxembourg til luxembourgsk statsborger.
- j) «Carte d'Identité Citoyen Suisse», («Identitätskarte Schweizerbürger», «Carta d'Identità Cittadino Svizzero») utstedt av kompetent myndighet i Sveits til sveitsisk statsborger.
- k) «Identitätskarte» («Carte d'Identité», «Carta d'Identità», «Carta d'Identidad», «Identity Card») utstedt etter 30. juni 1994 av kompetent myndighet i Sveits til sveitsisk borger.
- l) «Personalausweis» og provisorisk «Personalausweis» utstedt av kompetent myndighet i Forbundsrepublikken Tyskland til tysk statsborger. Videre godtas «Kinderausweis» for barn under 16 år, som må være forsynt med fotografi når barnet er fylt 10 år.
- m) «Behelfsmässiger Personalausweis» utstedt av kompetent myndighet i Berlin til tysk statsborger, og «Kinderlichtbildbescheinigung» utstedt av samme myndighet, men bare for barn under 16 år.
- n) «Personalausweis» utstedt av kompetent myndighet i Østerrike til østerriksk statsborger.
- o) «Deltio Taytotitas», utstedt av kompetent myndighet i Hellas til gresk statsborger.
- p) «Bilhete de Identidade de Cidadao Nacional», utstedt av kompetent myndighet i Portugal til portugisisk statsborger.
- q) «Documento Nacional de Identidad», utstedt av kompetent myndighet i Spania til spansk statsborger.
- r) «Eest Varariik Isikutunnistus – Republic of Estonia Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Estland til estiske borgere.
- s) «Lietovus Respublika/Republic of Lithuania, Asmenstapatybės kortelė/Personal Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Litauen til litauiske borgere.
- t) «Republika Slovenija Osebna Izkaznica, Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Slovenia til slovenske borgere.
- u) «Karta TaL-Identità» utstedt av kompetent myndighet på Malta til maltesiske borgere.
- v) «Magyar Köstársaság Személyazonosító Igazolvány, Republic of Hungary Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Ungarn til ungarske borgere.
- w) «Česká Republika – Občanský Průkaz, Czech Republic Identification Card» utstedt av kompetent myndighet i Den Tsjekkiske Republikk til tsjekkiske borgere.
- x) «Slovenská Republika/Slovak Republic, Občiansky preukaz/Identification Card» utstedt av kompetent myndighet i Slovenia til slovenske borgere.
- y) «Rzeczpospolita Polska Dowod Osobisty, Republic of Poland/Identity Card» utstedt av kompetent myndighet i Polen til polske borgere.

II

Endringen trer i kraft straks.

13. juli Nr. 1127 2004**Forskrift om endring i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften).**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 13. juli 2004 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 31 og § 33, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245. Kunngjort 23. juli 2004.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) gjøres følgende endring:

Nytt kapittel 14 skal lyde:

Kapittel 14. Kasserte PCB-holdige isolerglassruter

Fastsatt med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 31 og § 33.

§ 14-1. Formål

Formålet med bestemmelsene i dette kapitlet er å legge til rette for at alle kasserte PCB-holdige isolerglassruter blir samlet inn og behandlet forsvarlig, jf. kapittel 11 om farlig avfall.

§ 14-2. Definisjoner

I dette kapitlet menes med:

- a) *Isolerglassruter*; fabrikkfremstilte to- eller flerglass ruter med tørr luft eller spesielle gassblandinger mellom glassene, med tett forsegling langs kantene.
- b) *PCB-holdige isolerglassruter*; isolerglassruter som anses som farlig avfall i henhold til kapittel 11 om farlig avfall, som følge av at de inneholder PCB.
- c) *Produsent*; enhver aktør som importerer eller i Norge produserer isolerglassruter til det norske markedet.
- d) *Kjøper*; enhver aktør gjennom hele verdikjeden som yrkesmessig eller privat kjøper isolerglassruter.

§ 14-3. Plikter for produsenter

Produsenter har plikt til å sørge for at enhver avfallsbesitter kan levere kasserte PCB-holdige isolerglassruter til forsvarlig behandling mot et vederlag som ikke overstiger normalpris for levering av isolerglassruter uten PCB til vanlige avfallsmottak. Produsenten må dekke merkostnadene utover dette. Statens forurensningstilsyn fastsetter for tre år om gangen hva som anses som maksimal normalpris for levering av isolerglassruter uten PCB, jf. vedlegg 1 til dette kapitlet.

Produsenter har også plikt til å sørge for tilstrekkelig informasjon til avfallsbesitter om at PCB-holdige isolerglassruter inngår i et system for retur og forsvarlig behandling og hvor de kan leveres.

Produsenter skal uoppfordret informere sine kunder om hvilke ruter som kan tenkes å inneholde PCB.

Pliktene for hver produsent omfatter den forholdsmessige andel av kasserte PCB-holdige isolerglassruter som tilsvarende vedkommendes markedsandel for isolerglassruter til det norske markedet.

Produsenter skal dekke sine forpliktelser gjennom deltagelse i et retursystem som er godkjent av Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger. Kriterier for godkjenning av retursystem er gitt i vedlegg 1 til dette kapitlet.

Produsenter skal uoppfordret informere og dokumentere overfor sine kunder om hvilket retursystem de deltar i.

§ 14-4. Plikter for kjøper av isolerglassruter

Den som kjøper mer enn 200 isolerglassruter per år, må etterspørre og kunne dokumentere at produsenten er deltager i et godkjent retursystem for PCB-holdige isolerglassruter.

§ 14-5. Rapportering

Godkjente returselskap skal årlig rapportere til Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger om mengder kasserte PCB-holdige isolerglassruter som er innsamlet og behandlet i samsvar med § 14-3. Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger kan fastsette nærmere retningslinjer om hvordan rapporteringen skal skje.

*Vedlegg 1**A. Kriterier for godkjent retursystem*

For å kunne godkjennes må retursystemet:

1. Være landsdekkende og i samsvar med § 14-3. Systemet skal kunne være effektivt senest 3 md. etter at godkjenningen er gitt.
2. Dokumentere medlemskapskriterier som sikrer alle produsenter deltakelse på like vilkår. Det skal være mulig for engangsprodusenter å være medlem i returordningen.
3. Dokumentere et system for å beregne deltakernes markedsandel, og innbyrdes fordeling av kostnader i samsvar med § 14-3.
4. Være uten økonomisk formål. Det skal ikke utbetales overskudd eller utbytte til eierne av et returselskap.
5. Dokumentere avtalefestet behandlingsløsning for innsamlede isolerglassruter som sikrer at:
 - Rutene kommer til behandlingsanlegg som har nødvendig tillatelse til å ta imot dette etter lov 13. mars 1981 nr. 6 om forurensninger og om avfall og kapittel 11 om farlig avfall.
 - PCB i avfallet er uskadeliggjort senest innen 12 md. fra innsamlingstidspunktet.
6. Dokumentere at det gis tilstrekkelig informasjon til potensielle avfallsbesittere om hvor PCB-holdige isolerglassruter kan leveres og at vinduene inngår i et system for sikker håndtering av PCB.

Ved godkjenningen av returselskapet kan SFT fastsette ytterligere vilkår, herunder krav om tilstrekkelig finansiell sikkerhet.

B. Maksimal normalpris for levering av isolerglassruter

Maksimal normalpris for levering av isolerglassruter i 2004–2007 er kr 1100,- per tonn.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. juli Nr. 1128 2004

Forskrift om endring i forskrift om jakt, fangst og fiske i statsallmenning.

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 20. juli 2004 med hjemmel i lov 6. juni 1975 nr. 31 om utnytting av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane (fjellova) § 25, § 26 og § 29, delegeringsvedtak 21. november 1975 nr. 4 og delegeringsvedtak 8. januar 1976 nr. 4297. Kunngjort 23. juli 2004.

I

I forskrift 8. mars 2004 nr. 515 om jakt, fangst og fiske i statsallmenning gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Viltet og fisken skal forvaltes slik at hensynet til det biologiske mangfoldet ivaretas. Innenfor denne ramme skal ressursen utvikles med sikte på å ivareta rettigheter etter fjelloven, fremme det lokale næringslivet og sikre allmennhetens adgang til jakt, fiske og friluftsliv.

II

Endringen trer i kraft straks.

21. juli Nr. 1129 2004

Forskrift om erstatning ved katastrofetap i husdyrhold.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 21. juli 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18, jf. delegeringsvedtak 12. mai 1995 nr. 413. Kunngjort 23. juli 2004.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å yte erstatning for å redusere økonomisk tap det ikke er mulig å sikre seg mot, som oppstår ved katastrofepregede tap av husdyr og bier.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for foretak som har rett til produksjonstilskudd i jordbruket etter § 3 og § 4 i forskrift 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket, og foretak som driver med honningproduksjon der foretaket er registrert som merverdiavgiftspliktig etter lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28.

Forskriften gjelder også foretak med honningproduksjon som ikke er registrert som merverdiavgiftspliktige jf. første ledd, dersom foretaket har en omsetning på minst 30.000 kroner innenfor honningproduksjon de siste 12 md. før erstatningsberettiget tap oppstod.

§ 3. Vilkår

Det gis ikke erstatning dersom tapet kan dekkes gjennom en alminnelig forsikringsordning eller dersom foretaket får dekket tapet på annen måte.

§ 4. Erstatning og søknadsfrist

Det kan gis erstatning ved katastrofepreget tap av:

- småfe, storfe, fjørfe og svin etter standardiserte satser fastsatt i forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon § 21–§ 24.
- andre husdyr med verdien av dyrene på tapstidspunktet.
- produksjonskuber med 1.100 kroner per kube som inneholder en dronning og minst syv rammer med påsittende bier.

Søknad om erstatning ved katastrofetap av sau på beite må fremmes innen 31. desember det året tapet har oppstått. For andre tap er søknadsfristen senest tre måneder etter skaden ble oppdaget eller burde vært oppdaget.

§ 5. Søknad og utbetaling

Søknad om erstatning skal fremsettes på skjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning og sendes kommunen. Krav på erstatning kan ikke overdras eller pantsettes.

§ 6. Egenandel og minsteutbetaling

Egenandelen for erstatning etter denne forskriften er 30 prosent av nettotapet. Beregnet erstatning på mindre enn 15.000 kroner utbetales ikke.

§ 7. Administrasjon, klage og dispensasjon

Vedtak om erstatning fattes av fylkesmannen. Kommunen skal gi en uttalelse til søknaden før saken oversendes fylkesmannen.

Vedtak fattet av fylkesmannen kan påklages til Statens landbruksforvaltning.

Statens landbruksforvaltning kan dispensere fra forskriften når særlige grunner tilsier det.

Statens landbruksforvaltning kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften.

§ 8. Opplysningsplikt og kontroll

Kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll og forvalte ordningene på en tilfredsstillende måte. Det kan kreves at opplysningene bekreftes av revisor.

Kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt, og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som søker erstatning. Foretaket plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 9. Avkorting

Dersom foretaket ikke har drevet på en faglig forsvarlig måte eller har gjort det som normalt kan forventes for å forebygge tap, kan hele eller deler av erstatningen som tilfaller foretaket avkortes.

Dersom foretaket uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger i søknaden som har dannet eller vil danne grunnlag for urettmessig utbetaling av erstatning, kan hele eller deler av erstatningen som tilfaller foretaket avkortes.

Dersom foretaket driver eller har drevet sin virksomhet i strid med øvrig regelverk for jordbruksvirksomhet, kan hele eller deler av erstatningen holdes tilbake inntil forholdet er rettet. Er det ved overtredelsen av slikt regelverk utvist grov uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av erstatningen som tilfaller foretaket avkortes.

§ 10. Beregning og innkreving av avkortingsbeløp mv.

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert erstatning som følge av vedtak om avkorting etter § 9, kan kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere erstatninger eller tilskudd, jf. forskrift 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket § 14 siste ledd. Tilsvarende gjelder der foretaket som følge av manglende oppfyllelse av vilkår i denne forskriften eller av andre grunner har mottatt en utbetaling som ikke er berettiget.

Til avkortingsbeløpet som nevnt i første ledd kan det legges rente tilsvarende gjeldende forsinkelsesrente, jf. lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling mv. Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetaling av den urettmessige erstatningen.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves forskrift 3. januar 2003 nr. 52 om erstatning for katastrofetap i husdyrhald.

21. juli Nr. 1130 2004**Forskrift om erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 21. juli 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18, jf. delegeringsvedtak 12. mai 1995 nr. 413. Kunngjort 23. juli 2004.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å yte erstatning for å redusere økonomisk tap som oppstår ved produksjonssvikt forårsaket av klimatiske eller klimatisk avledede forhold det ikke er mulig å sikre seg mot.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for foretak som har rett til produksjonstilskudd i jordbruket etter § 3 og § 4 i forskrift 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket, og foretak som driver med honningproduksjon der foretaket er registrert som merverdiavgiftspliktig etter lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28.

Forskriften gjelder også foretak med honningproduksjon som ikke er registrert som merverdiavgiftspliktige jf. første ledd, dersom foretaket har en omsetning på minst 30.000 kroner innenfor honningproduksjon de siste 12 md. før erstatningsberettiget tap oppstod.

§ 3. Vilkår

Det gis ikke erstatning dersom tapet kan dekkes gjennom en alminnelig forsikringsordning eller dersom foretaket får dekket tapet på annen måte.

Det er et vilkår for erstatning at foretaket gir melding til kommunen uten ugrunnet opphold når det er grunn til å anta at et erstatningsberettiget tap har oppstått eller vil kunne oppstå.

§ 4. Erstatning ved avlingssvikt

For avlingssvikt på jord- og hagebruksvekster kan det gis erstatning når det oppstår svikt i et foretaks avling på rot av mat- og fôrvekster, småplanter til produksjon av mat og fôr, samt såvarer og settepoteter.

Med avlingssvikt etter første ledd menes svikt i avlingsmengde i forhold til gjennomsnittsavling i omsøkte vekstgruppe. I særlige tilfeller kan også kvalitetsforringelse på frukt og bær regnes som avlingssvikt dersom kvalitetsforringelsen skyldes haglskade, store nedbørmengder eller frost.

Erstatningen beregnes per vekstgruppe.

Søknad om erstatning må fremmes innen 31. oktober det året skaden har oppstått.

§ 5. Erstatning ved vinterskader på eng

For vinterskader på eng kan det gis erstatning når foretaket utbedrer engen for å begrense avlingssvikten og for å gi en avling av gras eller grønnfôr som kan høstes samme år.

Som vinterskader på eng regnes skader forårsaket av fysiske og/eller biotiske forhold som frost, isdekke, vanddekke, uttørking, oppfrysing eller overvintringssopp.

Erstatning gis som en fast sats per dekar.

Søknad om erstatning må fremmes innen 15. juli det året skaden har oppstått.

§ 6. Erstatning ved svikt i honningproduksjon

For svikt i honningproduksjon kan det gis erstatning når det oppstår svikt i honningmengde i forhold til gjennomsnittsproduksjon i kilo per produksjonskube.

Erstatningsutmålingen baseres på dokumentert produksjon og pris.

Søknad om erstatning må fremmes innen 31. oktober det året skaden har oppstått.

§ 7. Søknad og utbetaling

Søknad om erstatning skal fremsettes på skjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning og sendes kommunen.

Krav på erstatning kan ikke overdras eller pantsettes.

Det kan gis forskudd på erstatning ved avlingssvikt med inntil 50 prosent av antatt erstatning etter særskilt søknad, dersom foretaket av økonomiske grunner har behov for det.

§ 8. Egenandel, minsteutbetaling og toppavgrensning

Erstatning kan bare gis for skade ut over et visst minimumsomfang (egenandel). Egenandelene for erstatning ved:

- avlingssvikt er 30 prosent av gjennomsnittsproduksjon per vekstgruppe
- svikt i honningproduksjonen er 30 prosent av gjennomsnittsproduksjonen
- vinterskader på eng er 20 prosent av foretakets totale innvintrede engareal.

Beregnet erstatning ved avlingssvikt under 5.000 og over 500.000 kroner per vekstgruppe utbetales ikke.

Beregnet erstatning ved vinterskader på eng og ved svikt i honningproduksjon på mindre enn 1.000 kroner utbetales ikke.

§ 9. Administrasjon, klage og dispensasjon

Vedtak om erstatning fattes av fylkesmannen. Kommunen skal gi en uttalelse til søknaden før saken oversendes fylkesmannen.

Vedtak fattet av fylkesmannen kan påklages til Statens landbruksforvaltning. Klagen skal sendes kommunen. Kommunen skal uttale seg om klagen og videresende den til fylkesmannen.

Statens landbruksforvaltning kan dispensere fra forskriften når særlige grunner tilsier det.

Statens landbruksforvaltning gir nærmere regler for utmåling av erstatning og kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften.

§ 10. Opplysningsplikt og kontroll

Kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll og forvalte ordningene på en tilfredsstillende måte. Det kan kreves at opplysningene bekreftes av revisor.

Kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt, og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som søker erstatning. Foretaket plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 11. Avkorting

Dersom foretaket ikke har drevet på en faglig forsvarlig måte eller har gjort det som normalt kan forventes for å forebygge tap, kan hele eller deler av erstatningen avkortes.

Dersom foretaket uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av erstatning, kan hele eller deler av erstatningen som tilfaller foretaket avkortes.

Dersom foretaket driver eller har drevet sin virksomhet i strid med øvrig regelverk for jord- og hagebruksvirksomhet eller birøkt, kan hele eller deler av erstatningen holdes tilbake inntil forholdet er rettet. Er det ved overtredelsen av slikt regelverk utvist grov uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av erstatningen som tilfaller foretaket avkortes.

§ 12. Beregning og innkreving av avkortingsbeløp mv.

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert erstatning som følge av vedtak om avkorting etter § 10, kan kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere erstatninger eller tilskudd, jf. forskrift 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket § 14 siste ledd. Tilsvarende gjelder der foretaket som følge av manglende oppfyllelse av vilkår i denne forskriften eller av andre grunner har mottatt en utbetaling som ikke er berettiget.

Til avkortingsbeløpet som nevnt i første ledd kan det legges rente tilsvarende gjeldende forsinkelsesrente, jf. lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling mv. Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av den urettmessige erstatningen.

§ 13. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. august 2004. Fra samme tid oppheves følgende forskrifter:

- forskrift 30. august 2001 nr. 1001 om katastrofeordningen i planteproduksjon
- forskrift 30. august 2001 nr. 1002 om erstatning for svikt i honningproduksjon.

21. juli Nr. 1131 2004**Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 21. juli 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 22 og § 31, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 23. juli 2004.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Formål**

Formålet med ordningene i denne forskriften er å bidra til bekjempelsen av planteskadegjørere og dyresykdommer, bidra til trygg mat og gi økonomisk erstatning for å redusere belastningen ved ulike bekjempelsestiltak.

§ 2. Virkeområde (hvem som har krav på erstatning)

Forskriften gjelder virksomhet som er berettiget produksjonstilskudd etter § 3 og § 4 i forskrift 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket eller virksomhet som kan levere årsoppgave etter lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 31, jf. § 28.

For virksomhet som ikke er berettiget produksjonstilskudd eller kan levere årsoppgave etter merverdiavgiftsloven § 31, jf. § 28, kommer forskriften til anvendelse dersom virksomheten har hatt en omsetning på minst 30.000 kroner de siste 12 månedene før pålegget eller restriksjonen ble gitt.

Ved utmåling av erstatning etter matloven § 22 første og andre ledd kommer forskriften til anvendelse på eier av husdyr, bygningsmasse og eiendom.

Forskriften § 11 og § 25 kommer til anvendelse på eier av storfe og småfe som får pålegg om nedføring for dyrene slaktes.

§ 3. Generelle vilkår

Det er et vilkår for rett til erstatning etter denne forskriften at eieren eller annen som har ansvar for dyrene, plantene mv., ikke selv forsettlig eller grovt uaktsomt har forvoldt sykdommen, utlegget eller tapet, og at han har oppfylt varslingsplikt jf. matloven § 6 og fulgt vedtak gitt i eller i medhold av matloven og denne forskrift.

For erstatning etter matloven § 22 tredje ledd og § 31 er det et vilkår at tapet ikke kan dekkes gjennom en alminnelig forsikringsordning eller at den pålegget retter seg mot (søkeren) ikke får dekket tapet på annen måte.

§ 4. Fradrag i erstatningen

Dersom slakteverdi, ullverdi og pristilskudd eller lignende utbetales, skal dette trekkes fra ved erstatningsberegningen.

Sparte kostnader som følge av pålegget, skal trekkes fra ved erstatningsberegningen.

§ 5. Minsteutbetaling og egenandel

Beregnet erstatning mindre enn 1.000 kroner blir ikke utbetalt.

For utmålt erstatning etter § 8 andre ledd nr. 1 skal den erstatningsberettigede dekke en egenandel på 20 prosent etter fradrag som nevnt i § 5 første ledd.

For utmålt erstatning etter § 10 skal virksomheten selv dekke en egenandel på 20 prosent av gjennomsnittsproduksjonen.

Kapittel 2. Erstatning etter matloven § 22**§ 6. Erstatning etter offentlige pålegg**

Eier har rett til erstatning for husdyr som avlives etter pålegg jf. matloven § 23, dør før slikt pålegg blir gitt eller dør som følge av pålagt behandling. Når slikt pålegg er gitt har eier også rett til erstatning for gjennomføring av pålagte tiltak for å fjerne mulige smittestoffer.

Offentlige pålegg gitt for å utrydde, hindre spredning eller begrense utbredelsen av planteskadegjørere som nevnt i vedlegg 1, 2 og 6 samt § 40 i forskrift 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere, gir rett til erstatning.

Ved utmåling av erstatning inngår følgende tapsposter:

1. Husdyr, egenproduserte planter og plantedeler erstattes med verdien på påleggstidspunktet. For fjørfe, småfe, storfe og gris fastsettes erstatningen etter standardiserte satser som framgår av § 19–§ 23.
2. Hus, husinnredning, fôr, gjødsel, redskaper/maskiner, annet materiell og inventar som er pålagt destruert erstattes med verdien på påleggstidspunktet. For pålegg gitt etter funn av planteskadegjørere gis kun erstatning for redskaper/maskiner, annet materiell og inventar som blir benyttet i forbindelse med produksjon av egenproduserte planter og plantedeler.
3. Nødvendige utlegg til gjennomføring av pålagte tiltak. Ved tiltak i driftsbygning og lignende skal standardheving komme til fratrekk.

Kapittel 3. Erstatning etter matloven § 31

§ 7. Omlegging til annen produksjon

Dersom hele arealet virksomheten disponerer er karantanelagt på grunn av planteskadegjørere i minst 10 år og det foreligger strenge restriksjoner i driftsopplegget, kan det gis støtte på 1.000 kroner per dekar til omlegging til annen produksjon.

§ 8. Erstatning etter frivillig nedslakting av sauebesetninger

Virksomhet som får vedtak om restriksjoner mot sending av sauebesetning på fellesbeite på grunn av skrapesyke eller mædi-/visnaviruset, har rett til erstatning dersom det velger å slakte ned hele besetningen innen 6 måneder etter at slike restriksjoner er vedtatt. Det er et vilkår for rett til erstatning etter denne paragrafen at generelle saneringstiltak fastsatt av Mattilsynet blir gjennomført.

Følgende tapsposter dekkes:

1. Sau erstattes etter standardiserte satser fastsatt i § 20. Virksomheter som får restriksjoner i perioden 1. oktober til og med 31. desember, slakter ned besetningen innen 31. desember, og som ikke leverer sau/lam påfølgende sesong gis et tillegg til standard erstatningssatser på 800 kroner per sau over 1 år.
2. Dersom Mattilsynet vurderer utskifting av innredning for sau, utbedring av areal rundt gjødselport og inngangsparti som nødvendig for å oppnå fullgod rengjøring, kan det gis erstatning for utskifting av dette. Erstatningen er begrenset til 40% av kostnaden etter kostnadsoverslag godkjent av fylkesmannen, avgrenset til kr 340 pr. sau som er eldre enn 1 år per 1. januar.

§ 9. Erstatning for tap i en pålagt oppholdsperiode

Virksomhet som har fått pålegg om avlaving av husdyr med hjemmel i matloven § 23 eller som frivillig har slaktet ned dyr, og som har fått pålagt en oppholdsperiode ut over 6 måneder før det kan startes med samme drift på eiendommen med hjemmel i matloven § 23, kan gis en viss erstatning for tapte produksjonstilskudd i oppholdsperioden. Det er et vilkår for erstatning etter denne paragraf at søker etablerer tilsvarende drift etter oppholdsperioden.

Erstatning beregnes på grunnlag av de satser for produksjonstilskudd som gjelder på påleggstidspunktet fratrukket 10%.

Det gis ikke erstatning for slike tap i mer enn tre år etter at pålegg som nevnt i første ledd ble gitt. Det gis ikke erstatning for tapt tilskudd etter at virksomheten har startet opp drift etter en oppholdsperiode.

§ 10. Erstatning for flytterestriksjoner på bier

Virksomhet som driver med honningproduksjon og som har fått vedtak om flytterestriksjoner på produksjonskuber, har rett til erstatning når dette fører til svikt i honningproduksjon.

For svikt i honningproduksjonen kan det gis erstatning når det oppstår svikt i honningmengde i forhold til gjennomsnittsproduksjonen i kilo per produksjonskube. Erstatningsutmålingen baseres på dokumentert produksjon og pris.

§ 11. Erstatning for nedføringskostnader mv. som følge av radioaktivitet

Virksomhet som eier besetning hvor nedføring er pålagt på grunn av radioaktivitet i storfe og småfe har rett til erstatning for økte utgifter som følge av nedføringen etter standardiserte satser, jf. § 24 og § 25.

Dyr som kreperer under pålagt nedføring eller må nedslaktes i perioden erstattes etter standardiserte satser, jf. § 20 og § 22. Veterinær eller kommune må skriftlig bekrefte at dyret har krepert i nedføringsperioden.

Dersom slakt ikke blir godkjent til menneskemat, gis det erstatning for dyret etter standardiserte satser, jf. § 20 og § 22.

Erstatning gis kun for nedføring av de dyrene som skal slaktes og gis for den nedføringsperioden som er fastsatt av Mattilsynet for det enkelte beitelag eller den enkelte besetning. Det er et vilkår for rett til erstatning etter denne paragrafen at virksomheten har fulgt en godkjent nedføringsplan og har meldt dyrene inn til slakting senest en uke etter at nedføringsperioden er slutt.

Kapittel 4. Søknad, saksbehandling og utbetaling

§ 12. Melding om nedføring

Den som søker om erstatning etter § 11, må få godkjent nedføringsplan og startdato for nedføring av kommunen før nedføring iverksettes.

§ 13. Søknad og utbetaling

Søknad om erstatning etter § 6–§ 11 skal fremsettes på skjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning og sendes fylkesmannen. Kopi av offentlig pålegg eller restriksjon, bekreftelse på at hele eller deler av pålegget eller restriksjonen er gjennomført, dokumentasjon over tap og annen nødvendig dokumentasjon skal vedlegges søknaden.

Søknadsfristen er 6 måneder etter at pålagte eller frivillige tiltak er gjennomført.

Krav på erstatning kan ikke overdras eller pantsettes.

§ 14. Administrasjon, klage og dispensasjon

Vedtak om erstatning fattes av fylkesmannen. Det kan fattes vedtak om delutbetaling etter dokumenterte utgifter eller tap.

Vedtak fattet av fylkesmannen kan påklages til Statens landbruksforvaltning.

Statens landbruksforvaltning kan dispensere fra forskriften når særlige grunner tilsier det.

Statens landbruksforvaltning kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften.

Kapittel 5. Opplysningsplikt, kontroll og avkorting

§ 15. Opplysningsplikt og kontroll

Fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon, herunder regnskapsmateriale, forretningspapirer og lignende dokumenter, som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll og forvalte ordningene på en tilfredsstillende måte. Det kan kreves at opplysningene bekreftes av revisor.

Kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt, og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som søker erstatning. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 16. Tilbakebetaling og motregning

Dersom det avdekkes forhold som er i strid med det som er forutsatt ved innvilgning av erstatningen, herunder plikten til å gjennomføre offentlig pålegg eller restriksjoner, kan utbetalt erstatning kreves tilbakebetalt. Tilsvarende gjelder ved vedtak om avkorting etter § 17.

Kravet kan motregnes i tilskudd som utspringer av mottakerens landbruksvirksomhet.

Dersom tilbakebetaling ikke skjer innen den frist som blir gitt, kan det kreves forsinkelsesrenter i tillegg, jf. lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling mv. Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til virksomheten. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av den urettmessige erstatningen.

§ 17. Avkorting ved feilopplysninger

Dersom den erstatningsberettigede uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av erstatningen, kan erstatningen avkortes.

Kapittel 6. Standardiserte satser

§ 18. Definisjoner

Nord-Norge:

Nordland, Troms og Finnmark.

Vestlandet:

Hordaland, Sogn- og Fjordane og Møre- og Romsdal.

Tung rase:

Charolais, Simmental, Limousin, Blonde A'quitaine samt alle kryssninger som inneholder 7/8 eller mer av disse raser.

Lett rase:

Øvrige raser herunder Aberdeen Angus, Hereford, Høylandsfe, NRF og Tiroler Grauvieh.

Sone for distriktstilskudd:

Områder slik de er angitt i den til enhver tid gjeldende forskrift om tilskudd til kjøttproduksjon.

§ 19. Fraktkostnader

Ved beregning av erstatning etter pålagt nedslaktning av dyr benyttet eller tiltenkt benyttet i egen avl, erstattes frakt av nye dyr tilbake til eiendommen etter følgende satser:

Småfe: 100 kroner per dyr

Storfe: 150 kroner per kalv, 300 kroner per voksne dyr

Gris: 16 kroner per smågris, 130 kr per dyr for purker og råner

For fjørfe gis det ikke erstatning for frakt av dyr tilbake til eiendommen.

§ 20. Standardsatser for småfe*Lam ikke tiltenkt i avl*

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Kroner per lam	825	900	945	1055	1065

Lam som pålegges slaktet mellom lamming og 1. september

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Veid sats, kroner per lam	975	1.035	1.070	1.155	1.165

Livdyr (sau)

	<i>Sats</i>
Værlam	1.800
Avlsværer	4.800
Søyelam	1.500
Søyer	2.900

I inntil 4 måneder gis et drektighetstillegg på 438 kr per påbegynt måned etter siste bedekning/inseminasjon. Når bedekning skjer i flokk beregnes drektighetstillegget per påbegynt måned etter at væren ble sluppet inn i flokken. Det gis ikke tillegg den første måneden etter siste bedekning/inseminasjon.

Geit

	<i>Sats</i>
Geitekje under 9 md.	450
Geiter	1.300
Bukkekje	1.500
Avlsbukker	3.000

I inntil 4 måneder gis et drektighetstillegg på 113 kroner per påbegynt måned etter siste bedekning/inseminasjon. Når bedekning skjer i flokk beregnes drektighetstillegget per påbegynt måned etter at bukken ble sluppet inn i flokken. Det gis ikke tillegg den første måneden etter siste bedekning/inseminasjon.

§ 21. Standardsatser for fjørfe

For verpehøner er standardsatsen 35 kroner ved innsett. Satsen øker lineært til 63 kroner ved 24 ukers alder og holder seg konstant frem til 32 ukers alder. Deretter reduseres standardsatsen lineært til en nullverdi ved 78 ukers alder.

For rugeeggøner til slaktekyllingproduksjon er standardsatsen 107 kroner ved innsett. Standardsatsen øker lineært til 158 kroner ved 24 ukers alder. Standardsatsen er konstant mellom 24 til 32 ukers alder. Deretter reduseres standardsatsen lineært ned til 5 kroner ved 60 ukers alder.

For slaktekyllinger er standardsatsen 4,30 kroner ved innsett. Standardsatsen øker lineært til 15,60 kroner ved slakteferdig alder over 31 dager.

For kalkun er standardsatsen 20 kroner ved innsett. Standardsatsen øker lineært til 91 kroner ved slakteferdig alder over 13 uker.

For industrikalkun er standardsatsen 20 kroner ved innsett. Standardsatsen øker lineært til 193 kroner ved slakteferdig alder over 5 måneder.

§ 22. Standardsatser for storfe

Standardsatsen for melkerase er:

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Okser under 3 md.	2.300	2.500	2.600	2.700	2.700
Okser 3–6 md.	5.000	5.400	5.600	6.000	6.000
Okser 6–9 md.	7.300	7.900	8.200	8.700	8.800
Okser 9–12 md.	8.700	9.400	9.900	10.600	10.700
Okser 12–15 md.	10.700	11.600	12.200	13.100	13.200
Okser 15–18 md.	12.600	13.800	14.500	15.600	15.800
Okser 18–21 md.	12.900	14.200	15.000	16.200	16.400
Okser 21–24 md.	14.200	15.700	16.600	18.000	18.200
Voksne okser	15.800	17.600	18.700	20.500	20.800
Kviger under 3 md.	1.700	1.800	1.900	2.000	2.000

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Kviger 3–6 md.	3.400	3.600	3.800	4.000	4.100
Kviger 6–9 md.	4.700	5.000	5.200	5.600	5.600
Kviger 9–12 md.	5.900	6.300	6.600	7.000	7.100
Kviger 12–15 md.	7.600	8.200	8.600	9.100	9.200
Kviger 15–18 md.	9.300	10.000	10.400	11.100	11.200
Kviger 18–21 md.	10.600	11.400	11.900	12.700	12.800
Kviger 21–24 md.	10.800	11.800	12.300	13.200	13.400
Ku	10.800	11.800	12.400	13.300	13.500

I inntil 8 måneder gis et drektighetstillegg på 315 kroner per påbegynt måned etter siste bedekning/inseminasjon. Det gis ikke tillegg den første måneden etter siste bedekning/inseminasjon.

Standardsatsen for kjøttfe, tung rase er:

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Okser under 3 md.	3.700	3.900	4.000	4.300	4.300
Okser 3–6 md.	7.500	7.900	8.200	8.700	8.800
Okser 6–9 md.	11.100	11.800	12.200	12.900	13.000
Okser 9–12 md.	13.700	14.600	15.200	16.100	16.200
Okser 12–15 md.	17.100	18.300	19.000	20.100	20.300
Okser 15–18 md.	19.400	20.800	21.700	23.000	23.200
Okser 18–21 md.	20.900	22.600	23.600	25.100	25.400
Okser 21–24 md.	22.900	24.800	25.900	27.700	28.000
Voksne okser	27.800	30.300	31.800	34.100	35.400
Kviger under 3 md.	3.100	3.300	3.500	3.700	3.700
Kviger 3–6 md.	6.600	7.000	7.300	7.700	7.700
Kviger 6–9 md.	9.400	10.100	10.400	11.100	11.100
Kviger 9–12 md.	11.600	12.300	12.800	13.600	13.700
Kviger 12–15 md.	13.800	14.700	15.300	16.200	16.400
Kviger 15–18 md.	15.400	16.500	17.200	18.200	18.400
Kviger 18–21 md.	17.200	18.400	19.200	20.400	20.600
Kviger 21–24 md.	18.600	19.900	20.800	22.100	22.300
Ku	16.500	18.000	18.900	20.300	20.500

I inntil 8 måneder gis et drektighetstillegg på 495 kroner per påbegynt måned etter siste bedekning/inseminasjon. Det gis ikke tillegg den første måneden etter siste bedekning/inseminasjon.

Standardsatsen for kjøttfe, lett rase er:

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Okser under 3 md.	2.700	2.900	3.000	3.200	3.200
Okser 3–6 md.	5.600	6.000	6.200	6.600	6.600
Okser 6–9 md.	8.300	8.900	9.300	9.800	9.900
Okser 9–12 md.	10.300	11.100	11.500	12.300	12.400
Okser 12–15 md.	13.400	14.300	14.900	15.900	16.000
Okser 15–18 md.	14.900	16.000	16.700	17.900	18.000
Okser 18–21 md.	16.300	17.700	18.500	19.800	20.000
Okser 21–24 md.	17.900	19.400	20.300	21.800	22.100
Voksne okser	22.400	24.500	25.800	27.800	28.200
Kviger under 3 md.	2.300	2.500	2.600	2.700	2.700
Kviger 3–6 md.	5.200	5.500	5.800	6.100	6.200
Kviger 6–9 md.	7.300	7.800	8.100	8.600	8.700
Kviger 9–12 md.	9.000	9.600	10.000	10.600	10.700
Kviger 12–15 md.	11.200	12.000	12.500	13.300	13.400
Kviger 15–18 md.	12.600	13.500	14.100	15.000	15.100
Kviger 18–21 md.	14.100	15.200	15.800	16.900	17.000
Kviger 21–24 md.	15.300	16.500	17.200	18.400	18.500
Ku	12.900	14.100	14.900	16.100	16.300

I inntil 8 måneder gis et drektighetstillegg på 371 kroner per påbegynt måned etter siste bedekning/inseminasjon. Det gis ikke tillegg den første måneden etter siste bedekning/inseminasjon.

§ 23. Standardsatser for gris

Smågris

	<i>Nord-Norge</i>	<i>Resten av landet</i>
Smågris under 1 md.	480	410
Smågris 1–2 md.	670	580
Smågris 2–3 md.	960	830

Slaktegris

<i>Alder</i>	<i>Nord-Norge</i>	<i>Vestlandet</i>	<i>Resten av landet</i>
3–4 md.	1.090	930	910
4–5 md.	1.380	1.140	1.110
5–6 md.	1.900	1.560	1.520
Over 6 md.	2.140	1.740	1.700

Livdyr

	<i>Alder</i>	<i>Nord-Norge</i>	<i>Resten av landet</i>
Småpurker	fra 4 opp til 5 md.	2.600	2.000
Ubedekte ungpurker	fra 5 måneder	3.200	2.600
Purker		4.700	4.000
Ungråne	fra 4 opp til 6 md.	3.000	3.000
Råner	over 6 måneder	6.000	6.000

I Nord-Norge gis det et drektighetstillegg i inntil 14 uker på 686 kroner per påbegynt 14. dag etter siste bedekning/inseminasjon. For resten av landet er satsen 600 kroner. Det gis ikke tillegg de første 14 dagene etter siste bedekning/inseminasjon.

§ 24. Standardsatser for nedføring på grunn av radioaktivitet

Satsen for nedføring av radioaktivitet i småfe er 5 kroner per dyr per dag. Fra og med 8. nedføringsuke er satsen 7 kroner per dyr per dag. Det gis ikke erstatning for den første uken etter at småfe er satt på nedføring.

Satsen for nedføring av radioaktivitet i storfe er 8 kroner per dyr per dag.

§ 25. Tapt arbeidsfortjeneste ved måling av dyr

Tapt arbeidsfortjeneste og lignende i forbindelse med ekstraordinær samling eller nødvendig transport i forbindelse med besetningsmåling kompenseres med en fast sats på kr 100 pr. målt dyr.

§ 26. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. august 2004. Fra samme tid oppheves følgende forskrifter:

- forskrift 9. januar 2004 nr. 169 om erstatning etter offentlige pålegg som følge av planteskadegjørere
- forskrift 11. februar 2004 nr. 382 om tilskott ved nedslakting av sauebuskap på grunn av sjukdommen mædi
- forskrift 9. januar 2004 nr. 170 om tilskott ved nedslakting av sauebuskap som har hatt kontakt med buskap der sjukdommen skrapesjuka er påvist
- forskrift 17. august 2001 nr. 925 om standardiserte satser for erstatning for dyr
- midlertidig forskrift 9. januar 2004 nr. 168 om erstatning for visse indirekte tap som følge av pålagt nedslakting
- midlertidig forskrift 9. januar 2004 nr. 154 om utmåling av erstatning etter matloven § 22
- forskrift 30. august 2001 nr. 1002 om erstatning for svikt i honningproduksjon.

§ 27. Overgangsbestemmelse

Denne forskrift kommer til anvendelse på vedtak om pålegg eller restriksjoner gitt 1. august 2004 eller senere.

21. juli Nr. 1132 2004

Delegering av avgjørelsesmyndighet i enkeltsaker etter lov om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v.

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 21. juli 2004 med hjemmel i lov 15. november 1963 om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. § 24, jf. delegeringsvedtak 15. november 1963 nr. 1. Kunngjort 23. juli 2004.

Justis- og politidepartementet har besluttet å delegere Kriminalomsorgens sentrale forvaltningsavgjørelsesmyndighet i saker om overføring av fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. til kriminalomsorgens regionale nivå.

Delegeringen gjelder ikke saker som faller inn under Justis- og politidepartementets forskrift 3. desember 1963 nr. 1 § 40, § 41 og § 42. Dette anses å være saker av særlig viktighet og skal fortsatt forelegges for Justisdepartementet før det fattes avgjørelse i saken.

Dette delegeringsvedtaket trer i kraft fra 20. august 2004.

21. juli Nr. 1133 2004

Forskrift om endring i forskrift om samarbeid med Danmark, Finland, Island og Sverige om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v.

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 21. juli 2004 med hjemmel i lov 15. november 1963 om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. § 24, jf. delegeringsvedtak 15. november 1963 nr. 1. Kunngjort 23. juli 2004.

I

I forskrift 3. desember 1963 nr. 1 om samarbeid med Danmark, Finland, Island og Sverige om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. gjøres følgende endring:

§ 42 annet punktum oppheves.

II

Endringen trer i kraft straks.

21. juli Nr. 1134 2004

Forskrift om endring i forskrift om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v.

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 21. juli 2004 med hjemmel i lov 15. november 1963 om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. § 24, jf. delegeringsvedtak 15. november 1963 nr. 1. Kunngjort 23. juli 2004.

I

I forskrift 12. desember 1963 nr. 1 om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. gjøres følgende endringer:

Innledningen tredje ledd skal lyde:

En vil nedenfor kort omtale de enkelte punkter innenfor dette samarbeid. En vil imidlertid først peke på at de nordiske land gjennom denne lovregulering ikke har forpliktet seg til i hvert enkelt tilfelle å etterkomme begjæring om fullbyrding i henhold til loven. Loven fastsetter at avgjørelsesmyndigheten skal prøve om begjæringen fyller lovens krav og om den i det enkelte tilfelle bør etterkommes, se lovens § 17. I de fleste tilfelle vil nok en begjæring av den art som loven nevner bli etterkommet, men det kan forekomme tilfelle hvor det kan bli spørsmål om å nekte å etterkomme en begjæring. Avgjørelsen av endel saker hvor det som regel kan reises tvil om begjæringen bør etterkommes, er etter reglene lagt til departementet (se reglens § 41), mens avgjørelsesmyndigheten ellers i vidt omfang, i medhold av lovens § 24 annet ledd, er overlatt til andre organer. I reglene er det for øvrig tatt inn en generell bestemmelse om at saker hvor det kan være tvil om begjæringen bør etterkommes, skal forelegges for departementet. En vil videre bemerke at det etter reglens § 40 må foreligge samtykke fra departementet når myndighetene her i landet vil sette frem begjæring for myndighet i annet nordisk land om fullbyrding i sak som angår en politisk lovovertrødelse.

Kapittel 2 tredje ledd skal lyde:

Hefte- og fengselsstraff som er fastsatt her i landet, kan i de tilfelle som er omhandlet i reglens § 15 og § 16, søkes fullbyrdet i annet nordisk land. Sitter domfelte fengslet på det tidspunkt straffen skal fullbyrdes, forutsetter en at fengselsbestyreren uten opphold tar opp med påtalemyndigheten spørsmålet om å la straffen fullbyrde i annet nordisk land. Er domfelte ikke fengslet, forutsetter en at påtalemyndigheten så snart råd er tar opp spørsmålet om å søke straffen fullbyrdet i det annet land. En finner grunn til å understreke bestemmelsen i reglens § 14 nr. 8, om at domfelte skal ha hatt adgang til å uttale seg om spørsmålet om å utholde straffen i det annet land.

Kapittel 4 første ledd skal lyde:

Loven hjemler også adgang til i annet land enn der hvor frihetsstraffen er utholdt, å sette i verk tilsyn med personer som er løslatt på prøve fra vanlig frihetsstraff. I disse tilfelle hører det under kriminalomsorgen å sette frem begjæring til annet land og å avgjøre begjæringer fra andre nordiske land.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. juli Nr. 1135 2004**Forskrift om endring i forskrift om konsesjonsområder for lokalradio.**

Fastsatt av Statens medieforvaltning 21. juli 2004 med hjemmel i forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting § 7–2 femte ledd, jf. lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 2–1 annet ledd. Kunngjort 23. juli 2004.

I

I forskrift 10. oktober 2000 nr. 1004 om konsesjonsområder for lokalradio gjøres følgende endringer:

Del I Oppland nr. 23 og 24 skal lyde:

23. Gjøvik, Gausdal og Lillehammer
- 24.

Del I Sogn og Fjordane nr. 74–77 skal lyde:

74. Årdal, Lærdal, Aurland, Sogndal, Leikanger, Vik og Balestrand
75. Hyllestad, Solund og Gulen
76. Luster
77. Jølster, Gaular, Naustdal, Førde, Fjaler og Høyanger

Del I Møre og Romsdal nr. 83–85 skal lyde:

- 83.
84. Molde, Fræna, Aukra, Midsund og Vestnes
85. Rauma, Nettet og Gjemnes

Del I Sør-Trøndelag nr. 91–93 skal lyde:

91. Trondheim, Leksvik (Nord-Trøndelag), Melhus, Skaun og Klæbu
92. Orkdal og Meldal
- 93.

Del I Nord-Trøndelag nr. 98–101 skal lyde:

98. Stjørdal, Meråker, Frosta, Levanger, Verdal, Mosvik, Inderøy, Fosnes, Namsos, Namdalseid, Overhalla, Høylandet, Flatanger, Verran, Steinkjer, Snåsa, Namsskogan og Grong.
99. Lierne og Røyrvik
- 100.
- 101.

Del I Nordland nr. 110–115 skal lyde:

110. Rødøy og Meløy
- 111.
112. Beiarn og Skjerstad
113. Gildeskål
114. Bodø
115. Saltdal, Fauske og Sørfold

II

Endringene trer i kraft straks.

22. juli Nr. 1136 2004**Delvis ikrafttredelse av forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste (ekomforskriften).**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 22. juli 2004 med hjemmel i forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste (ekomforskriften) § 10–6 første ledd. Kunngjort 23. juli 2004.

Forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste (ekomforskriften) kapittel 9 trer i kraft 22. juli 2004, jf. forskriften § 10–6 første ledd.

Fra samme dag oppheves forskrift 14. februar 2001 nr. 162 om privat telenett.

23. juli Nr. 1137 2004**Forskrift om endring i forskrift om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten (BSL A 2–1).**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 23. juli 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–24 første ledd, § 7–25 første og annet ledd og § 16–1, jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66h (forordning (EF) nr. 2320/2002), nr. 66i (forordning (EF) nr. 622/2003 endret ved forordning (EF) nr. 68/2004). Kunngjort 27. juli 2004.

I

I forskrift 30. april 2004 nr. 715 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten (BSL A 2–1) gjøres følgende endringer:

§ 3 nr. 2 skal lyde:

2. Nr. 66i (forordning (EF) nr. 622/2003) endret ved forordning (EF) nr. 68/2004.

I vedlegget skal ny henvisning til forordning (EF) nr. 68/2004 lyde:

Klikk her for å se forordning (EF) nr. 68/2004:¹ <http://www.lovdatabasen.no/ltavd1/lt2004/icons/pdf/304R0068.pdf>

1 Oversettelsen er uoffisiell.

II

Endringene trer i kraft 1. august 2004.

26. juli Nr. 1138 2004**Forskrift om plantevernmidler.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 26. juli 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 7, § 8, § 9, § 10, § 12, § 17, § 21, § 23 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 30. juli 2004.

Kap. I. Virkeområde og definisjoner

§ 1. Denne forskrift omfatter foruten de egentlige plantevernmidler også stoff og preparat til ymse annet bruk (se definisjoner i § 2). Disse blir i det videre også omfattet av begrepet plantevernmidler.

§ 2. I denne forskrift menes med:

- a) *Plantevernmidde*; Stoff eller preparat, herunder biologisk preparat eller organisme som blir utgitt for å kunne verne mot, hemme eller forebygge angrep av planteskadegjørere.¹ Med stoff eller preparat menes virksomme stoffer/organismer, eller preparater som inneholder slike, som har en spesifikk effekt mot skadegjøreren. Likeledes stoff eller preparat som blir utgitt for:
 1. å regulere planteveksten med unntak for gjødselstoffer,
 2. å virke mot skadegjørere på tømmer,
 3. å drepe eller hemme uønsket vekst av blad og ris,
 4. å kontrollere uønsket vegetasjon utenom kulturjord,
 5. å øke virkningen av andre plantevernmidler.
- b) *tilvirker*; en som under eget navn lager, blander eller pakker om plantevernmidde for salg,
- c) *importør*; en som innfører plantevernmidde som er – eller i hovedsak er – klar til bruk,
- d) *forhandler*; en som selger, har til salgs, fallbyr eller fordeler plantevernmidde. Sammenslutning av forbrukere som ikke har eget lager, men som til bruk for medlemmene sine leverer plantevernmidde innkjøpt fra en virksomhet som har tillatelse fra Mattilsynet, blir i denne sammenheng ikke regnet som forhandler,
- e) *preparat*; det ferdige salgsprodukt bestående av virksomme stoffer, organismer, løsningsmidde, fyllstoffer etc.,
- f) *formulering*; hvorvidt preparatet foreligger som emulsjon, løsning, granulat etc., jf. § 8 c,
- g) *biologisk bekjemping*; bruk av levende organismer (inkludert virus etc.) til å bekjempe planteskadegjørere,
- h) *makroorganismer (vedrørende biologisk bekjemping på planter)*; parasittoider, parasitter og predatorer innen insekter, edderkoppdyr og nematoder,
- i) *makrobiologisk bekjemping*; bruk av makroorganismer til biologisk bekjemping,
- j) *mikroorganismer*; protozoer, sopper, bakterier, virus og viroider,
- k) *mikrobiologisk bekjemping*; bruk av mikroorganismer til biologisk bekjemping,
- l) *behandlingsfrist*; minste antall dager/uker fra en sprøyting/behandling med plantevernmidde til høsting kan tillates,
- m) *internkontroll*; systematiske tiltak som virksomheten iverksetter, utøver og vedlikeholder for å sikre at krav fastsatt i eller i medhold av lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) overholdes,
- n) *område som er åpent for alminnelig ferdsel*; offentlige veier, telefon- og kraftledningsgater, parker, grøntanlegg og lignende steder som vanligvis betraktes som tilgjengelig for allmennheten,
- o) *normert arealdose*; dose som beregnes for hvert enkelt preparat basert på den høyest tillatte dosering med utgangspunkt i dominerende bruksområde. Normert arealdose inngår som grunnlag for beregning av kontrollgebyr og miljøavgift, jf. kap. XIII § 29,
- p) *avgiftsklasse*; den klasse preparatet plasseres i som grunnlag for innkreving av miljøavgift. Klassifiseringen gjøres på grunnlag av preparatets helse- og miljøegenskaper, samt eksponering.

1 Jf. forskrift 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere § 3.

Kap. II. Godkjenning

§ 3. Plantevernmidler skal godkjennes av Mattilsynet. Godkjenningen omfatter fareklassifisering, bruksområde, avgiftsklassifisering, normert arealdose, navn, emballasje, pakningsstørrelse, merking, bruksrettledning, vernetiltak mv., jf. § 5, § 6 og § 8.

Godkjenningen gjelder for et tidsrom på fem år dersom ikke annet blir bestemt når godkjenningen blir gitt.

Godkjenningen kan trekkes tilbake dersom nye opplysninger om skadevirkninger gjør det nødvendig eller de vilkårene som blir satt for godkjenningen ikke overholdes.

Rådet for plantevernmidler er rådgivende for Mattilsynet i spørsmål vedrørende godkjenningen. Rådet er et fagorgan hvorav tre medlemmer oppnevnes av Landbruksdepartementet, ett av Mattilsynet, ett av Arbeids- og administrasjonsdepartementet, to av Helsedepartementet og to av Miljøverndepartementet.

Søknad om godkjenning sendes på fastsatte søknadsskjemaer til Mattilsynet. Søknaden skal vedlegges den dokumentasjon som til enhver tid kreves. Alle punktene i søknadsskjemaene skal besvares dersom de er relevante for vedkommende preparat. Manglende svar skal begrunnes. Mattilsynet kan kreve ytterligere opplysninger dersom dette finnes nødvendig.

Søknad om fornyet godkjenning skal sendes Mattilsynet senest 6 måneder før godkjenningsperiodens utløp.

Det som er skrevet i denne paragrafen gjelder ikke for omsetning eller bruk til vitenskapelige formål.

§ 4. Godkjenning av preparatet er betinget av:

- a) at preparatet har tilfredsstillende agronomisk virkning. Dette skal, når det finnes nødvendig, utprøves i Norge ved institusjon godkjent av Mattilsynet,
- b) at preparatet ikke har uakseptable skadevirkninger overfor mennesker, husdyr, dyre- og planteliv, biologisk mangfold, samt miljøet for øvrig og således finnes tilfredsstillende i økologisk og toksikologisk sammenheng,
- c) at preparatets formulering, kvalitet og holdbarhet er tilfredsstillende,
- d) at preparatet etter en helhetsvurdering er funnet å være like egnet eller har fordeler framfor allerede godkjente preparater, eller andre metoder til samme formål (substitusjonsprinsippet).

§ 5. Plantevernmidlets emballasje skal være i samsvar med forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier.

Pakningens størrelse skal være høvelig i forhold til bruksområdet.

Emballasjen må i godkjenningsperioden ikke forandres uten samtykke fra Mattilsynet. Mattilsynet kan stille ytterligere krav til emballasjen.

Makrobiologiske preparater er unntatt fra bestemmelsene i forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier.

Kap. III. Fareklassifisering

§ 6. Dersom Mattilsynet godkjenner preparatet, skal det klassifiseres i samsvar med forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier § 3 og kap. II, unntatt § 5.

Makrobiologiske preparater er unntatt fra bestemmelsene i forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier.

Farene som skyldes fysisk-kjemiske, toksikologiske eller miljømessige egenskaper ved et plantevernmiddel, skal vurderes ved å bestemme de av disse egenskapene som er nødvendige for riktig klassifisering etter kriteriene i forskrifter om klassifisering, merking mv. Disse egenskapene skal bestemmes etter internasjonalt aksepterte testmetoder.¹

¹ Slike testmetoder, samt dokumentasjonskrav for plantevernmidler er beskrevet i dokumentet «Utforming av søknaden og dokumentasjonskrav for plantevernmidler» og kan fås ved henvendelse til Mattilsynet.

Kap. IV. Merking mv.

§ 7. All emballasje for plantevernmidler skal være forsynt med etikett med utelukkende norsk tekst godkjent av Mattilsynet. Etiketten skal være klebet eller på annen måte forsvarlig festet til emballasjen. Ved dobbel salgsemballasje skal både indre og ytre pakning være merket i samsvar med disse bestemmelsene. For makrobiologiske preparater er det tilstrekkelig at etiketten er lagt ved i samme forsendelse.

§ 8. Etikett for kjemiske plantevernmidler skal være i henhold til forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier kapittel IV, samt § 3. På etikett for plantevernmidler skal følgende setning påføres: «Bruksanvisningen må følges, slik at man unngår risiko for skade på mennesker og miljø». Øvrig miljøfaremerking skal være i henhold til kriteriene beskrevet i vedlegg 2 til denne forskriften.

Makrobiologiske preparater er unntatt fra bestemmelsene i forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier.

Etiketten skal ha et hovedfelt. Dette skal utgjøre den øvre delen av tekstfeltet dersom etiketten har bare ett slikt, og plasseres på pakningens forside.

Hovedfeltet skal inneholde:

- a) preparatets handelsnavn,

- b) det internasjonale fellesnavn, eller den kjemiske betegnelsen på det/de virksomme stoffene, eller artsnavn, isolat eller rase for biologiske preparater,
- c) preparatets formulering og formål,
- d) preparatets sammensetning angitt i antall individer, g/kg (gram pr. kilogram), eller g/l (gram pr. liter) av hvert enkelt av de virksomme stoffene, emulgerings-, feste-, sprede- og oppløsningsmidler. Medfører noen av emulgerings-, feste-, sprede- og oppløsningsmidlene helsefare skal de føres opp særskilt,
- e) advarselsfelt med faresymboler og farebetegnelse, angivelse av risiko- og sikkerhetssetninger om helsefare, miljøfaremerking, samt henvisning til forsiktighetsregler ved håndtering og bruk, spesielle oppbevaringsregler og regler om påkrevet verneutstyr ved bruk. Makrobiologiske preparater er unntatt fra bestemmelsene om faresymboler, farebetegnelse, risiko- og sikkerhetssetninger.

Faresymboler og farebetegnelse, samt risiko- og sikkerhetssetninger skal være de som angis i forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier, med unntak av Vedlegg I kap. 4,

- f) spesielle advarsler og symboler med opplysninger om egenskaper hos stoffene som kan medføre skade på mennesker, husdyr, bier og andre pollinerende insekter, vilt, fisk, nytte- og kulturplanter. Giftighet for pollinerende insekter skal angis med symbolet biemerke, samt tilhørende advarselssetning. Eventuell flyktighet eller kjemisk endring ved varmpåvirkning skal oppgis. Dersom det er påkrevet, skal det merkes for yrkeshygienisk luftbehov.

Preparater som kan gi effekter i vannmiljø skal merkes for dette, eventuelt med en sikkerhetssone til åpne vannførende grøfter, kanaler, bekker, dammer samt større vannforekomster,

- g) eventuell behandlingsfrist. Behandlingsfristen settes på etiketten i underkant av advarselsfeltet,
- h) tilvirkerens, importørens og eventuelt distributørens navn og adresse,
- i) pakningens nettoinnhold,
- j) avgiftsklasse,
- k) registreringsnummer fra Mattilsynet.

For øvrig skal etiketten inneholde:

- l) angivelse av hvor, hvordan og i hvilke mengder preparatet skal brukes (bruksrettledning) samt følgende setning: «Det er forbudt å bruke preparatet i strid med godkjent bruksområde eller behandlingsfrist, eller å overskride den tillatte maksimale dosering/konsentrasjon»,
- m) forsiktighetsregler som omhandler bruk av verneutstyr,
- n) produksjonsår eller batchnummer som angir produksjonsår samt eventuelle begrensende faktorer for holdbarheten,
- o) krav til forsvarlig håndtering av plantevernmiddelrester og emballasje (avfallshåndtering),
- p) metode for rengjøring av utstyr.

§ 9. Utformingen av etiketten for kjemiske plantevernmidler skal være i henhold til forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier kapittel IV, samt § 3.

Kap. V. Tilvirkning, innførsel og omsetning

§ 10. Tilvirkere av plantevernmidler må ha tillatelse fra Mattilsynet.

Foretak som ønsker slik tillatelse må være registrert i Foretaksregisteret og ellers tilfredsstillende de til enhver tid gjeldende krav andre myndigheter setter til slike bedrifter. Ansvarshavende for produksjonen må ha relevant fagkompetanse.

Dersom det produserte plantevernmiddel skal søkes godkjent i Norge, må foretaket tilfredsstillende kravene i forskrift 7. august 1987 nr. 1158 om krav til godkjenning av importører av plantevernmidler m.v.

Mattilsynet kan knytte ytterligere vilkår til tillatelsen.

Tillatelsen kan trekkes tilbake dersom vilkårene ikke lenger oppfylles.

§ 11. Importører av plantevernmidler må ha godkjenning fra Mattilsynet i samsvar med forskrift 7. august 1987 nr. 1158 om krav til godkjenning av importører m.v.

Forhandlere av plantevernmidler må ha godkjenning av Mattilsynet. For salg av enkelte preparater godkjent etter § 24 kreves det ikke godkjenning som forhandler.

For å bli godkjent som forhandler må hvert utsalgssted ha en spesielt utpekt ansvarshavende for den delen av virksomheten som gjelder plantevernmidler. Vedkommende må inneha autorisasjon i samsvar med bestemmelsene i § 17. Vedkommende kan ikke være ansvarshavende for plantevernmidler på flere utsalgssteder samtidig.

Foretaket må ha lager for plantevernmidler som tilfredsstillende de krav til lager som er satt i § 16. Lager for plantevernmidler som er brannfarlige eller eksplosive må i tillegg tilfredsstillende krav til lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver.

Ved eierskifte, skifte av ansvarshavende, endring av firmanavn, eller ved andre endringer i løyveopplysningene, skal det gis melding om dette. Ny ansvarshavende må godkjennes av Mattilsynet.

Godkjenningen kan trekkes tilbake dersom vilkårene ikke lenger oppfylles.

§ 12. Enhver tilvirker, importør og engrosforhandler som videreselger preparater til detaljforhandlere, plikter å kjenne til og sette seg nøye inn i de forskrifter og bestemmelser som til enhver tid gjelder for plantevernmidler. De er ansvarlige for:

- a) at preparater som overdras er godkjent, merket og emballert i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften,
- b) at bruksrettledning og andre trykksaker ikke inneholder feilaktige eller villedende opplysninger,
- c) at preparatene selges bare til godkjente forhandlere (med unntak for enkelte preparater godkjent etter § 24),
- d) at bestemmelsene i kap. VIII vedrørende avviklingsperiode for salg overholdes.

Tilvirker og importør er ansvarlige for at innholdet i preparater som overdras, er i samsvar med de oppgitte spesifikasjoner. Produktdatablad skal utarbeides i henhold til forskrift 19. desember 1997 nr. 1323 om utarbeidelse og distribusjon av helse-, miljø- og sikkerhetsdatablad for farlige kjemikalier.

Detaljforhandlere plikter å kjenne til og sette seg inn i de forskrifter og bestemmelser som gjelder dem, og er ansvarlige for at det selges bare godkjente preparater som er emballert og merket i samsvar med denne forskrift.

§ 13. Alle som tilvirker, importerer eller forhandler plantevernmidler må foreta de registreringer som Mattilsynet finner nødvendig for en effektiv kontroll.

§ 14. Plantevernmidler, unntatt de som omfattes av § 24, må bare utleveres til personer med gyldig autorisasjon (jf. § 17), eller med fullmakt fra autorisert bruker. Fullmakt utstedes for hvert kjøp/utlevering, og kan kun utstedes til personer som er fylte 18 år. Når plantevernmidler utleveres til person med fullmakt, skal navnet på personen stå på faktura/følgeseddel.

Ved legitimert behov for andre preparater enn de som omfattes av § 24 til vitenskapelig bruk, kan offentlig institusjon mot rekvisisjon påtegnet av institusjonens ledelse, få utlevert slike preparater.

§ 15. Preparater som skal sendes, må være i ubrudd originalemballasje og forsvarlig pakket i samsvar med gjeldende bestemmelser om transport av farlig gods jf. forskrift 11. november 2002 nr. 1264 om transport av farlig gods på veg og jernbane.

Transportemballasjen skal være merket i samsvar med gjeldende bestemmelser for transport av farlig gods. Transporten skal skje under iakttagelse av de sikkerhetsbestemmelser som til enhver tid gjelder og slik at preparater ikke kommer på avveie.

Kap. VI. Oppbevaring

§ 16. Tilvirkere, importører, forhandlere og brukere skal oppbevare plantevernmidler i særskilt avlåst skap eller lagerrom. Skapet eller rommet skal være tydelig merket med giftmerke (dødninghode) og ordet GIFT. Skapet eller rommet skal være effektivt og kontinuerlig ventilert til friluft, være frostfritt (dersom de aktuelle preparater krever det), og det skal holdes rengjort. Det må ikke oppbevares annet enn plantevernmidler og eventuelt andre kjemikalier inkludert flytende gjødselblandinger i skapet eller rommet. Under skapet må det ikke plasseres varer av noen art. Større emballasje kan oppbevares i friluft eller i skur når området er avsperrert for uvedkommende og tydelig merket som nevnt ovenfor, og når lagringen ikke medfører risiko for omgivelser, samt skjer i overensstemmelse med lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver. Salg av plantevernmidler skal skje fra avlåst skap eller rom i butikklokalet.

Åpne pakninger må ikke stå fritt sammen med preparater til salg i skapet/lageret. Preparater som er åpnet til eget bruk, kan bare samlagres i samme skap/lager når disse holdes adskilt i lukket og tett beholder. Uvedkommende må ikke ha adgang til preparatene.

Skap eller lager for plantevernmidler kan ikke plasseres i boligrom, eller der det oppbevares nærings- eller nytelsesmidler.

Enkelte preparater godkjent etter § 24 og makrobiologiske preparater er unntatt fra bestemmelsene i denne paragrafen.

Kap. VII. Bruk

§ 17. Plantevernmidler kan bare brukes av personer som har autorisasjon. Krav om autorisasjon er unntatt for bruk av makrobiologiske preparater, og preparater som er godkjent for bruk i hobbyhager, på stueplanter mv., jf. § 24.

Autorisasjon kan bare gis til personer over 18 år og som har gjennomgått obligatorisk autorisasjonskurs og bestått eksamen, samt dokumentert yrkesmessig behov for adgang til kjøp og bruk av plantevernmidler. Hobbydyrkere kan ikke få autorisasjon.

Kommunen eller fylkesmannen har myndighet til å utstede autorisasjon etter instruks fastsatt av Mattilsynet.

Autorisasjonen er gyldig i 10 år fra avlagt prøve. Ved fornyelse gjelder tilsvarende krav som ved første gangs utstedelse.

§ 18. Plantevernmidler skal brukes bare i samsvar med den bruksrettledningen som er oppgitt på godkjent etikett. All annen bruk er forbudt, jf. § 8, bokstav l).

Brukere av plantevernmidler plikter å sette seg inn i bruksrettledninger og advarsler som er påført eller lagt ved, og å rette seg etter disse.

Brukere plikter også å følge avviklingsregler for bruk av preparater som ikke lenger er godkjent, og avviklingsregler for preparater med gammel etikett, jf. bestemmelsene i kap. VIII.

Yrkesmessig bruk av plantevernmidler skal skje med spredeutstyr som tilfredsstiller de tekniske krav til funksjonstest nærmere spesifisert i vedlegg. Funksjonstesten skal utføres med personell og utstyr godkjent av Mattilsynet. Mattilsynet fastsetter nærmere bestemmelser for den praktiske gjennomføringen av funksjonstesten. Funksjonstesten er gyldig i 5 år.

For yrkesmessig bruk av plantevernmidler, skal det føres sprøytejournal. Den skal inneholde opplysninger om på hvilket skifte og i hvilken kultur det sprøytes, skadegjørere, preparat, dosering og tidspunkt for sprøyting.

Spredning av plantevernmidler skal skje slik at det ikke medfører ulempe for naboer etc. Det må utføres slik at drikkevannskilder og spiselige vekster på naboeiendommer ikke forurenses (jf. forskrift 4. desember 2001 nr. 1372 om vannforsyning og drikkevann).

Kantsoner og åkerholmer skal ikke behandles med mindre det er ledd i skjøtselen av kulturlandskapet. Tillatelse må innhentes fra kommunen.

Plantevernmidler som er beregnet for yrkesmessig bruk tillates ikke brukt i hobbyhager, på stueplanter etc.

Preparater klassifisert som meget giftig og giftig kan ikke brukes i offentlige hager, parker, anlegg og liknende steder åpen for alminnelig ferdsel.

Ved sprøyting av område som er åpent for alminnelig ferdsel, skal behandlet areal merkes med plakat som er godkjent av Mattilsynet. Plakaten skal stå i minimum 7 dager, og produktansvarlig importør/tilvirker er ansvarlig for utforming av den. Kravet til merking gjelder ikke ved sprøyting langs veier, men ansvarlig for arbeidet er pliktig å merke sprøytekjøretøyet med «Sprøytearbeid pågår».

§ 19. Preparater klassifisert som meget giftig og giftig kan ikke spres fra luftfartøy. Preparater med annen klassifisering kan godkjennes til spredning fra helikopter. Spredningen kan bare utføres av personer som har autorisasjon fra Mattilsynet og bare dersom det nyttes spredningsutstyr som er godkjent av Mattilsynet.

Spredning av plantevernmidler i skog skal skje i henhold til forskrift 4. august 1987 nr. 1157 om spredning av plantevernmidler i skog.

Mattilsynet eller den det bemyndiger kan fastsette nærmere bestemmelser for yrkesmessig bruk av plantevernmidler.

§ 20. Rester av plantevernmidler som det ikke er aktuelt å bruke, samt ikke rengjort tomemballasje, er farlig avfall og skal leveres til den etablerte mottaksordningen for farlig avfall i kommunene, jf. forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften). For biologiske preparater skal rester destrueres i henhold til etikett. Emballasje som er rengjort i tråd med rettleidingen på etiketten, kan leveres sammen med annet avfall.

§ 21. Virksomhet som omfattes av lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v., plikter å gjennomføre de vernetiltak som følger av denne loven ved anvendelse av plantevernmidler mv.

§ 22. Preparater som er merket for bifare, og som nyttes til behandling av frukttrær, bærbusker, frøkulturer, ugras og andre planter med blomster som tiltrekker bier og andre pollinerende insekter, har følgende bruksbegrensning:

- a) preparatet skal ikke brukes i blomstringstiden (etiketten er merket med biemerke), eller
- b) preparatet skal ikke brukes i blomstringstiden i den delen av døgnet som pollinerende insekter flyr (etiketten er merket med biemerke og solmerke); det vil si, i tiden fra kl. 04.00 til kl 23.00, eller kl 06.00 til kl 22.00 dersom temperaturen ikke overskrider 10 °C.

Det som er nevnt under pkt. a og b gjelder også når det er blomstrende vegetasjon under frukttrær, bærbusker etc., dersom denne vegetasjonen tiltrekker bier eller andre pollinerende insekter.

Kap. VIII. Avviklingsperiode for salg og bruk

§ 23. Dersom godkjenning for et preparat opphører, avvikles salg og bruk av preparatet etter følgende regler:

- a) Preparatet er tillatt solgt fra importør ut det kalenderåret godkjenningen opphører.
- b) Preparatet er tillatt solgt fra detaljforhandlere ut kalenderåret etter at godkjenningen har opphørt.
- c) Preparatet er tillatt brukt til og med andre året etter at godkjenningen har opphørt. Fra og med det tredje året etter godkjenningens opphør, er all bruk av preparatet forbudt.

Dersom det vedtas vesentlige etikettendringer (skjerpet helse- og miljøfaremerking, redusert bruksområde, dosereduksjon, og forlenget behandlingsfrist), avvikles salg og bruk av preparat i henhold til gammel etikett etter følgende regler:

- d) Preparat med gammel etikett er tillatt solgt fra importør ut det kalenderår ny etikett er godkjent.
- e) Preparat med gammel etikett er tillatt solgt fra detaljforhandler, og brukt i henhold til gammel etikett ut kalenderåret etter at ny etikett er godkjent.

Ved øvrige etikettendringer tillates salg i henhold til gammel etikett inntil 10 år etter at registreringsnummer er tildelt.

Mattilsynet kan fastsette en kortere avviklingsperiode for salg og bruk i visse tilfelle.

Kap. IX. Preparater til bruk i hobbyhager, på stueplanter etc.

§ 24. Mattilsynet avgjør hvilke preparater og pakningsstørrelser som tillates brukt i hobbyhager, på stueplanter etc. Kjøp og bruk av slike preparater krever ikke autorisasjon.

Slike preparater skal i tillegg til annen merking i samsvar med denne forskrift, merkes med setningen: «Tillatt brukt i hobbyhager».

Preparater til bruk i hobbyhager etc. som er klar til bruk og som foreligger på f.eks. aerosolbokser, strøbokser etc., kan omsettes fra ikke godkjent forhandler. Slike preparater skal merkes med setningen: «Tillatt brukt i hobbyhager – klar til bruk».

Preparater tillatt brukt i hobbyhager, og som er uførtynnet, skal selges fra avlåst skap eller rom i butikklokalet. Preparater som er merket «klar til bruk», kan selges fra selvbetjent del av lokalet.

Kap. X. Reklame

§ 25. Kunngjøringer, kataloger, prislistor, brosjyrer, følgeskriv o.l. som angår plantevernmidler, må ikke være feilaktige eller villedende.

Det må ikke i reklameøyemed henvises til upubliserte forsøksdata fra rådgivende institusjoner.

Feilaktig eller misvisende reklame kan kreves stanset av Mattilsynet.

Kap. XI. Internkontroll

§ 26. Tilvirkere, importører og forhandlere av plantevernmidler skal innføre og utøve internkontroll. Den ansvarlige for virksomheten skal sørge for at plikten til internkontroll overholdes.

§ 27. Internkontroll innebærer at virksomheten skal:

- a) ha oversikt over organisering og ansvarsforhold,
- b) kartlegge risiko for overtredelse av regelverket ut fra virksomhetens aktiviteter, og iverksette tiltak for å redusere risikoen,
- c) ha rutiner for å avdekke, rette opp og hindre gjentakelse av overtredelser,
- d) foreta systematisk gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt.

Pkt. a–d skal dokumenteres skriftlig i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for Mattilsynet.

Mattilsynet kan gi pålegg om iverksetting av tiltak og om ytterligere dokumentasjon dersom internkontrollen er utilstrekkelig for overholdelse av regelverket.

Kap. XII. Kontroll

§ 28. Mattilsynet og Tollvesenet fører tilsyn med at disse forskrifter overholdes. Mattilsynet kan også overdra tilsynet til andre og kan oppnevne særskilte kontrollører og prøvetakere.

Tilsyn med bedrifter som tilvirker, håndterer eller bruker helsefarlige stoffer som omfattes av denne forskriften, utøves også av Arbeidstilsynet etter bestemmelser i lov om arbeidervern og arbeidsmiljø.

Kap. XIII. Avgifter

§ 29. Til dekning av utgifter i samband med tilsyn og kontroll av preparater som omfattes av denne forskriften, skal det innkreves et kontrollgebyr.

Kontrollgebyret for det enkelte preparat beregnes ut fra det til enhver tid fastsatte gebyr pr. normert arealdose. Makrobiologiske preparater er unntatt fra kontrollavgift. Gebyret pr. normert arealdose (basisgebyret) fastsettes av Landbruksdepartementet.

Mattilsynet beregner kontrollgebyret for det enkelte preparat.

Mattilsynet står for innkreving av gebyrene. Ved for sen betaling skal det betales renter av gebyret tilsvarende forsinkelsesrente.

§ 30. Miljøavgift

Miljøavgiften for det enkelte preparat skal beregnes ut fra den til enhver tid fastsatte avgift per normert arealdose, samt den avgiftsklasse preparatet er plassert i. Avgiften pr. normert arealdose (basisavgiften) fastsettes av Landbruksdepartementet. Klebemidler og andre tankblandingsmidler, samt makrobiologiske preparater er unntatt fra miljøavgift. Mattilsynet beregner miljøavgiften for det enkelte preparat.

Avgiftsklassene inneholder følgende preparatgrupper:

- a. Avgiftsklasse 1 (preparater med lav helse- og miljørisiko)
- b. Avgiftsklasse 2 (preparater med lav helserisiko og middels miljørisiko, eller middels helserisiko og lav miljørisiko)
- c. Avgiftsklasse 3 (preparater med middels helse- og miljørisiko, eller lav helserisiko og høy miljørisiko, eller høy helserisiko og lav miljørisiko)
- d. Avgiftsklasse 4 (preparater med middels helserisiko og høy miljørisiko, eller høy helserisiko og middels miljørisiko)

- e. Avgiftsklasse 5 (preparater med høy helse- og miljørisiko)
- f. Avgiftsklasse 6 (hobbypreparater som er konsentrerte)
- g. Avgiftsklasse 7 (hobbypreparater som foreligger i bruksferdig stand).

Mattilsynet fastsetter avgiftsklassen for hvert godkjent preparat i henhold til interne retningslinjer.

Mattilsynet fastsetter nærmere bestemmelser om oppkreving, innbetaling mv. for gebyrer og avgiftene under § 29 og § 30.

Kap. XIV. Tilsyns-, vedtaks- og inndragningsbestemmelser

§ 31. Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften.

Det kan også fattes vedtak om inndragelse av autorisasjonsbevis.

Kap. XV. Straffebestemmelser

§ 32. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

Kap. XVI. Dispensasjon

§ 33. Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

Kap. XVII. Ikrafttreden mv.

§ 34. Denne forskriften trer i kraft fra 30. juli 2004.

Samtidig oppheves forskrift 14. desember 2000 nr. 1545 om plantevernmidler.

Vedlegg. Funksjonstesting av spredeutstyr for plantevernmidler

1. Generelt

1.1 Formål

Ved funksjonstesting skal sentrale og viktige egenskaper ved spredeutstyret testes, og bruker/eier få opplæring i egenkontroll, innstilling og bruk av sitt spredeutstyr. Et funksjonstestet og justert spredeutstyr skal fordele plantevernmidlet best mulig i henhold til anvisning for bruk av vedkommende plantevernmiddel. Funksjonstesting og veiledning skal bidra til å redusere helse- og miljørisiko ved bruk av plantevernmidler.

1.2 Ansvar

Eier/bruker av spredeutstyr er ansvarlig for at det er funksjonstestet og har registreringsmerke. Eier/bruker er ansvarlig for at spredeutstyret framstilles til ny test innen 5 år etter forrige test, regnet fra testdato.

1.3 Organisering

Mattilsynet har det overordna ansvaret for ordningen.

1.4 Testere

Testingen skal utføres av testere med spesiell opplæring. Testeren skal ha gyldig testerbevis utstedt av Mattilsynet etter fullført kurs.

1.5 Testutstyr

Testingen skal utføres med testutstyr som er godkjent av Mattilsynet. Utstyret skal underlegges jevnlig vedlikehold og kalibrering.

1.6 Instruks for gjennomføring av funksjonstesting

Testingen skal utføres i henhold til instruks for funksjonstesting.

Instruksen utarbeides av Institutt for tekniske fag/NLH og godkjennes av Mattilsynet.

1.7 Registreringsmerke og funksjonstestlogo

Et utstyr som er funksjonstestet og oppfyller de angitte minimumskravene, får registreringsmerke. Registreringsmerket dateres av den som har utført testen. Dessuten påklebes en funksjonstestlogo for å synliggjøre at spredeutstyret er kontrollert og godkjent.

1.8 Forberedelse til test

Før framstilling av utstyret til testing skal det være grundig reingjort og grovtestet for å utbedre åpenbare feil før funksjonstesten finner sted.

1.9 Testing

Utstyrseieren/brukeren skal være tilstede under testen.

1.10 Tilført mengde pr. areal/lengdeenhet

Eier/bruker skal gis informasjon om aktuelle tilførte mengder pr. areal/lengde enhet ved ulike innstillinger og doseringsutstyr ev. dyser/annet doseringsutstyr til ulike spredeoppgaver, samt bruk av datablad for dyser/doseringsutstyr. Måling av hastighet skal demonstreres i henhold til sjekkliste. Ekstrautstyr for måling av tilført mengde, hastighet, trykk, og ev. annet utstyr skal kontrolleres mot målingene i funksjonstesten og eier/bruker skal orienteres om mulige avvik.

1.11 *Oppfølging og tilsyn*

Det skal føres register over funksjonstestet utstyr. Bruker/eier av spredeutstyr er forpliktet til å gi nødvendige opplysninger, og å godta de kontrolltiltak som ansees nødvendige.

2. *Krav til åkersprøyter produsert før 1. januar 2001*

<i>Komponent</i>	<i>Krav</i>
Generelt	Alle deler og komponenter av sprøyta skal være fri for lekkasjer
Pumpe	Væskestrømmen skal ikke være kraftig pulserende. Minimum pumpekapasitet målt ved 8,0 bar og PTO 540 rpm: Skal dekke brukerens største aktuelle behov etter dysetype/-størrelse og dysetrykk + 10%. Skal ved hydraulisk omrøring være minst 5% av tankvolumet i liter/min.
Omrøring	Omrøringen skal fungere effektivt ved ulike behov.
Manometer	Det skal ha lett avlesbar skala/viser og egnet måleområde. Maksimalt avvik $\pm 0,5$ bar i området 0–8 bar ($\pm 1,0$ bar over 8 bar)
Trykktap	Trykket ved dysene skal ikke avvike mer enn 10% i forhold til manometerverdi.
Armatyr	Armaturen skal fungere med tilfredsstillende presisjon. Armaturen skal være lett å betjene. Hver seksjon skal kunne betjenes separat.
Væsketank	Tanken skal ha påfyllingssil under tankklokke. Det skal være funksjonsdyktig ventilasjon eller trykkutjamner. Sprøyta skal kunne tømmes uten risiko for søling av sprøytevæske på sprøytemannskapet.* Tankvolumet skal kunne avleses i liter.
Fylleutstyr	Påfyllingsutstyr skal ikke kunne gi hevertvirkning.
Reintvannstank	Fastmontert tank på sprøyta med et volum på minimum 10 liter.
Filtre	Det skal være minst ett filter på både pumpas sugeside og trykkside. Filterene skal være lett tilgjengelig og uten fare for sprut ved demontering.* Filterene på trykksiden må ikke slippe igjennom større partikler enn det som kan passere gjennom dyseåpningene.
Væskefordeling	Væskefordelingen langs med bommen kan avvike inntil 20% fra gjennomsnittet målt stasjonært langs bommen for renneavstand 5 cm ($\pm 15\%$ for 10 cm renneavstand). Dette gjelder for bomhøyde 40 cm, arbeidstrykk 2,0 bar og dyser med 110–120° spredevinkel. For luftinjektordyser nyttes bomhøyde 50 cm og arbeidstrykk 5 bar.
Dryppvern	Etterdrypp av sprøytevæske fra dysene skal ikke forekomme.
Dyser	Dysene skal ha en kapasitet som er innenfor $\pm 8\%$ av gjennomsnittlig verdi. Brukte dyser må ikke ha slitasje som gir kapasitet over 10% i forhold til kapasitet på nye dyser av samme størrelse og ved samme arbeidstrykk. Samme type dysefilter og dryppvern skal være montert for alle dyser.
Spredebom – stabilitet	Bommen skal være stabil i både vertikal- og horisontalplan. Ved stillestående måling på plant underlag skal bomhøyden ikke variere mer enn 1% av bombredde (avstand fra øverste til nederste dyse). Bommen kontrolleres både i transport og arbeidsstilling. Dyser må ikke vris eller forskyves når bommen slås sammen.
Spredebom – sikring	Bommen skal kunne sikres i transportstilling.
Betjening	Slanger med sprøytevæske skal ikke føres inn over førerplass. Inn- og utkobling av kraftuttaket skal ikke nyttes for å stenge/åpne for væsketilførselen.
Kraftoverføringsvern	Vernet skal være intakt, festet forsvarlig og være sikkert tilkoblet.

* For sprøyter som ikke har ferdige tekniske løsninger som sikrer dette, skal bruker/eier instrueres i korrekt bruk av verneutstyr og den eksponeringsrisiko som oppstår.

3. *Tilleggskrav for åkersprøyter omsatt fabrikknye fra 1. januar 2001*

<i>Komponent</i>	<i>Krav</i>
Pumpe	Pumpa må levere minimum 2,5 l/min. og dyse for åkersprøyter beregnet for væskemengder opp til 40 l/daa.
Dyser	Dyser i følge ISO-standard (farge, størrelse og bajonettfatning).
Ensartethet	Dysene skal ha en ensartethet på maksimalt $\pm 5\%$.
Datablad og bruksanvisning	Bruksanvisningen skal være tilpasset norske forhold, med hensyn til krav, praktiske anbefalinger og utstyr på sprøyta.
Manometer	Det skal ikke ha avvik over $\pm 0,20$ bar i området 0–8 bar.
Væsketank	Tappekran/bunnventil skal kunne betjenes uten risiko for sprut/søl.
Omrøring	Sprøyta skal ha regulert omrøring i minimum 2 trinn.

<i>Komponent</i>	<i>Krav</i>
Filtre	Sprøyta skal ha filtre som kan betjenes uten risiko for søl ved filterbytte. Filtre skal kunne skiftes selv om det er væske på tanken.
Reintvannstank	Fastmontert reintvannstank på minimum 15 liter.
Regulering av bomhøyde	For sprøyte med bombredde større enn 10 m skal bommen ha mekanisk eller hydraulisk høyderegulering.
Liketrykk	Armaturen skal ha liketrykkfunksjon, slik at trykket forblir konstant selv om enkelte bomseksjoner åpnes eller stenges.
Fjernbetjening	Hovedkran, trykk og bomseksjoner skal kunne betjenes fra førerplassen uten å åpne bakluken.
Skylledyse	Sprøyter fra og med 600 liter skal være utstyrt med skylletank og skylledyse.
Kontrollsett for dysemålinger	Det skal medfølge et kontrollsett for dysemålinger (målebeger med god nøyaktighet og 1,5–2 liters volum ved nykjøp) og dysebørste for rensing av dyser.
Verneutstyr	Til sprøyta skal det medfølge vernepakke som inneholder hansker, korttidsdress og egnet åndedrettsvern av godkjent kvalitet.

4 Krav til traktormonterte og stasjonære tåkesprøyter før 1. januar 2001 (gjelder ikke tåkesprøyter i veksthus)

<i>Komponent</i>	<i>Krav</i>
Generelt	Alle deler og komponenter av sprøyta skal være fri for lekkasjer
Pumpe	Væskestrømmen skal ikke være kraftig pulserende. Minimum pumpekapasitet: Målt ved 10,0 bar skal kapasiteten minst være lik største aktuelle dysekapasitet + 10% og minimum 25 liter/min. I tillegg kommer minst 5% av tankvolumet for omrøring.
Omrøring	Omrøringen skal fungere effektivt ved ulike behov.
Manometer	Det skal ha lett avlesbar skala/viser og egnet måleområde. Maksimalt 10% avvik i måleområdet 1–20 bar og $\pm 5,0$ bar for trykk over 20 bar.
Trykktap	Trykket ved dysene skal ikke avvike mer enn 10% i forhold til manometerverdi.
Armatyr	Armaturen skal fungere med tilfredsstillende presisjon og uten lekkasjer. Armaturen skal være lett å betjene. Hver side skal kunne betjenes separat.
Væsketank	Væsketanken og dens tilkoblinger skal være tette. Tanken skal ha påfyllingssil under tanklokket. Det skal være funksjonsdyktig ventilasjon eller trykkutjamner. Sprøyta skal kunne tømmes uten risiko for søling av sprøytevæske på sprøytemannskapet.* Tankvolumet skal kunne avleses i liter.
Fylleutstyr	Påfyllingsutstyr skal ha tilbakeslagsventil.
Reintvannstank	Fastmontert tank på sprøyta med et volum på minimum 10 liter.
Filtre	Det skal være minst ett filter på pumpas sugeside. Filterene skal være lett tilgjengelig og uten fare for sprut ved demontering.* Filterene på trykksiden får ikke slippe igjennom større partikler enn det som kan passere gjennom dyseåpningene.
Dyser, ensartethet, skjevhet/symmetri, liketrykk	Forskjell mellom venstre eller høyre side og halvparten av total væskemengde skal være mindre enn 5%. Dysene bør ikke være rettet mer enn 25° oppover i forhold til horisontalplanet. Trykket må ikke stige med mer enn 25% når væske til en side stenges. Bruker orienteres om eventuell trykkøkning og instrueres i å innstille til korrekt trykk.
Dryppvern	Der det er teknisk mulig, skal dryppvern ettermonteres, slik at etterdrypp av sprøytevæske ikke forekommer. Samme type dysefilter og dryppvern skal være montert for alle dyser.
Dyser	Dyser av samme størrelse skal ikke ha kapasitesavvik på mer enn 10%. Brukte dyser må ikke ha slitasje som gir en økning på mer enn 10% i forhold til kapasitet på nye dyser av samme størrelse og ved samme arbeidstrykk.
Fjernbetjening	Slanger med sprøytevæske skal ikke føres inn over førerplass. Inn- og utkobling av kraftuttaket skal ikke nyttes for å stenge/åpne for væsketilførselen.
Ledeklaffer	Tåkesprøyter med aksialvifte og åpent viftehus skal minimum ha ledeklaffer for justering av luftbildet.
Vifte og luftbilde	Vifta skal kunne arbeide tilfredsstillende ved turtall opptil 600 rpm PTO. Det skal ikke være ubalanse/vibrasjon i konstruksjonen. Viftebladene skal være symmetriske, fastmonterte og uten skader.
Vifte og sikkerhet	Vifta skal være tilfredsstillende sikret, blant annet skal sikkerhetsvernet foran innsuget være uten skader og gi tilstrekkelig beskyttelse.
Kraftoverføringsvern	Vernet skal være intakt og festet forsvarlig.

- * For sprøyter som ikke har ferdige tekniske løsninger som sikrer dette, skal bruker/eier instrueres i korrekt bruk av verneutstyr og den eksponeringsrisiko som oppstår.

5. Tilleggskrav til traktormonterte og stasjonære tåkesprøyter omsatt fabrikknye fra 1. januar 2001 (gjelder ikke tåkesprøyter i veksthus)

<i>Komponent</i>	<i>Krav</i>
Pumpe	Minimum pumpekapasitet skal være de medfølgende dysenes kapasitet ved 10,0 bar + 20%. I tillegg tilkommer væske for omrøring.
Omrøring	Omrøringskapasiteten skal være minimum 5% av tankens volum i liter/min. Sprøyta skal ha regulerbar omrøring i minimum to trinn.
Dyser	Dyser ifølge ISO-standard (farge, størrelse og bajonettfatning).
Ensartethet	Dysene skal ha en ensartethet på maksimalt $\pm 5\%$
Dryppvern	Etterdrypp skal ikke forekomme.
Avstenging av enkeltdyser	Sprøyta skal være utrustet med dyser der minimum de to øverste og den nederste dysen til hver side skal kunne stenges/åpnes enkelt og uten fare for søl på sprøytemannskapet.
Datablad og bruksanvisning	Bruksanvisningen skal være tilpasset norske forhold, med hensyn til krav, praktiske anbefalinger og utstyr på sprøyta.
Manometer	Det skal ikke ha avvik over $\pm 0,20$ bar i området 0–8 bar. Avlesingsnøyaktigheten skal være på 0,2 bar eller bedre i aktuelt måleområde inntil 15 bar.
Væsketank	Tappekran/bunnventil skal kunne betjenes uten risiko for sprut/søl. Væskedvolumet skal kunne leses av med en nøyaktighet på 25 l. Tanken skal ha volum som fanger opp eventuelt skum samt glatte innvendige flater uten skarpe hjørner.
Filtre	Sprøyta skal ha filtre både på sugeside og trykkside. Filtrene skal kunne betjenes uten risiko for søl ved filterbytte. Filtre skal kunne skiftes selv om det er væske på tanken.
Reintvannstank	Fastmontert reintvannstank på minimum 15 liter.
Liketrykk	Armaturen skal ha liketrykkfunksjon, slik at trykket forblir konstant selv om væska til en av sidene åpnes/stenges.
Fjernbetjening	Hovedkran, trykk og hver halvside skal kunne fjernbetjenes fra førerplassen uten å åpne bakluken.
Skylledyse	Tanken skal være utstyrt med egen skylledyse på sprøyter fra og med 600 liter (ikke krav om egen skylletank).
Repetierbarhet av dysenes innstilling og luftbilde	Tåkesprøyta skal være merket slik at både dyseinnstilling og innstilling av luftbilde er repeterbart. Innstilling av dyser og luft skal skje på en enkel og sikker måte.
Kontrollsett for dysemålinger	Det skal medfølge et kontrollsett for dysemålinger og dysebørste for rensing av dyser. I tillegg skal det medfølge slanger som kan tilkobles alle dyser samtidig for enkel og sikker måling av dysekapasitet, og uten bruk av verktøy.
Verneutstyr	Til sprøyta skal det medfølge vernepakke som inneholder hansker, korttidsdress og egnet åndedrettsvern av godkjent kvalitet.

29. juli Nr. 1139 2004

Forskrift om endring i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 29. juli 2004 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 11, § 35, § 41, § 41a, § 47, § 48, § 54a, § 55, § 80, § 94, § 96, § 97, § 100 og § 106, jf. delegeringsvedtak 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56f (direktiv 98/18/EF endret ved direktiv 2002/25/EF og direktiv 2003/75/EF), jf. vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF), jf. vedlegg XIII nr. 56ca (direktiv 1999/35/EF). Kunngjort 3. august 2004.

I

I forskrift 28. mars 2000 nr. 305 om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart er det gjort endringer i vedlegg I. Vedlegget gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til Sjøfartsdirektoratet, Postboks 8123 Dep, 0032 Oslo, telefon: 22454500, faks: 22454501. Vedlegget vil bli tilgjengelig på Sjøfartsdirektoratets hjemmeside: <http://www.sjofatsdir.no>.

II

Endringen trer i kraft straks.

2. juli Nr. 1140 2004**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 2. juli 2004 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 42, jf. delegeringsvedtak 21. desember 1990 nr. 1017 og delegeringsvedtak 2. juli 2004 nr. 1069. Kunngjort 6. august 2004.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 145a skal lyde:

§ 145a. Veiledning og rett til fritt rettsråd for asylsøkere.

Utlending som har søkt asyl har rett til fritt rettsråd uten behovsprøving ved negativt vedtak fattet av Utlendingsdirektoratet, jf. lovens § 42 tredje ledd.

Enslig mindreårig asylsøker har i tillegg rett til fritt rettsråd uten behovsprøving i rimelig tid før Utlendingsdirektoratet fatter vedtak i saken. Det samme gjelder for utlending som søker asyl, når saken kan berøre hensynet til rikets sikkerhet, utenrikspolitiske hensyn eller anvendelse av flyktningkonvensjonen art. 1 F. Forvaltningsloven kapittel IV til VI om saksforberedelse, vedtak og klage gjelder ikke for Utlendingsdirektoratets beslutning om hvorvidt en sak omfattes av første eller annet punktum.

Utlending som søker asyl, og som ikke har rett til fritt rettsråd etter annet ledd, skal gis tilbud om individuell veiledning fra en uavhengig organisasjon. Dette gjelder likevel ikke når det foreligger en situasjon som nevnt i lovens § 8a.

§ 147 skal lyde:

§ 147. Tilbud om advokat og annen bistand. Advokatvaktordning.

Politiet skal bistå utlending med å ta kontakt med en uavhengig organisasjon eller advokat dersom utlendingen ønsker det.

Kommunal- og regionaldepartementet kan opprette advokatvaktordninger til å bistå utlending i sak om bortvisning eller asyl.

I saker der Utlendingsdirektoratet tilbyr asylsøkeren advokat gjennom en advokatvaktordning eller i henhold til etablerte advokatlister, kan utlendingen bare bruke annen advokat enn den som tilbys når særlige grunner tilsier det og saken ikke blir forsinket. Dersom utlendingen på forhånd er representert ved advokat, skal denne benyttes dersom det kan skje uten å forsinke saken.

§ 145 første ledd første punktum skal lyde:

I sak om bortvisning, utvisning og tilbakekall av gitt tillatelse og når utlending søker asyl, skal politiet gi veiledning om de rettigheter som følger av lovens § 34 og § 42 tredje og fjerde ledd.

§ 146 første ledd skal lyde:

I de tilfeller det er ydet fritt rettsråd uten behovsprøving, jfr. lovens § 42 tredje og fjerde ledd, kan det offentliges utgifter i forbindelse med rettshjelpen kreves helt eller delvis erstattet dersom utlendingen har økonomisk evne til det, jfr. lovens § 42 femte ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

5. august Nr. 1141 2004**Forskrift om opphevelse av forskrift om særskilte beskyttelsestiltak mot Krim Kongo feber ved innførsel av levende strutsefugl fra land i Asia og Afrika.**

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 5. august 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2001/751/EF). Kunngjort 6. august 2004.

§ 1. Opphevelse

Forskrift 1. mars 1999 nr. 274 om særskilte beskyttelsestiltak mot Krim Kongo feber ved innførsel av levende strutsefugl fra land i Asia og Afrika oppheves.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

5. august Nr. 1142 2004**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av ferskt kjøtt av klauvdyr fra Argentina.**

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 5. august 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2002/793/EF). Kunngjort 6. august 2004.

I

I forskrift 20. mars 2001 nr. 421 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av ferskt kjøtt av klauvdyr fra Argentina gjøres følgende endringer:

I forskriftens hjemmelsfelt skal EØS-henvisningene lyde:

Jf. EØS-avtalen vedlegg I (Vedtak 2002/68/EF, vedtak 2002/198/EF, vedtak 2002/793/EF, vedtak 2003/576/EF, vedtak 2003/658/EF og vedtak 2003/758/EF).

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. matloven § 28.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. aug. Nr. 1143 2004**Forskrift om endring i forskrift om dagpenger under arbeidsløshet.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 2. august 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 4–2 og § 4–3. Kunngjort 10. august 2004.

I

I forskrift 16. september 1998 nr. 890 om dagpenger under arbeidsløshet gjøres følgende endringer:

Nye § 1–2 og § 1–3 skal lyde:

§ 1–2. (*Utbetaling av dagpenger som forskutterte lønnsгарantimidler til medlemmer bosatt i utlandet*)

Medlem bosatt i utlandet som er berettiget til dagpenger etter § 2–1 i denne forskriften, og som er tilmeldt Aetat, er ved retur til bopsettingslandet unntatt fra kravet etter folketrygdloven § 4–2 om opphold i Norge.

§ 1–3. (*Dagpenger ved midlertidig opphold i utlandet ved etablering av egen virksomhet*)

Et medlem som mottar dagpenger under etablering etter kapittel 5 i denne forskriften, kan ved midlertidig opphold i utlandet etter søknad unntas fra kravet etter folketrygdloven § 4–2 om opphold i Norge. Unntak kan gis i de tilfellene utenlandsoppholdet er en integrert del av etableringsprosessen.

§ 2–4 oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. aug. Nr. 1144 2004**Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til næringsmidler.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 5. august 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 og § 16, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zb (direktiv 2003/52/EF) og nr. 54zf (direktiv 2003/95/EF). Kunngjort 10. august 2004.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XII

– nr. 54zb (direktiv 95/2/EF) tilføyes: direktiv 2003/52/EF

– nr. 54zf (direktiv 96/77/EF) tilføyes: direktiv 2003/95/EF.

§ 1 første ledd femte strekpunkt oppheves.

§ 4 skal lyde:

Tilsetningsstoffer som er omfattet av EØS-avtalens vedlegg II kap. XII nr. 16 (direktiv 78/663/EØF), nr. 46a (direktiv 95/31/EF endret ved direktiv 98/66/EF, direktiv 2000/51/EF og direktiv 2001/52/EF), nr. 46b (direktiv 95/45/EF endret ved direktiv 1999/75/EF og direktiv 2001/50/EF) og nr. 54zf (direktiv 96/77/EF endret ved direktiv 98/86/EF, direktiv 2000/63/EF, direktiv 2001/30/EF, direktiv 2002/82/EF og direktiv 2003/95/EF) skal oppfylle de krav til renhet og identitet som er angitt der. Øvrige tilsetningsstoffer skal oppfylle krav i henhold til FAO/WHO's spesifikasjoner.

II

Det er foretatt en endring i vedlegg II til forskriften. Endringen gjengis ikke her, men en ajourført versjon av vedlegget kan fås ved henvendelse til: Mattilsynet, Felles postmottak, Postboks 383, 2381 Brumunddal, E-post: postmottak@mattilsynet.no, Kontakttelefon: 06040, eller leses på Mattilsynets hjemmesider: <http://www.mattilsynet.no>.

III

Endringene trer i kraft straks.

6. aug. Nr. 1145 2004

Forskrift om endring i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 6. august 2004 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 10. august 2004.

I

I forskrift 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål gjøres følgende endring:

§ 5–1 første ledd skal lyde:

Industritråltillatelse omfatter rett til å drive trålfiske etter nordsjøsild, øyepål, tobis mv. sør for 64° N, etter kolmule øst for 4° V og etter torsk, hyse, hvitting og sei mv. sør for 62° N og øst for 4° V.

II

Endringen trer i kraft straks.

6. aug. Nr. 1146 2004

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2004.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 6. august 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 10. august 2004.

I

I forskrift 22. desember 2003 nr. 1771 om regulering av fisket etter kolmule i 2004 gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene er beregnet oppfisket, selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin maksimalkvote. Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for industritrålerne nord for 64° N, når kolmuletrålernes fiske er stoppet.

II

Endringen trer i kraft straks.

6. aug. Nr. 1147 2004

Forskrift om fangst av kongekrabbe vest for 26° Ø.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 6. august 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 11. Kunngjort 10. august 2004.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder fangst av kongekrabbe i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone vest for 26° Ø. Grensen ved 26° Ø trekkes slik at den samsvarer med statistikkområde 03.

§ 2. Deltakelse

Det er adgang til å fange kongekrabbe i området nevnt i § 1.

Fartøy som har deltakeradgang i fisket etter kongekrabbe øst for 26° Ø kan ikke fange kongekrabbe vest for 26° Ø fra det kommersielle fisket øst for 26° Ø er åpnet, og til fartøyets kvote er tatt.

§ 3. Forbud mot gjenutsetting av levende eller levedyktig kongekrabbe

Det er forbudt å gjenutsette levende eller levedyktig kongekrabbe i området som nevnt i § 1.

§ 4. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Fiskeridirektoratet kan fastsette bestemmelser om rapporteringsplikt ved fangst av kongekrabbe i område som nevnt i § 1.

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

6. aug. Nr. 1148 2004

Forskrift om opphevelse av forskrift om forbud mot utkast av kongekrabbe i Norges økonomiske sone vest og sør for en rettvise linje fra Fruholmen fyr til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 6. august 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 10. august 2004.

I

Forskrift 4. desember 2003 nr. 1893 om forbud mot utkast av kongekrabbe i Norges økonomiske sone vest og sør for en rettvise linje fra Fruholmen fyr til yttergrensen av Norges økonomiske sone oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

6. aug. Nr. 1149 2004

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2004.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 6. august 2004 med hjemmel i forskrift 22. desember 2003 nr. 1794 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2004 § 9. Kunngjort 10. august 2004.

I

I forskrift 22. desember 2003 nr. 1794 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2004 gjøres følgende endringer:

§ 7 oppheves.

Nåværende § 8–§ 11 blir § 7–§ 10.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. aug. Nr. 1150 2004

Forskrift om endring i forskrift om kommunefordeling av grunnlaget for eidegdomsskatt for kraftanlegg.

Fastsett av Finansdepartementet 6. august 2004 med heimel i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eidegdomsskatt til kommunane § 8A–4. Kunngjort 10. august 2004.

I

I forskrift 20. desember 2000 nr. 1393 om kommunefordeling av grunnlaget for eidegdomsskatt for kraftanlegg blir det gjort følgjande endringar:

§ 1 første punktum skal lyde:

Forskriften gjeld kommunefordeling av grunnlaget for eideomsskatt for kraftanlegg som nemnt i eideomsskattelova § 8A-1 og § 8A-2 tredje leden og korrigering av kommunefordelinga av eideomsskattegrunnlaget for kraftanlegg for investeringar, jf. eideomsskattelova § 8A-1 andre leden, femte leden og § 8A-2 andre leden.

Ny § 6 skal lyde:

§ 6. *Korrigering av kommunefordelinga av eideomsskattegrunnlaget for kraftanlegg for investeringar, jf. eideomsskattelova § 8A-1 andre leden, femte leden og § 8A-2 andre leden*

(1) Kostpris for investering ført i skatterekneskapen, jf. eideomsskattelova § 8A-1 andre leden, femte leden og § 8A-2 andre leden, regulerast til same kroneverdi som fordelingsnøkkelen etter dei nemnte paragrafane er bygget på. Ved reguleringa nyttast konsumprisindeksen til Statistisk sentralbyrå.

(2) Skattyttar skal sende naudsynte opplysningar om investeringar som nemnt i eideomsskattelova § 8A-1 andre leden, femte leden og § 8A-2 andre leden til NVE. Skattedirektoratet fastsett skjema og frist for slik innrapportering.

II

Endringane trer i kraft straks.

3. juni Nr. 1167 2004

Vedtak om endring i reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen.

Fastsatt av Styret for Universitetet i Bergen 3. juni 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høgschooler § 37, § 38, § 39, § 44b, § 50, § 51 og § 52. Kunngjort 13. august 2004.

I

I reglement 3. april 2003 nr. 1915 om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen er det foretatt endringer. Reglementet lyder i sin helhet etter dette:

Del 1: Almene regler

§ 1. *Virkeområde*

Reglene her gjelder studier og eksamen ved Universitetet i Bergen, med unntak av etterutdanningstilbud. For studietilbud som er særskilt organisert som videreutdanningstilbud, gjelder reglene såfremt det ikke er gjort unntak i særregler om videreutdanning ved UiB.

Reglene gjelder ikke for doktorgradsprogrammer.

Reglene i det følgende er bygd på at studentene følger 100% studieprogresjon. For studenter som har søkt om og fått innvilget lavere progresjon, skal anvendelsen av reglene ta hensyn til dette, med mindre noe annet er særskilt angitt.

Når det i det følgende er fastsatt at en tidsfrist går ut på en bestemt dato, blir fristen forskjøvet til nærmeste virkedag dersom vedkommende dato faller på en lørdag, en søndag, en helligdag eller en høytidsdag.

Del 2: Opptak, studierett og permisjon

§ 2. *Student og grunnutdanning; definisjoner*

Student er den som har studierett ved institusjonen. Studierett har den som er tatt opp i samsvar med § 3. Studieretten gjelder fram til det inntrener opphørsgrunn i samsvar med reglementet her.

Med grunnutdanning menes studier der opptakskravet er generell studiekompetanse, jf. universitets- og høgschoolelovens § 37, pkt. 1, ev. i kombinasjon med spesielle opptakskrav, jf. samme lovs § 37, pkt. 5.

§ 3. *Opptak og opptaksbehandling*

For opptak til grunnutdanninger gjelder forskrift om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høgschoolar; forskrift om rangering av søkere ved opptak til grunnutdanninger ved universiteter og høgschooler og forskrift om krav til mastergrad, alle fastsatt av departementet, samt reglement for gradsstudier ved Universitetet i Bergen. Universitetsstyret selv fastsetter tallet på studieplasser i medhold av lovens § 39.

Ansvarlige for opptaket til grunnutdanninger er fakultetene. Dette er likevel ikke til hinder for at fakultetene kan delegere saksforberedelse og avgjørelse til andre organer, herunder til Samordna Opptak, Opptakssentralen for medisin og til Utdanningsavdelingen.

Opptak til mastergradsstudier som bygger på fullført bachelorgrad eller tilsvarende gjøres av fakultetene, som gir nærmere regler om søknadsfrist og framgangsmåten ellers. Det kan herunder fastsettes minstekrav til ferdigheter i engelsk for søkere som har videregående utdanning fra et land utenfor Norden.

Opptak til fag og studier som ikke er nevnt i de to foregående leddene, behandles etter regler fastsatt i studieplanen eller i eget reglement.

Universitetsdirektøren kan gi nærmere regler om saksbehandlingen.

§ 4. Studierett

For å oppnå studierett må studenten være tatt opp, jf. § 2. Fakultetet kan i tillegg vedta regler om påbudt frammøte ved studiestart, herunder om gyldig forfall mv. Manglende frammøte kan medføre tap av studieretten.

Studieretten gjelder det studieprogrammet eller emne/emnegruppe studenten er tatt opp til.

Studieretten omfatter:

- A. rett til å få fastsatt utdanningsplan i samsvar med § 5
- B. rett til å delta i undervisning i samsvar med studieplanen for det enkelte emne eller program og i samsvar med utdanningsplanen
- C. rett til veiledning og til å bruke andre ressurser i samsvar med studieplanen, utdanningsplanen og eventuelle andre regler gitt av vedkommende fakultet, herunder lesesaler, datamaskiner osv.
- D. rett til å bli vurdert i samsvar med studieplanen og reglene her, jf. del 3.

Reglene om opprettholdelse og opphør av studierett i reglementet her gjelder også for studenter som er tatt opp før reglementet trer i kraft.

Universitetsdirektøren gir nærmere regler om saksbehandlingen.

§ 5. Utdanningsplan for grunnstudier

Studenter som er tatt opp til grunnutdanninger av minst 60 studiepoengs omfang, skal ha en utdanningsplan, som skal foreligge senest ved utløpet av studentens første semester. Dette gjelder også deltidsstudenter med en studieprogresjon på minst 50%.

Påbudet i foregående ledd gjelder ikke for studenter ved cand.med.-studiet, mastergradsstudiet i odontologi eller cand.psychol.-studiet. For mastergradsstudier gjelder § 9 i reglement for gradsstudier ved Universitetet i Bergen.

Utdanningsplanen fastsettes av studenten og institusjonen i fellesskap, innenfor rammen av studieplanen for det programmet studenten er tatt opp til, samt annet relevant regelverk.

Utdanningsplanen skal inneholde bestemmelser om institusjonens ansvar og forpliktelser overfor studenten og om studentens forpliktelser overfor institusjonen og medstudentene, herunder:

- navnet på det studieprogrammet studenten er tatt opp til, ev. et annet program eller tilbud som opptaket gjelder, samt en henvisning til studieplanen for programmet og til viktige regler som ikke er tatt inn i utdanningsplanen, og om hvor disse kan finnes
- hvilke emner og emnegrupper studenten tar sikte på å fullføre, til hvilken tid og i hvilken rekkefølge; orientering om framgangsmåten ved valg av emner som ikke er obligatoriske; orientering om framgangsmåten ved endring av utdanningsplanen
- adgangen til å endre utdanningsplaner ved omlegging av emner og program
- orientering om virkningen av at studenten ikke følger opp utdanningsplanen.

For studenter som er tatt opp til studietilbud som har et omfang på mindre enn 60 studiepoeng, kan det fastsettes en forenklet utdanningsplan.

Universitetsdirektøren gir nærmere retningslinjer, herunder om utdanningsplanens form, lagring og arkivering; om frist og framgangsmåte for endring av planen, etc.

Studenten kan selv søke om endringer i utdanningsplanen. Fristen for å søke om slik endring er semesteret før endringen ønskes, og senest 1. juni/1. desember. Søknaden skal som hovedregel innvilges, dersom studieplanen gir rom for det. Det skal legges vekt på å unngå at den samlede studietiden fram mot avsluttet grad eller program blir forlenget i forhold til den opprinnelige planen.

For studenter som ved utgangen av et semester står til rest med 30 studiepoeng eller mer i forhold til den progresjonen som utdanningsplanen angir, skal fakultetet snarest mulig ta kontakt med studenten og varsle at den gjeldende utdanningsplanen ikke lenger kan legges til grunn for videre studier. Varsel skal gis senest to uker etter at siste sensur for emner i foregående semester har falt, herunder også klagesensur og sensur ved ny eksamen. Det skal settes en svarfrist, som ikke skal være lenger enn to uker fra varselet har kommet fram. Studenten må innen svarfristen ha kontaktet fakultetet for å drøfte fastsetting av en ny utdanningsplan. Dersom svarfristen ikke blir overholdt, taper studenten sine rettigheter, likevel slik at retten til å ta eksamen består til utgangen av semesteret, såfremt det gjelder emner der evalueringen i sin helhet består av en avsluttende skoleeksamen.

Dersom ny utdanningsplan ikke er fastsatt senest ved utgangen av semesteret, bortfaller studieretten helt.

Reglene i de to foregående leddene er ikke til hinder for at vedkommende fakultet kan fastsette avvikende regler dersom det anses nødvendig.

Studieretten opphører dersom studenten unnlater å semesterregistrere seg eller å melde fravær innen den fastsatte fristen, jf. reglene om fravær og permisjon i § 7.

§ 6. Adgang til å søke opptak på ny etter at studieretten har falt bort

Dersom en students studierett har falt bort etter reglene i § 4, har vedkommende rett til å søke opptak på ny. Dette gjelder likevel ikke for studieprogram der vedkommende fakultet har bestemt at denne retten ikke skal gjelde.

§ 7. Fravær og permisjon fra grunnstudier

a) Bachelorstudier

Studenten kan ha inntil ett års fravær fra grunnstudier uten å oppgi noen grunn. Studenten melder selv fravær for hvert semester, senest ved utløpet av semesterregistreringsfristen. Fakultetet kan etter søknad innvilge lengre fravær.

b) *Profesjonsstudier og øvrige masterstudier*

Det kan gis tillatelse til fravær (permisjon) for kortere eller lengre tid, dersom det er nødvendig pga. egen sykdom, ektefelles/ektepartners/samboers sykdom, egne barns sykdom, ektefelles/ektepartners/samboers barns sykdom, tvungen verneplikt, omsorg for egne barn i forbindelse med fødsel eller adopsjon, tyngende verv i studentpolitiske organer og lignende, eller av andre viktige velferdsgrunner. Permisjon kan også gis av faglige hensyn. Fakultetet kan gi utfyllende regler.

En student som har meldt fravær eller har fått innvilget permisjon, kan ikke være semesterregistrert i samme semester.

Ved fravær eller permisjon etter reglene her, skal utdanningsplanen om nødvendig endres.

§ 8. *Utenlandsopphold*

Studenter som oppholder seg ved et annet lærested som ledd i et utvekslingsprogram, skal semesterregistrere seg før avreisen. Godkjenning av utenlandsopphold, herunder om godkjenning av eksamener mv., er regulert særskilt.

Del 3: Allmenne regler om eksamen§ 9. *Definisjoner*a) *Eksamensordninger:*

Eksamensordningene er:

- A. Ordinær eksamen
- B. Ny eksamen.

Ny eksamen arrangeres spesielt for studenter som har hatt gyldig forfall ved hele eller deler av en ordinær eksamen. For studenter som avbryter en eksamen etter å ha fullført minst en prøve, skal ny eksamen omfatte de gjenstående prøvene. For øvrig skal ny eksamen omfatte alle prøvene.

b) *Eksamensformer*

Eksamen omfatter disse prøvingsformene:

- 1) *Skoleeksamen:* Skriftlig og/eller muntlig prøve som avholdes i lokaler anvist av institusjonen, og under tilsyn av personer utpekt av institusjonen.
Muntlig prøve, som også omfatter presentasjon og lignende, gis enten som selvstendig vektet eksamen eller som justerende muntlig etter pkt. g) nedenfor.
- 2) *Hjemmeeksamen:* Normalt et skriftlig arbeid, der emnet er fastsatt av grunnenheten, og som skal utarbeides innen en frist fastsatt av grunnenheten.
- 3) *Mappevurdering eller annen løpende vurdering:* Vurdering av ett eller flere arbeider som leveres inn i løpet av den tiden vedkommende emne pågår. Nærmere bestemmelser gis i studieplanen.
- 4) *Avhandling:* Omfattende skriftlig arbeid, utarbeidet under veiledning
- 5) Andre eksamensformer, etter nærmere bestemmelse i studieplanen, så som vurdert praksis, klinisk/praktisk eksamen, semesteroppgave, spesialoppgave, særoppgave, prosjektoppgave, hovedfagsoppgave, mastergradsoppgave, konsert eller annet, etter nærmere bestemmelse i studieplanen.

Det skal bestemmes i studieplanen hvilke av disse eksamensformene som skal brukes. Det kan bestemmes at en form skal brukes alene eller i kombinasjon med andre, og det kan fastsettes at eksamen kan eller skal gjennomføres som gruppeeksamen.

Det kan videre bestemmes i studieplanen at bare et utvalg av studentene skal innkalles til muntlig. I slike tilfelle skal utvalget gjøres enten

- tilfeldig, ved at en forhåndsbestemt andel av kandidatene velges ved loddtrekning, eller
- etter sensorenes skjønn, ved at de av kandidatene som man særlig er i tvil om karaktersettingen for, kalles inn, eller
- ved at de kandidatene som selv har gitt melding om at de ønsker det, kalles inn.

For kandidater som ikke kalles inn til muntlig, settes karakteren på grunnlag av de øvrige eksamensdelene alene. Det skal i slike tilfeller fastsettes vektingsregler i studieplanen for karaktersetting både med og uten muntlig.

c) *Karakter*

Enhver eksamen skal føre fram til et vurderingsuttrykk (karakter). Karakteren skal angis på en av to måter; enten

- 1) Som «Bestått» eller «Ikke bestått», ev. «Pass/Fail», eller
- 2) Som en bokstav, etter skalaen A, B, C, D, E, F. De ulike verdiene skal gis etter følgende allmenne kriterier:

Bokmål:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Viser stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon som ligger over gjennomsnittet. Viser evne til selvstendighet.
C	God	Gjennomsnittlig prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder.

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
D	Nokså god	Prestasjon under gjennomsnittet, med en del vesentlige mangler.
E	Tilstrekkelig	Prestasjon som tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstillende minimumskravene.

Nynorsk:

<i>Symbol</i>	<i>Nemning</i>	<i>Generell, kvalitativ omtale av vurderingskriterium</i>
A	Framifrå	Ein framifrå prestasjon som skil seg klart ut. Syner stor grad av sjølvstende.
B	Mykje god	Ein mykje god prestasjon som ligg over gjennomsnittet. Syner evne til sjølvstende.
C	God	Ein gjennomsnittleg prestasjon som er tilfredsstillande på dei fleste områda.
D	Nokså god	Ein prestasjon under gjennomsnittet, med ein del vesentlege manglar.
E	Tilstrekkeleg	Ein prestasjon som tilfredsstillende minstekrava, men heller ikkje meir.
F	Ikkje greidd	Ein prestasjon som ikkje tilfredsstillende minstekrava.

English:

<i>Symbol</i>	<i>Description</i>	<i>General, qualitative description of valuation criteria</i>
A	Excellent	An excellent performance, clearly outstanding. Shows a high degree of independence.
B	Very good	A very good performance, above average. Shows a certain degree of independence.
C	Good	An average performance, satisfactory in most areas.
D	Fair	A performance below average, and with some significant shortcomings.
E	Sufficient	A performance that meets the minimum criteria
F	Fail	A performance that does not meet the minimum criteria.

d) *Vekting*

Den vekt den enkelte karakter skal gis ved utregning av gjennomsnittskarakter i et emne eller en emnegruppe, eller ved utregning av hovedkarakter. Vekten skal angis i studieplanen som en brøk av den samlede karakteren.

e) *Gjennomsnittskarakter*

En samlet karakter for et emne eller en emnegruppe. For emner skal gjennomsnittskarakteren regnes ut slik:

1. Hver bokstavkarakter erstattes av en tallekvivalent, slik at A=5; B=4; C=3; D=2; E=1.
2. For hver eksamen multipliseres tallekvivalenten med den vekten vedkommende eksamen skal ha i henhold til studieplanen, og alle produktene summeres.
3. Produktsummen settes opp eller ned til nærmeste hele tall, etter at vanlige forhøyningsregler er brukt.
4. Gjennomsnittskarakteren angis med det bokstavsymbolet som svarer til det tallet som kommer fram.

For emnegrupper regnes gjennomsnittskarakteren ut på tilsvarende måte, likevel slik at tallekvivalenten for hvert emne som inngår, skal multipliseres med emnets studiepoeng, og produktsummen divideres med det totale antallet studiepoeng som inngår i gjennomsnittskarakteren.

Gjennomsnittskarakteren angis som et bokstavsymbol dersom minst 75% av eksamenene i emnet eller emnegruppen, regnet etter vekt, er gitt bokstavkarakter. Ellers skal gjennomsnittskarakteren angis som «Bestått» eller «Ikke bestått».

I stedet for å fastsette gjennomsnittskarakter etter reglene i 1. og 2. ledd ovenfor, kan det ved mappevurdering eller annen løpende vurdering settes en poengsum i form av en prosentangivelse på hvert arbeid. Når alle eksamensdelene er fullført, settes en endelig poengsum, som deretter omregnes til en samlet karakter etter den forhåndsfastsatte vekten for hver eksamensdel.

f) *Hovedkarakter*

En samlet karakter som kan gis ved fullført grad eller utdanningsprogram. Det skal angis i studieplanen om det gis hovedkarakter eller ikke. For mastergrader som bygger på fullført bachelorgrad eller tilsvarende skal som hovedregel bare emner som inngår i mastergradsstudiet selv telle med i hovedkarakteren.

g) *Justerende muntlig*

Med justerende muntlig menes en muntlig prøve som ifølge studieplanen har en særlig tett sammenheng med et forutgående skriftlig arbeid, så som masteroppgave, avhandling, større skriftlige skoleeksamener, mappe eller lignende.

Ved justerende muntlig skal kandidaten prøves i emner som er behandlet i det forutgående skriftlige arbeidet.

Etter at justerende muntlig er gjennomført, kan karakteren som er satt på det forutgående skriftlige arbeidet, justeres opp eller ned med en karakter, likevel slik at ved manglende frammøte til muntlig, skal den samlede karakteren settes til «F».

§ 10. *Grunnregler om eksamen*

En eksamen anses påbegynt

- Ved skoleeksamen: Straks eksamensoppgaven er utlevert.
- Ved hjemmeeksamen: På det tidspunktet som grunnenheten har oppgitt at eksamensoppgaven kan avhentes, nedlastes eller lignende.
- Ved mappevurdering eller annen løpende vurdering: Ved utløpet av innleveringsfrist for det første av arbeidene som inngår i vurderingen. Dette gjelder også om det i studieplanen er fastsatt at studenten selv kan velge hvilke(t) av arbeidene som skal danne grunnlag for karakteren.
- Ved andre eksamensformer: Når det aktuelle emnet, den aktuelle praksisperioden etc. er påbegynt, eller når det er angitt i studieplanen.

Rett til å delta ved eksamen har studenter som:

- har studierett etter § 4, og
- har meldt seg opp innen den fastsatte fristen, og
- har deltatt i eventuell obligatorisk undervisning i samsvar med studieplanen, og
- har oppfylt eventuelle andre obligatoriske arbeidskrav fastsatt i studieplanen

Om rett til særskilt eksamen gjelder utfyllende regler til § 6 i reglement for gradene bachelor og master ved Universitetet i Bergen, fastsatt av Det akademiske kollegium 24. oktober 2002.

Fakultetet avgjør om det skal være adgang til å annullere en oppmelding til eksamen. Dersom det gis adgang til å annullere oppmeldingen, skal fristen for dette settes til to uker før eksamen.

Det kan gjøres unntak fra oppmeldingsfristen dersom

- a) det har vært dødsfall i studentens nærmeste familie, eller
- b) studenten har vært syk eller har nedkommet, og dette har gjort det umulig for studenten å melde seg innen fristen, eller
- c) det er andre uforutsette hindringer som har gjort det umulig for studenten å melde seg innen fristen, eller
- d) vedkommende eksamen vil føre fram til avsluttet grad eller avsluttet studieprogram.

Omstendigheter som nevnt i pkt. a) – d) ovenfor må dokumenteres. Sykdom og fødsel må dokumenteres med erklæring fra lege eller psykolog.

Påbudet om oppmelding gjelder uavhengig av om studenten har fått anledning til å påbegynne eksamen før fristen har gått ut eller ikke.

§ 11. *Andre allmenne regler om eksamen, særlig om krav til studieplanens innhold*

I emner der flere eksamener inngår, skal som hovedregel alle være bestått for at emnet kan anses bestått. Det kan gjøres unntak fra dette i studieplanen, og det skal da angis hvor mange, ev. også hvilke, eksamener som skal være bestått for at hele emnet kan anses bestått.

For mappevurdering og annen løpende vurdering skal det enten i studieplanen eller i en særskilt plan som skal foreligge senest ved semesterstart gis regler om:

- A. Antallet arbeider som skal være med i mappen eller som skal leveres inn
- B. Arten og omfanget av de enkelte arbeidene
- C. Rekkefølge for innlevering av de enkelte arbeidene, ev. om studenten selv kan velge rekkefølgen
- D. Innleveringsfrist for de enkelte arbeidene
- E. I hvilken form eller på hvilket medium arbeidene skal leveres inn
- F. Hvor mange av arbeidene som skal danne grunnlag for eksamenskarakteren, og hvordan disse skal velges ut, eventuelt om studenten selv velger hvilket/hvilke arbeid(er) som skal danne grunnlag for karakteren
- G. Innbyrdes vekt dersom to eller flere arbeider skal danne grunnlag for karakteren.

§ 12. *Sensur*

Ved sensur skal det brukes en eller flere sensorer etter fakultetets bestemmelse. Om bruk av ekstern sensor gjelder lovens § 50, pkt. 1 og 2. Om klagesensur gjelder lovens § 51 og § 52 og § 16 og § 17 i reglementet her.

Vurderingskriteriene som benyttes ved sensuren bør i størst mulig grad være tilgjengelige for studentene. Dersom det blir utarbeidet retningslinjer til bruk for sensor(ene) ved den enkelte eksamen, skal denne være tilgjengelig for enhver etter at sensurvedtaket er kunngjort.

For øvrig gjelder retningslinjer for ekstern sensorordning ved Universitetet i Bergen, fastsatt 16. april 2004.

Del 4: Gjennomføring av eksamen

§ 13. *Eksamensspråk*

Eksamensoppgaver utformes etter behov på norsk og/eller engelsk, ev. på andre språk i samsvar med studieplanen. Dersom ikke noe annet er særskilt fastsatt, kan besvarelsen skrives på norsk eller engelsk.

Dersom oppgaven er gitt på norsk, skal den foreligge på den målformen den enkelte kandidat har valgt (bokmål/nynorsk).

§ 14. Forhold i eksamenslokalet m.m.

- a) Studentene plikter å rette seg etter de anvisninger som gis av hovedvakt i eksamenslokalet.
- b) Studiekort/legitimasjon må medbringes alle eksamensdager.
- c) Vesker o.l. som er medbragt til eksamenslokalet må innleveres før oppgaven deles ut.
- d) Mobiltelefon og personsøker kan ikke medbringes i eksamenslokalet.
- e) Det skal være ro og orden i eksamenslokalet slik at ingen blir forstyrret i sitt arbeide med oppgaven. Overtredelse kan medføre øyeblikkelig utvisning fra eksamenslokalet.
- f) Fakultetet fastsetter hvilke hjelpemidler som er tillatt brukt under den enkelte eksamen og regler for gjennomføring av eventuell forhåndskontroll av disse.
Hjelpemidler ut over dette kan ikke benyttes under eksamen.
- g) Studentene kan arbeide med oppgaven innenfor den oppsatte tiden. Utover dette gis det 15 minutter til å klargjøre/ordne papirene for innlevering.
- h) Fakultetet gir retningslinjer for eventuell gjennomføring av universitetslærers tilstedeværelse i eksamenslokalet under skriftlig eksamen.

Ved vesentlige overtredelser av pkt. a) – g) ovenfor kan fakultetet bestemme at en innlevert eksamensoppgave skal avvises.

§ 15. Kunngjøring av eksamensresultater

Kunngjøring skjer ved oppslag på universitets område, samt eventuelt elektronisk via www eller ved telefoni. Ved kunngjøring av eksamensresultater føres det kun opp student-/kandidatnummer og karakter. Det skal også opplyses om retten til å kreve begrunnelse for karakterfastsettelsen, jf. universitets- og høyskoleloven § 52, retten til å klage på karakteren, jf. universitets- og høyskoleloven § 52, og retten til å klage på formelle feil ved eksamen, jf. universitets- og høyskoleloven § 51. Det skal videre opplyses om hvilke frister som gjelder, utgangspunkt for fristberegning, hvor studenten skal henvende seg for å få begrunnelsen og til hvem klagen skal rettes, samt at kandidatene har krav på kopi av sine besvarelser, jf. forvaltningsloven § 18. Klagefristen er tre uker. Dersom sensuren faller i perioden 15. desember – 2. januar skal fristen begynne å løpe fra 2. januar. Faller sensuren i perioden etter 20. juni, men før høstsemesteret begynner, skal fristen begynne å løpe fra mandagen i den uken høstsemesteret begynner.

§ 16. Begrunnelse og klage

Studenten har rett til å få begrunnelse for den fastsatte karakteren, jf. lovens § 52, pkt. 1 og 2.

Krav om begrunnelse for og klage over karakterfastsettelsen skal ellers stiles til fakultetet. Klage over formelle feil ved eksamen stiles til Den sentrale klagenemnd og sendes til fakultetet.

Ved gruppeeksamen har hver enkelt student rett til å klage over sensuren. De øvrige studentene som har deltatt i gruppen, skal gis anledning til å uttale seg om alle innkomne klager. Dersom karakteren blir endret etter klagebehandlingen, gjelder endringen for alle studentene i gruppen, også for de(n) som ikke har framsatt klage.

§ 17. Begrensninger i klageretten

For klagebehandlingen gjelder reglene i universitets- og høyskolelovens § 51 og § 52. Ved klage over vurdering av enkeltarbeider som inngår i en mappevurdering eller annen løpende vurdering med flere innleveringer, er det som hovedregel ikke adgang til å klage før resultatet for vedkommende fag, emne eller emnegruppe er kunngjort. Fakultetet kan i studieplan fastsette at det likevel skal være adgang til å klage på vurderingen av enkeltarbeider før dette tidspunktet.

§ 18. Rett til ny eksamen

Godkjent forfallsgrunn gir etter søknad rett til ny eksamen. For emner der ordinær eksamen arrangeres hvert semester, kan fakultetet bestemme at det ikke skal arrangeres ny eksamen, men at kandidaten deltar ved ordinær eksamen.

Fakultetet gjør vedtak om rett til å gå opp til ny eksamen.

Som godkjent forfallsgrunn regnes egen sykdom eller egne barns sykdom, dokumentert ved sykemelding eller attest utstedt av lege. I tillegg er det gyldig forfall dersom en skoleeksamen arrangeres på samme tid som en annen skoleeksamen, såfremt begge eller alle de aktuelle emnene er obligatoriske i studentens utdanningsplan. Inntre sykdommen i eksamenslokalet etter at oppgaven(e) er gjort kjent, skal studenten gi melding til hovedvakten dersom han eller hun velger å forlate lokalet. Trekk pga. sykdom under eksamen anses bare som gyldig forfall dersom melding om trekk er gitt til hovedvakten senest to timer etter at eksamen begynte.

Forfall til eksamen av andre grunner enn nevnt i foregående ledd godtas bare i helt spesielle tilfelle.

Fakultetet kan vedta at også andre studenter som ønsker det, kan gis adgang til ny eksamen, etter særskilt søknad eller ved selv å melde seg til eksamen. Fakultetet kan også i utfyllende regler eller i studieplan bestemme at studenter har plikt til å gå opp til ny eksamen.

§ 19. Krav til dokumentasjon

Dersom sykdom oppstår før en eksamensdag eller før fristen for innlevering av en eksamensoppgave, delarbeid i en mappe, eller lignende, må Utdanningsavdelingen orienteres om dette før utløpet av den første eksamensdagen studenten ikke møter/før utløpet av den dagen innleveringsfristen løper ut. Legeattest må være innlevert på fakultetssekretariatet senest dagen deretter.

Inntreffer sykdommen i eksamenslokalet, må studenten gjøre hovedvakten ved eksamen oppmerksom på forholdet og straks søke lege, jf. § 18, 2. ledd, siste punktum.

Legeattest må i alle tilfelle innleveres fakultetssekretariatet i løpet av den første dagen etter at studenten ble eksamensufør. Dette gjelder også ved hjemmeeksamen og ved mappevurdering eller lignende. Legeattesten skal inneholde opplysninger om hvilket tidsrom den gjelder for. Blir legeattest som nevnt i de to foregående ledd ikke innlevert innen de omtalte fristene, anses forholdet som avbrutt eksamen uten godkjent forfallsgrunn. Slikt avbrudd regnes som stryk.

Går en eksamen over flere dager og gyldig forfallsgrunn inntreer etter at en eller flere eksamensoppgaver er innlevert, skal kandidaten bare gå opp til ny eksamen i de øvrige delene.

§ 20. Tidspunkt for ny eksamen

Ny eksamen skal avholdes så snart som mulig etter at studenten er friskmeldt, og senest i begynnelsen av neste semester/termin. Dersom en student avbryter en ny eksamen, gis det ikke rett til ny eksamen flere ganger, med mindre fakultetet har bestemt at det skal være rett eller plikt til ny eksamen.

§ 21. Trekk under eksamen

En student som har gått opp til eksamen, kan frivillig avbryte denne (trekke seg) innen studenten forlater sin plass siste eksamensdag. Trekk i løpet av en skriftlig eksamensdag skal meldes skriftlig til hovedvakten ved eksamen. Trekk under eksamen anses som stryk. Likestilt med stryk er det når en student ikke har møtt frem til eksamen uten å annullere sin eksamensmelding innen trekkfristens utløp eller når en student har unnlatt å møte til en eksamen studenten etter studieplanen skulle gå opp til. Ved eksamen uten annulleringsordning teller ikke manglende oppmøte som forsøk, hvis ikke annet er bestemt i fakultetenes utfyllende regler.

En student anses også for å ha strøket når studenten forlater eksamenslokalet uten å ha levert besvarelse. En student som har levert besvarelse, kan ikke unndra seg sensur.

§ 22. Tregangersregelen

Fakultetet kan vedta at det ikke skal være adgang til å fremstille seg til eksamen i et fag/emne mer enn tre ganger.

§ 23. Særordninger

Har en student fysisk eller psykisk vanskelighet med å gjennomføre eksamen på vanlig måte, kan fakultetet etter søknad fra studenten i nødvendig utstrekning vedta en avvikende ordning for så vel skriftlig som muntlig eksamen. Særordningen skal ha som formål å oppveie de ulemper funksjonshemmingen/sykdommen/skaden medfører, samtidig som man i størst mulig utstrekning skal sørge for at studentene prøves likt.

De ulike ordningene kan være:

- A. utvidet eksamenstid ved skoleeksamen
- B. utsatt innleveringsfrist ved hjemmeeksamen og lignende prøveformer
- C. anledning til lengre pauser, eventuelt med mulighet til å hvile
- D. skriftlig eksamen i stedet for muntlig
- E. muntlig eksamen i stedet for skriftlig
- F. eget eksamenslokale med egen inspektør
- G. eksamen i kandidatens hjem
- H. bruk av skrivemaskin, datamaskin og andre tekniske hjelpemidler
- I. skrivehjelp, døvetolk og annen praktisk hjelp
- J. overføring av oppgavene til punktskrift eller forstørret skrift
- K. høytlesning av oppgaveteksten
- L. høytlesning av besvarelsen for korrektur.

§ 24. Frist og dokumentasjon

Frist for å søke om særordning er en måned før eksamen eller samtidig med eksamensoppmelding hvis fristen for oppmelding er mindre enn en måned før eksamen. Er funksjonshemmingen oppstått etter fristens utløp, eller hvis andre særlige grunner tilsier det, kan denne fravikes.

Behovet for de omsøkte særordningene må dokumenteres ved attest fra lege eller annen sakkyndig. Attesten skal inneholde de opplysningene som trengs for å avgjøre hvilke(n) særordning(er) som trengs.

Behovet må dokumenteres hver gang studenten foretar en eksamensoppmelding. For kroniske lidelser kan det gjøres unntak fra dette.

Det enkelte fakultet kommer i samråd med studenten og eventuelt konsulenttjenesten for funksjonshemmete studenter, frem til hvilke særordninger som er nødvendige.

Attest for dysleksi (anonymisert) legges ved kandidatens skriftlige besvarelse ved sensur, dersom dette har vært grunnlag for en særordning.

§ 25. Utfyllende regler

Universitetsdirektøren eller det enkelte fakultet kan gi utfyllende regler.

II

Endringene trer i kraft en måned etter kunngjøring i Norsk Lovtidend.

3. juni Nr. 1168 2004**Vedtak om endring i reglement for gradene bachelor og master ved Universitetet i Bergen.**

Fastsatt av Styret for Universitetet i Bergen 3. juni 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 37, § 38, § 39, § 44b, § 50, § 51 og § 52. Kunngjort 13. august 2004.

I

I reglement 25. april 2002 nr. 452 for gradene bachelor og master ved Universitetet i Bergen er det foretatt endringer. Reglementet lyder i sin helhet etter dette:

Reglement for gradsstudier ved Universitetet i Bergen.

§ 1. Allment om gradene**a) Bachelor og master**

Universitetet i Bergen tildeler gradene Bachelor og Master.

Det kan inngå emner fra følgende fagstudier i gradene:

- historisk-filosofiske fag
- matematisk-naturvitenskapelige fag
- samfunnsvitenskapelige fag
- helsefag
- rettsvitenskapelige fag
- psykologiske fag
- praktisk-pedagogisk utdanning
- examen philosophicum og andre innføringsemner
- andre universitets- og høyskolefag.

Gradene skal være sammensatt slik det går fram av § 8 og § 9.

b) Cand.med og cand.psychol.

Universitetet i Bergen tildeler gradene *candidata/candidatus medicinae* (cand.med.) og *candidata/candidatus psychologiae* (cand.psychol.).

§ 2. Definisjoner

<i>studiepoeng</i>	Mål på arbeidsomfang i studiet: 60 studiepoeng tilsvarer ett års studium på full tid.
<i>emne</i>	Den minste enheten som kan inngå i et fag eller et studieprogram. Alle emner skal ha et omfang målt i studiepoeng.
<i>emnegruppe/fagenhet</i>	Samling av emner fra ett eller flere fag som gjennom en studieplan er definert til å utgjøre en samlet enhet.
<i>fag</i>	Samling av emner som er beslektet og som er samlet under én felles fagbetegnelse.
<i>faglig spesialisering</i>	Gruppe av emner ut over grunnivået i et fagområde som hører faglig sammen og som kan utfylle hverandre
<i>studieplan</i>	En beskrivelse av fag og studieprogram, som gjør greie for hvordan emnene er bygd opp, og hvordan emnene faglig hører sammen.
<i>utdanningsplan</i>	Se § 5.
<i>grad</i>	Utdanning med et bestemt omfang og en bestemt sammensetning, og som gir rett til å bruke en bestemt tittel. Tittelen dokumenteres i et vitnemål.
<i>tilrettelagt studieprogram</i>	Et studieprogram som leder fram til en grad og har en egen og samlet studieplan.
<i>fritt studieprogram</i>	Et studieprogram som leder fram til en grad med stor valgfrihet basert på en individuell sammensetning av emner, fagenheter og/eller deler av studieprogram.
<i>eksamen/vurdering</i>	Formell prøving av studentenes kunnskaper og ferdigheter, enten underveis og/eller ved slutten av studiet i et emne.
<i>student</i>	Den som har studierett ved institusjonen i samsvar med reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen.

§ 3. Studieplan

Oppretting og nedlegging av bachelor- og masterprogram eller studieretninger innenfor programmene vedtas av styret. For øvrig gjør fakultetet vedtak om innholdet i studieplanene for studieprogram og fag som hører inn under fakultetets fagkrets. For programmer som hører inn under flere fakulteters fagkrets (tverrfakultære program) vedtar styret hvilket organ som skal ha kompetanse til å gjøre studieplanvedtak etter 2. punktum ovenfor. Studieplanen skal danne grunnlaget for oppbyggingen av gradene.

Studieplanen skal fastsette:

- Studieprogrammets/fagets mål, omfang og innhold og organisering.
- Eventuelle forkunnskapskrav eller anbefalte forkunnskaper for studieprogrammet eller faget.
- Hvilke emner som undervises og som det kan avlegges eksamen i.

- Faglig beskrivelse av emnene som inngår i studieprogrammet eller faget.
- Hvilke grupper av emner eller fag som oppfyller kravet til spesialisering.
- Eventuelle krav til rekkefølge for emnene i studieprogrammet.
- Eventuelle særlige vilkår for å gå opp til eksamen, slik som godkjent deltakelse i laboratorieøvinger, obligatoriske skriftlige arbeider, faglige ekskursjoner, feltkurs eller andre teoretiske og praktiske øvinger.
- Eksamensordning og eksamensform.
- Andre bestemmelser av betydning for gjennomføringen og kvalitetssikringen av studiet.

Emnene som inngår i gradene, skal være på minimum 5 studiepoeng og maksimalt på 30 studiepoeng. Emnene skal normalt bygges opp etter en modulstørrelse på 5, 10 eller 15 studiepoeng.

Emnenummerering: Alle emner skal ha et tresifret nummer, der første siffer er enten 1 (100-emner), 2 (200-emner) eller 3 (300-emner). 100-emner er begynneremner. 200-emner angir en fordypning eller spesialisering, mens 300-emner angir en høyere grad av fordypning eller spesialisering. 100-emner kan normalt bare inngå i bachelorgraden, mens 200-emner kan inngå i bachelor- eller mastergraden. 300-emner kan normalt bare inngå i mastergraden. Nærmere bestemmelser, herunder om bruk av emner på dr.grads-nivå for enkelte mastergradsprogrammer, fastsettes i studieplanene.

Førstesemesteremner kan likevel gis en nummerering som avviker fra reglene ovenfor.

§ 4. Eksamen/vurdering

I hvert emne skal studentenes kunnskaper og ferdigheter prøves. Dette kan skje i form av avsluttende prøve (eksamen), vurderinger underveis, eller på annen måte i henhold til studieplanen. Det kan unntaksvis fastsettes at enkeltemner ikke skal ha slik vurdering. Det skal da kreves at studenten har deltatt i undervisningen, etter nærmere bestemmelse i studieplanen.

Framgangsmåten ved fastsetting av karakter, herunder innbyrdes vektning av delprøver mv., reguleres i studieplanen. Ved fastsetting av karakterer til de ulike emnene som inngår i mastergraden, skal det selvstendige arbeidet (masteroppgaven) likevel alltid gis særskilt karakter.

Karakterene fastsettes enten som bokstavkarakterer fra A–F, der A er beste stårkarakter og E dårligste, mens F er strykkarakter, eller som Bestått/Ikke bestått.

Bokstavkarakterene tilsvarer tallverdier, slik: A=5; B=4; C=3; D=2; E=1. Tallverdiene brukes ved utregning av gjennomsnittskarakter og hovedkarakter og ved rangering av søkerne til høyere grads studium mv.

Dersom det i studieplanen er fastsatt at studentene skal delta i obligatoriske kurs, obligatorisk praksis eller lignende som beskrevet i universitetslovens § 40, vil studenten bare ha rett til vurdering dersom disse kravene er overholdt.

§ 5. Utdanningsplan

Hver student skal ha en utdanningsplan for sitt studium, fastsatt av studenten og den faglig ansvarlige enhet ved universitetet i fellesskap, jf. likevel reglene i § 9ff nedenfor.

Utdanningsplanen skal angi partenes viktigste rettigheter og plikter. Den skal være satt opp slik at studenten skal kunne gjennomføre det planlagte studiet fram til en grad på normert tid, som heltids- eller deltidsstudent. Utdanningsplanen skal være utformet i samsvar med modeller fastsatt av Universitetsstyret eller den det gir fullmakt.

Studentens rett til oppfølging og tilrettelegging underveis i utdanningen er betinget av at studentens forpliktelser etter utdanningsplanen blir overholdt.

§ 6. Adgang bare til eksamen

Den som oppfyller opptakskravene og andre krav for å gå opp til eksamen i vedkommende emne, har rett til å avlegge slik prøve. Dersom vedkommende ikke har utdanningsplan, har han eller hun bare rett til å følge undervisning som er åpen for alle. Vedkommende har heller ikke rett til å delta i vurderingsordninger underveis, og har ikke krav på veiledning fra faglærer.

Universitetsstyret vedtar utfyllende regler.

§ 7. Reduksjon i studiepoeng

Studenter som avlegger eksamen i emner og/eller fagenheter som faglig dekker hverandre helt eller delvis, får redusert sin samlede studiepoengsum for de aktuelle emnene. Vedkommende fakultet gjør vedtak om slik reduksjon.

§ 8. Bachelorgrad

For å oppnå bachelorgraden må studenten ha fullført og bestått emner som til sammen utgjør minst 180 studiepoeng. For å få bachelorgraden utstedt fra Universitetet i Bergen, er det et vilkår at minst 60 av de avlagte studiepoengene som danner grunnlag for graden, er avlagt ved Universitetet i Bergen.

I de 180 studiepoengene inngår innføringsemner på inntil 30 studiepoeng. Av disse er 10 studiepoeng knyttet til et felles innføringsemne, examen philosophicum. Øvrige krav til innføringsemner fastsettes av fakultetet. I de 180 studiepoengene skal det inngå en fagenhet og en spesialisering på til sammen minst 90 studiepoeng. Hva som er spesialisering, fastsettes i studieplanen.

I graden skal det inngå ett eller flere selvstendige arbeid som til sammen har et omfang på minst 10 studiepoeng. Nærmere bestemmelser om dette fastsettes i studieplanen.

§ 8a. Bachelor i utøvende musikk

Bachelorgraden i utøvende musikk oppnås på grunnlag av fullførte og beståtte studier av 240 studiepoengs omfang, med sammensetning som beskrevet i studieplanen.

For opptak til bachelorstudiet i utøvende musikk kreves normalt generell studiekompetanse, samt beståtte opptaksprøver. Det kan gjøres unntak fra kravet om generell studiekompetanse, jf. forskrift 14. november 2002 nr. 1286 om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høyskolar, § 7, d), 2.

Opptaksprøvene består av prøvespill/prøvesang, samt en egen prøve i musikkteori, etter regler gitt av fakultetet.

Rangering av de kvalifiserte søkerne skjer på grunnlag av prøvespill/prøvesang i samsvar med regler gitt av fakultetet.

For søkere til bachelorstudium i komposisjon gir fakultetet nærmere regler om utforming av opptaksprøvene og om rangering.

Bestemmelsene i § 8, 2. ledd, 2. punktum, om examen philosophicum, gjelder ikke for bachelorstudiet i utøvende musikk.

§ 9. Mastergrad, cand.med.-grad og cand.psychol.-grad

For grunnutdanninger skal utdanningsplan fastsettes innen utgangen av første semester, jf. § 5 og reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen. For mastergradsstudier som ikke er grunnutdanning skal det i løpet av første semester inngås en mastergradskontrakt, med nærmere regler om studentens retter og plikter, så som retten til veiledning og andre ytelser, herunder om hvor lenge studentene har rett til å motta slik veiledning/ytelser. Det kan herunder bestemmes at studieretten tapes ved manglende semesterregistrering eller dersom studenten ved utgangen av et semester står til rest med 30 studiepoeng eller mer i forhold til den progresjonen som er forutsatt i kontrakten.

Reglene i 1. ledd ovenfor gjelder ikke for cand.med.- og cand.psychol.-studiene. For disse studiene fastsettes regler om rett til veiledning og om tap av studierett pga. manglende profesjon i studieplanen eller i utfyllende regler vedtatt av fakultetet.

§ 9a. Disiplinbasert mastergrad – 120 studiepoeng

For å bli tatt opp til et disiplinbasert masterstudium må studenten ha

- oppnådd bachelorgrad eller tilsvarende, og
- oppfylt andre faglige krav som måtte være fastsatt i studieplanen for det aktuelle masterstudiet.

Som del av opptaksgrunnlaget eller et utvidet opptaksgrunnlag kreves eksamen i en fagenhet og en spesialisering på til sammen minst 80 studiepoeng. For å få mastergraden utstedt ved Universitetet i Bergen, er det et vilkår at emnet for det selvstendige arbeidet, jf. 3. ledd, er godkjent av Universitetet i Bergen, og at det er utarbeidet under veiledning av en eller flere personer oppnevnt av universitetet.

Ved rangeringen av søkerne bygges det på gjennomsnittskarakteren i de emnene som utgjør den faglige spesialiseringen innenfor bachelorgraden eller annet opptaksgrunnlag. Fakultetet fastsetter nærmere regler i studieplanen eller i utfyllende regler etter § 13.

Mastergraden oppnås på grunnlag av fullførte og beståtte emner på minst 120 studiepoeng etter nærmere bestemmelser i studieplanen.

I mastergradsstudiet inngår et selvstendig vitenskapelig arbeid (masteroppgave), utarbeidet under veiledning, på normalt 60 studiepoeng. Det enkelte fakultet kan likevel fastsette et mindre omfang, men minst 30 studiepoeng. I fag som ved ikrafttredelsen av dette reglementet har studieplanfestede krav om at hovedfagsoppgaven er normert til 25 eller 30 vekttall, kan det fastsettes at masteroppgaven skal ha et tilsvarende omfang.

Reglene i 5. ledd, siste punktum, opphører å gjelde 1. juli 2005.

§ 9b. Mastergrad i rettsvitenskap

Graden master i rettsvitenskap tildeles på grunnlag av studier av 300 studiepoengs omfang, hvorav 30 studiepoeng utgjøres av et selvstendig vitenskapelig arbeid (mastergradsoppgave), utarbeidet under veiledning.

For opptak til studiet gjelder reglene i forskrift om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høyskolar, forskrift om rangering av søkere ved opptak til grunnutdanningar ved universiteter og høyskolar, og reglene i reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen.

Fakultetet fastsetter nærmere regler i studieplan eller utfyllende regler etter § 13.

§ 9c. Mastergrad i odontologi

Graden master i odontologi tildeles på grunnlag av studier av 300 studiepoengs omfang. Av dette utgjør 20 studiepoeng et selvstendig vitenskapelig arbeid (mastergradsoppgave), bestående av litteraturbaserte oppgaveløsninger, seminar, prosjektoppgave og skriftlig dokumentasjon fra prosjektarbeid, alt utarbeidet under veiledning.

For opptak til studiet gjelder reglene i forskrift om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høyskolar, forskrift om rangering av søkere ved opptak til grunnutdanningar ved universiteter og høyskolar, og reglene i reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen.

Fakultetet fastsetter nærmere regler i studieplan eller utfyllende regler etter § 13.

§ 9d. Øvrige integrerte mastergrader

Mastergraden oppnås på grunnlag av studier av 300 studiepoengs omfang, inkludert førstesemesterstudier og et selvstendig arbeid av minst 30 studiepoengs omfang. Fakultetet gir nærmere regler i studieplan eller i utfyllende regler etter § 13.

For opptak til studiet gjelder reglene i forskrift om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høyskolar, forskrift om rangering av søkere ved opptak til grunnutdanningar ved universiteter og høyskolar, og reglene i reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen.

§ 9e. *Mastergrader som bygger på grunnutdanning i medisin eller odontologi*

Paragrafen her gjelder mastergradsstudier av to års varighet (120 studiepoeng) som bygger på fullført lege- eller tannlegeutdanning eller annet opptaksgrunnlag som er beskrevet i studieplanen for vedkommende masterstudium.

I mastergradsstudiet inngår et selvstendig vitenskapelig arbeid (masteroppgave), utarbeidet under veiledning, på normalt 60 studiepoeng. Det enkelte fakultet kan likevel fastsette et mindre omfang, men minst 30 studiepoeng.

Nærmere regler fastsettes i studieplan eller i utfyllende regler etter § 13.

§ 9f. *Erfaringsbasert mastergrad*

Erfaringsbaserte mastergradsstudium skal ha et omfang på 90 eller 120 studiepoeng.

For opptak kreves enten

- bachelorgrad
- cand.mag.-grad
- annen grad eller utdanning av minst tre års omfang
- annen utdanning som er vurdert som likeverdig med en av de ovennevnte.

I tillegg kreves relevant yrkespraksis. Det skal fastsettes i studieplanen hvor mye praksis som skal kreves, likevel slik at det ikke kan kreves mindre enn to år og ikke mer enn fire år.

Nærmere regler, herunder om omfanget av det selvstendige arbeidet, fastsettes i studieplan eller i utfyllende regler etter § 13.

§ 9g. *Øvrige mastergrader – 60 eller 90 studiepoeng*

Universitetsstyret kan, med samtykke fra departementet, gi tillatelse til vedkommende fakultet til å opprette mastergradsstudier med et samlet omfang på 60 eller 90 studiepoeng, herunder også grader der vesentlige deler av utdanningen gis ved andre institusjoner (joint degrees).

For opptak kreves enten

- bachelorgrad
- cand.mag.-grad
- annen grad eller utdanning av minst tre års omfang
- annen utdanning som er vurdert som likeverdig med en av de ovennevnte.

For mastergradsutdanningar som gis i samarbeid med andre institusjoner (joint degrees) kan det fastsettes opptakskrav som avviker fra reglene i paragrafen her.

§ 9h. *Cand.med.-studiet*

Graden candidata/candidatus medicinae tildeles etter et fullført og bestått studium med et omfang av 360 studiepoeng.

For opptak til studiet gjelder reglene i forskrift om opptakskrav til grunnutdanningar ved universitet og høyskolar, forskrift om rangering av søkere ved opptak til grunnutdanningar ved universiteter og høyskolar, og reglene i reglement om opptak, studier og eksamen ved Universitetet i Bergen.

Fakultetet fastsetter studieplan og utfyllende regler, og gir herunder regler for valgterminen, særoppgaven og forskerlinjen innenfor cand.med.-studiet.

§ 9i. *Cand.psychol.-studiet*

Graden candidata/candidatus psychologiae tildeles etter et fullført og bestått studium med et omfang av 360 studiepoeng, inkludert introduksjonsstudiet.

For opptak til studiet gjelder særlige regler.

Fakultetet fastsetter studieplan og utfyllende regler.

§ 10. *Vitnemål*

For oppnådd bachelorgrad utstedes vitnemål som angir på hvilket studieområde kandidaten har sin faglige spesialisering, slik:

- a) For historisk-filosofiske og samfunnsvitenskapelige fag, herunder også arbeidslivs- og organisasjonspsykologi, men med unntak for musikk:
«Bachelor i kultur- og samfunnsvitenskap».
- b) For matematisk-naturvitenskapelige fag:
«Bachelor i naturvitenskap».
- c) For utøvende musikk og komposisjon:
«Bachelor i musikk».
- d) For tannpleie:
«Bachelor i tannpleie».

For oppnådd mastergrad utstedes vitnemål som angir kandidatens fagområde eller hvilket studieprogram kandidaten har fullført, slik:

- a) For historisk-filosofiske og samfunnsvitenskapelige fag, herunder også (psykologi):
«Master i kultur- og samfunnsvitenskap».
- b) For matematisk-naturvitenskapelige fag, herunder humanbiologiske fag:
«Master i naturvitenskap».
- c) For mastergrader i helsefag:
«Master i helsefag».
- d) For øvrige mastergradsstudier:
«Master i <studieprogrammets navn>».

Et eget vitnemålstillegg gir en nærmere beskrivelse av kandidatens utdanning og av høgre norsk utdanningssystem.

Universitetsdirektøren gir nærmere regler, herunder om utforming av vitnemålet, om hvilke opplysninger det skal inneholde utover det som er fastsatt i første og annet ledd, og om oversettelse av vitnemål til engelsk.

For oppnådd mastergrad dokumenteres studiets faglige innhold på vitnemålet som «master i det studieprogrammet han/hun er opptatt til».

Et eget vitnemålstillegg gir en nærmere beskrivelse av kandidatens utdanning og av høgre norsk utdanningssystem.

§ 11. *Fritak og innpassinger*

Fakultetet kan gi fritak for enkeltemner som inngår i studieprogrammet dersom tilsvarende krav er oppfylt tidligere ved UiB eller ved andre utdanningsinstitusjoner, eller er oppfylt gjennom realkompetanse.

Fakultetet kan gi innpassing til videre studier på grunnlag av ekstern utdanning som dekker tilsvarende opptakskrav.

Fakultetet kan gi en student fritak for deler av innføringsstudiet eller hele innføringsstudiet dersom tilsvarende krav er oppfylt ved annen utdanningsinstitusjon. Dersom det søkes om fritak for examen philosophicum, skal vedtak treffes av Det historisk-filosofiske fakultet.

§ 12. *Nedlegging av emner mv.*

Når et emne opphører som følge av endring i studieplanen, skal det normalt avholdes eksamen i emnet i to påfølgende semestre etter siste ordinære eksamen, selv om det ikke gis undervisning i emnet.

Ved andre endringer i studieplanen beskrives overgangsordninger i studieplanen for å hindre at studentene blir unødig forsinket i studiet eller hvis fakultetet finner det nødvendig av andre årsaker. Fakultetet vedtar overgangsordning etter forslag fra instituttene.

§ 13. *Utfyllende regler*

Fakultetene kan vedta utfyllende regler til denne forskriften.

§ 14. *Iverksetting og overgangsordninger mellom gammel og ny gradsstruktur*

Studenter som 1. juli 2003 eller senere oppfyller kravene til bachelorgraden, tildeles denne. Det er ikke anledning til å bli tildelt både bachelorgrad og cand.mag.-grad. Studenter som ved starten av høstsemesteret 2003 har avlagt universitets- og høskoleeksamener på minst 60 vekttall uten å oppfylle kravene til bachelorgrad, gis anledning til å fullføre studiet som cand.mag. innen 30. juni 2005. Fra og med 1. juli 2005 oppheves cand.mag.-graden.

Hovedfagsstudenter som innen 1. juli 2003 har avlagt alle skriftlige eksamener utenom hovedfagsoppgaven og eventuell tilhørende muntlig prøve, gis anledning til å fullføre hovedfagsstudiet innen 30. juni 2007. Med virkning fra 1. juli 2007 oppheves de nåværende høgre gradene.

For studenter som ble tatt opp til hovedfagsstudier med start i høstsemesteret 2002, og som deretter har vært registrert som deltidsstudenter, gjelder 2. ledd, 1. punktum tilsvarende, med det unntaket at fristen for å ha avlagt alle skriftlige eksamener utenom hovedfagsoppgaven og eventuell tilhørende muntlig prøve, settes til 1. juli 2004.

For andre studenter på høgre grads nivå gjelder reglene for mastergraden.

II

Endringene trer i kraft en måned etter kunngjøring i Norsk Lovtidend.

12. juli Nr. 1169 2004

Forskrift om endring i forskrift om stoffer som kan brukes ved ulovlig fremstilling av narkotika og psykotrope stoffer.

Fastsatt av Helsedepartementet 12. juli 2004 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 25a, jf. delegeringsvedtak 21. desember 2000 nr. 1362. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 15f (direktiv 92/109/EØF endret ved direktiv 2003/101/EF). Kunngjort 13. august 2004.

I

I forskrift 19. desember 1997 nr. 1330 om stoffer som kan brukes ved ulovlig fremstilling av narkotika og psykotrope stoffer gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 1997 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 25a. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 15f (direktiv 92/109/EØF endret ved direktiv 93/46/EØF og direktiv 2003/101/EF).

Vedlegg I kaliumpermanganat med merknader flyttes fra kategori 3 til kategori 2.

Vedlegg II eddiksyreanhydrid terskelverdien endres til 1001.

I vedlegg II tilføyes kaliumpermanganat med en terskelverdi på 100 kg.

II

Endringene trer i kraft straks.

3. aug. Nr. 1170 2004**Forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid om minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 3. august 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1 og § 4, jf. delegeringsvedtak 18. januar 2002 nr. 36. Kunngjort 13. august 2004.

I

I forskrift 10. oktober 1989 nr. 1095 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild gjøres følgende endring:

§ 19 nr. 3 første punktum skal lyde:

3. I området beskrevet i § 2 gjelder følgende bestemmelse om bifangst av breiflabb:

Ved fiske med konsumtrål eller snurrevad er det til enhver tid forbudt å ha mer enn 30% bifangst av breiflabb regnet i vekt om bord.

II

Endringen trer i kraft straks.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 4/2002 s. 427 og 428 (i forskrift 2. april 2002 nr. 340 om målvedtak i kommunar og fylkeskommunar).

Nr. 16 Nord-Trøndelag fylke første linje skal lyde:

Bokmål: 4

Nr. 16 Nord-Trøndelag fylke tabellen siste rad skal lyde:

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
<i>Inderøy</i>	nøytral	Leka	nøytral

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2004-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1997	13	1121	Forskrift nr. 572	4
1997	20	1842	Forskrift nr. 961	1
2000	5	452	Forskrift nr. 119	2
2001	17	2305, 2306	Forskrift nr. 1541	3
2002	18	2429	Instruks nr. 1699	3
2003	12	1926	Vedtak nr. 1044	4
2003	14	2201, 2202	Vedtak nr. 1715	3
2003	14	2349, 2350	Forskrift nr. 1302	4
2003	14	2276, 2278	Forskrift nr. 1239	2
2003	16	2556	Forskrift nr. 1379	1
2003	16	2594, 2603	Forskrift nr. 1424	3
2003	17	2724	Forskrift nr. 1476	1
2003	17	2757	Forskrift nr. 1490	1
2003	17	2761	Forskrift nr. 1492	1
2003	17	2799, 2800	Forskrift nr. 1534	3
2003	17	2803	Forskrift nr. 1538	3
2003	17	2808	Forskrift nr. 1546	1
2003	17	2808	Forskrift nr. 1546	2
2003	17	2809	Forskrift nr. 1546	6
2003	17	2815	Forskrift nr. 1560	1
2003	17	2838	Forskrift nr. 1589	1
2003	17	2839	Forskrift nr. 1590	1
2003	18	2859, 2860	Forskrift nr. 1601	4
2003	18	2894	Forskrift nr. 1636	3
2004	1	108	Forskrift nr. 3	4
2004	2	249	Forskrift nr. 141	6
2004	5	741	Forskrift nr. 536	6
2004	5	783	Forskrift nr. 598	9
2004	5	803, 806	Forskrift nr. 626	6
2004	5	827	Forskrift nr. 650	6
2004	6	940	Forskrift nr. 747	10
2004	7	1077	Forskrift nr. 910	9
2002	4	427,428	Forskrift nr. 340	11

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2004 koster	Avd. I	kr 1020	kr 1580	kr 2240
	Avd. I og II	kr 1280	kr 2320	kr 3330

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no